

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ความคิดเห็นของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
Suranaree University of Technology Faculty's Opinions
Concerning Proactive Measures for Research

นางสาวจิตตานันท์ ทิกุล

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มิถุนายน 2557

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ความคิดเห็นของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
Suranaree University of Technology Faculty's Opinions
Concerning Proactive Measures for Research

ที่ปรึกษาโครงการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา

หัวหน้าโครงการ

นางสาวจิตตานันท์ ดิกุล

ฝ่ายประสานงานการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

มิถุนายน 2557

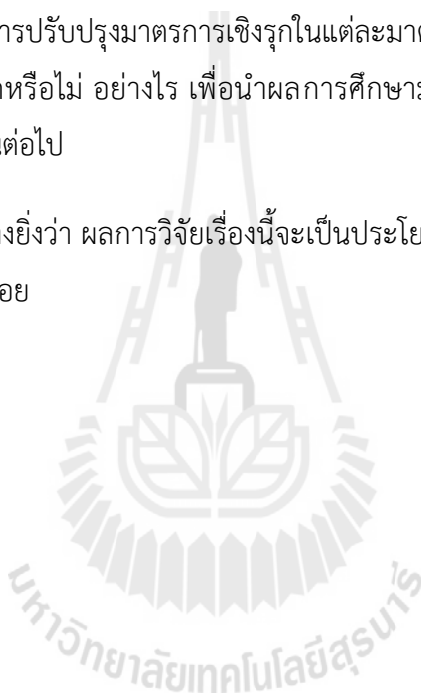
คำนำ

รายงานวิจัยเรื่องนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) หลังจากที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 9 ตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อปี พ.ศ. 2552 โดยมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ มทส. ผลิตผลงานตีพิมพ์เพื่อให้ มทส. ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ของ สกอ. ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว ได้ดำเนินการมาแล้วระยะหนึ่ง มหาวิทยาลัยต้องการทราบว่าคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยมีความคิดเห็นต่อมาตรการต่าง ๆ อย่างไร ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกดังกล่าวมีผลเป็นอย่างไรบ้าง รวมทั้งควรมีการปรับปรุงมาตรการเชิงรุกในแต่ละมาตรการอย่างไรบ้าง และหรือควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกอีกหรือไม่ อย่างไร เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงการดำเนินงานด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์กับสถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. และผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มากนักน้อย

ผู้วิจัย

มิถุนายน 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยมาตรการด้านวิจัย ประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้ (1) มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ (2) มาตรการด้านการจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง (3) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (4) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ และ (5) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางข้อมูลปฐมภูมิรวบรวมจากคณาจารย์ มทส. จำนวน 184 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และข้อมูลทุติยภูมิรวบรวมจากฐานข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วย Kruskal-Wallis One Way ANOVA by Ranks เมื่อพบความแตกต่างได้ทำการทดสอบภายหลังด้วยสถิติ Mann-Whitney U test และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 5 มาตรการ ตั้งแต่เริ่มมีมาตรการเชิงรุกจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ในมาตรการที่ 1 มีผลงานตีพิมพ์ขอเบิกค่าตอบแทนรวม 770 ผลงาน เป็นเงิน 19.967 ล้านบาท และมีการจัดสรรทุนในมาตรการที่ 2-5 รวม 200 ทุน เป็นเงิน 111.963 ล้านบาท รวมเงินที่ใช้ไปทั้งสิ้น 131.930 ล้านบาท ภาพรวมของผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS เฉพาะส่วนที่เป็น Article or Review และ Article in Press ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 มีจำนวน 199 232 และ 217 ผลงาน ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าจำนวนบทความที่ มทส. ทำข้อตกลงกับ สกอ.

2. คณาจารย์ มทส. ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เห็นด้วยกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 ประเด็นแรกเป็นประเด็นเดียวกันเพียงแต่สลับลำดับที่กันเท่านั้น ได้แก่ สมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล และสำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินอุดหนุนการวิจัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนคณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในมาตรการที่ 3 คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในมาตรการที่ 5 คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในมาตรการที่ 4 และ 5 คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในมาตรการที่ 1 และ 2 คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลและเป็นผู้ประพันธ์หลัก และคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีความคิดเห็นแตกต่างกันในมาตรการที่ 2 3 และ 5 เช่นเดียวกัน

4. คณาจารย์ มทส. พึงพอใจต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลการให้บริการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ

ABSTRACT

The purpose of this research is fourfold which is 1) to investigate operational outcomes of SUT's proactive measures in research; 2) to study SUT faculty's opinion concerning the proactive measures; 3) to compare opinions concerning the proactive measures of SUT faculty of differing backgrounds; and 4) to study the satisfaction level of SUT faculty concerning the services rendered according to the proactive measures of SUT for research. For convenience of reference, the five measures consist of the following. (1) Remuneration for publications in international journals. (2) Allocation of Post-Doctoral Researcher and Post-Graduate Researcher funds for faculty with high research output. (3) Allocation of PhD Program Scholarships (SUT-PhD). (4) Allocation of funds for Patent Application or Publication in International journals. And (5) Allocation of funds in support of Research centers, groups and units or laboratories to become centers of specialization. The total number of participating SUT faculty members providing primary data was 184 through questionnaires. Secondary data was compiled from SUT's Institute for Research and Development's data bases as well as personnel involved. The quantitative data was analyzed through relevant statistics: number, percentages, means and standard deviations. Testing of differences of more than 2 groups of populations was performed with the Kruskal-Wallis One Way ANOVA by Ranks. When differences were discovered, the Mann-Whitney U test was then administered. Qualitative data was analyzed through content analysis.

The research findings can be summarized as follows:

1. Operational outcomes according to the 5 proactive measures for research from the start to 31 May 2013, especially of the first measure, it was found that there were 770 publications requesting remuneration totaling 19.967 million Baht. It was found that there were 200 grants allocated for measures 2–5 totaling 111.963 million Baht. The overall publications in the SCOPUS database, focusing on articles, reviews and articles in press between 2010–2012, numbered 199, 232 and 217 respectively, a number higher than the number of articles agreed upon by SUT with the CHE.

2. SUT faculty, both benefiting and not benefiting from the proactive measures for research, supported the 5 measures on the “much” to “very much” levels, with the highest of the three opinions stated being the same but in different order. The statement was that these measures should be pursued continually and on a sustainable basis, in step with becoming a world class university, and indispensable to SUT’s research mission.

3. Comparison of opinions concerning the proactive measures for research from faculty with differing backgrounds discovered that faculty with different academic/work positions as well as different funding had ideas that were very similar, whereas faculty in different academic institutes expressed different opinions concerning the third measure. Faculty of different age ranges had differing opinions concerning the fifth measure. Faculty with different employment times with SUT had differing opinions concerning measures 4 and 5. Faculty with publications in different databases expressed different opinions concerning measures 1 and 2. Faculty with publications in international databases as well as being corresponding authors, as well as faculty exploiting or not exploiting the proactive measures in research expressed differing opinions in measures 2, 3 and 5 as well.

4. SUT faculty expressed satisfaction with the services provided according to the proactive measures for research support, as personnel providing service received the highest average, followed by service outcome and service steps and processes.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์ของ มทส. ตลอดจนเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. ที่ทำหน้าที่ประสานงานด้านมาตรการเชิงรุกต่าง ๆ จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยสถาบันเรื่องนี้ และขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ สาคริก รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา ที่ให้ความกรุณาพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะอนุกรรมการวิจัยสถาบัน มทส.ทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณคุณจุไรรัตน์ วิสัยดี หัวหน้างานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ ส่วนแผนงานที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของรายงานฉบับนี้

สุดท้ายขอขอบคุณผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. (รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา) ที่ให้โอกาสและสนับสนุนการทำวิจัยสถาบันเรื่องนี้ รวมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยสถาบันเรื่องนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ผู้วิจัย

มิถุนายน 2557

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ด
คำอธิบายคำย่อและสัญลักษณ์.....	ด
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 คำถามวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ.....	5
2.2 มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.	9
2.3 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	32
2.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	37
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	53
4.1 ข้อมูลภูมิหลังของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม.....	53
4.2 ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.	61
4.3 ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย.....	75
4.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน.....	99
4.5 ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุก ด้านวิจัย.....	111
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	117
5.2 อภิปรายผล.....	127
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	143
รายการอ้างอิง.....	147
ภาคผนวก.....	151
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม และแบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ.....	153
ภาคผนวก ข ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.	165
ภาคผนวก ค ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย.....	173
ภาคผนวก ง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ของคณาจารย์ มทส. จำแนกตามภูมิหลังของคณาจารย์ และพบผลการเปรียบเทียบที่ไม่แตกต่างกัน.....	225
ภาคผนวก จ การเผยแพร่ผลงานวิจัย.....	243
ประวัติผู้วิจัย.....	249

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของ มทส.	8
2.2	งบประมาณจากโครงการ NRU ที่ มทส. ได้รับการจัดสรรจาก สกอ.	9
2.3	แผนที่ยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ.....	12
3.1	จำนวนประชากร จำแนกตามสำนักวิชา.....	44
3.2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำแนกตามสำนักวิชา.....	44
3.3	จำนวนแบบสอบถาม (ทดลองใช้) ที่ส่งไปและได้รับกลับ.....	48
3.4	ประสิทธิภาพของแบบสอบถาม.....	49
3.5	จำนวนกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามทั้งที่ส่งไปและส่งกลับ.....	50
4.1	ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุก 5 มาตรการ.....	62
4.2	ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยในภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมด.....	94
4.3	ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์	95
4.4	ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์.....	95
4.5	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามสำนักวิชา.....	100
4.6	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD ของคณาจารย์ จำแนกตามสำนักวิชา.....	100
4.7	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามช่วงอายุ.....	101
4.8	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ของคณาจารย์ จำแนกตามช่วงอายุ.....	101
4.9	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	102
4.10	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	103
4.12	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน RU ของคณาจารย์ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	103
4.13	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา	104
4.14	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ใน ฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	105
4.15	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	105
4.16	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ใน ฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	106
4.17	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็น ผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	107
4.18	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ใน ฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	107
4.19	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	108
4.20	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล สากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	109
4.22	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล สากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	109
4.23	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามการใช้ประโยชน์.....	110
4.24	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามการใช้ประโยชน์.....	110
4.25	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามการใช้ประโยชน์.....	111
5.1	สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. จำแนกตาม มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยและภูมิหลัง.....	126
ข1	จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทน และเงินตอบแทนที่จ่ายแก่ คณาจารย์ ตามมาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทน.....	167
ข2	จำนวนทุนที่จัดสรรของมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad.....	167
ข3	จำนวนเงินสนับสนุนของมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad.....	168
ข4	ผลงานตีพิมพ์ที่เกิดจากมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad.....	168
ข5	จำนวนทุนที่จัดสรรและเงินสนับสนุนตามมาตรการที่ 3: มาตรการด้าน ทุน SUT-PhD.....	169
ข6	จำนวนทุนที่จัดสรรตามมาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตร หรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการนานาชาติ.....	169
ข7	จำนวน RU ที่จัดสรรและเงินสนับสนุนตามมาตรการที่ 5: มาตรการด้าน ทุนสนับสนุน RU.....	170

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ค1	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย.....	175
ค2	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 1.....	178
ค3	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 2.....	186
ค4	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 3.....	194
ค5	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 4.....	198
ค6	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 5.....	202
ค7	ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุก ด้านวิจัย.....	207
ง1	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่าย ค่าตอบแทนฯ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	227
ง2	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	228
ง3	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	228
ง4	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับ สิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	229
ง5	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	229
ง6	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่าย ค่าตอบแทนฯ จำแนกตามสำนักวิชา.....	230
ง7	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามสำนักวิชา.....	230

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ง8	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามสำนักวิชา.....	231
ง9	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามสำนักวิชา.....	231
ง10	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามช่วงอายุ.....	232
ง11	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามช่วงอายุ.....	232
ง12	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามช่วงอายุ.....	233
ง13	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามช่วงอายุ.....	233
ง14	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	234
ง15	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	234
ง16	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.	235
ง17	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	235
ง18	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	236
ง19	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา.....	236

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ง20	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	237
ง21	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา.....	237
ง22	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย.....	238
ง23	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/ Post-Grad จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย.....	238
ง24	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย.....	239
ง25	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย.....	239
ง26	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย.....	240
ง27	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามการใช้ประโยชน์.....	240
ง28	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามการใช้ประโยชน์.....	241

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ที่มาของการเกิดความคิดเห็น.....	35
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42
4.1	ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม....	53
4.2	อายุของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม.....	54
4.3	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม..	54
4.4	ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม.....	55
4.5	ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลักของคณาจารย์ ที่ตอบแบบสอบถาม	55
4.6	เงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของคณาจารย์ที่ตอบ แบบสอบถาม.....	56
4.7	การใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ.....	57
4.8	การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ.....	57
4.9	การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad.....	58
4.10	การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน SUT-PhD.....	58
4.11	การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	59
4.12	การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU.....	59
4.13	บทความตีพิมพ์ของ มทส. ในฐานะข้อมูล SCOPUS เปรียบเทียบกับ ข้อตกลงกับ สกอ.	63
4.14	บทความตีพิมพ์ของ มทส. ในฐานะข้อมูล SCOPUS ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549– 2556 (ค.ศ. 2006-2013).....	63
4.15	จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทนตามมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ	64
4.16	ค่าตอบแทนที่จ่ายแก่คณาจารย์ตามมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ	65
4.17	การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad.....	66
4.18	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad.....	66
4.19	การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc.....	67
4.20	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc.....	67
4.21	การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Grad.....	68
4.22	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Grad.....	68
4.23	ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad	69

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4.24	ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Doc.....	69
4.25	ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Grad.....	70
4.26	การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน SUT-PhD.....	71
4.27	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน SUT-PhD.....	71
4.28	การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	72
4.29	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	72
4.30	ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ.....	73
4.31	จำนวน RU ตามมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU.....	74
4.32	เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU.....	74
4.33	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย...	75
4.34	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ที่ใช้ประโยชน์มาตรการเชิงรุกด้านวิจัย.....	76
4.35	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์มาตรการเชิงรุกด้านวิจัย.....	77
4.36	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ.....	79
4.37	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad.....	82
4.38	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุน SUT-PhD.....	85
4.39	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ.....	88
4.40	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU.....	91
4.41	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ.....	112
4.42	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการ.....	112
4.43	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อผลการให้บริการ.....	113

คำอธิบายคำย่อและสัญลักษณ์

ในการนำเสนอรายงานวิจัยสถาบันฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้คำย่อและสัญลักษณ์แทนค่าสถิติดังต่อไปนี้

คำย่อ

สกอ.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
สกว.	หมายถึง	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ก.พ.ร.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
มทส.	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
สวว.	หมายถึง	สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
สวทส.	หมายถึง	สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
สวทก.	หมายถึง	สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
สววศ.	หมายถึง	สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์
สวพ.	หมายถึง	สำนักวิชาแพทยศาสตร์
สวพย.	หมายถึง	สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
JIF	หมายถึง	Journal Impact Factor (ค่าดัชนีผลกระทบวารสาร)
NRU	หมายถึง	National Research University Project of Thailand (โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ)

สัญลักษณ์แทนค่าสถิติ

n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด (Minimum)
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด (Maximum)
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Mean Rank	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของตัวแปรที่ศึกษา
χ^2	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียวโดยใช้ลำดับที่ (Kruskal-Wallis One Way ANOVA by Ranks) ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์
df	หมายถึง	องศาอิสระของไคสแควร์
Asymp. Sig.	หมายถึง	ค่าระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ
Mann-Whitney U	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบค่ากลางของข้อมูล 2 ชุดว่าอยู่ในตำแหน่ง เดียวกันหรือไม่

บทที่ 1

บทนำ

การนำเสนอในบทนี้ เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย คำถามวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย โดยในแต่ละหัวข้อนี้มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มทส. เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรกของประเทศไทย และเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ มีภารกิจที่สำคัญ 5 ประการ คือ (1) ภารกิจด้านการเรียนการสอน (2) การวิจัย (3) การบริการวิชาการ (4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ (5) การปรับเปลี่ยนถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ในส่วนของภารกิจด้านวิจัยนั้น มหาวิทยาลัยได้กำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศ มีสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหน่วยงานหลัก ทำหน้าที่ดำเนินการและประสานงานด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการวางแผน จัดทำ และระดมเงินทุนวิจัยและอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการวิจัย

สืบเนื่องจากการที่ มทส. ได้รับการคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของ สกอ. ซึ่ง มทส. ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้กำหนดมิตียุทธศาสตร์ด้านวิจัยไว้ 3 มิติ ได้แก่ (1) การสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพระดับโลก (2) การบริหารจัดการด้านการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล และ (3) การแก้ปัญหาของชาติอย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินงานตามมิตียุทธศาสตร์ข้างต้น เพื่อขับเคลื่อนภารกิจด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยเฉพาะในมิตียุทธศาสตร์ที่ 1 มทส. ได้มีการกำหนดมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย 5 มาตรการ คือ มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ มาตรการที่ 2: มาตรการด้านการจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง มาตรการที่ 3: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก มาตรการที่ 4: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ และมาตรการที่ 5: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

เนื่องจากมาตรการทั้ง 5 มาตรการดังกล่าวได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ประกอบกับงบประมาณที่ได้รับจาก สกอ. ตามข้อตกลงคือ 3 ปีงบประมาณ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2556) กำลังจะหมดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 สถาบันวิจัยและพัฒนาในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ดำเนินการและประสานงานด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการวางแผน จัดทำ และระดมเงินทุนวิจัยและอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงต้องการทราบว่า การดำเนินงานตามมาตรการทั้ง 5 มาตรการ มีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร คณาจารย์ของ มทส. ทั้งที่เคยใช้ประโยชน์และไม่เคยใช้ประโยชน์จากมาตรการดังกล่าว มีความคิดเห็นอย่างไร หาก มทส. ไม่ได้รับงบประมาณจาก สกอ. ตามโครงการพัฒนาวิทยาลัยแห่งชาติ ควรบริหารจัดการมาตรการเชิงรุกต่าง ๆ อย่างไร คณาจารย์ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการแตกต่างกันหรือไม่ รวมทั้งคณาจารย์มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ปรับปรุงประกาศฯ ของมาตรการต่าง ๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคณาจารย์ รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงระบบการให้บริการของสถาบันวิจัยและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยของ มทส.
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
- 1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน
- 1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

1.3 คำถามวิจัย

- 1.3.1 ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยของ มทส. เป็นอย่างไร
- 1.3.2 คณาจารย์ มทส. มีความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยอยู่ในระดับใด อย่างไร
- 1.3.3 คณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
- 1.3.4 คณาจารย์ มทส. มีความพึงพอใจต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยอยู่ในระดับใด อย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ เป็นคณาจารย์ทั้งหมดของ มทส. โดยไม่นับรวมคณาจารย์ที่อยู่ระหว่างการลาศึกษาต่อ จำนวน 335 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2555)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) **เนื้อหาด้านความคิดเห็น** เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ออกตามมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย จำนวน 5 ฉบับ ประกอบด้วย

(1) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553

(2) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post-Doctoral Researcher) และทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง

(3) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) พ.ศ. 2554

(4) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554

5) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554

โดยฐานข้อมูลสากลที่ปรากฏในประกาศฯ แต่ละฉบับ จะหมายถึงฐานข้อมูล SCOPUS หรือ ISI เท่านั้น

2) **เนื้อหาด้านความพึงพอใจ** เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ที่มีต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ในประเด็นเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านผลการให้บริการ

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกรุ่นตั้งแต่วันที่ ออกประกาศฯ แต่ละฉบับ จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

- 1.5.1 **มาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย** หมายถึง มาตรการที่ดำเนินการเพื่อการขับเคลื่อนภารกิจด้านวิจัยของ มทส. ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของโครงการ NRU
- 1.5.2 **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึก เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดหรือการเขียน โดยมีพื้นฐานการแสดงออกมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ
- 1.5.3 **ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.** หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดหรือการเขียน หรือโดยวิธีอื่น ๆ โดยมีพื้นฐานการแสดงออกมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. ของบุคคลนั้น ๆ
- 1.5.4 **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย** หมายถึง คณาจารย์ที่เคยได้รับค่าตอบแทนการตีพิมพ์ หรือเคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
- 1.5.5 **คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย** หมายถึง คณาจารย์ที่ไม่เคยได้รับค่าตอบแทนการตีพิมพ์ หรือไม่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
- 1.5.6 **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ที่แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง การพูด การเขียน หรือการแสดงออกใด ๆ ต่อสิ่งทำให้เกิดความรู้สึกนั้น
- 1.5.7 **ความพึงพอใจต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย** หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ที่แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง การพูด การเขียน หรือการแสดงออกใด ๆ ของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้แก่ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และด้านผลการให้บริการ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1.6.1 สถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. ได้ข้อมูลเชิงประเด็นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงประกาศฯ ของมาตรการทั้ง 5 มาตรการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการขับเคลื่อนภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยในอนาคต
- 1.6.2 สถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. ได้ข้อมูลเชิงประเด็นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยในทุกมิติ
- 1.6.3 สถาบันวิจัยและพัฒนา มทส. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงระบบการให้บริการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอในบทนี้ เป็นการกล่าวถึงการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและความพึงพอใจเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย 1) โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 2) มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. 3) แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น 4) แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และ 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยในแต่ละตอนมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

การนำเสนอในตอนนี้เป็น การนำเสนอโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความเป็นมา 2) วัตถุประสงค์ของโครงการ 3) เป้าหมายของโครงการ 4) ระยะเวลาดำเนินการและงบประมาณ 5) แนวทางการดำเนินงาน และ 6) ผลที่คาดว่าจะได้รับ โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ความเป็นมา

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในคณะรัฐมนตรีคณะที่ 59 แห่งราชอาณาจักรไทย (20 ธันวาคม 2551 – 9 สิงหาคม 2554) ได้แถลงข่าว โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2552 เวลา 13.30-14.30 น. ณ ห้องประชุมศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ (ห้อง MOC) ชั้น 2 อาคารราชวัลลภ กระทรวงศึกษาธิการ ว่า รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้ สกอ. เร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาค ซึ่งนโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (2551-2565) ที่มีแนวทางจะจัดมหาวิทยาลัยของไทยออกเป็น 4 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและบัณฑิตศึกษา (2) กลุ่มมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (3) กลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นระดับปริญญาตรี และ (4) กลุ่มวิทยาลัยชุมชน โดยในการดำเนินงานจะให้ความสำคัญกับ “การเพิ่มสมรรถนะการผลิตผลงานและบุคลากรวิจัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย” ให้สูงขึ้นควบคู่กับ “การส่งเสริมการวิจัยในมหาวิทยาลัยทุกกลุ่มอย่างกว้างขวาง”

2.1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของโครงการนี้ ได้แก่

- 1) เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยไทยโดยรวมให้มีศักยภาพด้านการวิจัยที่สูงขึ้นและยกระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยของประเทศสู่มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติที่มีขีดความสามารถระดับโลก
- 2) เพื่อผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาภาคการผลิต ทั้งภาคอุตสาหกรรมและระบบนวัตกรรมซึ่งนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระดับนานาชาติ
- 3) เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาค

2.1.3 เป้าหมายของโครงการ

เป้าหมายสำคัญของโครงการนี้ ได้แก่

- 1) ให้ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 7-10 แห่งที่มีศักยภาพในระดับโลก สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และช่วยขับเคลื่อนให้เกิดการผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพสูงและเกิดการจัดกลุ่มมหาวิทยาลัยของไทยเป็น 4 กลุ่ม คือ
 - (1) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 - (2) กลุ่มมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ซึ่งจะมีบทบาทในการสร้างสมรรถนะการผลิตให้กับอุตสาหกรรมและภาคผลิต
 - (3) กลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นระดับปริญญาตรี ซึ่งจะมีบทบาทในการพัฒนาการผลิตและธุรกิจท้องถิ่นและช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น
 - (4) กลุ่มวิทยาลัยชุมชน ซึ่งจะมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนากำลังในภาคการผลิตจริงในท้องถิ่น
- 2) เกิดกลุ่มวิจัยที่ผลิตผลงานวิจัยตีพิมพ์ระดับนานาชาติที่สามารถนำผลงานไปใช้ในภาคการผลิต ช่วยสร้างรายได้สู่ชุมชน และส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมทั้งในด้านการส่งเสริมการส่งออกและทดแทนการนำเข้า

2.1.4 ระยะเวลาและงบประมาณ

โครงการนี้มีระยะเวลาดำเนินงาน 3 ปี คือระหว่างปี พ.ศ. 2553–2555 และมีงบประมาณทั้งสิ้น 12,202 ล้านบาท ซึ่งจะใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมหลัก 2 กิจกรรม ได้แก่

- 1) เป็นเงินทุนสนับสนุนมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 9,450 ล้านบาท

2) เป็นเงินทุนส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนาอาจารย์และบุคลากร
ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2,752 ล้านบาท

2.1.5 แนวทางการดำเนินงาน

โครงการนี้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ 2 กิจกรรม มีแนวทางการดำเนินงาน
โดยสรุป ดังนี้

1) การพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จะดำเนินงานโดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ขึ้น 2 ชุด ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน เป็นคณะกรรมการที่กำกับดูแลในเรื่องนี้ และมีคณะกรรมการ
อีกหนึ่งชุด คือ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ช่วยดูแลทาง
เทคนิคและพิจารณากลับกรองข้อเสนอโครงการและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ
มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ในการดำเนินการจะมีการคัดเลือกมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและมี
คุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 7-10 แห่ง โดยจะใช้แนวทางการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ
Times-QS และการพิจารณาผลการตีพิมพ์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูล SCOPUS ทั้งนี้
กลุ่มมหาวิทยาลัยที่ได้รับคัดเลือกจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เป็นเวลา 3 ปี ในวงเงินรวม
9,450 ล้านบาท ซึ่งภายใต้วงเงินดังกล่าวนี้จะมีทั้งในส่วนที่ใช้เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการวิจัย
และเงินทุนวิจัย

ทั้งนี้ สกอ. ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยยื่นใบสมัครผ่านระบบออนไลน์ ในระหว่าง
วันที่ 1-10 กรกฎาคม 2552 และประกาศผลการคัดกรองเบื้องต้น ในวันที่ 11 กรกฎาคม 2552
หลังจากนั้น ให้มหาวิทยาลัยที่ผ่านการคัดกรองจัดทำข้อเสนอโครงการฉบับสมบูรณ์ส่งให้ สกอ.
ในระหว่างวันที่ 14 กรกฎาคม - 13 สิงหาคม 2552 และเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างโปร่งใส
และมีประสิทธิภาพ สกอ. ได้ประกาศกำหนดการรับสมัครและคัดเลือก รายละเอียดโครงการ
แบบฟอร์มเสนอข้อมูล และรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องผ่านทางเว็บไซต์ www.nru.mua.go.th ซึ่ง
มหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปศึกษารายละเอียดได้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2552 เป็นต้นไป

2) การส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษา เป็นการให้ทุนวิจัยในลักษณะต่าง ๆ เพื่อพัฒนา
อาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มมหาวิทยาลัยเฉพาะทางและกลุ่ม
มหาวิทยาลัยที่เน้นระดับปริญญาตรี คาดว่าจะใช้งบประมาณเพื่อดำเนินงานประมาณ 2,752 ล้านบาท
ทั้งนี้ จะมีคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดังนั้น การดำเนินงาน
ในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษาที่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศ

2.1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการนี้ คือ ในอีก 3 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะมีมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 7-10 แห่งที่ติดอันดับสูงขึ้น ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกตามการจัดอันดับของ Times-QS และมีผลงานวิจัยที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งสนับสนุนการส่งออก และการทดแทนการนำเข้า ตลอดจนมีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จากความเป็นมาดังกล่าว มทส. ได้ส่งแบบเสนอโครงการมหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2555 ตามรูปแบบที่ สกอ. กำหนด โดยในโครงการดังกล่าว มทส. ได้กำหนดผลที่คาดว่าจะได้รับไว้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของ มทส.

ปี	ตัวชี้วัด									
	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI	KPI
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
2553	176	0.7	1.4	120	40	20	160	200	130	60
2554	196	0.75	1.5	140	50	25	180	220	160	80
2555	215	0.80	1.6	160	60	30	200	250	200	100

ที่มา: มทส. (2552 ก: 10)

(1) จำนวนบทความวิจัยในฐาน SCOPUS	(2) บทความที่เป็นผู้วิจัยหลัก
(3) Impact factor รวมต่อจำนวนบทความใน (1)	(4) ทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก (ล้านบาท)
(5) ทุนจากภาคอุตสาหกรรม (ล้านบาท)	(6) สิทธิบัตรในประเทศ+ต่างประเทศ (ผลงาน)
(7) จำนวนอาจารย์ที่ทำวิจัยในกลุ่ม (คน)	(8) จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท (คน)
(9) จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาเอก (คน)	(10) จำนวนนักศึกษาหลังปริญญาเอก (คน)

เมื่อ มทส. ได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มทส. ได้รับงบประมาณสนับสนุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2556 รวม 138.063 ล้านบาท รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 งบประมาณจากโครงการ NRU ที่ มทส. ได้รับการจัดสรรจาก สกอ.

ปีงบประมาณ พ.ศ.	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
2554	83.055
2555	38.508
2556	16.500
รวม	138.063

ที่มา: มทส. (2556 ข)

จากการที่ มทส. ได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ทำให้ มทส. ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีอายุน้อยที่สุดเพียง 19 ปี (นับตั้งแต่การจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2533 ถึงปีที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2552) เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอีก 8 แห่งที่ได้รับคัดเลือก นอกจากนั้น จำนวนคณาจารย์ของ มทส. ก็มีจำนวนน้อยที่สุด แต่จำนวนการตีพิมพ์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยในฐานข้อมูล SCOPUS แม้ว่าจะผ่านตามเกณฑ์การคัดเลือกของ สกอ. แต่ก็ถือว่ามีความถี่ที่ค่อนข้างต่ำและเสี่ยงต่อการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการของ สกอ. จึงเป็นที่มาของการออกมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. เพื่อให้ มทส. สามารถคงอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติได้

2.2 มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.

ผลจากการที่ มทส. ได้รับการคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2554-2556¹ ของ สกอ. ช่วยให้ มทส. ได้รับการยอมรับสูงขึ้น และเป็นที่ยอมรับในวงกว้างมากขึ้น กระแสของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ยังช่วยกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในเรื่องการทำวิจัยของคณาจารย์ใน มทส. อย่างมาก

มทส. ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพระดับโลกอย่างมีทิศทางและอัตลักษณ์ และมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ของ มทส. และของประเทศ ด้วย โดยพิจารณาถึงการปรับเปลี่ยนระบบบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัย สู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอย่างแท้จริง ได้พิจารณาปรับองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้านของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ยุทธศาสตร์ ระบบบริหารจัดการ โครงสร้าง ทรัพยากรบุคคล และกระบวนการจัดการ จากภาพในปัจจุบันและการคาดการณ์ในอนาคต ทั้งนี้ มทส. มุ่งมั่นที่จะพัฒนาไปสู่

¹ ช่วงเวลาต่างไปจากเดิม 1 ปี เนื่องจากงบประมาณจากรัฐบาล

“การเป็นสถาบันอุดมศึกษาขนาดกลางที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีความเข้มแข็งด้านการวิจัย วิทยาศาสตร์พื้นฐาน ทั้งที่เป็นการสร้างองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ด้านพลังงาน และด้านวัสดุศาสตร์ ในระดับนานาชาติ เป็นชุมชนวิชาการที่มีความเป็นสากล สามารถผสมผสานวัฒนธรรมซึ่งมีความหลากหลายเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างลงตัวและเป็นเอกลักษณ์ อีกทั้งยังสามารถปรับแปลงและถ่ายทอดองค์ความรู้อันเป็นผลจากการวิจัยซึ่งสั่งสมมา ไปยังภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล”

มทส. ได้ทำการสำรวจและประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่สำคัญและได้ดำเนินการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม เกี่ยวกับงานวิจัยของ มทส. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอย่างชัดเจน โดยได้กำหนดมิตियุทธศาสตร์ด้านวิจัยไว้ 3 มิติ ได้แก่

มิตियุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพระดับโลก

ยุทธศาสตร์

1. การเพิ่มผลงานและบุคลากรที่มีศักยภาพสูงด้านการวิจัยแบบก้าวกระโดดในทุกระดับ
2. การเสริมสร้างความร่วมมือและการเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติในสาขาที่มีศักยภาพสูง
3. การสนับสนุนทรัพยากรด้านการวิจัยตามศักยภาพของกลุ่มวิจัยและนักวิจัยที่ผลิตผลงานสอดคล้องตามตัวชี้วัดการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

มิตियุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

1. การสร้างระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็งและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย (ครุภัณฑ์วิจัย) เพิ่มเติมบนพื้นฐานของระบบเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยไม่กระทบภารกิจและผลผลิตด้านการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ
2. การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยในเชิงรุก ทั้งภายในองค์กรในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม
3. การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ตลอดจนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนการวิจัย
4. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรของการมีส่วนร่วมเชิงรุกตามบทบาทหน้าที่และความเชี่ยวชาญ

มิตยุทธศาสตร์ที่ 3 การแก้ปัญหาของชาติอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์

1. การสร้างและพัฒนานวัตกรรมและเพิ่มขีดความสามารถระบบการบริการวิชาการและการ
ปรับเปลี่ยนถ่ายทอดเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพอย่างกว้างขวาง
 2. การวิจัยสถาบันเพื่อการแก้ปัญหาของชาติและการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร
- ทั้งนี้ รายละเอียด (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับยุทธศาสตร์ และมาตรการ สรุปได้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 แผนที่ยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

มิตียุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	มาตรการ
การสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพระดับโลก	1. การเพิ่มผลงานและบุคลากรที่มีศักยภาพสูงด้านการวิจัยแบบก้าวกระโดดในทุกระดับ	1) จัดสรรงบประมาณเพื่อระดมนักวิจัยที่มีศักยภาพสูง เช่น นักวิจัยหลังปริญญาเอก นักวิจัยแลกเปลี่ยนกับองค์กรที่มีข้อตกลงความร่วมมือ สถาบันในเครือข่ายอุดมศึกษา นักศึกษابัณฑิตศึกษา ศาสตราจารย์ อาคันตุกะ เป็นต้น
	2. เสริมสร้างความร่วมมือและเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติในสาขาที่มีศักยภาพสูง	2) เพิ่มจำนวนนักศึกษาและอาจารย์ต่างชาติในสาขาที่มีความเข้มแข็ง 3) การเปิดหลักสูตรใหม่นานาชาติในสาขาที่มีความพร้อมด้านบุคลากรและมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา 4) จัดประชุมวิชาการนานาชาติอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้าง พัฒนา และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่าย 5) ใช้ข้อตกลงความร่วมมือที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด 6) การจัดหาผู้เชี่ยวชาญทางภาษาเพื่อตรวจทานบทความวิจัยก่อนส่งตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ
	3. สนับสนุนทรัพยากรด้านการวิจัยตามศักยภาพของกลุ่มวิจัยและนักวิจัยที่ผลิตผลงานสอดคล้องตามตัวชี้วัดการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ	7) ประเมินศักยภาพของกลุ่มวิจัยและนักวิจัยเพื่อจัดสรรทรัพยากรวิจัยตามศักยภาพและความสามารถในการผลิตผลงานที่สอดคล้องตัวชี้วัด และจัดทำระบบประเมินที่ชัดเจนและโปร่งใส เพื่อให้สามารถพัฒนาวิจัยให้เป็นศูนย์วิจัยแห่งชาติได้ในอนาคต 8) กระจายอำนาจด้านการบริหารจัดการไปยังกลุ่มวิจัย โดยติดตามผลการดำเนินงานและผลงานเป็นระยะ ๆ

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

มิติยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	มาตรการ
การบริหารจัดการงานวิจัยที่มี ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล	4. สร้างระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็งและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย (ครุภัณฑ์วิจัย) เพิ่มเติมบนพื้นฐานของระบบเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยไม่กระทบภารกิจและ ผลผลิตด้านการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ	9) ตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการซึ่งมีอธิการบดีเป็นประธานเพื่อปรับปรุงระบบบริหารการวิจัย การจัดหาครุภัณฑ์ด้านการวิจัยเพิ่มเติม และกำหนดแผนปฏิบัติการวิจัยที่สามารถติดตามและ ประเมินผลได้ด้วยระบบ IT โดยสามารถบริหารกลไกต่าง ๆ อย่างครบวงจร ตลอดจนมีผู้จัดการโครงการ เพื่อประสานงานกับระบบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้ตลอดเวลา
	5. ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยในเชิงรุก ทั้งภายในองค์กร ในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ ประโยชน์ผลงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม	10) ปรับปรุงเว็บไซต์ให้เป็นสากลและทันสมัย โดยมีข้อมูลด้านต่าง ๆ และด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย อย่างครบถ้วน 11) ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยในสื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม 12) การเข้าสู่โดยการจัดลำดับ QS University Ranking และอื่น ๆ โดยเร็ว
	6. พัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ตลอดจน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสนับสนุน การวิจัย	13) ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรระยะสั้น การอบรมสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การบริหาร และบริการเครื่องมือวิจัย 14) สร้างแรงจูงใจและการตอบแทนผลงานวิจัย การให้การสนับสนุนและการบริการที่มีคุณภาพ
	7. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรการมีส่วนร่วมเชิงรุก ตามความบทบาทหน้าที่และความเชี่ยวชาญ	15) สร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมความร่วมมือภายในองค์กรอย่างมีเป้าหมายในทุก ระดับเพื่อยกระดับการทำงานโดยมุ่งเน้นผลงานและคุณภาพวิชาการและด้านการวิจัยของ มหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

มิติยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	มาตรการ
การแก้ปัญหา ของชาติอย่าง เป็นรูปธรรม	8. สร้างและพัฒนานวัตกรรมและเพิ่มขีด ความสามารถระบบการบริการวิชาการและการ ปรับแปลงถ่ายทอดเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ อย่างกว้างขวาง	16) การสร้างกลไกในการพัฒนาโจทย์วิจัย 17) เพิ่มศักยภาพของเทคโนโลยีและสำนักวิชาให้มีความเข้มแข็งโดยมีระบบสนับสนุนการวิจัยต่อยอดเพื่อ การใช้ประโยชน์ในภาคการผลิตอย่างจริงจัง 18) สร้างแรงจูงใจในการเชื่อมโยงผลงานวิจัยกับการบริการวิชาการและการปรับแปลงถ่ายทอดเทคโนโลยี (ผู้ผลิตพบผู้ใช้ผลงานวิจัย)
	9. การวิจัยสถาบันเพื่อการแก้ปัญหาของชาติ และการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร	19) แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน 20) การประเมินความต้องการจำเป็นของหน่วยรับบริการหรือผู้ใช้ผลงานวิจัย

ที่มา: มทส. (2554 จ: 10-12)

จากมิตยยุทธศาสตร์ที่ 1 (การสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพระดับโลก) ยุทธศาสตร์ที่ 1 (การเพิ่มผลงานและบุคลากรที่มีศักยภาพสูงด้านการวิจัยแบบก้าวกระโดดในทุกระดับ) และมาตรการที่ 1 (จัดสรรงบประมาณเพื่อระดมนักวิจัยที่มีศักยภาพสูง เช่น นักวิจัยหลังปริญญาเอก นักวิจัยแลกเปลี่ยนกับองค์กรที่มีข้อตกลงความร่วมมือ สถาบันในเครือข่ายอุดมศึกษา นักศึกษาบัณฑิตศึกษาศาสตราจารย์ อาคันตุกะ เป็นต้น) และมาตรการที่ 7 (ประเมินศักยภาพของกลุ่มวิจัยและนักวิจัยเพื่อจัดสรรทรัพยากรวิจัยตามศักยภาพและความสามารถในการผลิตผลงานที่สอดคล้องตัวชี้วัด และจัดทำระบบประเมินที่ชัดเจนและโปร่งใส เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพวิจัยให้เป็นศูนย์วิจัยแห่งชาติได้ในอนาคต) เป็นที่มาของมาตรการเชิงรุก 5 มาตรการ ดังนี้

- มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ
 - มาตรการที่ 2: มาตรการด้านการจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง
 - มาตรการที่ 3: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก
 - มาตรการที่ 4: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ
 - มาตรการที่ 5: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
- ทั้งนี้ ในแต่ละมาตรการมีรายละเอียด ดังนี้

มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ มีวัตถุประสงค์และหลักเกณฑ์ ดังนี้

วัตถุประสงค์

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรในการเร่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบสูง เป็นการสร้างศักยภาพและชื่อเสียงด้านการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัยและประเทศชาติ ตลอดจนตอบสนองตัวชี้วัดเรื่องจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้ออกเป็นประกาศเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ออกมา 2 ฉบับ ฉบับแรก คือ ประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับ

นานาชาติ ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2552 โดยกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติฉบับนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลงานตีพิมพ์ที่บุคลากรจักได้รับค่าตอบแทนตามประกาศนี้ จะต้องเป็นหรือบทความวิจัยหรือบทความประเภทบทความวรรณกรรมเท่านั้น โดยอาจเป็นบทความวิจัยฉบับเต็มหรือฉบับสั้นก็ได้ ที่ตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการระดับนานาชาติที่มีกระบวนการกลั่นกรอง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศไทยที่มีมาตรฐานเทียบเท่าวารสารระดับนานาชาติ โดยให้ถือตามรายชื่อวารสารที่ สกอ. หรือให้ถือตามรายชื่อวารสารที่ สกว. ยอมรับเท่านั้น

2. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องปรากฏชื่อ มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ยื่นขอรับค่าตอบแทนตามประกาศนี้

3. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของผู้ยื่นขอรับค่าตอบแทน

4. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบ (ยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาประกาศใช้) และปรากฏในฐานข้อมูลสากล มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยแบบอัตราก้าวหน้า โดยคำนวณตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนไม่เกิน 40,000 บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) ต่อหนึ่งผลงานตีพิมพ์

5. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่มีค่าดัชนีผลกระทบ แต่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยจำนวน 8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน) ต่อหนึ่งผลงานตีพิมพ์ ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มให้อีก 4,000 บาท รวมเป็น 12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)

6. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยจำนวน 4,000 บาท (สี่พันบาทถ้วน) ต่อหนึ่งผลงานตีพิมพ์ ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มให้อีก 2,000 บาท รวมเป็น 6,000 บาท (หกพันบาทถ้วน)

7. บุคลากรเจ้าของผลงานสามารถเสนอขอรับค่าตอบแทน โดยแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อสถาบันวิจัยและพัฒนา

8. ให้บุคลากรตามประกาศนี้ หมายถึง คณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรสายปฏิบัติการ วิชาชีพและบริหารทั่วไป บุคลากรที่ลาศึกษาต่อ ตลอดจนอาจารย์พิเศษ (ที่ปฏิบัติงานวิจัย) ของ มทส. โดยมีสูตรการคำนวณค่าตอบแทนแบบอัตราก้าวหน้า ดังนี้

อัตราค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยแบบอัตราก้าวหน้าสำหรับผลงานวิจัยตีพิมพ์แต่ละเรื่อง ให้ใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าตอบแทน} = (10,000 \times \text{FREQ}) + (5,000 \times \text{JIF})$$

โดยที่ FREQ คือ ตัวแปรแสดงความถี่ของการตีพิมพ์ผลงานวิจัยของผู้ขอรับค่าตอบแทน กำหนดค่าไว้ ดังนี้

FREQ = 2.0 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ (ที่มีค่า JIF เป็นผู้ขอค่าตอบแทนรายเดียวกัน) ไม่เกิน 6 เดือน (ใช้วันที่ผลงานได้รับการตอบรับเป็นเกณฑ์)

FREQ = 1.5 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ เกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี

FREQ = 1.0 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ เกิน 1 ปี หรือกรณีไม่เคยมีผลงานตีพิมพ์เพื่อเสนอขอค่าตอบแทนมาก่อน

JIF คือ ค่า Journal Impact Factor โดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานวิจัยตีพิมพ์ดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ให้สมทบค่าตอบแทนได้อีกร้อยละ 50 โดยมหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนให้สูงสุดไม่เกิน 40,000 บาทต่อผลงานวิจัยตีพิมพ์

ต่อมา ทางสถาบันวิจัยและพัฒนาได้ทบทวนและปรับปรุงประกาศให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติชั้นใหม่ เป็น ประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2553 ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติข้างต้น มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลงานตีพิมพ์ที่บุคลากรจักได้รับค่าตอบแทนตามประกาศนี้ จะต้องเป็นบทความวิจัยหรือบทความประเภททบทวนวรรณกรรมเท่านั้น โดยอาจเป็นบทความวิจัยฉบับเต็มหรือฉบับสั้นก็ได้ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีกระบวนการกลั่นกรอง โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศไทยที่มีมาตรฐานเทียบเท่าวารสารระดับนานาชาติ โดยต้องปรากฏในฐานข้อมูลสากลตามประกาศการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ สกอ. หรือให้ถือตามรายชื่อวารสารที่ สกว. ยอมรับเท่านั้น

2. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องปรากฏชื่อ มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ยื่นขอรับค่าตอบแทน ตามประกาศนี้

3. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของผู้ยื่นขอรับ
คำตอบแทน

4. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ยึดถือตาม
ข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง) และปรากฏในฐานข้อมูลสากล
มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยแบบอัตราก้าวหน้า โดยคำนวณตามเอกสาร
แนบท้ายประกาศ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนไม่เกิน 40,000 บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) ต่อหนึ่ง
ผลงานตีพิมพ์

5. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.1 ถึง 0.4 (ยึดถือตามข้อมูล
Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง) และปรากฏในฐานข้อมูลสากล
มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยแบบอัตราก้าวหน้า โดยคำนวณตาม
เอกสารแนบท้าย ประกาศ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนไม่เกิน 20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)
ต่อหนึ่งผลงานตีพิมพ์

6. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่มีค่าดัชนีผลกระทบ แต่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล
มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยจำนวน 8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน) ต่อหนึ่ง
ผลงานตีพิมพ์ ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานดังกล่าวมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็น
หน่วยงานต้นสังกัด มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มให้อีก 4,000 บาท รวมเป็น 12,000 บาท
(หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) ตามประกาศนี้ ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบน้อยกว่า
0.1 (ค่าตัวเลขที่ยังไม่ปิดเศษ ยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนา
ใช้อ้างอิง) และปรากฏในฐานข้อมูลสากลถือว่าไม่มีค่าดัชนีผลกระทบ

7. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI)
มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยจำนวน 4,000 บาท (สี่พันบาทถ้วน) ต่อหนึ่ง
ผลงานตีพิมพ์ ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด
มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มให้อีก 2,000 บาท รวมเป็น 6,000 บาท (หกพันบาทถ้วน)

8. บุคลากรเจ้าของผลงานสามารถเสนอขอรับคำตอบแทน โดยแนบเอกสารที่
เกี่ยวข้องกับสถาบันวิจัยและพัฒนา

9. ให้บุคลากรตามประกาศนี้ หมายถึง คณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรสายปฏิบัติการ
วิชาชีพและบริหารทั่วไป บุคลากรที่ลาศึกษาต่อ ตลอดจนอาจารย์พิเศษ (ที่ปฏิบัติงานวิจัย) ของ มทส.

โดยมีสูตรการคำนวณค่าตอบแทนแบบอัตราก้าวหน้า ดังนี้

อัตราค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยแบบอัตราก้าวหน้าสำหรับผลงานวิจัยตีพิมพ์
แต่ละเรื่อง ให้ใช้สูตรคำนวณดังนี้

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

$$\text{ค่าตอบแทน} = (10,000 \times \text{FREQ}) + (5,000 \times \text{JIF})$$

โดยที่ FREQ คือ ตัวแปรแสดงความถี่ของการตีพิมพ์ผลงานวิจัยของผู้ขอรับค่าตอบแทน กำหนดค่าไว้ ดังนี้

FREQ = 2.0 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ (ที่มีค่า JIF ก่อนปีพิเศษตั้งแต่ 0.1 ขึ้นไปและเป็นผู้ขอค่าตอบแทนรายเดียวกัน) ไม่เกิน 6 เดือน (ใช้วันที่ผลงานได้รับการตอบรับเป็นเกณฑ์)

FREQ = 1.5 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ เกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี

FREQ = 1.0 เมื่อผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่เสนอขอค่าตอบแทนมีระยะเวลาห่างจากผลงานวิจัยตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ เกิน 1 ปี หรือกรณีไม่เคยมีผลงานตีพิมพ์เพื่อเสนอขอค่าตอบแทนมาก่อน

JIF คือค่า Journal Impact Factor โดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง (ทศนิยม 1 ตำแหน่ง)

ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานวิจัยตีพิมพ์ดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ให้คูณส่วนของ $(5,000 \times \text{JIF})$ ด้วย 2 โดยมหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนให้สูงสุดไม่เกิน 40,000 บาทต่อผลงานวิจัยตีพิมพ์

2. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.1 ถึง 0.4

$$\text{ค่าตอบแทน} = 8,000 \times \text{FREQ}$$

โดยที่ FREQ มีความหมายเช่นเดียวกับข้อ 1.

ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานวิจัยตีพิมพ์ดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ให้จ่ายเพิ่มอีก 4,000 บาท โดยมหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าตอบแทนให้สูงสุดไม่เกิน 20,000 บาทต่อผลงานวิจัยตีพิมพ์

มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ที่มีศักยภาพด้านวิจัย สามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบอย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้น เป็นการสร้างศักยภาพและชื่อเสียงด้านการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัยและประเทศชาติ ตลอดจนตอบสนองตัวชี้วัดเรื่องจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัย ตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติของ สกอ. โดยได้ออกเป็นประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2552 โดย

ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศจนถึงปัจจุบัน โดยหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง มีรายละเอียด ดังนี้

1. คณาจารย์ที่ต้องการขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยจะต้องมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี (พิจารณาปีต่อปี)

2. ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ในการเสนอขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยตามประกาศนี้จะต้องเป็นบทความประเภทบทความวิจัยหรือบทความประเภททบทวนวรรณกรรมเท่านั้น โดยอาจเป็นบทความวิจัยฉบับเต็มหรือฉบับสั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องมีค่าดัชนีผลกระทบโดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาประกาศใช้ และต้องปรากฏในฐานข้อมูลสากลเท่านั้น

3. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องปรากฏชื่อ มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของคณาจารย์ที่เสนอขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยตามประกาศนี้

4. ผลงานตีพิมพ์ดังกล่าวต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของคณาจารย์ที่เสนอขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัย

5. คณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี จำนวนตั้งแต่ 6 เรื่องขึ้นไป หรือที่ เป็นผู้ประพันธ์หลัก จำนวนตั้งแต่ 4 เรื่องขึ้นไป สามารถขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัย ได้ปีละ 1 ทุน

6. กรณีคณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี จำนวนตั้งแต่ 10 เรื่องขึ้นไป หรือที่ เป็นผู้ประพันธ์หลักจำนวนตั้งแต่ 6 เรื่องขึ้นไป สามารถขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยเพิ่มได้อีกปีละ 1 ทุน

7. มหาวิทยาลัยจะจัดสรรทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยหลังปริญญาเอก ในอัตรา 420,000 บาทต่อปี และทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยหลังปริญญาโท ในอัตรา 324,000 บาทต่อปี

8. คณาจารย์ที่ได้รับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัย จะต้องมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ร่วมกับผู้ได้รับทุนหลังปริญญาเอกหรือหลังปริญญาโทอย่างน้อย 1 เรื่อง ภายในระยะเวลา 1 ปี หลังการรับทุน มิเช่นนั้น จะไม่ได้รับการพิจารณาจัดสรรทุนใหม่ในปีต่อไป ทั้งนี้ วารสารวิชาการที่ตีพิมพ์ต้องมีค่าดัชนีผลกระทบ โดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาประกาศใช้ และต้องปรากฏในฐานข้อมูลสากล

9. งบประมาณที่ใช้ในการจัดสรรทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยตามประกาศนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย และงบประมาณสมทบจากแหล่งทุนอื่น เช่น สกอ. ภายใต้โครงการ NRU และกองทุนคุชกุ์บัณฑิต มทส. เป็นต้น

10. คณาจารย์ที่ต้องการขอรับทุนสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัยสามารถเสนอขอรับทุน โดยแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อสถาบันวิจัยและพัฒนา

สำหรับทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก หรือทุน Post Doc นี้ นอกจาก มทส. แล้ว ยังมีมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการในทำนองเดียวกัน แต่มีเงื่อนไขที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัย ในที่นี้ จะขอยกตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จพ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) [มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร)] มหาวิทยาลัยมหิดล (มม.) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.) และมหาวิทยาลัยที่ไม่อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (มวล.) โดยแยกประเด็นที่น่าสนใจได้ ดังนี้

1. วงเงินสนับสนุน สำหรับทุนนี้ วงเงินสนับสนุนแบ่งได้เป็น เงินเดือนนักวิจัย ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าประกันสุขภาพ ค่าใช้สอย วัสดุ และครุภัณฑ์ รวมถึงสวัสดิการอื่น ๆ ดังนี้

1.1 เงินเดือน/ค่าจ้างนักวิจัย แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก จ่ายเงินเดือน/ค่าจ้างนักวิจัยปีละ 360,000 บาท หรือ 30,000 บาทต่อเดือน ได้แก่ จพ. มม. กลุ่มที่สอง จ่ายเงินเดือน/ค่าจ้างนักวิจัยปีละ 420,000 บาท หรือ 35,000 บาทต่อเดือน ได้แก่ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) และ มวล. และกลุ่มที่สาม จ่ายเงินเดือนตามอัตราเงินเดือนนักวิจัยวุฒิปริญญาเอก ประมาณปีละ 300,000 บาท หรือ 25,000 บาทต่อเดือน ได้แก่ มจร.

1.2 ค่าที่พัก ค่าเดินทาง และค่าประกันสุขภาพ สำหรับนักวิจัยชาวต่างประเทศที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย มม. สนับสนุนทั้ง 3 รายการ (ค่าประกันสุขภาพไม่เกินปีละ 10,000 บาท) มจร. สนับสนุนเฉพาะค่าเดินทางไป-กลับ ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 70,000 บาท สำหรับ มวล. สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางแต่ไม่ระบุวงเงินสูงสุด ส่วนที่เหลือ ได้แก่ จพ. มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่สนับสนุนในส่วนนี้

1.3 ค่าใช้สอย วัสดุ และครุภัณฑ์ แบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรก ไม่สนับสนุนในส่วนนี้ ได้แก่ จพ. มจร. และ มวล. กลุ่มที่ 2 สนับสนุน 100,000 บาทต่อโครงการ ได้แก่ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) กลุ่มที่สาม สนับสนุน 300,000 บาทต่อโครงการ (รวมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสนอผลงานวิจัยในต่างประเทศ) ได้แก่ มม.

1.4 สวัสดิการอื่น ๆ มีเฉพาะ มจร. เท่านั้น ที่ให้สวัสดิการในการเข้าใช้บริการและยืมคืนหนังสือที่สำนักหอสมุดของ มจร. และการใช้บริการอินเทอร์เน็ตและอีเมลของ มจร.

2. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักวิจัยหลังปริญญาเอก ส่วนใหญ่อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัย มีผลงานตีพิมพ์หรือสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร มวล. และ มจร. ดูผลงานย้อนหลัง 5 ปี มม. ดูผลงานย้อนหลัง 10 ปี ส่วน มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่ระบุระยะเวลา สำหรับนักวิจัยหลังปริญญาเอกนั้น มวล. และ มม. จำกัดอายุไม่

เกิน 40 ปี มจร. จำกัดอายุไม่เกิน 35 ปี ส่วน มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่ระบุอายุนักวิจัย โดยนักวิจัยต้องเคยเป็นผู้มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนานาชาติ เช่น มวล. กำหนดว่าต้องมีชื่อเป็นชื่อแรกย้อนหลัง 5 ปี อย่างน้อย 1 เรื่อง มจร. กำหนดว่าต้องมีชื่อเป็นชื่อแรกย้อนหลัง 2 ปี อย่างน้อย 1 เรื่อง มม. ไม่ระบุระยะเวลาและจำนวนผลงาน และ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่ระบุเงื่อนไข

3. เงื่อนไขของการรับทุน พบเฉพาะ มม. มวล. และ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) เท่านั้น ที่พบเงื่อนไขการรับทุน โดย ทั้ง 2 แห่งระบุว่า นักวิจัยหลังปริญญาเอกต้องมีผลงานตีพิมพ์เป็นชื่อแรก และตีพิมพ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) นักวิจัยหลังปริญญาเอกต้องมีผลงานตีพิมพ์เป็นชื่อแรก และตีพิมพ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อย 2 เรื่อง

4. การทำสัญญารับทุน พบเฉพาะ มม. มวล. และ มจร. เท่านั้นที่ระบุว่า นักวิจัยหลังปริญญาเอกต้องทำสัญญารับทุนกับมหาวิทยาลัยปีต่อปี โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี โดยปีที่ 2 ผลงานต้องได้รับการประเมินก่อนจึงจะทำสัญญาต่อได้

มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่มีคุณภาพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย โดยได้ออกเป็นประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2554 ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศจนถึงปัจจุบัน โดยหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาเอกมีรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่มีคุณภาพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

2. จำนวนทุนการศึกษาและหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรทุน

มหาวิทยาลัยจะจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวนปีละ 1 ทุน ในวงเงินรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 1,602,000 บาท แก่คณาจารย์ประจำที่มีอายุไม่เกิน 57 ปีบริบูรณ์ ที่มีผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี จำนวนตั้งแต่ 12 เรื่องขึ้นไป หรือที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก จำนวนตั้งแต่ 6 เรื่องขึ้นไป หรือในกรณีที่ใช้ผลงานตีพิมพ์ทั้งที่เป็นและไม่เป็นผู้ประพันธ์หลักรวมกัน กำหนดให้ผลงานที่ตีพิมพ์โดยเป็นผู้ประพันธ์หลักจำนวน 1 เรื่องเทียบเท่าผลงานที่ตีพิมพ์โดยไม่เป็นผู้ประพันธ์หลักจำนวน 2 เรื่อง โดยผลงานตีพิมพ์ที่นำมาเสนอขอรับทุนดังกล่าว ต้องมีค่าดัชนีผลกระทบโดยยึดถือ

ตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง และต้องปรากฏในฐานข้อมูลสากลเท่านั้น

3. แหล่งเงินทุน

งบประมาณที่ใช้สำหรับการจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก ตามประกาศนี้ ขึ้นกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากมหาวิทยาลัยในแต่ละปี และงบประมาณจากแหล่งทุนอื่น เช่น สกอ. ภายใต้โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เป็นต้น และอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน

4. การสมัครขอรับทุน

มหาวิทยาลัยจะเปิดรับสมัครทุนปีละ 1 ครั้ง โดยคณาจารย์ผู้มีสิทธิ์ขอรับทุนส่งเอกสารขอรับทุน (พร้อมสำเนาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด) มาที่สถาบันวิจัยและพัฒนาเพื่อตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ก่อนเสนอให้มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์รับทุนต่อไป

ทั้งนี้ ภายหลังจากการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์ขอรับทุนแล้ว คณาจารย์ผู้ได้รับทุนต้องเสนอรายชื่อนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อรับทุน ภายใน 3 ภาคการศึกษา นับถัดจากภาคการศึกษาที่มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์รับทุน

5. คุณสมบัติของนักศึกษาผู้มีสิทธิ์รับทุน

5.1 เป็นผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาเอกที่ มทส. (ทุกแผนการศึกษา) โดยมีคุณสมบัติ ตามข้อบังคับฯ ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา มีสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญ และมีคุณสมบัติเฉพาะตามประกาศรับสมัครของแต่ละสาขาวิชา และอยู่ภายใต้การควบคุมวิทยานิพนธ์ของคณาจารย์ที่มีสิทธิ์ขอรับทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก โดย

5.1.1 ผู้มีวุฒิปริญญาตรี ต้องได้รับเกียรตินิยม หรือมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.25 จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง

5.1.2 ผู้มีวุฒิปริญญาโท ต้องมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.50 จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกระบวนการกลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

5.1.3 นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก จะต้องมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.50

5.2 ไม่เป็นผู้ที่รับทุนการศึกษาจากหน่วยงานอื่นอยู่แล้ว

6. การรับทุนและระยะเวลาที่ได้รับทุน

6.1 กรณีนักศึกษาผู้ได้รับทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยจะสนับสนุน ดังนี้

6.1.1 สำหรับผู้รับทุนเมื่อแรกเข้าศึกษา

1) ได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดให้ศึกษาในหลักสูตรนั้น ๆ นับจากวันแรกเข้า

2) ในกรณีผู้รับทุนมีวุฒิปริญญาตรี จะได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายเดือน ในอัตราเดือนละ 8,000 บาท สำหรับ 2 ปีแรก และในอัตราเดือนละ 10,000 บาท สำหรับ 3 ปีหลัง (รวม 5 ปี เป็นเงิน 552,000 บาท) ในกรณีผู้รับทุนมีวุฒิปริญญาโท จะได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายเดือน ในอัตราเดือนละ 10,000 บาท เป็นระยะเวลา 3 ปี (เป็นเงิน 360,000 บาท)

3) ได้รับการสนับสนุนค่าครุภัณฑ์วิจัยและค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยปีละ 50,000 บาท (รวม 5 ปี เป็นเงิน 250,000 บาท)

4) ได้รับการสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไปทำวิจัยร่วมต่างประเทศ ในวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท

6.1.2 สำหรับผู้ที่ศึกษาอยู่แล้วและรับทุนระหว่างปีการศึกษา

1) ได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษาตามกรอบเวลาที่เหลืออยู่ของการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรนั้น ๆ

2) ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายเดือนเช่นเดียวกับกรณีข้อ 6.1.1 ตามกรอบเวลาที่เหลืออยู่ของการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรนั้น ๆ นับจากวันแรกเข้า

3) ได้รับการสนับสนุนค่าครุภัณฑ์วิจัยและค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยเช่นเดียวกับกรณีข้อ 6.1.1 ตามกรอบเวลาที่เหลืออยู่ของการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรนั้น ๆ นับจากวันแรกเข้า

4) ได้รับการสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไปทำวิจัยร่วมต่างประเทศ ในวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท

6.2 กรณีคณาจารย์ผู้ได้รับทุน

มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางเพื่อเจรจาหรือทำความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ ในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาท

6.3 กรณีผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่ร่วมมือด้านวิจัยกับนักศึกษาที่ได้รับทุน

มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางมาดำเนินกิจกรรมด้านการสอนและวิจัยในประเทศไทย ในวงเงินไม่เกิน 200,000 บาท

7. การระงับหรือยุติการรับทุน

มหาวิทยาลัยจะพิจารณาระงับหรือยุติการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาเมื่อเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

7.1 มีแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.25 สองภาคการศึกษาต่อเนื่องกัน

7.2 พันสถานภาพนักศึกษา มทส.

7.3 มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นพักการศึกษา
 7.4 รายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สาขาวิชากำหนด
 7.5 สาขาวิชาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำสำนักวิชาเห็นควรให้
 ระงับหรือยุติการรับทุน

7.6 มีการย้ายสาขาวิชาหรือเปลี่ยนอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ (อาจารย์ที่ใช้
 สิทธิขอรับทุนให้กับนักศึกษา)

7.7 ได้รับความช่วยเหลือที่มีลักษณะคล้ายกันจากแหล่งทุนอื่น ภายหลังจากได้รับ
 ทุนตามประกาศนี้

ทั้งนี้ การระงับหรือยุติสภาพการรับทุนดังกล่าว ให้รวมถึงการระงับหรือยุติการ
 สนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับคณาจารย์ที่ได้รับทุนและค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศด้วย โดย
 มหาวิทยาลัยจะไม่เรียกคืนในส่วนที่ได้จ่ายไปแล้ว

8. เงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาผู้รับทุน

นักศึกษาผู้รับทุนต้องตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง โดยต้องตีพิมพ์
 ผลงานในวารสารระดับนานาชาติที่มีกระบวนการพิจารณาก่อนกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และอยู่ใน
 ฐานข้อมูลสากลไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง ส่วนเรื่องที่ 2 อนุโลมให้เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการตาม
 เกณฑ์ของ สกว. หรือ สกอ.

9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดังนี้

9.1 สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้ดูแลการให้ทุนการศึกษาให้เป็นไปตาม
 ประกาศนี้ โดยทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลและให้การรับรองสิทธิของคณาจารย์ที่ขอรับการจัดสรรทุน
 พร้อมกำหนดแนวทางการดำเนินงานตามความเหมาะสม

9.2 สำนักวิชาสร้างกลไกเพื่อกำกับดูแลให้นักศึกษาที่ได้รับทุนตามประกาศนี้
 สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ของการประกาศให้ทุน พร้อมทั้งประสานศูนย์บริการการศึกษาในขั้นตอน
 ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9.3 ศูนย์บริการการศึกษาดูตามตรวจสอบข้อมูลของนักศึกษาที่ได้รับทุนตาม
 ประกาศนี้ พร้อมทั้งประสานและรายงานข้อมูลสถานภาพของผู้รับทุนแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้
 มากขึ้น โดยได้ออกเป็นประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตร
 หรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2554 และต่อมาได้มีการ
 การออกเป็นประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์

ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2554 ซึ่งประกาศฉบับหลังนี้ได้มีการยกเลิกข้อความในข้อ 2 และข้อ 6 ในประกาศฉบับแรก และใช้ข้อความในประกาศฉบับใหม่แทน โดยประกาศทั้งสองฉบับมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศจนถึงปัจจุบัน โดยหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้มากขึ้น

2. แหล่งเงินทุน

เงินทุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา มทส. หรือเงินอุดหนุนจากแหล่งทุนภายนอก และหรืองบประมาณอื่นใดที่ใช้เพื่ออุดหนุนการวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติของมหาวิทยาลัย โดยจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ทั้งนี้ เงินทุนที่จะนำมาใช้จัดสรรในแต่ละปีขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน

3. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ขอรับทุน

ผู้มีสิทธิ์ขอรับทุนต้องเป็นคณาจารย์หรือนักวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง หรือมีสิทธิบัตรที่ได้รับการจดแล้วไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง ใน 5 ปีย้อนหลัง

4. จำนวนทุนและขั้นตอนการสมัครขอรับทุน

มหาวิทยาลัยจะจัดสรรทุนให้ครั้งละ 1 ทุน ในวงเงินไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับการทําวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตร และในวงเงินไม่เกิน 200,000 บาท สำหรับการทําวิจัยเพื่อตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ โดยผู้มีสิทธิ์ขอรับทุนจัดทำข้อเสนอโครงการเชิงหลักการ ตามรายละเอียดในเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ แล้วส่งมาสถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อให้คณะอนุกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงและจัดสรรงบประมาณโครงการวิจัย พิจารณาอนุมัติ

ในกรณีผู้มีสิทธิ์ขอรับทุนมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลตั้งแต่ 10 เรื่องขึ้นไป หรือที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ตั้งแต่ 6 เรื่องขึ้นไป หรือมีสิทธิบัตรที่ได้รับการจดแล้วตั้งแต่ 3 เรื่องขึ้นไป ใน 5 ปีย้อนหลัง สามารถขอรับการจัดสรรทุนเพิ่มได้อีก 1 ทุน

5. ระยะเวลาดำเนินงานและผลผลิต

5.1 กรณีโครงการวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตร มีระยะเวลาโครงการไม่เกิน 1 ปี โดยต้องมีผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตรแล้วอย่างน้อย 1 สิทธิบัตร ภายในระยะเวลา 4 ปี โดยนับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดโครงการวิจัยที่ระบุในสัญญาฯ รับทุนถึงวันที่ได้รับสิทธิบัตร

5.2 กรณีโครงการวิจัยเพื่อตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ มีระยะเวลาโครงการไม่เกิน 1 ปี โดยต้องมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

(ยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง) และปรากฏในฐานข้อมูลสากลจำนวน 1 บทความ ภายในระยะเวลา 2 ปี โดยนับตั้งแต่วันสิ้นสุดโครงการวิจัยที่ระบุในสัญญาฯ รับทุนถึงวันที่ได้รับการตอบรับเพื่อตีพิมพ์

6. เงื่อนไขและข้อตกลงของทุนนี้

6.1 เงินทุนที่ได้รับจัดสรรนี้ ถือเป็นเงินอุดหนุนประเภททั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหมวดค่าจ้าง หมวดครุภัณฑ์ และหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ (แต่จะไม่สนับสนุนค่าประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ค่าอบรม และค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการ) โดยหัวหน้าโครงการผู้รับทุนจะต้องเบิกจ่ายและจัดเก็บหลักฐานการใช้จ่ายเงินไว้เพื่อการตรวจสอบตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

6.2 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้ ในสิ่งพิมพ์ใดหรือสื่อใด หัวหน้าโครงการผู้รับทุนและผู้ร่วมวิจัยที่เป็นนักศึกษาหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องระบุในกิตติกรรมประกาศ “ได้รับเงินอุดหนุนโครงการจาก มทส.” เพียงหน่วยงานเดียว หรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยหัวหน้าโครงการผู้รับทุนต้องอยู่ในฐานะผู้วิจัยหลัก ของผลงานชิ้นนั้น ทั้งนี้ หากมีผู้ร่วมวิจัยจากสถาบันอื่น อนุญาตให้ผู้ร่วมวิจัยดังกล่าว เขียนกิตติกรรมประกาศว่าได้รับทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากหน่วยงานอื่นได้ (ระบุให้ชัดเจน)

6.3 ครุภัณฑ์ที่จัดซื้อโดยงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนตามประกาศนี้ ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุดลงไม่ว่ากรณีใด หัวหน้าโครงการผู้รับทุนจะต้องส่งคืนครุภัณฑ์ทั้งหมดให้มหาวิทยาลัย เว้นเสียแต่จะมีการตกลงเป็นอย่างอื่น

6.4 ผู้รับทุนต้องดำเนินการตามโครงการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5. หากพ้นกำหนดดังกล่าว หัวหน้าโครงการผู้รับทุนต้องคืนเงินทุนทั้งหมดพร้อมดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 1 ปี ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในขณะนั้น ให้กับกองทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา

มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยที่มีความชำนาญในการทำวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยอาจเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ลุ่มลึก หรือเป็นความชำนาญในลักษณะสหวิทยาการ มาร่วมดำเนินการ มีผลงานที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและความมีชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย รวมทั้งเป็นแหล่งอ้างอิงของวงวิชาการในระดับชาติและหรือระดับนานาชาติ มีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางในอนาคตได้ และสอดคล้องกับการเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัย” เต็มรูปแบบและมีทิศทางด้านวิจัยที่ชัดเจน โดยได้ออกเป็นประกาศ มทส. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย

เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2554 โดยประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศจนถึงปัจจุบัน โดยหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีรายละเอียด ดังนี้

1. คำจำกัดความของศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย

ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย หมายถึง กลุ่มนักวิจัยที่มีความชำนาญในการทำวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยอาจเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่กลุ่มเล็ก หรือเป็นความชำนาญในลักษณะสหวิทยาการ โดยมีคณาจารย์และหรือนักวิจัยของ มทส. ที่มีศักยภาพสูงและมีความชำนาญมาร่วมดำเนินการ มีผลงานที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและมีความมีชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย รวมทั้งเป็นแหล่งอ้างอิงของวงวิชาการในระดับชาติและหรือระดับนานาชาติ มีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางในอนาคตได้ โดยในที่นี่

ศูนย์วิจัย (Research Center) หมายถึง การรวมตัวกันของคณาจารย์และหรือนักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โดยมีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 3,000,000 บาทต่อปี และมีผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ ได้แก่ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ และการบริการวิชาการที่มีผลกระทบอย่างน้อยในระดับชุมชนหรือท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มวิจัย (Research Group) หมายถึง การรวมตัวกันของคณาจารย์และหรือนักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป โดยมีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 1,500,000 บาทต่อปี และมีผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ ได้แก่ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ และการบริการวิชาการที่มีผลกระทบอย่างน้อยในระดับชุมชนหรือท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

หน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย (Research Unit หรือ Research Laboratory) หมายถึง การรวมตัวกันของคณาจารย์และหรือนักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 500,000 บาทต่อปี และมีผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ ได้แก่ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ และการบริการวิชาการที่มีผลกระทบอย่างน้อยในระดับชุมชนหรือท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ตามประกาศนี้ หัวหน้าศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยต้องเป็นอาจารย์ประจำและเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

2. หลักเกณฑ์การจัดตั้งศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย หน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย

หัวหน้าศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เสนอโครงการขอจัดตั้งศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยต่อมหาวิทยาลัย เพื่อ

ขึ้นทะเบียนและขอรับงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัย โดยระบุให้ชัดเจนว่า ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัย หรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยที่ขอจัดตั้งดังกล่าว สอดคล้องกับกลุ่มเครือข่ายวิจัย (Cluster) ใดของมหาวิทยาลัย ต่อไปนี้

- 1) กลุ่มเครือข่ายวิจัยอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีโปรตีน
- 2) กลุ่มเครือข่ายวิจัยวัสดุขั้นสูง
- 3) กลุ่มเครือข่ายวิจัยวิทยาศาสตร์พื้นฐานและทฤษฎี
- 4) กลุ่มเครือข่ายวิจัยด้านการพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานขั้นสูง
- 5) กลุ่มเครือข่ายวิจัยอื่น ๆ (ระบุกลุ่มเครือข่ายวิจัยที่เหมาะสม)

ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศนี้ อาจารย์หรือนักวิจัยแต่ละท่านสามารถเลือกปฏิบัติงานวิจัยอยู่ภายใต้ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัย หรือห้องปฏิบัติการวิจัยได้ไม่เกิน 2 ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยในเวลาเดียวกัน

กรณีของศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยที่ได้มีการจัดตั้งตามประกาศฉบับเดิม (พ.ศ. 2551) ให้หัวหน้าศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย ปรับปรุงโครงสร้างและองค์ประกอบของศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยเดิมให้สอดคล้องกับประกาศฉบับใหม่นี้ หรือหากต้องการยุบศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยเดิม เพื่อขอจัดตั้งศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยใหม่ ก็สามารถทำได้ แล้วแจ้งให้สถาบันวิจัยและพัฒนาทราบเพื่อปรับปรุงบัญชีรายชื่อศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยต่อไป

3. หลักเกณฑ์การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัย

มหาวิทยาลัยจะจัดสรรงบประมาณการทำวิจัยแก่ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัยของคณาจารย์หรือนักวิจัยในศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย ย้อนหลัง 3 ปี โดยให้หัวหน้าศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยดำเนินการจัดทำข้อเสนอโครงการเชิงหลักการตามรายละเอียดในเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ แล้วส่งมาให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณ

การคำนวณคะแนนจากผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัยของคณาจารย์หรือนักวิจัยในศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย ย้อนหลัง 3 ปี (ผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัยในปีปฏิทินที่เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณ และผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัยย้อนหลังไปอีก 3 ปีปฏิทิน) เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ กำหนดดังนี้

3.1 ผลงานวิจัยตีพิมพ์

- ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบโดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง และปรากฏในฐานข้อมูลสากล นับให้บทความละ 2 คะแนน ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานวิจัยตีพิมพ์ดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ให้เพิ่มอีก 1 คะแนน รวมเป็นบทความละ 3 คะแนน

- ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่มีค่าดัชนีผลกระทบโดยยึดถือตามข้อมูล Journal Citation Report ปีที่สถาบันวิจัยและพัฒนาใช้อ้างอิง แต่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลนับให้บทความละ 1 คะแนน ทั้งนี้ หากผู้ประพันธ์หลักของผลงานวิจัยตีพิมพ์ดังกล่าวมี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ให้เพิ่มอีก 0.5 คะแนน รวมเป็นบทความละ 1.5 คะแนน

- ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลนับให้บทความละ 0.5 คะแนน

3.2 สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

- สิทธิบัตรที่ได้รับการจดในต่างประเทศ นับให้สิทธิบัตรละ 5 คะแนน ส่วนสิทธิบัตรที่ได้รับการจดในประเทศ นับให้สิทธิบัตรละ 3 คะแนน

- อนุสิทธิบัตรที่ได้รับการจดในต่างประเทศ นับให้อนุสิทธิบัตรละ 3 คะแนน ส่วนอนุสิทธิบัตรที่ได้รับการจดในประเทศ นับให้อนุสิทธิบัตรละ 1.5 คะแนน

3.3 ผลงานวิจัยอื่น ๆ ที่สามารถนับเป็นชิ้นงานได้ เช่น สิ่งประดิษฐ์ ความลับทางการค้า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ งานออกแบบ (ในระดับต้นแบบห้องปฏิบัติการ) งานบริการวิชาการ (ที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบและมีผลกระทบอย่างน้อยในระดับชุมชนหรือท้องถิ่น) เป็นต้น นับให้ชิ้นงานละ 2 คะแนน ทั้งนี้ ในส่วนของงานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยนับให้รวมกันไม่เกิน 10 คะแนน

3.4 รางวัลด้านวิจัยที่ได้รับจากสถาบันหรือองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

ถือเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย นับเพิ่มให้รางวัลละ 3 คะแนน สำหรับระดับชาติ และรางวัลละ 5 คะแนน สำหรับระดับนานาชาติ ทั้งนี้ หากเป็นรางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันหรือประกวดผลงานวิจัย ต้องได้ระดับชนะเลิศหรือรองชนะเลิศเท่านั้น และไม่นับรางวัลที่ได้รับจากการไปนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบโปสเตอร์

การคำนวณคะแนนของศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยตามประกาศนี้ กรณีที่อาจารย์หรือนักวิจัย 1 ท่านประจำอยู่ 2 ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยในเวลาเดียวกัน จะต้องระบุจำนวนและสัดส่วนของผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยให้ชัดเจน (ห้ามนับซ้ำ) และในกรณีที่ผลงานชิ้นเดียวกันปรากฏชื่อของอาจารย์หรือนักวิจัยในศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยเดียวกันมากกว่า 1 ชื่อ ให้นับเป็น 1 ชิ้นงานเท่านั้น (ห้ามนับซ้ำ)

4. หลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ

ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยที่มีสิทธิ์ขอรับการ จัดสรรงบประมาณ ต้องมีคะแนนรวม (คำนวณตามเกณฑ์ข้อ 3.) ขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 30 คะแนน โดย คะแนนรวมทั้งหมดของทุกศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยที่มีสิทธิ์ขอรับ การจัดสรรงบประมาณ จะถูกนำไปหารจำนวนเงินงบประมาณทั้งหมดที่ได้รับจัดสรรจากมหาวิทยาลัยเพื่อ ใช้กำหนดจำนวนเงินต่อ 1 คะแนน จากนั้น วงเงินงบประมาณที่ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัย หรือห้องปฏิบัติการวิจัยจะได้รับจัดสรร คำนวณได้จากผลคูณระหว่างคะแนนรวมของศูนย์วิจัยหรือ กลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยกับจำนวนเงินต่อ 1 คะแนนดังกล่าว โดยมหาวิทยาลัย จะจัดสรรงบประมาณให้ในวงเงินไม่เกินปีละ 2,000,000 บาทสำหรับแต่ละศูนย์วิจัย ไม่เกินปีละ 1,000,000 บาทสำหรับแต่ละกลุ่มวิจัย และไม่เกินปีละ 500,000 บาทสำหรับแต่ละหน่วยวิจัยหรือ ห้องปฏิบัติการวิจัย

อนึ่ง ในกรณีที่ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยได้รับ งบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ในบางปีน้อยกว่าเกณฑ์ของประกาศนี้ มหาวิทยาลัยจะจัดสรรงบประมาณให้ในวงเงินไม่เกินปีละ 1,000,000 บาทสำหรับแต่ละศูนย์วิจัย ไม่ เกินปีละ 500,000 บาทสำหรับแต่ละกลุ่มวิจัย และไม่เกินปีละ 250,000 บาทสำหรับแต่ละหน่วยวิจัย หรือห้องปฏิบัติการวิจัย

5. เงื่อนไขและข้อตกลง

5.1 การจัดสรรงบประมาณตามประกาศนี้ จะพิจารณาเป็นปีต่อปี และอยู่บน พื้นฐานของการแข่งขัน โดยในการจัดทำข้อเสนอโครงการเชิงหลักการในแต่ละปี หัวหน้าศูนย์วิจัยหรือ กลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยสามารถปรับเปลี่ยนรายชื่อของคณาจารย์หรือนักวิจัยได้ตาม ความเหมาะสม เพื่อให้ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยได้ปรับตัวและสามารถ ผลิตผลงานด้านวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง และเพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะ ทางต่อไป

5.2 วงเงินสนับสนุนที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้กับศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วย วิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย ขึ้นกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากมหาวิทยาลัยในแต่ละปี และถือเป็น เงินอุดหนุนประเภททั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหมวดค่าจ้าง หมวดครุภัณฑ์ (แต่จะไม่สนับสนุนครุภัณฑ์ สำนักงาน) และหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ โดยศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือ ห้องปฏิบัติการวิจัย จะต้องเบิกจ่ายและจัดเก็บหลักฐานการใช้จ่ายเงินไว้เพื่อการตรวจสอบตาม ระเบียบของมหาวิทยาลัย

5.3 ครุภัณฑ์ที่จัดซื้อโดยงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนตามประกาศนี้ ถือเป็น กรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อการดำเนินงานของศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือ

ห้องปฏิบัติการวิจัยสิ้นสุดลงไม่ว่ากรณีใด ศูนย์วิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย จะต้องส่งคืนครุภัณฑ์ทั้งหมดให้มหาวิทยาลัย เว้นเสียแต่จะมีการตกลงเป็นอย่างอื่น

5.4 ให้สถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

6. ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิการบดี

เมื่อวิเคราะห์มาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการข้างต้น จะเห็นได้ว่ามาตรการที่กำหนดขึ้นสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ **กลุ่มแรก เป็นมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์** มาตรการเชิงรุกด้านนี้คือ มาตรการที่ 1 (มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ) ซึ่งมาตรการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ในการเร่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้มีจำนวนมากขึ้น และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบสูง โดยอัตราการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการจ่ายแบบอัตราก้าวหน้า มีการนำเอาความถี่ของการตีพิมพ์ ค่าดัชนีผลกระทบ และการเป็นผู้ประพันธ์หลักมาเป็นส่วนประกอบในการคำนวณค่าตอบแทนด้วย **กลุ่มที่สอง เป็นมาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์** มาตรการเชิงรุกด้านนี้ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 2-5 (มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และ มาตรการด้านทุน RU) มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 4 มาตรการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ที่มีศักยภาพด้านวิจัย สามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบอย่างต่อเนื่องและมากขึ้น โดยมาตรการทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าว กำหนดขึ้นเพื่อสร้างศักยภาพและชื่อเสียงให้กับ มทส. ตลอดจนตอบสนองตัวชี้วัดด้านจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ มทส. ทำข้อตกลงไว้กับ สกอ. โดยทุกมาตรการข้างต้นอยู่บนพื้นฐานของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management: RBM)

2.3 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

การนำเสนอในตอนนี้นำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความหมายของความ คิดเห็น และ 2) การวัดและประเมินความคิดเห็น โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 ความหมายของความคิดเห็น

จากการศึกษาความหมายของ คำว่า “ความคิดเห็น” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปทานุกรมสังคมิวิทยา และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการกล่าวถึงความหมายของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ไม่ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า “ความคิดเห็น” ไว้ใน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 แต่ได้กล่าวถึง ความหมายของ “ความคิด” และ “ความเห็น” ไว้ ดังนี้

“ความคิด” หมายถึง สิ่งที่เราสนใจ; ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหา ความรู้ต่อไป เช่น เครื่องบินเกิดขึ้นได้เพราะความคิดของมนุษย์; สติปัญญาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่าง ถูกต้องและสมควร เช่น คนทำลายของสาธารณะเป็นพวกไม่มีความคิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 231)

“ความเห็น” หมายถึง ข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อที่แสดงออกตามที่เห็น รู้ หรือคิด เช่น ฉัน มีความเห็นว่านักมวยไทยจะเป็นฝ่ายชนะ ผมมีความเห็นว่าเขาเป็นคนน่าเชื่อถือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 231)

พจนานุกรมสังคมิวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532: 246 อ้างถึงใน กวิสรา สุวรรณบุตร, 2551: 9) ได้บัญญัติคำว่า “ความคิดเห็น” ซึ่งตรงกับคำว่า “Opinion” ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง (1) ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นความจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐาน พิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม (2) ทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง (3) คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่า “ความคิดเห็น” มีความหมายใกล้เคียงกันว่า “เจตคติ” ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่า แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือ เรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุน หรือเป็นปฏิบัติต่อบางสิ่ง บางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

นอกจากนี้ ในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ไว้ในงานวิจัยของตน ดังนี้

พระมหาเอกมร ตปณโณ (คงตางาม) (2553: 11) สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่า หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ด้วยการพูด หรือเขียน ภายใต้พื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของ บุคคลนั้นเข้ามาเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ซึ่งความคิดเห็นนั้น อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยเฉย ๆ หรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ชนกสุตา เพ็ชรไทย (2551: 7) สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่า หมายถึง การ แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก การยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น ที่แต่ละบุคคลแสดงออกมา โดยสามารถแสดงออกทางการพูด การเขียน และการนึกคิด ทั้งนี้ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

กวิสรา สุวรรณบุตร. (2551: 9) สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่า หมายถึง การ แสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีผลต่อบุคคล สิ่งของ

เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคมโดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

ธิดา ชูทวี (2550: 7) สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่า หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก การยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นด้วยการพูด เขียนหรือสื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม และสภาพแวดล้อม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ทั้งนี้ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ชำนาญ อินทร์ชัย (2550: 8) สรุปความหมายของ “ความคิดเห็น” ว่า หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกันซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

จากความหมายของ “ความคิดเห็น” ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก: การแสดงออก นักวิจัยทุกท่านกล่าวว่า “ความคิดเห็น” เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก หรือความเชื่อ

ส่วนที่สอง: วิธีการแสดงออก นักวิจัยส่วนใหญ่กล่าวว่า “วิธีการแสดงออก” ของความคิดเห็น แสดงได้ด้วย การพูด การเขียน ซึ่งถือเป็นการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้

ส่วนที่สาม: พื้นฐานในการแสดงออก นักวิจัยส่วนใหญ่กล่าวว่า “พื้นฐานในการแสดงออก” ของความคิดเห็น ส่วนใหญ่จะมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม มีบางท่านกล่าวถึงพื้นฐานทางด้านสังคม และค่านิยม เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ความหมายตามพจนานุกรม ปทานุกรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยาม “ความคิดเห็น” สำหรับงานวิจัยสถาบันเรื่องนี้ ดังนี้

“ความคิดเห็น” หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึก เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดหรือการเขียน โดยมีพื้นฐานการแสดงออกมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ

“ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ของ มทส.” หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ของ มทส. เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดหรือการเขียน หรือโดยวิธีอื่น ๆ โดยมีพื้นฐานการแสดงออกมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. ของบุคคลนั้น ๆ

2.3.2 การวัดและประเมินความคิดเห็น

สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์ (2545: 143) กล่าวว่า ทักษคติ เป็นการรวบรวมเกี่ยวกับความคิดเห็น ความเชื่อ ความจริง รวมทั้งความรู้สึก

นอกจากนี้ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522: 103 อ้างถึงใน พระมหาเอกมร ตปณโณ (คงตางาม), 2553: 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ ความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง และทัศนคติของบุคคล โดยทัศนคติจะเป็นการแสดงความรู้สึกทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในขณะที่ความคิดเห็น เป็นการอธิบายเหตุผลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ ซึ่งได้อธิบายได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ที่มาของการเกิดความคิดเห็น

ที่มา: พระมหาเอกมร ตปณโณ (คงตางาม) (2553: 8)

จากรูปข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็น เกิดจากการแปลข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่ได้รับพบเห็นมา แต่ลักษณะการแปลข้อเท็จจริงนั้น ๆ ย่อมเป็นไปตามทัศนคติของบุคคล และเมื่อคนนั้นถูกถามว่าทำไมจึงทำอย่างนั้น เขาจะพยายามให้เหตุผลไปตามที่เขาคิด

จากที่กล่าวถึงข้างต้น แสดงให้เห็นว่า “ความคิดเห็น” เป็นส่วนหนึ่งของ “ทัศนคติ” ดังนั้น ในการวัดความคิดเห็นจึงใช้หลักการเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ โดยวิธีวัดที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ มาตรการที่พัฒนาโดยลิเคิร์ทที่เรียกว่า มาตรการของลิเคิร์ท

มาตรการของลิเคิร์ท เริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ต้องการศึกษา ข้อความแต่ละข้อความจะมีทางเลือกตอบได้ 5 ทาง ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้เลข 5 เห็นด้วย ใช้เลข 4 ไม่แน่ใจ ใช้เลข 3 ไม่เห็นด้วย ใช้เลข 2 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้เลข 1 หรืออาจให้เลขในทางกลับกันได้ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้เลข 1 เห็นด้วย ใช้เลข 2 ไม่แน่ใจ ใช้เลข 3 ไม่เห็นด้วย ใช้เลข 4 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้เลข 5 ทั้งนี้ การให้เลขอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของข้อคำถามว่าเป็นไปในทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือไม่นิยม) ในเรื่องที่ต้องการวัดหรือไม่ ถ้าต้องการวัดในเรื่องเชิง

นิยมแต่คำถามบางข้อเป็นไปในเชิงไม่นิยม ต้องกลับเลขให้ถูกต้อง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546: 214-215)

สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ (2545: 152) กล่าวถึง การสร้างข้อคำถามในมาตรวัดทัศนคติแบบ ลิเคิร์ท ไว้ว่า มีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1) สร้างข้อคำถามเชิงความคิดเห็น ความเชื่อ ความรู้สึก ไม่ควรเป็นข้อคำถามที่เป็น ข้อเท็จจริง

2) ใช้ข้อความที่ชัดเจน ถามตรงประเด็น และหลีกเลี่ยงข้อความที่มีความหมายกำกวม คำถามแต่ละข้อต้องวัดประเด็นเดียว

3) ควรมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากมาตรวัด ทัศนคติที่มีคำตอบในแต่ละข้อเหมือนกันหมดนั้น ทำให้ง่ายต่อการแก้งตอบเพื่อให้ได้คำตอบไปใน ทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

4) ไม่ควรสร้างข้อคำถามในรูปแบบความคิดเห็นที่เป็นกลางหรือรุนแรง เพราะจะทำให้ ไม่ทราบความแปรปรวนในการวัด

5) กำหนดระดับของการตอบสนองในแต่ละข้อความหรือตัวเลือกที่ให้ผู้ตอบเลือก

สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ (2545: 159) กล่าวถึง การแปลความหมายมาตรวัดทัศนคติแบบ ลิเคิร์ท ไว้ว่า เนื่องจากมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ท ใช้ในการพิจารณาคะแนนของผู้ตอบเป็น รายบุคคล โดยดูจากคะแนนรวมข้อคำถามทั้งฉบับเป็นตัวบ่งชี้ทัศนคติของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งการแปลความหมายนี้จะบอกได้เพียงว่า ผู้ตอบมีความรู้สึกอย่างไรมากกว่าที่จะทำการสรุปว่า เขามี ความรู้สึกจริง ๆ อย่างไร การแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ทส่วน มากจึงใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นตามที่ สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ (2545) และสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2546) ได้กำหนดไว้ ดังนี้ มาตรวัดความคิดเห็น เกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้เป็นเลข 5 เห็นด้วย ให้เป็นเลข 4 ไม่แน่ใจ ให้เป็นเลข 3 ไม่เห็นด้วย ให้เป็นเลข 2 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ เป็นเลข 1 และในการแปลความหมาย พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ศึกษา

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลการวัดระดับความคิดเห็นนั้น ใช้วิธีการนำ คะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุด และหารด้วยจำนวนขั้น ตามหลักสถิติการวัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชปัญญา, 2546) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$I = \frac{R}{k}$$

โดยที่ I หมายถึง ความกว้างของชั้น
 R หมายถึง พิสัย (ค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด)
 k หมายถึง จำนวนชั้น

เมื่อนำตัวเลขแทนค่าสูตรจะได้

$$I = \frac{5 - 1}{4} = 0.8$$

จากการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว ได้ความกว้างของชั้น เท่ากับ 0.8 สามารถนำมากำหนดเกณฑ์ในการอธิบายความหมายของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามช่วงคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ช่วงคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
ช่วงคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ช่วงคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ช่วงคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การนำเสนอในตอนนี้นำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความหมายของความพึงพอใจ และ 2) การวัดและประเมินความพึงพอใจ โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาความหมายของ คำว่า “ความพึงพอใจ” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการกล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 793) ให้ความหมายของคำว่า “พึงพอใจ” ว่า หมายถึง รัก, ชอบใจ

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของ “ความพึงพอใจ” ไว้ในงานวิจัยของตน ดังนี้

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (2555: 4) ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ว่า หมายถึง ระดับความรู้สึกพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ ระดับความพึงพอใจของบุคคลมีความสุข ชอบใจ พอใจ จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลนั้นได้รับการตอบสนอง

สุกัญญา มีแก้ว (2554: 5) ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งที่ได้พบเห็นและได้สัมผัสโดยอาจแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง หรือการพูด เป็นความรู้สึกของผู้ใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2551: 4) ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ว่า หมายถึง ความรู้สึกของผู้มาใช้บริการหรือประชาชน ที่เกิดจากประสบการณ์และความคาดหวังที่เข้าไปใช้บริการในสถานะนั้น ๆ ครอบคลุมข้อมูลความพึงพอใจด้านกระบวนการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2552: 5) ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

วิรัช พงศ์นารักษ์ (2550: 4) ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจของผู้มารับบริการ” ว่า หมายถึง ความรู้สึกของผู้มารับบริการต่องานบริการของสรรพสามิตในลักษณะการประเมินผล หลังจากรับบริการเสร็จเรียบร้อย ประกอบด้วย งาน 3 ด้าน คือ ด้านเจ้าหน้าที่สรรพสามิต ด้านสถานที่ และด้านกระบวนการให้บริการ

จากความหมายของ “ความพึงพอใจ” ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก นักวิจัยทั้งหมดกล่าวถึง ความพึงพอใจว่า เป็นเรื่องของความรู้สึก ส่วนที่สอง เป็นการกล่าวถึงวิธีการแสดงออก และส่วนที่สาม เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่พอใจ ดังนี้

ส่วนแรก ความรู้สึก นักวิจัยทุกท่านกล่าวว่า “ความพึงพอใจ” เป็นความรู้สึก โดยความรู้สึกนั้น ได้แก่ ความสุข หรือพอใจ หรือชอบใจ

ส่วนที่สอง วิธีการแสดงออก สุกัญญา มีแก้ว (2554: 5) กล่าวว่า การแสดงออกซึ่งความพึงพอใจ อาจแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง หรือการพูด

ส่วนที่สาม สิ่งที่พอใจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2551: 4) กล่าวถึง สิ่งที่พอใจว่าเป็นความพึงพอใจด้านกระบวนการ ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในขณะที่ วิรัช พงศ์นารักษ์ (2550: 4) กล่าวถึง สิ่งที่พอใจว่า เป็นความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ และด้านกระบวนการ

จากการวิเคราะห์ความหมายตามพจนานุกรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยาม “ความพึงพอใจ” สำหรับการวิจัยสถาบันเรื่องนี้ ดังนี้

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ที่แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง การพูด การเขียน หรือการแสดงออกใด ๆ ต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกนั้น

“ความพึงพอใจต่อการให้บริการเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุก” หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ที่แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง การพูด การเขียน หรือการแสดงออกใด ๆ ของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้แก่ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และด้านผลการให้บริการ

2.4.2 การวัดและประเมินความพึงพอใจ

ก.พ.ร. (2549: 20) กล่าวว่า ในการยกระดับคุณภาพการบริการนั้น ต้องมีการรับฟังและเรียนรู้ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ และนอกเหนือจากนั้น องค์กรต้องมีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ เพื่อพิจารณาถึงภาพรวมของคุณภาพการให้บริการขององค์กร ซึ่งความพึงพอใจของผู้รับบริการ เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับมุมมองของผู้รับบริการจากการได้รับบริการหรือได้สัมผัสกับองค์กร ซึ่ง ก.พ.ร. ได้กำหนดด้านที่ควรตรวจสอบความพึงพอใจของผู้รับบริการตามตัวชี้วัด “ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ” ดังนี้

- 1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
- 2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- 3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
- 5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ

ในด้านความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ มีหลัก 6 ข้อ ที่ใช้พิจารณาคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

จากแนวทางของ ก.พ.ร. ข้างต้น มีหน่วยงานของรัฐ เช่น (1) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (2555: 22-25) ได้เสนอตัวอย่างแบบสำรวจความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของหน่วยสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไว้ภายใต้กรอบของ ก.พ.ร. (2) สำนักงานสถิติแห่งชาติ และ ก.พ.ร. (ม.ป.ป.) ได้สำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม รวม 3 งาน ได้แก่ งานกระบวนการยุติธรรมทางเลือก (การประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน) งานรับตัวเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และงานขอเยี่ยมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นการสอบถามความพึงพอใจของผู้รับบริการและความเชื่อมั่นในคุณภาพการให้บริการ ซึ่งในแต่ละงานจะมีบริบทแตกต่างกันออกไป ในการประเมินความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในคุณภาพการให้บริการประเด็นหลักจะอยู่ภายใต้กรอบที่ ก.พ.ร. กำหนด 5 ด้าน เช่นเดียวกัน แต่ประเด็นย่อยจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของหน่วยงาน

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของ สุกัญญา มีแก้ว (2554) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการองค์การบริการส่วนตำบลเขตอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านอาคาร/สถานที่ และด้านขั้นตอนการให้บริการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2551) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านอำนวยความสะดวก

วิรัช พงศ์นภารักษ์ (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการของกรมสรรพสามิต ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านกระบวนการให้บริการ

การศึกษาความพึงพอใจดังกล่าวมีลักษณะรายด้านที่ศึกษาใกล้เคียงกัน ยกเว้น ประเด็นของข้อคำถาม งานวิจัยแต่ละเรื่องมีข้อคำถามที่แปรเปลี่ยนไปตามบริบทของหน่วยงานที่ถูกศึกษา และจากตัวอย่างประเด็นคำถามดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาปรับให้เข้ากับบริบทที่ศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 4 คือ ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยแบ่งการศึกษาความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และด้านผลการให้บริการ โดยข้อคำถามในแต่ละด้าน ประกอบด้วย

ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ

- 1) ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความคล่องตัว
- 2) ความรวดเร็วในการให้บริการ เช่น การจัดสรรทุน การทำสัญญา การเบิกจ่ายเงิน เป็นต้น
- 3) มีความสะดวกในการติดต่อสอบถามและประสานงาน
- 4) ให้บริการครบถ้วนถูกต้อง
- 5) ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำขั้นตอนในการให้บริการ

ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

- 1) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส หรือการพูดจาด้วยถ้อยคำและน้ำเสียงสุภาพ
- 2) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเอาใจใส่ กระตือรือร้น และมีความพร้อมในการให้บริการ
- 3) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ

ด้านผลการให้บริการ

- 1) ได้บริการที่ตรงตามความต้องการ
- 2) ผลการให้บริการโดยภาพรวม

ส่วนด้านอื่น ๆ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคาร/สถานที่ ไม่ถูกนำมาศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากการให้บริการส่วนใหญ่คณาจารย์ของ มทส. ไม่ได้มาใช้บริการด้วยตนเอง ส่วนใหญ่จะเป็น

การส่งเอกสารมาทางไปรษณีย์ของมหาวิทยาลัย จึงวัดความพึงพอใจด้านนี้ได้ยาก หรือความเชื่อมั่นในคุณภาพการให้บริการ ทั้ง 6 หลัก ส่วนใหญ่แล้วการพิจารณาจัดสรรทุนในแต่ละมาตรการ จะเป็นการพิจารณาภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นในเบื้องต้น และการพิจารณาตัดสินชี้ขาดจะอยู่ภายใต้คณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองและจัดสรรงบประมาณโครงการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และหัวหน้าสถานวิจัยทั้ง 6 สำนักวิชา อีกทั้งข้อคำถามบางส่วนซ้ำซ้อนกับการสอบถามความพึงพอใจข้างต้น ผู้วิจัยจึงไม่นำมาศึกษาในครั้งนี้

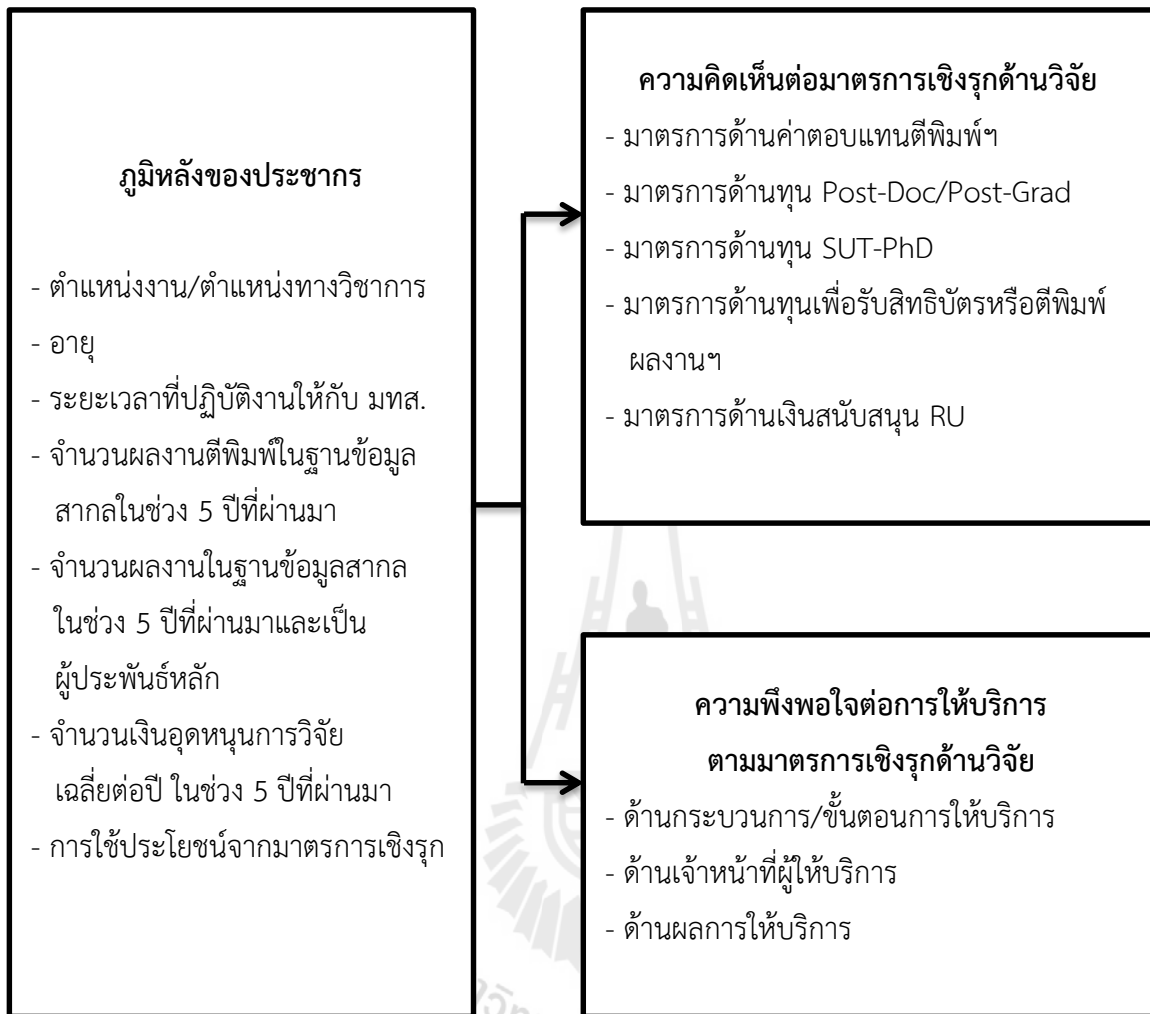
สำหรับลักษณะการวัดใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ คือ พอใจมาก ให้เป็นเลข 5 พอใจ ให้เป็นเลข 4 พอใจน้อยจนเกือบจะไม่พอใจ ให้เป็นเลข 3 ไม่พอใจ ให้เป็นเลข 2 และไม่พอใจมาก ให้เป็นเลข 1 และในการแปลความหมาย พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ศึกษาและใช้เกณฑ์ในการประเมินผลความพึงพอใจเช่นเดียวกับความคิดเห็นที่กล่าวถึงในหัวข้อ 2.3.2

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาความเป็นมาของโครงการ NRU ซึ่งพบว่า มหาวิทยาลัยที่ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด มีจำนวน 9 มหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มทส. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในส่วนของ มทส. เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอีก 8 แห่ง ไม่ว่าจะเป็นในด้านระยะเวลาที่เปิดดำเนินการหรือทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น คณาจารย์ นักศึกษา หรืออื่น ๆ มทส. ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก และเนื่องจากโครงการ NRU มีระยะเวลาดำเนินการเพียง 3 ปี ทั้งนี้ หาก มทส. ไม่ดำเนินมาตรการเชิงรุกใด ๆ เลย อาจทำให้ มทส. ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินของ สกอ. และไม่สามารถคงอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติต่อไปได้ มทส. จึงได้ออกมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยมา 5 มาตรการ เพื่อให้ มทส. สามารถมีผลงานที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ได้แก่ 1) มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ 2) มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad 3) มาตรการด้านทุน SUT-PhD 4) มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และ 5) มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ในการนี้ สถาบันวิจัยและพัฒนาในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว จึงต้องการทราบว่า การที่มีมาตรการเชิงรุก 5 มาตรการนั้น คณาจารย์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นอย่างไร และมีความพึงพอใจกับการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกอย่างไรบ้าง โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ การนำเสนอในบทนี้เป็นการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2) การรวบรวมข้อมูล และ 3) การวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ เป็นคณาจารย์ของ มทส. จำนวน 335 คน โดยไม่นับรวมคณาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวิธีการสุ่มตัวอย่างและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

(1) **วิธีการสุ่มตัวอย่าง** ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการสุ่มโดยวิธีนี้จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของแต่ละสำนักวิชาในการแสดงความคิดเห็น ประกอบกับบริบทของงานวิจัยของแต่ละสำนักวิชามีความแตกต่างกัน ความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ซึ่งเป็นตัวแปรตาม จึงน่าจะมีความแตกต่างกัน วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการวิจัยครั้งนี้

(2) **ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง** เนื่องจากประชากรซึ่งเป็นคณาจารย์ของ มทส. มีจำนวนเพียง 335 คน และผู้วิจัยต้องใช้กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งในการทดลองใช้แบบสอบถาม จึงแบ่งประชากรออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก จำนวน 60 คน สำหรับใช้ทดสอบแบบสอบถาม และส่วนที่สองจำนวน 275 คน สำหรับรวบรวมข้อมูลจริง ดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงสรุปโดยจำแนกตามสำนักวิชาได้ดังตารางที่ 3.1 และตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	ทดลองใช้ แบบสอบถาม (คน) ^{1/}	รวบรวมข้อมูลจริง (คน) ^{1/}	ประชากรรวม (คน) ^{2/}
วิทยาศาสตร์	14	62	75
เทคโนโลยีสังคม	8	34	41
เทคโนโลยีการเกษตร	6	32	39
วิศวกรรมศาสตร์	24	107	131
แพทยศาสตร์	4	21	26
พยาบาลศาสตร์	4	19	23
รวม	60	275	335

ที่มา: 1/ จากการคำนวณตามอัตราส่วนของประชากร

2/ จากส่วนการเจ้าหน้าที่ มทส. ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2555

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน) ^{1/}
วิทยาศาสตร์	62	36
เทคโนโลยีสังคม	34	20
เทคโนโลยีการเกษตร	32	19
วิศวกรรมศาสตร์	107	63
แพทยศาสตร์	21	13
พยาบาลศาสตร์	19	11
รวม	275	162

ที่มา: 1/ จากการคำนวณตามอัตราส่วนของประชากร

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การนำเสนอในตอนนี้อยู่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล และวิธีการรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) การสร้างเครื่องมือวิจัย

(1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและความพึงพอใจ

(2) กำหนดกรอบและขอบเขตของแบบสอบถาม โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยเรียงลำดับตามลักษณะของคำถามและแยกเป็นหมวดหมู่ตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย

(3) สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตที่ได้ตั้งไว้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถาม เป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ลักษณะของคำถาม เป็นคำถามแบบปลายปิด มาตรการละ 5 ข้อ และคำถามปลายเปิด มาตรการละ 1 ข้อ รวมมาตรการละ 6 ข้อ นอกจากนี้ ยังมีคำถามอีก 2 ข้อ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาที่ทำหน้าที่ประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประกาศต่าง ๆ จำนวน 10 ข้อ

(4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารงานวิจัย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและคำถามในแต่ละข้อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แสดงในภาคผนวก ก)

หลังจากได้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถาม เป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วย 1) ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ 2) สำนักวิชาที่สังกัด 3) อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม 4) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 5) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา 6) จำนวนผลงานในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลัก 7) จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยที่ท่านได้รับจากแหล่งทุนทั้งภายใน/ภายนอก มทส. เฉลี่ยต่อปี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา และ 8) การใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ลักษณะของข้อคำถาม เป็นข้อคำถามแบบปลายปิด จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 1-6) และข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ (ข้อ 7) รวม 7 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ 1) ความสำคัญของมาตรการเชิงรุกต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัย 2) ความสอดคล้องของมาตรการเชิงรุกกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล 3) มาตรการเชิงรุกควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนมากน้อยเพียงใด 4) มาตรการเชิงรุกมีส่วนส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากน้อยเพียงใด 5) มาตรการเชิงรุกมีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากน้อยเพียงใด 6) เงินสนับสนุนตามมาตรการเชิงรุกมีความเหมาะสมและคุ้มค่า และ 7) มาตรการเชิงรุกควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร โดยลักษณะของข้อคำถามข้อ 1-6 เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามลิเคิร์ตสเกล ซึ่งระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามมี ดังนี้

ระดับคะแนน 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนน 4 เห็นด้วย

ระดับคะแนน 3 ไม่แน่ใจ

ระดับคะแนน 2 ไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนน 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ในการวัดระดับความคิดเห็นนั้น ใช้วิธีการนำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุด และหารด้วยจำนวนชั้น ตามหลักสถิติการวัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชปัญญา, 2546) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$I = \frac{R}{k}$$

โดยที่ I หมายถึง ความกว้างของชั้น

R หมายถึง พิสัย (ค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด)

k หมายถึง จำนวนชั้น

เมื่อนำตัวเลขแทนค่าสูตรจะได้

$$I = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว ได้ความกว้างของชั้น เท่ากับ 0.8 สามารถนำมา กำหนดเกณฑ์ในการอธิบายความหมายของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามช่วงคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ช่วงคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
ช่วงคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ช่วงคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ช่วงคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนคำถามปลายเปิดข้อสุดท้าย เป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการแต่ละมาตรการควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร

ตอนที่ 3 เป็นคำถามความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาที่ทำหน้าที่ประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่าง ๆ โดยลักษณะของคำถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน *ส่วนแรก* เป็นการสอบถามความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ *ส่วนที่สอง* เป็นการสอบถามความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ และ *ส่วนสุดท้าย* เป็นการสอบถามความพึงพอใจต่อผลการให้บริการ ประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามทั้ง 3 ส่วน เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามลิเคิร์ตสเกลซึ่งระดับความพึงพอใจในแต่ละข้อคำถามมี ดังนี้

- ระดับคะแนน 5 พอใจมาก
- ระดับคะแนน 4 พอใจ
- ระดับคะแนน 3 พอใจน้อยจนเกือบไม่พึงพอใจ
- ระดับคะแนน 2 ไม่พอใจ
- ระดับคะแนน 1 ไม่พอใจมาก

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ในการวัดระดับความพึงพอใจนั้น ใช้วิธีการนำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุด และหารด้วยจำนวนชั้น ตามหลักสถิติการวัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชปัญญา, 2546) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$I = \frac{R}{k}$$

โดยที่ I หมายถึง ความกว้างของชั้น

R หมายถึง พิสัย (ค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด)

k หมายถึง จำนวนชั้น

เมื่อนำตัวเลขแทนค่าสูตรจะได้

$$I = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว ได้ความกว้างของชั้น เท่ากับ 0.8 สามารถนำมากำหนดเกณฑ์ในการอธิบายความหมายของระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามช่วงคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	พอใจมาก
ช่วงคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	พอใจ
ช่วงคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	พอใจน้อยจนเกือบไม่พอใจ
ช่วงคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่พอใจ
ช่วงคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่พอใจมาก

(5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับคณาจารย์โดยส่งไปยังคณาจารย์จากสำนักวิชาต่าง ๆ 6 สำนักวิชา ตามสัดส่วนจำนวนคณาจารย์ของแต่ละสำนักวิชา รวม 60 ราย โดยส่งแบบเจาะจง (จำแนกตามผู้เคยใช้/ไม่เคยใช้ประโยชน์จากมาตรการใดมาตรการหนึ่งจาก 5 มาตรการ) ได้รับกลับคืนภายในเวลาที่กำหนด 30 ราย ตามรายละเอียดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.3 จำนวนแบบสอบถาม (ทดลองใช้) ที่ส่งไปและได้รับกลับ

สำนักวิชา	แบบสอบถามที่ส่งไป			แบบสอบถามที่ได้รับกลับ			ร้อยละที่ได้รับกลับ
	การใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุก			การใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุก			
	เคยใช้	ไม่เคยใช้	รวม	เคยใช้	ไม่เคยใช้	รวม	
วิทยาศาสตร์	7	7	14	7	6	13	92.86
เทคโนโลยีสังคม	4	4	8	0	1	1	12.50
เทคโนโลยีการเกษตร	3	3	6	4	0	4	66.67
วิศวกรรมศาสตร์	12	12	24	5	3	8	33.33
แพทยศาสตร์	2	2	4	1	1	2	50.00
พยาบาลศาสตร์	2	2	4	1	1	2	50.00
รวม	30	30	60	22	8	30	50.00

ที่มา: จากการสำรวจปี พ.ศ. 2555 และ 2556 และการคำนวณ

2) การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

จากจำนวนแบบสอบถาม 30 ชุด ที่ได้รับคืนถือว่าเป็นจำนวนขั้นต่ำที่สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถามได้ จึงนำแบบสอบถามทั้ง 30 ชุด เฉพาะตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ในส่วนที่เป็นแบบมาตราประมาณค่าซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องภายใน โดยจะพิจารณาว่าข้อคำถามทั้งหมดในแต่ละประกาศฯ วัดในเรื่องเดียวกันหรือไม่ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

ของครอนบัค ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามต้องมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงจะถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยง (สุวิมล ติรگانนท์, 2550)

ผลที่ได้จากการทดสอบการทดลองใช้แบบสอบถามจำนวน 30 ชุด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคอยู่ระหว่าง .91 ถึง .97 ซึ่งมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยง (สุวิมล ติรگانนท์, 2550) ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับปรุงแบบสอบถามเพิ่มเติม สรุปได้ดังตารางที่ 3.3 ตารางที่ 3.4 ประสิทธิภาพของแบบสอบถาม

ชุดของแบบสอบถาม	สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach' Alpha Coefficient)
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ 1	.91
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ 2	.95
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ 3	.92
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ 4	.92
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่ 5	.97
ความพึงพอใจต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	.94

ที่มา: จากการสำรวจปี พ.ศ. 2555 และ 2556 และการคำนวณ

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา รายละเอียดของแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แสดงในภาคผนวก ก

3.2.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เก็บรวบรวมจาก 2 แหล่ง ประกอบด้วย 1) ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และ 2) ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ดังนี้

1) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ซึ่งข้อมูลที่ศึกษานั้น รวบรวมจากฐานข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา และเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานมาตรการต่าง ๆ นับจากวันที่ออกประกาศเป็นต้นมา จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556

2) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บจากคณาจารย์ มทส. โดยผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามไปยังเลขานุการของแต่ละสาขาวิชาด้วยตนเอง และให้คณาจารย์ทุกท่านส่งแบบสอบถามกลับไปยังสถาบันวิจัยและพัฒนาผ่านทางไปรษณีย์ของมหาวิทยาลัย

เนื่องจาก กวินทร์ ถิ่นคำรพ (2554) พบว่า อัตราการไม่ตอบกลับของการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์คิดเป็นร้อยละ 28.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังนั้น เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลมีจำนวนผู้ตอบกลับขั้นต่ำตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 162 คน ผู้วิจัยจึงได้

แจกแบบสอบถามให้กับคณาจารย์ทั้งหมดของ มทส. ทุกสำนักวิชา รวม 275 ชุด โดย ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2555 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่กำหนดให้ส่งแบบสอบถามคืน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 106 ชุด ผู้วิจัยได้ขยายเวลาการรับแบบสอบถามกลับคืนอีกครั้งจนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556 ได้รับแบบสอบถามเพิ่มขึ้นอีก 78 ชุด รวมแบบสอบถามได้รับกลับคืน 2 รอบของการรวบรวมเท่ากับ 184 ชุด ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากร ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้นสรุปจำแนกตามสำนักวิชาได้ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามทั้งที่ส่งไปและส่งกลับ

สำนักวิชา	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่ส่งไป	แบบสอบถาม ที่ส่งกลับ	ร้อยละ ที่ได้รับกลับ
วิทยาศาสตร์	36	62	45	72.58
เทคโนโลยีสังคม	20	34	17	50.00
เทคโนโลยีการเกษตร	19	32	26	81.25
วิศวกรรมศาสตร์	63	107	63	58.88
แพทยศาสตร์	13	21	16	76.19
พยาบาลศาสตร์	11	19	17	89.47
รวม	162	275	184	66.91

ที่มา: จากการสำรวจ ปี พ.ศ. 2555 และ 2556 และจากการคำนวณ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ และ 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ข้อมูลที่บรรยายลักษณะของประชากร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ และ ร้อยละ

2) ข้อมูลความคิดเห็น และความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ทั้ง 5 มาตรการ จำแนกตามภูมิหลังของคณาจารย์ ตามแผนทีวางไว้ กำหนดว่า ในการเปรียบเทียบจะใช้ T-test ในกรณีที่เป็นการ

เปรียบเทียบประชากร 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่เป็นการเปรียบเทียบประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป แต่เนื่องจากก่อนการเปรียบเทียบความคิดเห็นทุกมาตรการข้างต้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลของแต่ละมาตรการว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวหรือไม่ ผลการตรวจสอบ พบว่า การแจกแจงของข้อมูลส่วนใหญ่เบ้ซ้าย ถึงแม้ว่าจะแปลงข้อมูลด้วยการถอทรากที่สองแล้วก็ยังพบว่าข้อมูลส่วนใหญ่เบ้ซ้ายเช่นเดิม

Kerlinger and Lee (2000), Siegel and Castellan (1988), Sprent (1993) และ Daniel (1990) แนะนำว่า ข้อมูลที่การแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ หรือมีกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ควรใช้สถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์โดยการทดสอบความแตกต่างของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ควรใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยใช้อันดับที่ (Kruskal - Wallis One Way ANOVA by Ranks) ซึ่งไม่มีข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงของประชากร คือ (1) กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกันมากกว่า 2 กลุ่ม (2) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องเท่ากัน (3) ตัวแปรที่มีระดับของการวัดอยู่ในมาตราอันดับที่เป็นอย่างน้อย และ (4) ตัวแปรที่ต้องการศึกษามีการแจกแจงแบบต่อเนื่อง

ดังนั้น เพื่อเป็นการใช้สถิติให้เหมาะสมกับข้อมูล ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุก จำแนกตามภูมิหลังของคณาจารย์ จึงเปลี่ยนเป็นการวิเคราะห์จากเดิมคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการวิเคราะห์แบบพารามิเตอร์ เป็น การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยใช้อันดับที่ของการวิเคราะห์แบบไม่ใช้พารามิเตอร์ ซึ่งสถิติในการวิเคราะห์คือ χ^2 ประสิทธิภาพของการทดสอบ Kruskal-Wallis Test มีค่าประมาณ $3/\pi$ หรือประมาณ 95.5% ของ F test และมีประสิทธิภาพมากกว่าการทดสอบมัธยฐาน (Median Test) ในสถิติทดสอบแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ด้วยกัน (Siegel and Castellan, 1988: 215; Daniel, 1990: 229)

เมื่อผลการทดสอบโดย Kruskal-Wallis Test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบรายคู่ (Pairwise Comparisons) โดยใช้ Mann-Whitney U test ตามคำแนะนำของ Green, Salkind and Akey (2000: 368) ซึ่งประสิทธิภาพของการทดสอบ Mann-Whitney U Test ซึ่งเป็นสถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์นี้มีค่าประมาณ 95.5% ของ T-test ในการวิเคราะห์แบบพารามิเตอร์ (Siegel and Castellan, 1988: 137; Daniel, 1990: 94)

3.3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ซึ่งสอบถามในตอนท้ายของข้อคำถามปลายปิดในแต่ละมาตรการ และตอนท้ายของการสอบถามความพึงพอใจ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4 ผลการวิจัย

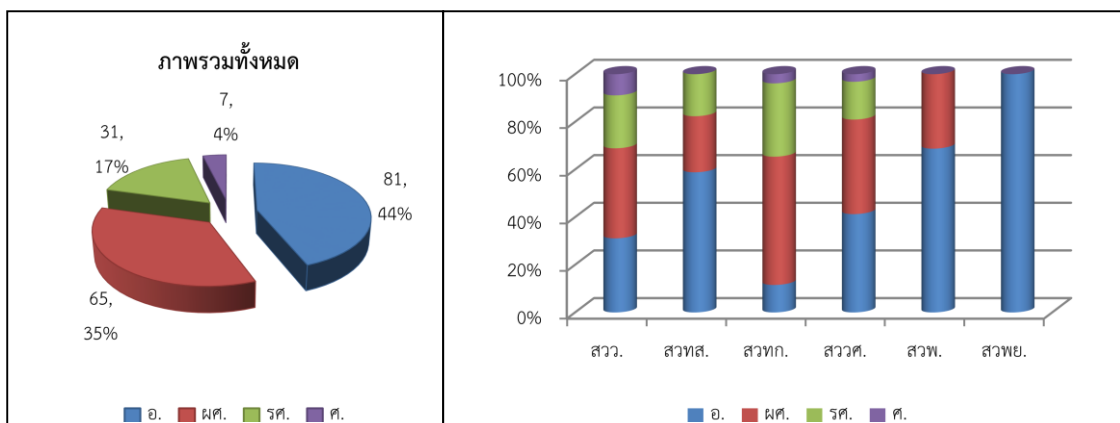
การนำเสนอในบทนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและความพึงพอใจเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลภูมิหลังของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม 2) ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. 3) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน และ 5) ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ข้อมูลภูมิหลังของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาข้อมูลภูมิหลังของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 184 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ อายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ปฏิบัติงานให้ มทส. น้อยกว่า 5 ปี ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 3 เรื่อง ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลัก น้อยกว่า 3 เรื่อง และเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 300,000 บาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

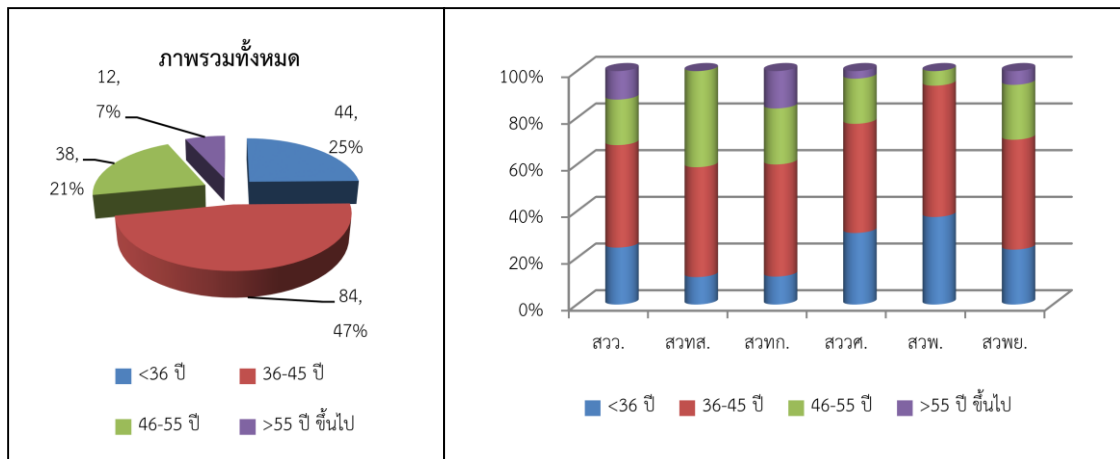
4.1.1 ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นอาจารย์มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ตามลำดับ ส่วนศาสตราจารย์ มีจำนวนน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวทส. สวทศ. สวพ. และ สวพย. คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ ส่วน สวท. และ สวทก. คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดังภาพที่ 4.1

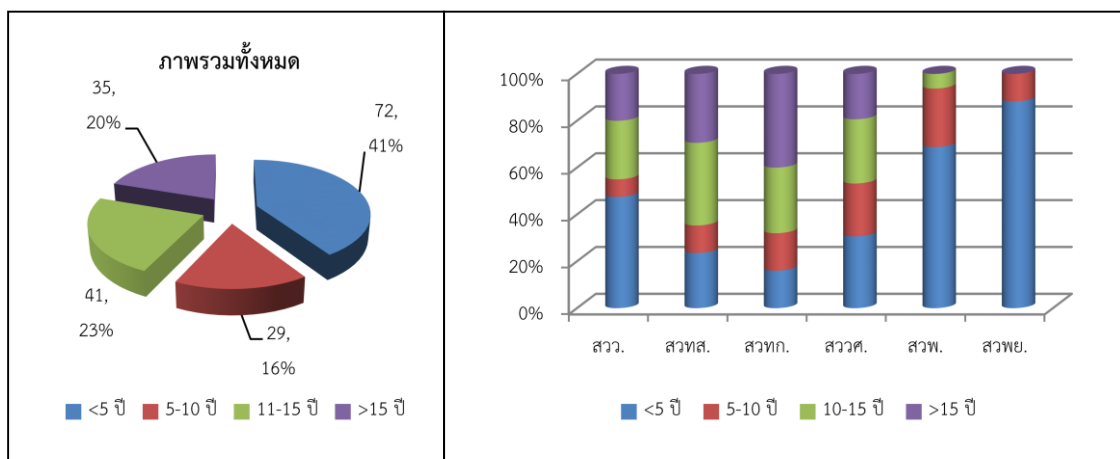
ภาพที่ 4.1 ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 อายุ: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี รองลงมา อายุต่ำกว่า 36 ปี และอยู่ระหว่าง 46-55 ปี ส่วนอายุมากกว่า 55 ปี ขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทุกสำนักวิชาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ดังภาพที่ 4.2

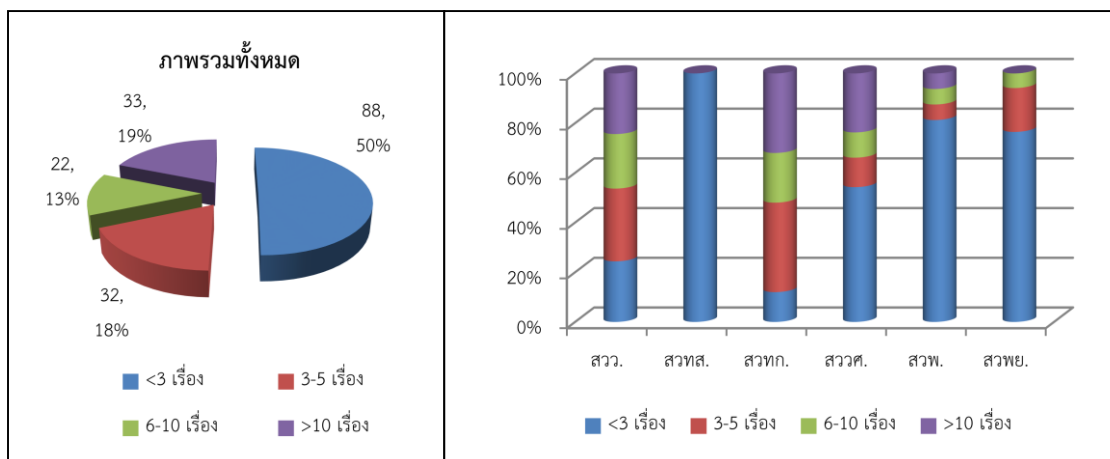
ภาพที่ 4.2 อายุของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.3 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส.: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี รองลงมาปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 11-15 ปี และ ระหว่าง 5-10 ปี ส่วนที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามของ สว., สวพ. และ สวพย. ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี ส่วนคณาจารย์ของ สวทส. และ สวทก. ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 11-15 ปี ดังภาพที่ 4.3

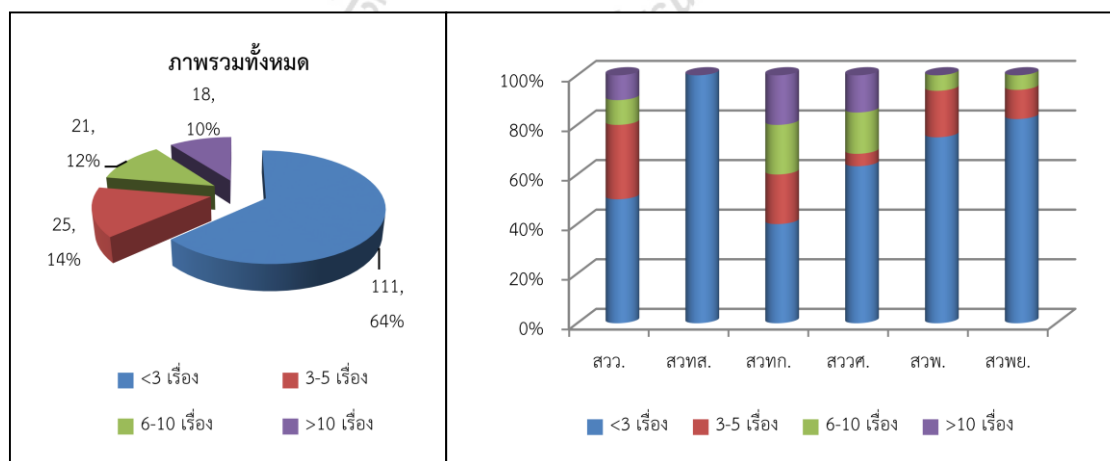
ภาพที่ 4.3 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.4 ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 3 เรื่อง รองลงมา 3-5 เรื่อง และมากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวทส. สววศ. สวพ. และ สวพย. คณาจารย์ส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่อง ส่วน สวว. และ สวทก. คณาจารย์ส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์ระหว่าง 3-5 เรื่อง ดังภาพที่ 4.4

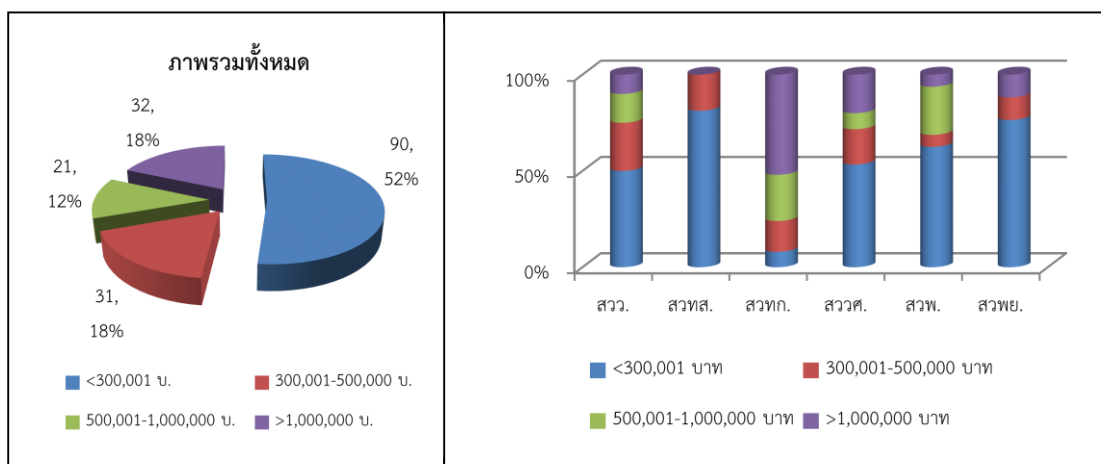
ภาพที่ 4.4 ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.5 ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลัก: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลัก น้อยกว่า 3 เรื่อง รองลงมา 3-5 เรื่อง และ 6-10 เรื่อง เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ทุกสำนักวิชาคณาจารย์ส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์และเป็นผู้ประพันธ์หลัก น้อยกว่า 3 เรื่อง ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลักของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.6 เงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา: คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาน้อยกว่า 300,001 บาท รองลงมา มากกว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป และอยู่ระหว่าง 300,001-500,000 บาท ส่วนเงินอุดหนุนระหว่าง 500,001-1,000,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า คณาจารย์ของ สวว. สวทส. สววศ. สวพ. และ สวพย. ส่วนใหญ่ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาน้อยกว่า 300,001 บาท ในขณะที่ สวทก. คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมากว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป ดังภาพที่ 4.6

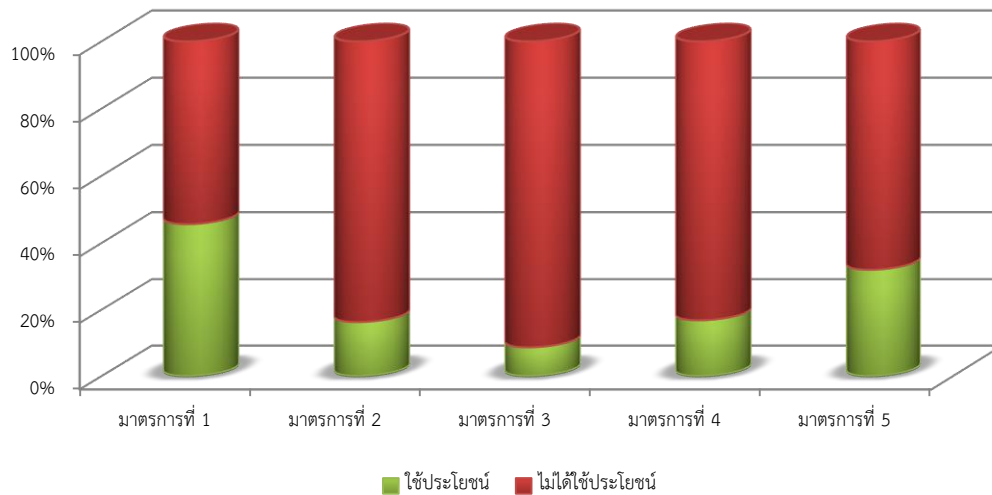
ภาพที่ 4.6 เงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

4.1.7 การใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุก

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม 184 คน มีผู้ใช้ประโยชน์และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ แตกต่างกันดังนี้ มาตรการที่ 1 มีผู้ใช้ประโยชน์สูงสุด รองลงมาคือ มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 4 และมาตรการที่ 2 ส่วนมาตรการที่ 3 เป็นมาตรการที่มีผู้ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

สำหรับความแตกต่างในแต่ละมาตรการนั้น อยู่ภายใต้การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management: RBM) โดยผลสัมฤทธิ์ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผลงานตีพิมพ์เป็นหลัก โดยทุกมาตรการคณาจารย์ทุกท่านที่มีผลงานเป็นไปตามเกณฑ์ในประกาศฯ สามารถใช้ประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวได้

รายละเอียดการใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์ในแต่ละมาตรการแสดงได้ดังภาพที่ 4.7

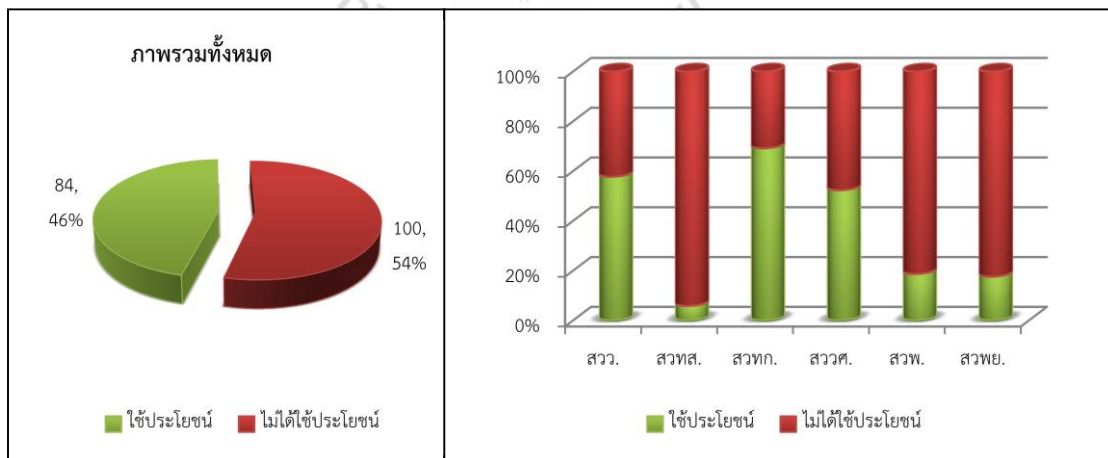

ภาพที่ 4.7 การใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ

เมื่อจำแนกตามมาตรการต่าง ๆ และจำแนกตามสำนักวิชา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทน

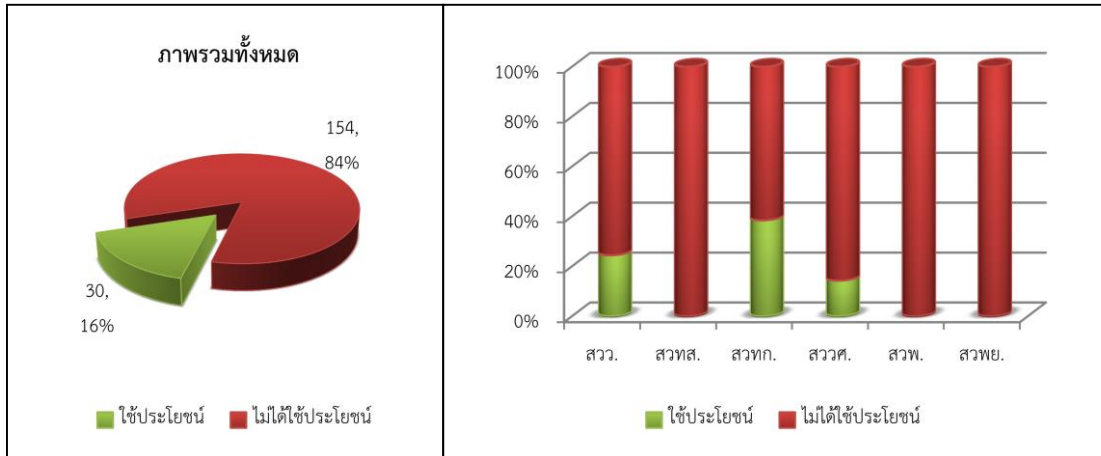
คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 46 ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทน เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวว. สวทก. และ สววศ. มีคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ใช้ประโยชน์ ในขณะที่ สวทส. สวพ. และ สวพย. มีลักษณะตรงกันข้าม ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทน

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

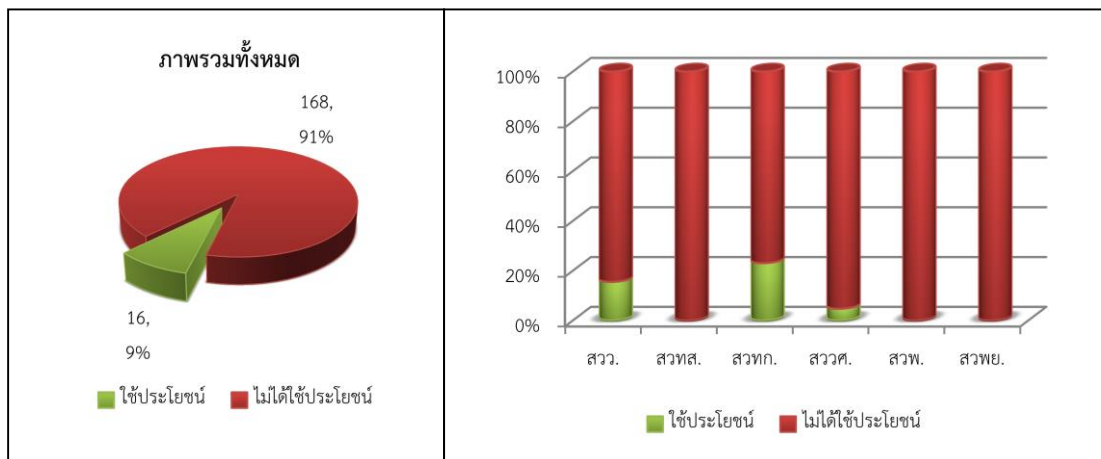
คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 16 ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวว. สวทก. และ สววศ. มีคณาจารย์ที่ไม่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ ในขณะที่ สวทส. สวพ. และ สวพย. คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามระบุว่าไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

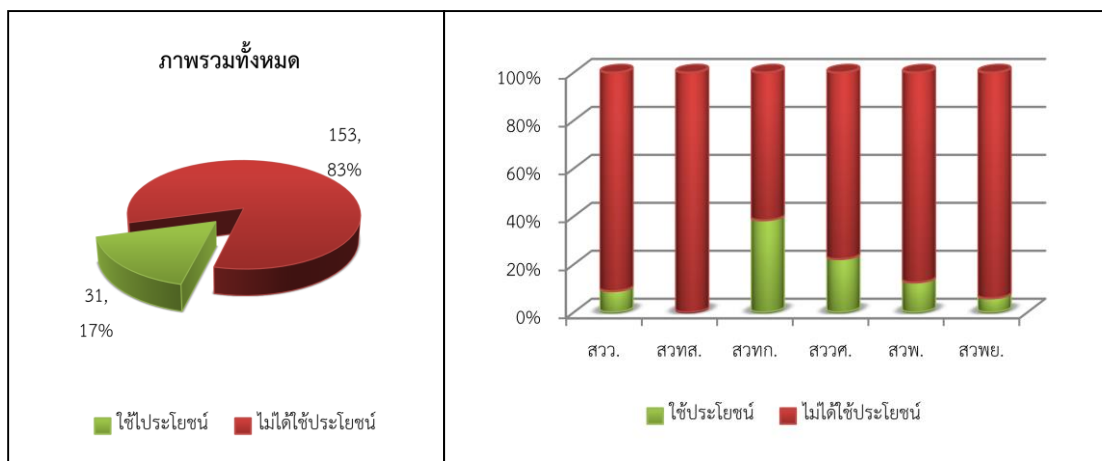
คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 9 ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน SUT-PhD เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวว. สวทก. และ สววศ. มีคณาจารย์บางส่วนที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ในขณะที่ สวทส. สวพ. และ สวพย. คณาจารย์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามระบุว่าไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ดังภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุน SUT-PhD

4) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

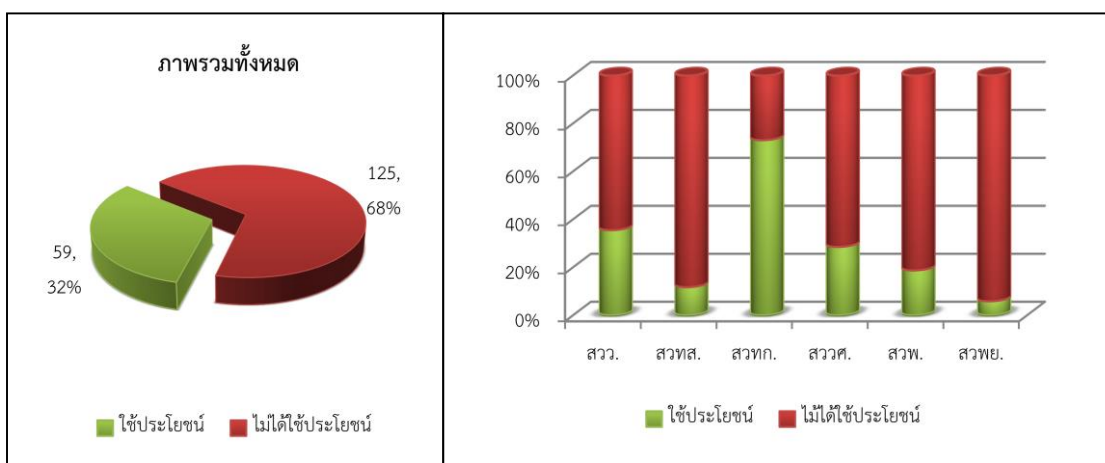
คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 17 ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวว. สวทก. สววศ. สวพ. และ สวพย. มีคณาจารย์บางส่วนที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ในขณะที่ สวทส. คณาจารย์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามระบุว่าไม่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ดังภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

5) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 32 ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวทก. คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ใช้ประโยชน์ ในขณะที่ สวว. สวทส. สววศ. สวพ. และ สวพย. มี คณาจารย์บางส่วนที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ดังภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 การใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

จากข้อมูลภูมิหลังของคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์รุ่นใหม่ ดังจะเห็นได้จากคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี มีผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่เป็นผู้ประพันธ์หลักน้อยกว่า 3 เรื่อง และเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 300,001 บาท อายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ทำให้การใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ทั้ง 5 มาตรการน้อยไปด้วย โดยการใช้ประโยชน์ในแต่ละมาตรการมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

การใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ทุกสำนักวิชาได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวนมากน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถที่เป็นภูมิหลังของคณาจารย์ เช่น คณาจารย์ของ สวว. สวทก. และ สววศ. มีจำนวนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าคณาจารย์ที่ยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ส่วนใหญ่มากกว่า 3 เรื่อง ทำให้การใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้สูงกว่าคณาจารย์ของ สวทส. สวพ. และ สวพย.

การใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad และมาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD แสดงให้เห็นว่า มีคณาจารย์เพียง 3 สำนักวิชาเท่านั้นที่ใช้ประโยชน์จาก 2 มาตรการนี้ ได้แก่ สวว. สวทก. และ สววศ. ซึ่งเหตุผลก็คล้ายกับมาตรการที่ 1 กล่าวคือ คณาจารย์ของ สวว. สวทก. และ สววศ. มีจำนวนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าคณาจารย์ที่ยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ส่วนใหญ่มากกว่า 3 เรื่อง ในขณะที่ สวทส. สวพ. และ สวพย. มีลักษณะตรงกันข้าม และถึงแม้ว่า สวทส. ซึ่งมีการเปิดสอนในระดับปริญญาโท-เอก แต่ก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากทั้ง 2 มาตรการนี้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นคณาจารย์มีผลงานตีพิมพ์ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ส่วน สวพ. และ สวพย. ไม่มีการเปิดสอนในระดับปริญญาโท-เอก จึงอาจเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทั้งสองสำนักวิชาไม่ได้ใช้ประโยชน์จากทั้ง 2 มาตรการนี้

การใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์บทความ มีเพียง สวทส. เท่านั้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ซึ่งหากพิจารณาจากภูมิหลังของคณาจารย์ อาจเป็นไปได้ว่าผลงานย้อนหลังของคณาจารย์ของ สวทส. ไม่ถึงตามเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศฯ

การใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุน RU แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ทุกสำนักวิชาได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยมีความมากน้อยแตกต่างกัน ส่วนหนึ่งมาจากภูมิหลังของคณาจารย์

4.2 ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.

การนำเสนอในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) ผลการดำเนินงานในภาพรวมของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และ 2) ผลการดำเนินงานจำแนกตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ผลการดำเนินงานในภาพรวมของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

จากการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ สรุปในภาพรวมได้ดังนี้

1) **มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์** มาตรการเชิงรุกด้านนี้คือ มาตรการที่ 1 (มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ) ซึ่งมาตรการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ในการเร่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพให้มีจำนวนมากขึ้น และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบสูง เป็นการสร้างศักยภาพและชื่อเสียงด้านการวิจัยให้กับ มทส. ตลอดจนตอบสนองต่อตัวชี้วัดเรื่องจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ มทส. ทำข้อตกลงไว้กับ สกอ. โดยอัตราการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการจ่ายแบบอัตราก้าวหน้า มีการนำเอาความถี่ของการตีพิมพ์ ค่าดัชนีผลกระทบและการเป็นผู้ประพันธ์หลักมาเป็นส่วนประกอบในการคำนวณค่าตอบแทน ซึ่งผลจากการดำเนินตามมาตรการนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีคณาจารย์ส่งผลงานตีพิมพ์ที่เป็นไปตามเกณฑ์เพื่อขอรับค่าตอบแทนรวมทั้งสิ้น 770 ผลงาน ค่าตอบแทนที่จ่ายไปทั้งสิ้น 19.967 ล้านบาท

2) **มาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์** มาตรการเชิงรุกด้านนี้ประกอบด้วย 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 2-5 (มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU) มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 4 มาตรการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ที่มีศักยภาพด้านวิจัย สามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีค่าดัชนีผลกระทบอย่างต่อเนื่องและมากขึ้น เป็นการสร้างศักยภาพและชื่อเสียงให้กับ มทส. ตลอดจนตอบสนองตัวชี้วัดด้านจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ มทส. ทำข้อตกลงไว้กับ สกอ. ผลการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุนทั้งสิ้น 200 ทุน เป็นเงิน 111.963 ล้านบาท และมีผลผลิตเกิดขึ้นในระยะแรก 68 ผลงาน จำแนกตามมาตรการต่าง ๆ ได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุก 5 มาตรการ

มาตรการที่	การสนับสนุน		ผลผลิต (จำนวนบทความ)
	จำนวนทุน	เงินสนับสนุน (ลบ.)	
2: ทุน Post-Doc/Post-Grad			
ทุน Post-Doc	47	19.598	26
ทุน Post-Grad	61	19.602	36
3: ทุน SUT-PhD ⁽¹⁾	23	36.363	-
4: ทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงาน	32	6.400	6
5: ทุนสนับสนุน RU ⁽²⁾	24	30.000	-
รวม	200	111. 963	68

หมายเหตุ ⁽¹⁾ ผลผลิตจะเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นไป

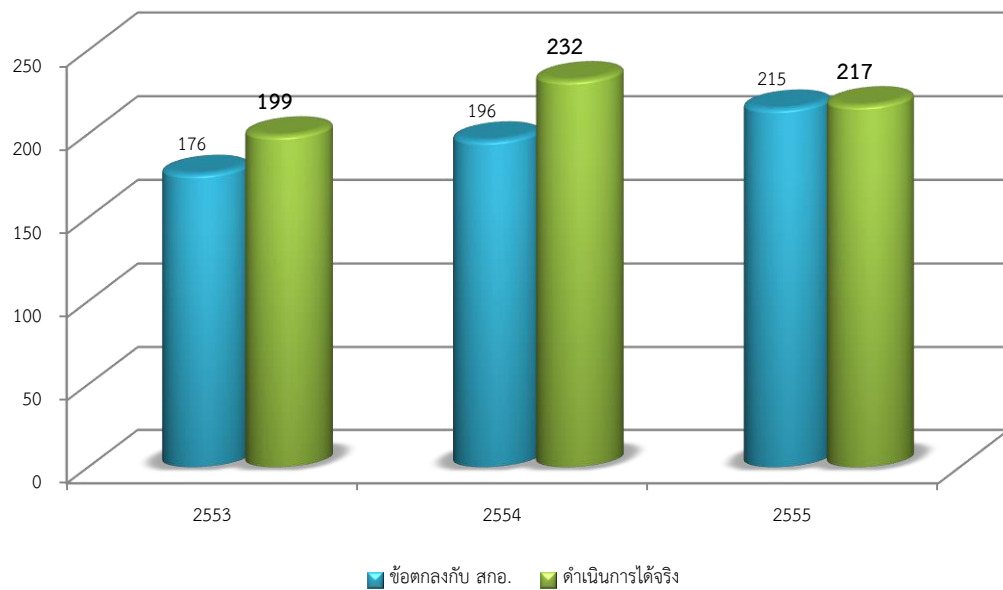
⁽²⁾ ไม่ได้ระบุผลผลิตเป็นผลงานตีพิมพ์

3) ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

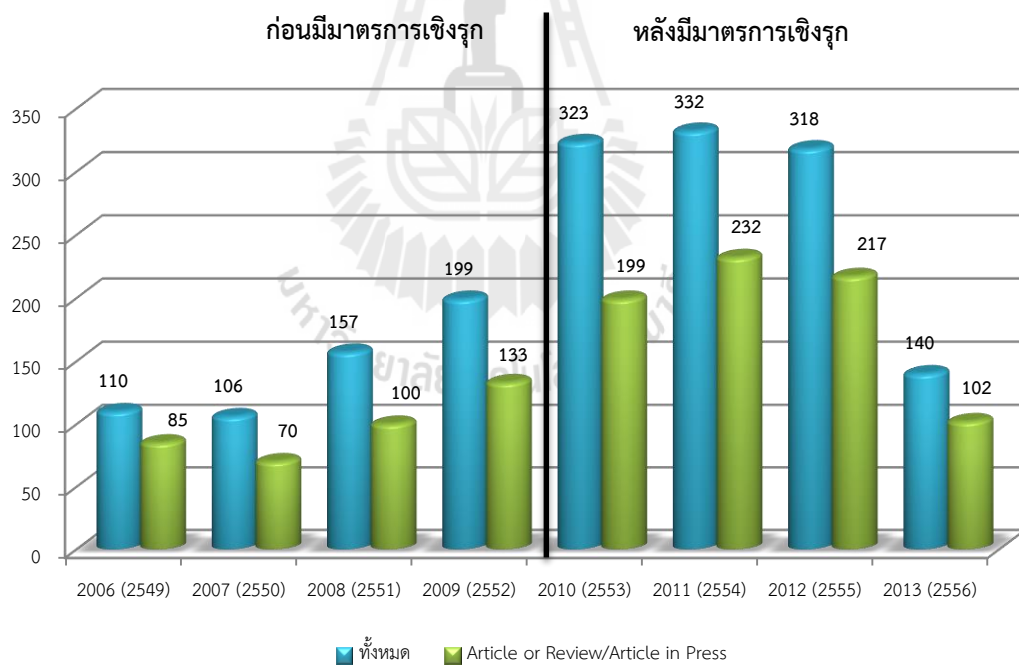
การกำหนดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ มีเป้าหมายเพื่อให้ มทส. สามารถคงสถานะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติอยู่ในโครงการ NRU จนสิ้นสุดโครงการ และผลผลิตที่สำคัญคือ มทส. จะต้องตีพิมพ์ผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS ประเภทบทความฉบับเต็มย้อนหลัง 5 ปี ไม่น้อยกว่า 500 ผลงาน โดย มทส. ได้ทำข้อตกลงกับ สกอ. ว่า ในปี พ.ศ. 2553 2554 และ 2555 จะต้องตีพิมพ์ผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS เท่ากับ 176 196 และ 215 ผลงาน ตามลำดับ

จากการตรวจสอบข้อมูลในฐานข้อมูล SCOPUS ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556 พบว่า มทส. มีผลงานตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2553 2554 และ 2555 เท่ากับ 199 232 และ 217 ผลงาน ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าที่ทำข้อตกลงไว้กับ สกอ. ผลการเปรียบเทียบแสดงได้ดังภาพที่ 4.13

นอกจากนี้ ผลผลิตเฉพาะบทความตีพิมพ์ของ มทส. ในฐานข้อมูล SCOPUS ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) ถึง ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) (ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556) สรุปได้ดังภาพที่ 4.14

ภาพที่ 4.13 บทความตีพิมพ์ของ มทส. ในฐานะข้อมูล SCOPUS เปรียบเทียบกับข้อตกลงกับ สกอ.

ภาพที่ 4.14 บทความตีพิมพ์ของ มทส. ในฐานะข้อมูล SCOPUS ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2556 (ค.ศ. 2006-2013)

หมายเหตุ ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) เป็นข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

4.2.2 ผลการดำเนินงานจำแนกตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

การนำเสนอผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ และมาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์ ซึ่งผลการดำเนินงานมีรายละเอียด ดังนี้

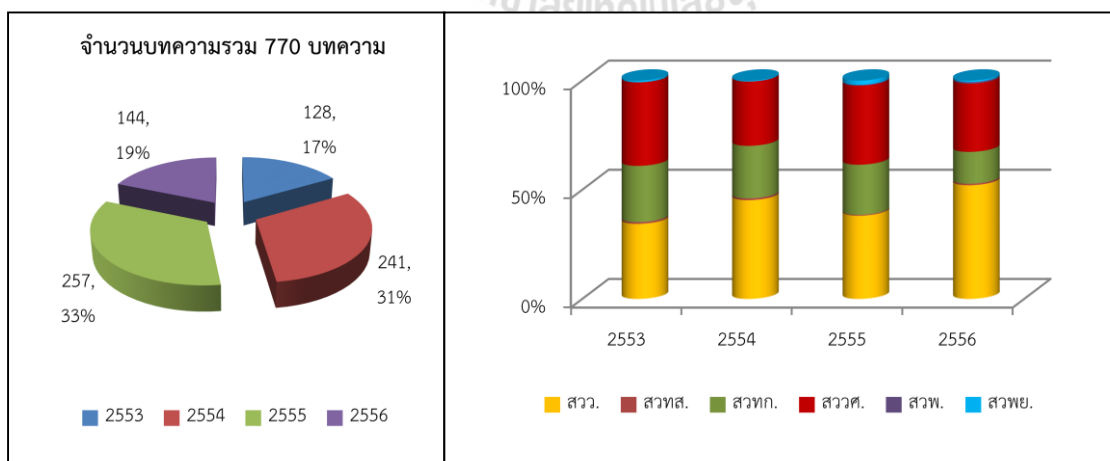
1) มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์

มาตรการในกลุ่มนี้ มีเพียงมาตรการเดียวคือ มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ มาตรการนี้เริ่มใช้หลังจากวันที่มีประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ เริ่มใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (1 ตุลาคม 2552) เป็นต้นมา โดยผลการดำเนินงาน (จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทน และการจ่ายค่าตอบแทน) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (ประมาณ 3 ปี 8 เดือน) สรุปได้ ดังนี้

จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทน

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 คณาจารย์ มทส. ได้ยื่นบทความที่เป็นไปตามเงื่อนไขของการจ่ายค่าตอบแทน เพื่อขอรับค่าตอบแทนจำนวน 770 บทความ โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 มีคณาจารย์ส่งบทความเพื่อขอรับค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 2556 (8 เดือน) และ 2553 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า สวว. มีคณาจารย์ส่งบทความเพื่อขอรับค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาเป็น สววศ. และ สวทก. ตามลำดับ ส่วน สวทส. สวพ. และ สวพย. มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับ 3 สำนักวิชาแรก ดังภาพที่ 4.15

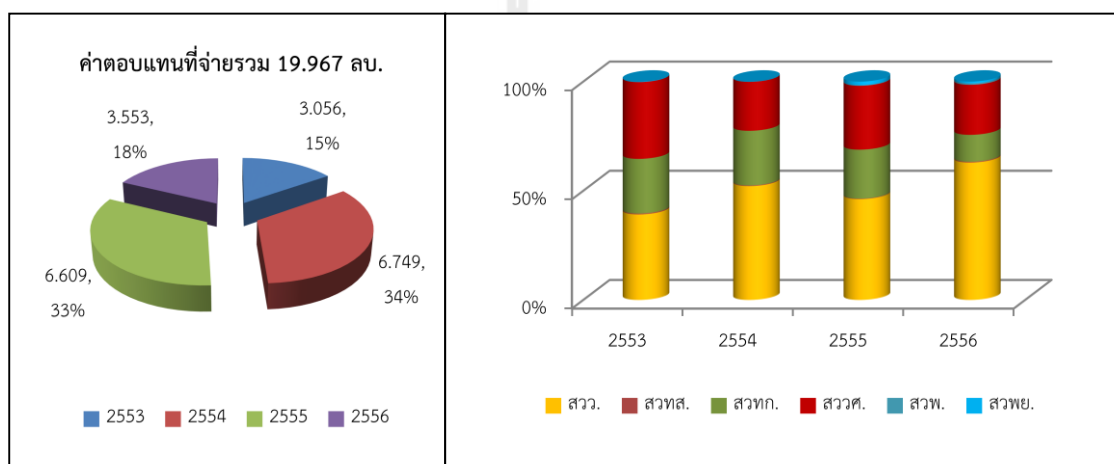

ภาพที่ 4.15 จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทนตามมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

การจ่ายค่าตอบแทน

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มทส. ได้จ่ายค่าตอบแทนแก่คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ รวม 19.967 ล้านบาท โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มทส. จ่ายค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 2556 (8 เดือน) และ 2553 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า มทส. จ่ายค่าตอบแทนให้กับคณาจารย์ของ สวว. มากที่สุด รองลงมาเป็น สวตส. และ สวทก. ตามลำดับ ส่วน สวทส. สวพ. และ สวพย. มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับ 3 สำนักวิชาแรก ดังภาพที่ 4.16 รายละเอียดเพิ่มเติม แสดงในภาคผนวก ข ตารางที่ ข1

ภาพที่ 4.16 ค่าตอบแทนที่จ่ายแก่คณาจารย์ตามมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

2) มาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์

การดำเนินงานตามมาตรการด้านนี้ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ซึ่งในแต่ละมาตรการมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

2.1) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

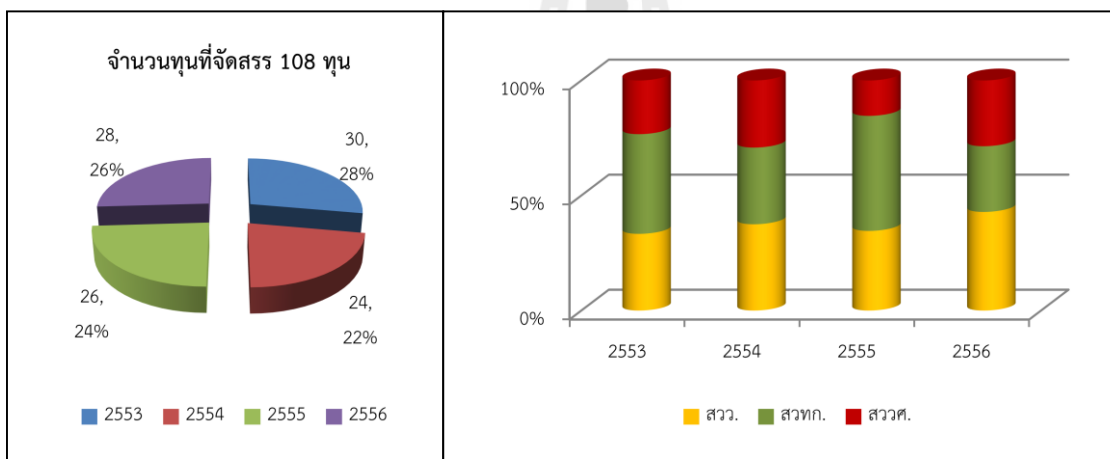
มาตรการนี้เริ่มใช้หลังจากวันที่มีประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง ทั้งนี้ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 เป็นต้นมา โดยผลการดำเนินงาน (การจัดสรรทุน และผลผลิต) ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (ประมาณ 3 ปี 6 เดือน) สรุปได้ ดังนี้

2.1.1) การจัดสรรทุน แบ่งการนำเสนอได้ 3 ส่วน ประกอบด้วย (1) ภาพรวมของทุน Post-Doc/Post-Grad (2) ทุน Post-Doc และ (3) ทุน Post-Grad ตามรายละเอียด ดังนี้

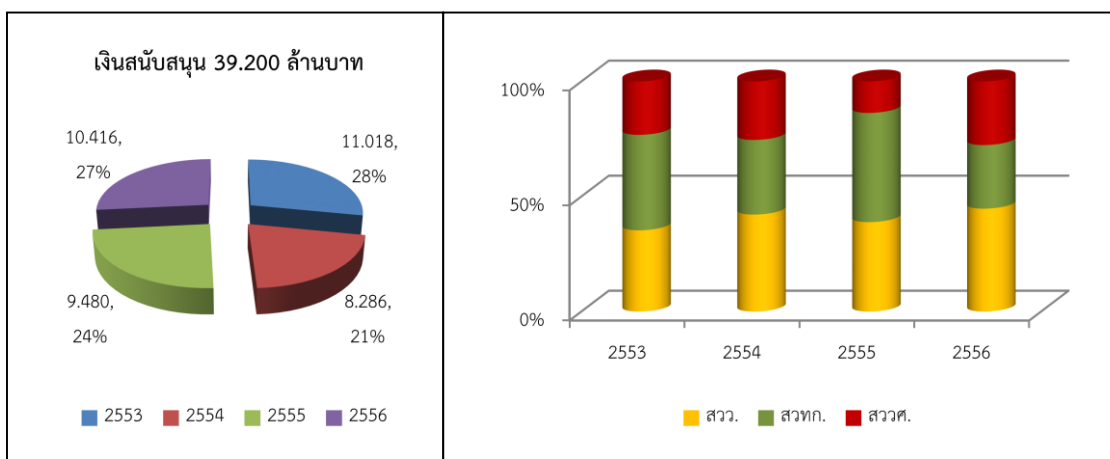
(1) ภาพรวมของทุน Post-Doc/Post-Grad

ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุน Post-Doc/Post-Grad รวม 108 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 39.200 ล้านบาท โดยเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มากที่สุด รองลงมาเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 และ 2554 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และ 2555 ส่วนใหญ่คณาจารย์ที่ได้รับการจัดสรรทุนนี้ เป็นคณาจารย์ของ สวทก. รองลงมาคือ สว. และ สววศ. ตามลำดับ สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และ 2556 ส่วนใหญ่คณาจารย์ที่ได้รับการจัดสรรทุนนี้ เป็นคณาจารย์ของ สว. รองลงมาคือ สวทก. และ สววศ. ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.17 และภาพที่ 4.18

ภาพที่ 4.17 การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

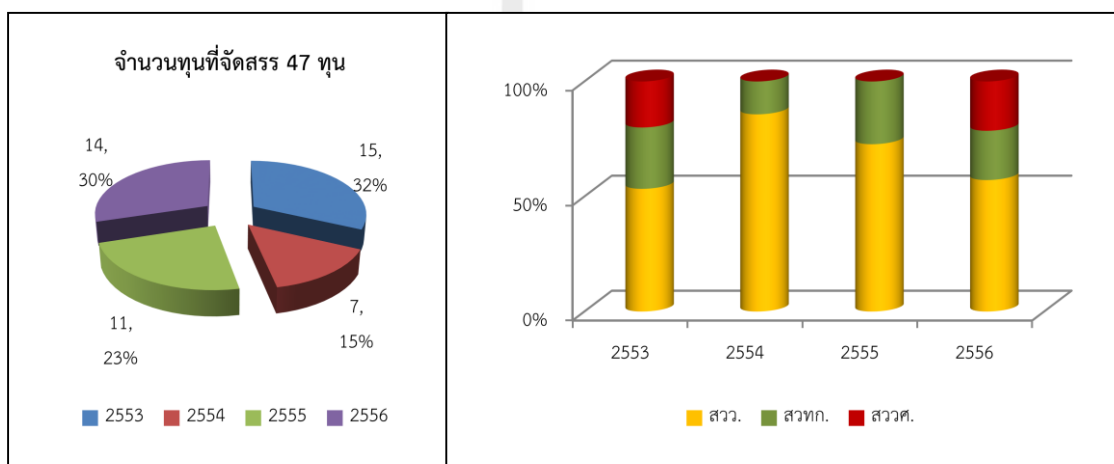

ภาพที่ 4.18 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

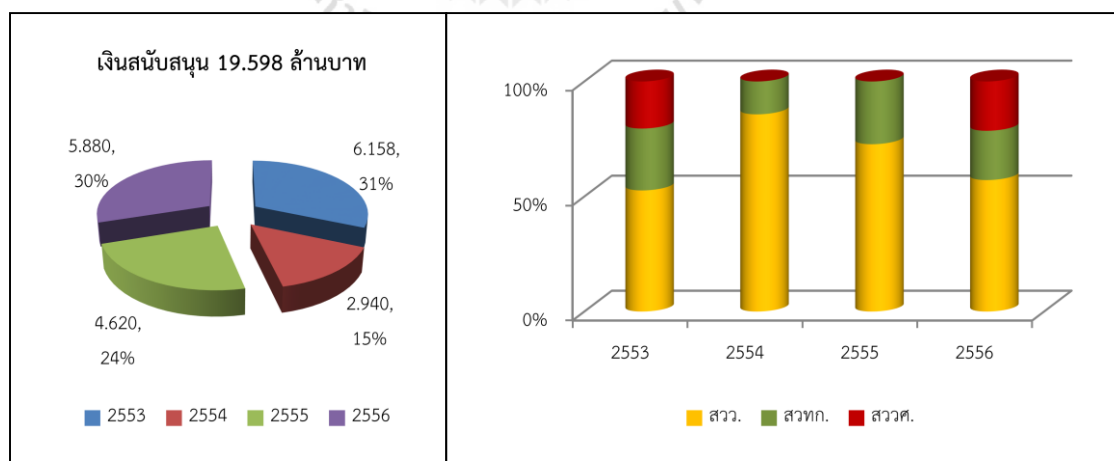
(2) ทุน Post-Doc

ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุน Post-Doc รวม 47 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 19.598 ล้านบาท โดยเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มากที่สุด รองลงมาเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 2555 และ 2554 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ถึง 2556 ส่วนใหญ่คณาจารย์ที่ได้รับการจัดสรรทุนนี้ เป็นคณาจารย์ของ สว. รองลงมาคือ สวทก. และ สวศ. ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.19 และภาพที่ 4.20

ภาพที่ 4.19 การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc

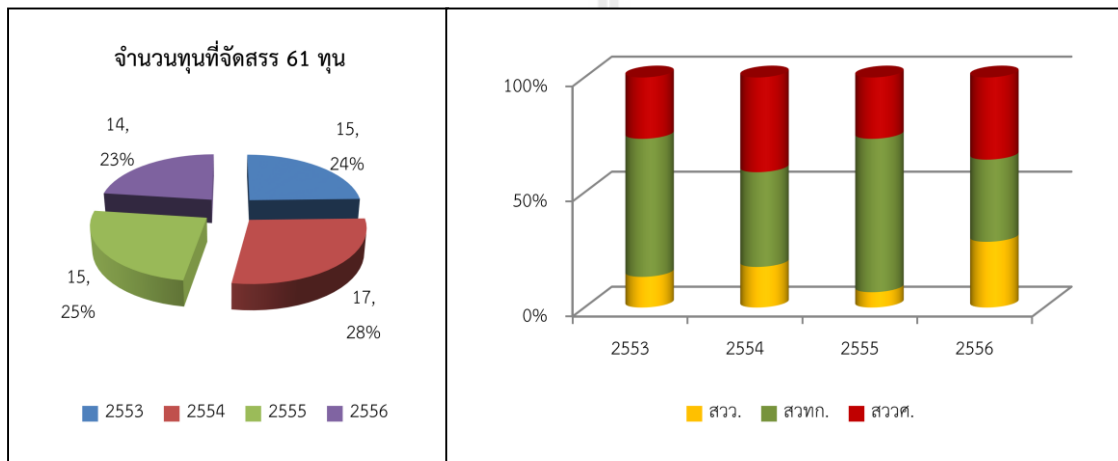

ภาพที่ 4.20 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Doc

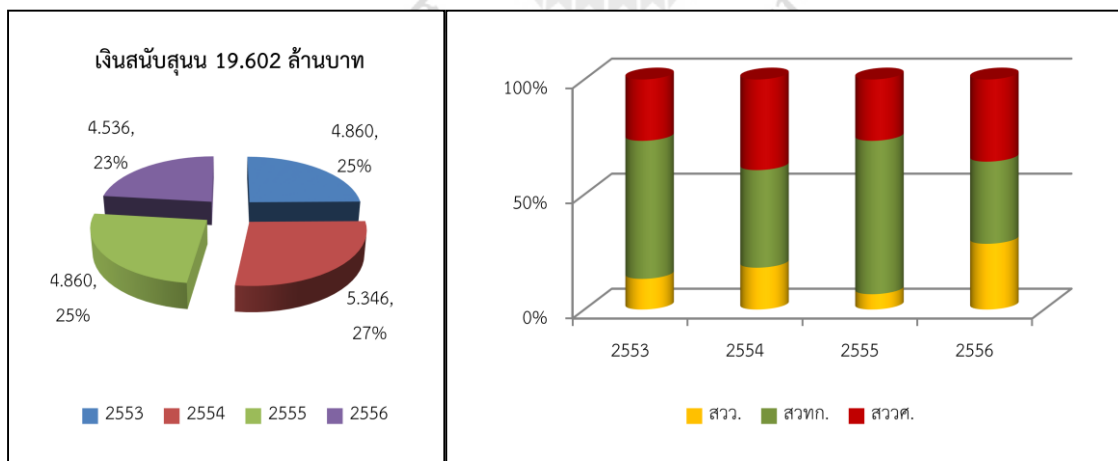
(3) ทุน Post-Grad

ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุน Post-Grad รวม 61 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 19.602 ล้านบาท โดยเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มากที่สุด รองลงมาเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 2555 และ 2556 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ถึง 2556 ส่วนใหญ่คณาจารย์ที่ได้รับการจัดสรรทุนนี้ เป็นคณาจารย์ของ สวทก. รองลงมาคือ สวสค. และ สวว. ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.21 และภาพที่ 4.22

ภาพที่ 4.21 การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน Post-Grad

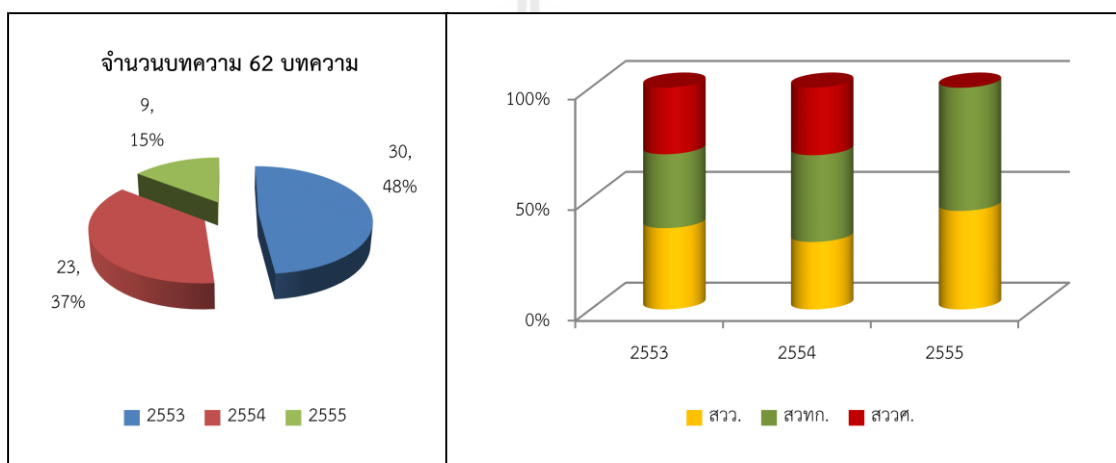

ภาพที่ 4.22 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน Post-Grad

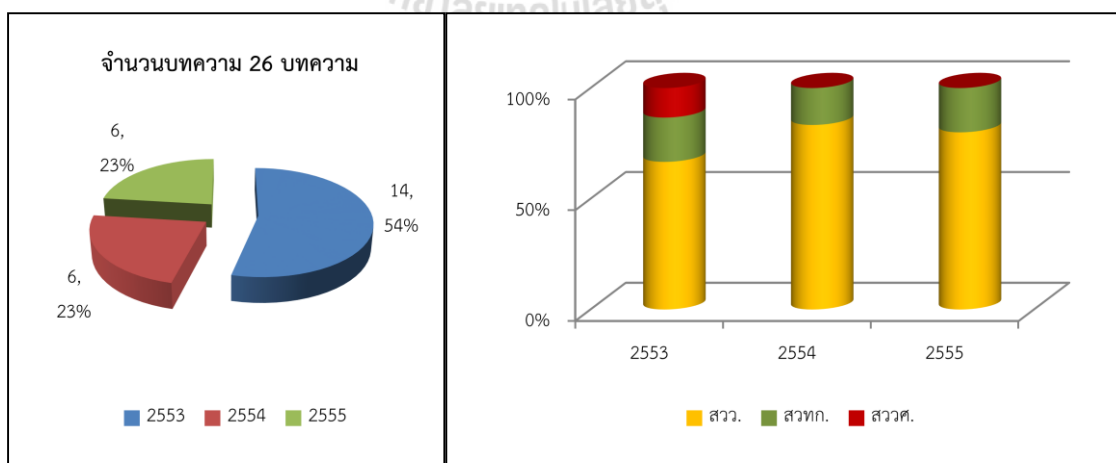
2.1.2) ผลผลิต

ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีผลผลิตคือ บทความตีพิมพ์จากมาตรการนี้ จำนวน 62 บทความ เป็นบทความของทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มากที่สุด รองลงมาคือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และ 2555 ตามลำดับ

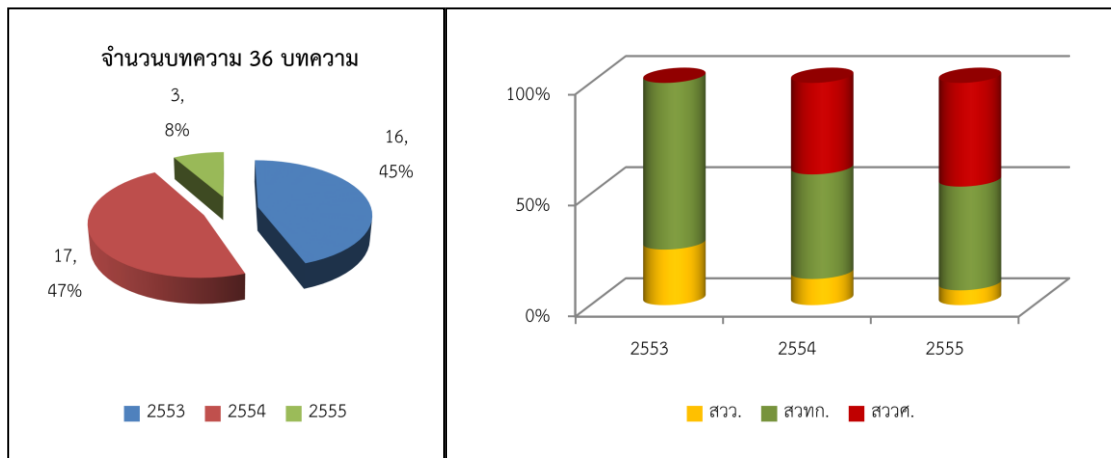
เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ในแต่ละปีงบประมาณ ทั้ง 3 สำนักวิชา จำนวนบทความที่ส่งมาเพื่อปิดโครงการมีจำนวนใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียง 1 หรือ 2 บทความ ยกเว้น ทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 เท่านั้น ที่ สวทศ. ยังไม่มีคณาจารย์ส่งบทความมาปิดโครงการ ดังภาพที่ 4.23 ภาพที่ 4.24 และภาพที่ 4.25 รายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับการจัดสรรทุน และผลผลิตตามมาตรการนี้ แสดงในภาคผนวก ข ตารางที่ ข2-ข4

ภาพที่ 4.23 ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ภาพที่ 4.24 ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Doc

ภาพที่ 4.25 ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุน Post-Grad

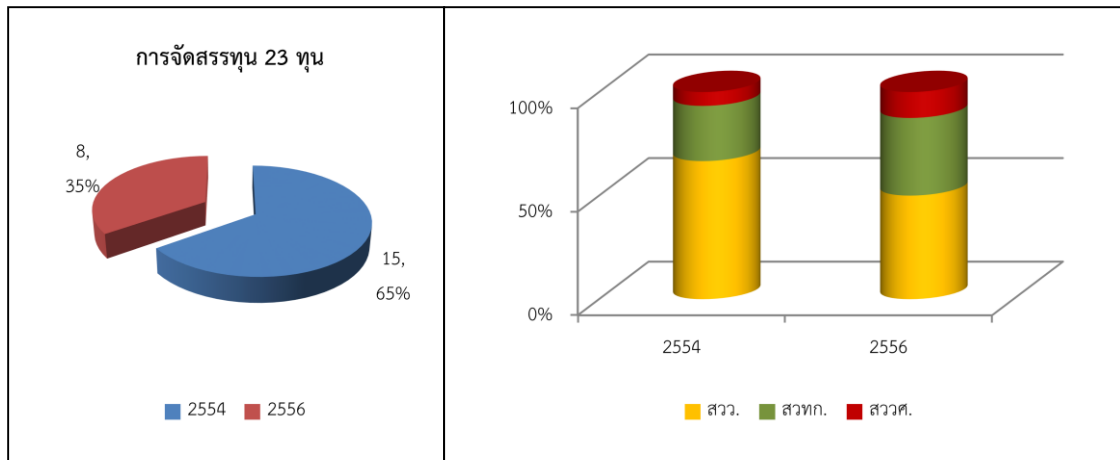
2.2) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

มาตรการนี้เริ่มใช้หลังจากวันที่มีประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2554 เป็นต้นมา โดยผลการดำเนินงาน (การจัดสรรทุน และผลผลิต) ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (ประมาณ 2 ปี) สรุปได้ ดังนี้

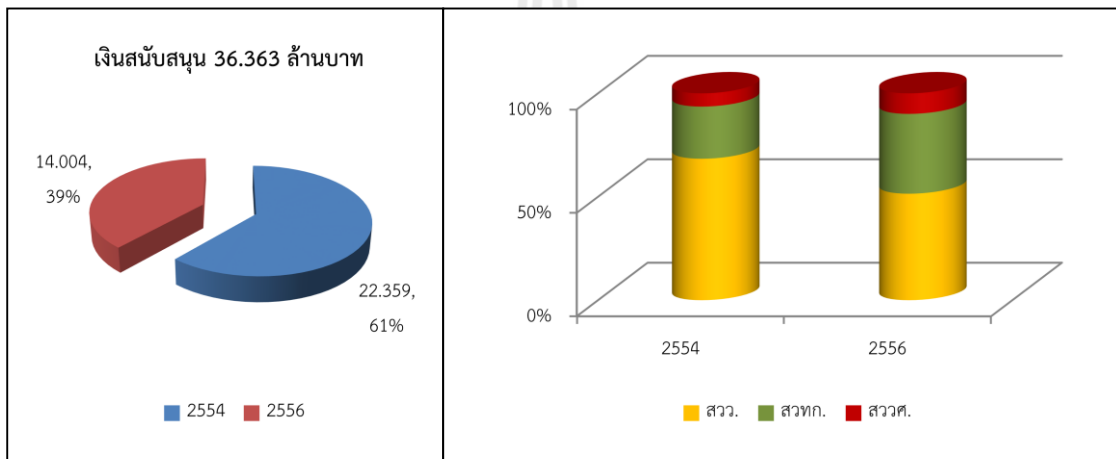
2.2.1) การจัดสรรทุน

ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุน SUT-PhD รวม 23 ทุน วงเงินสนับสนุนรวม 36.363 ล้านบาท โดยเป็นการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวนมากที่สุด 15 ทุน วงเงินสนับสนุน 22.359 ล้านบาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จำนวน 8 ทุน วงเงินสนับสนุน 14.004 ล้านบาท

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า ทั้งปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และ 2556 ส่วนใหญ่คณาจารย์ที่ได้รับการจัดสรรทุนนี้ เป็นคณาจารย์ของ สว. รองลงมาคือ สวทก. และ สวศ. ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.26 และภาพที่ 4.27

ภาพที่ 4.26 การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุน SUT-PhD

ภาพที่ 4.27 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุน SUT-PhD

2.2.2) ผลผลิต: สำหรับผลผลิตจากการจัดสรรทุนตามมาตรการนี้ ยังไม่เกิดขึ้น โดยผลผลิตที่คาดว่าจะเกิดเร็วที่สุดประมาณเดือนมกราคม 2557 รายละเอียดเพิ่มเติม แสดงในภาคผนวก ข ตารางที่ ข5

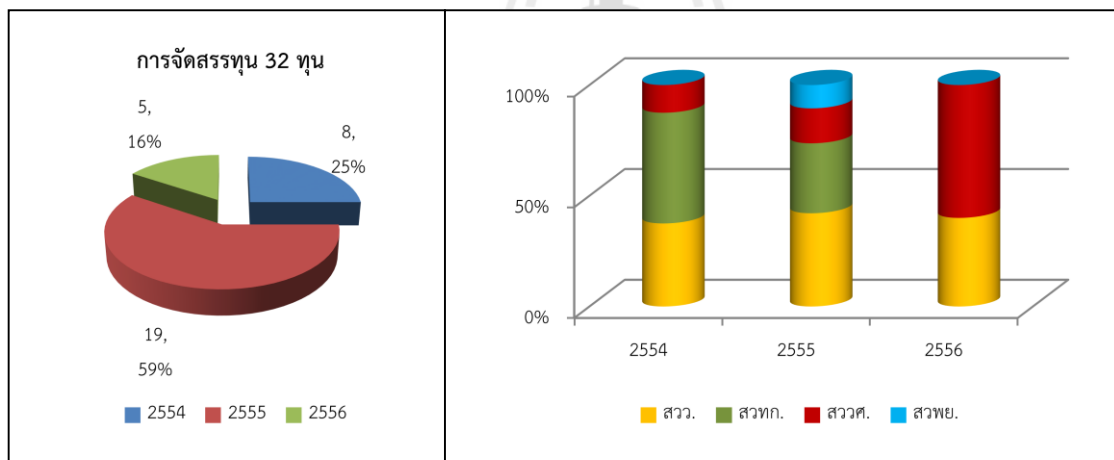
2.3) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ

มาตรการนี้เริ่มใช้หลังจากวันที่มีประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 เป็นต้นมา โดยผลการดำเนินงาน (การจัดสรรทุน และผลผลิต) ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (ประมาณ 2 ปี 2 เดือน) สรุปได้ ดังนี้

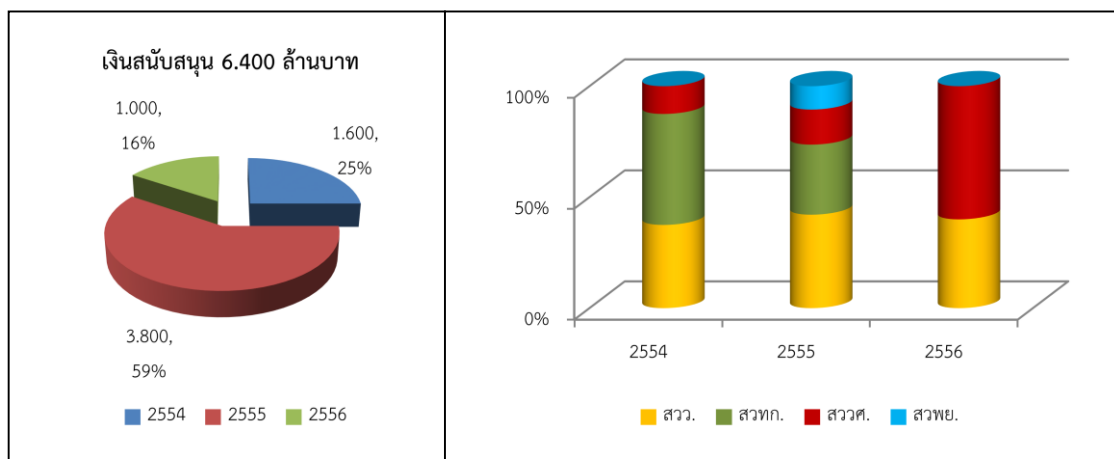
2.3.1) การจัดสรรทุน

ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ รวม 32 ทุน วงเงินจัดสรร 6.400 ล้านบาท จัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 มากที่สุด รองลงมาคือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จัดสรรได้น้อยที่สุด (8 เดือน)

เมื่อจำแนกตามสำนักวิชา พบว่า คณาจารย์ที่ขอรับทุนนี้ ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ของ สวว. รองลงมาคือ สวทก. สววศ. และ สวพย. ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.28 และ 4.29

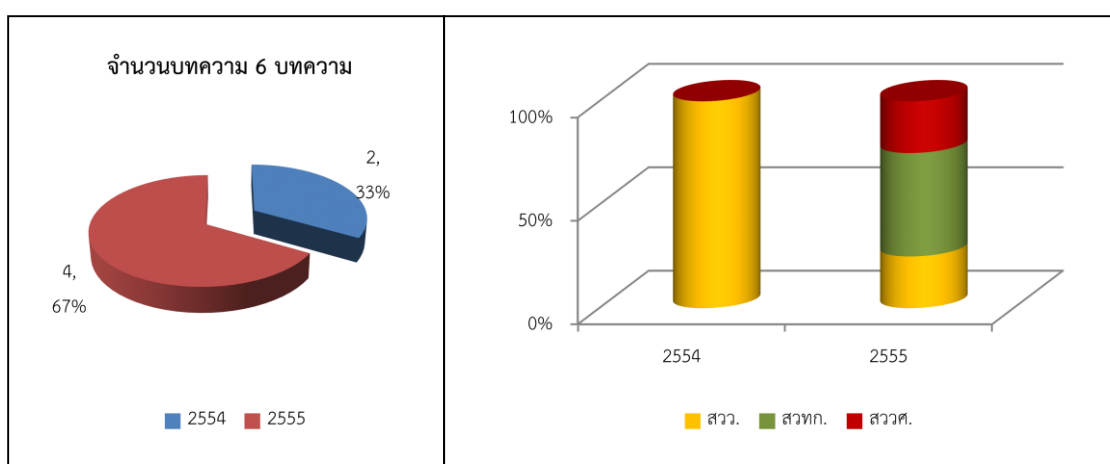
ภาพที่ 4.28 การจัดสรรทุนตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ภาพที่ 4.29 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

2.3.2) ผลผลิต

ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีผลผลิตที่เป็นบทความตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 6 บทความ ทั้งนี้ เป็นผลงานที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 2 บทความ โดยเป็นคณาจารย์ของ สว. ทั้ง 2 บทความ และเป็นผลงานที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จำนวน 4 บทความ โดยเป็นคณาจารย์ของ สวทก. 2 บทความ สว. และ สวศ. สำนักวิชาละ 1 บทความ ส่วนที่เหลือยังไม่ถึงกำหนดเวลาส่งผลงาน ดังภาพที่ 4.30 รายละเอียดเพิ่มเติม แสดงในภาคผนวก ข ตารางที่ ๖

ภาพที่ 4.30 ผลผลิตจากการดำเนินงานตามมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

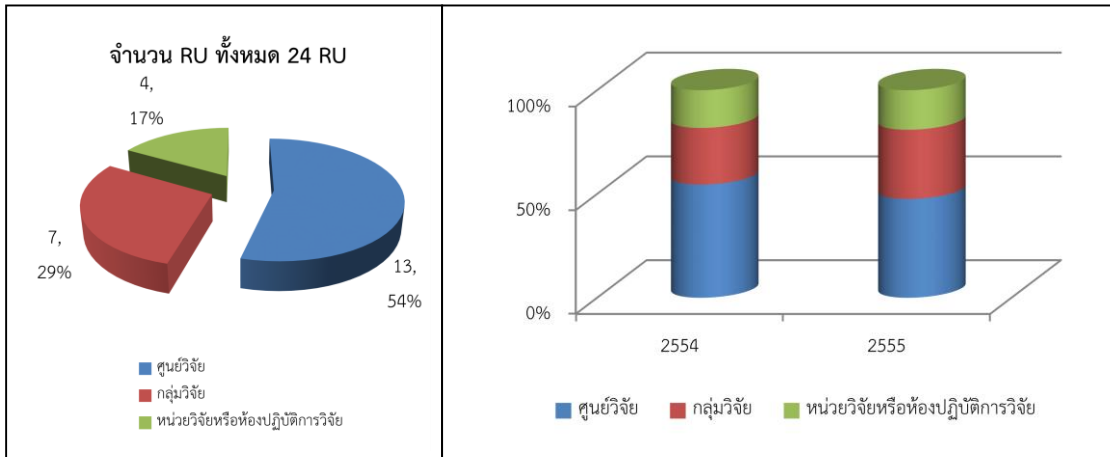
2.4) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

มาตรการนี้เริ่มใช้หลังจากวันที่มีประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 เป็นต้นมา โดยผลการดำเนินงาน (การจัดสรรทุน และผลผลิต) ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (ประมาณ 2 ปี 2 เดือน) สรุปได้ ดังนี้

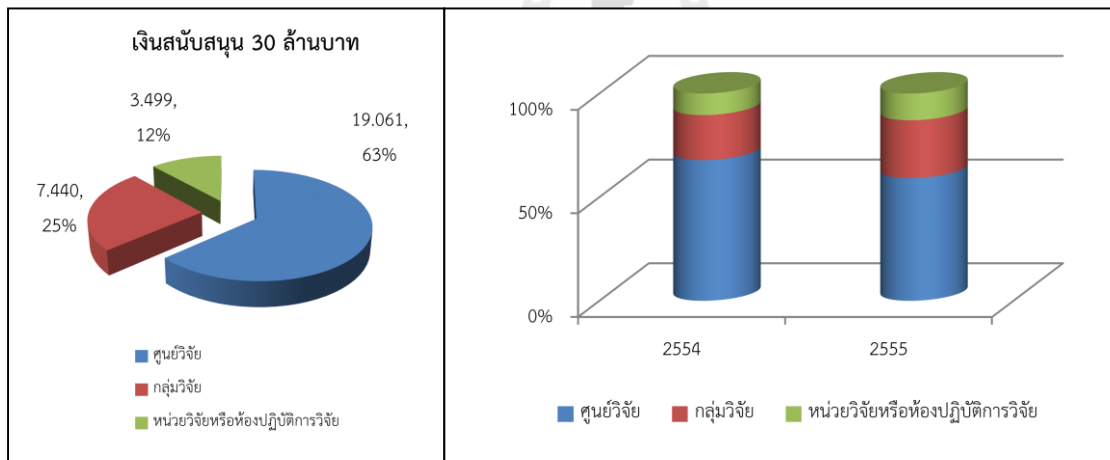
2.4.1) การจัดสรรทุน

ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีการจัดสรรทุนตามมาตรการนี้แล้ว 2 ปีงบประมาณ คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และ 2555 เป็นการจัดสรรในช่วงปลายปีงบประมาณ สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 นั้น ยังไม่ได้ดำเนินการจัดสรร คาดว่าจะดำเนินการประกาศฯ ให้ทุนประมาณเดือนกรกฎาคม 2556 ทั้งนี้ การจัดสรรทั้ง 2 ปี รวม 24 RU วงเงิน 30 ล้านบาท โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จัดสรรทั้งสิ้น 22 RU (12 ศูนย์วิจัย 6 กลุ่มวิจัย และ 4 หน่วยวิจัย/ห้องปฏิบัติการวิจัย) วงเงินที่จัดสรร 15 ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ.

2555 จัดสรรทั้งสิ้น 21 RU (10 ศูนย์วิจัย 7 กลุ่มวิจัย และ 4 หน่วยวิจัย/ห้องปฏิบัติการวิจัย) วงเงินที่จัดสรร 15 ล้านบาท ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังภาพที่ 4.31 และภาพที่ 4.32 รายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ข ตารางที่ ข7

ภาพที่ 4.31 จำนวน RU ตามมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ภาพที่ 4.32 เงินสนับสนุนตามมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

2.4.2) ผลผลิต

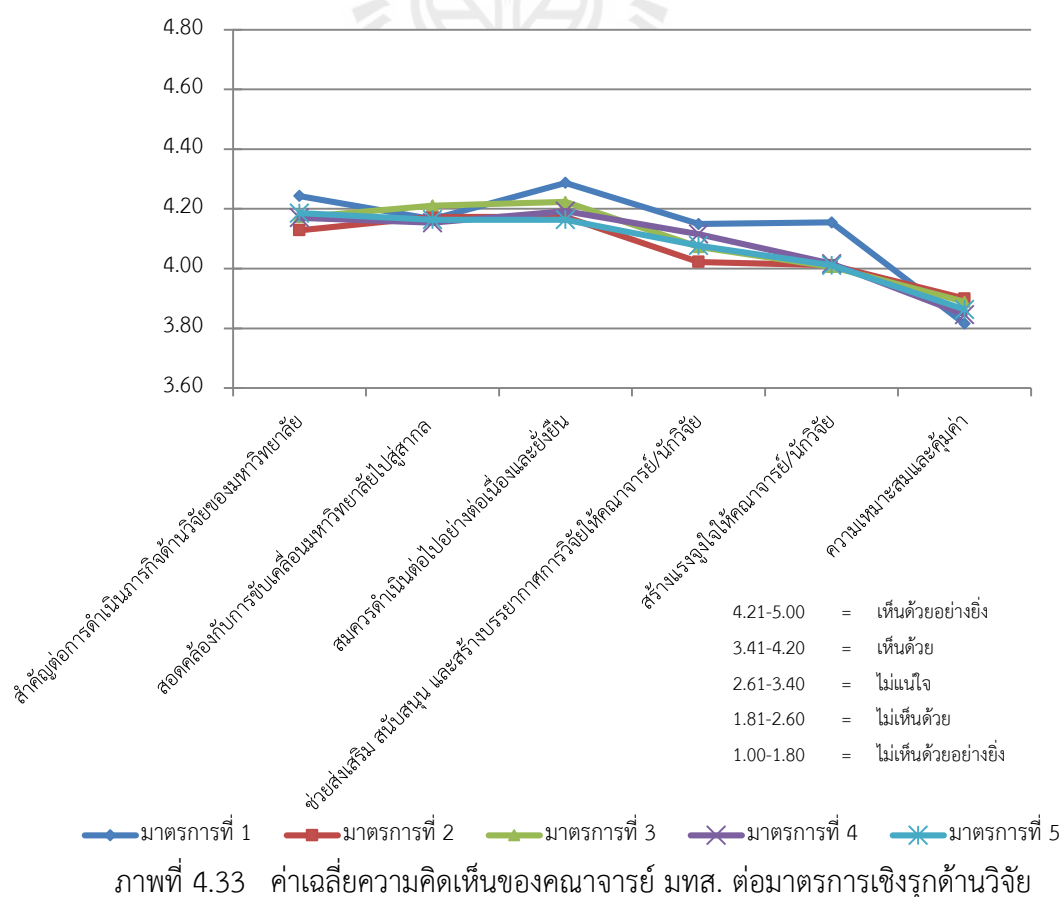
สำหรับการสนับสนุนตามมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU นี้ นโยบายเพื่อเป็นการสนับสนุนคณาจารย์ใน RU ให้สามารถผลิตผลงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง และพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง โดยการสนับสนุนส่วนใหญ่เป็นการสนับสนุนค่าครุภัณฑ์หรือการจัดประชุมสัมมนาเพื่อสร้างหรือเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับผลผลิตนั้นเกิดขึ้นรวมอยู่กับผลงานวิจัยอื่น ๆ ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเกิดจาก RU

4.3 ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

การนำเสนอในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ในภาพรวมต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 2) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. จำแนกตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 3) การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ในภาพรวมต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

จากการสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยในแต่ละมาตรการ ด้วยคำถาม 6 ข้อ ได้แก่ (1) สำคัญต่อภารกิจด้านวิจัย (2) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (3) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (4) ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์ (5) สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ และ (6) มีความเหมาะสมและคุ้มค่า นั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 5 มาตรการ พบว่า คณาจารย์มีความเห็นสอดคล้องกัน ใน 3 ประเด็นแรก กล่าวคือ 3 ประเด็นแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นประเด็นเดียวกัน เพียงแต่สลับลำดับที่กันเท่านั้น คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) โดยในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.33 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

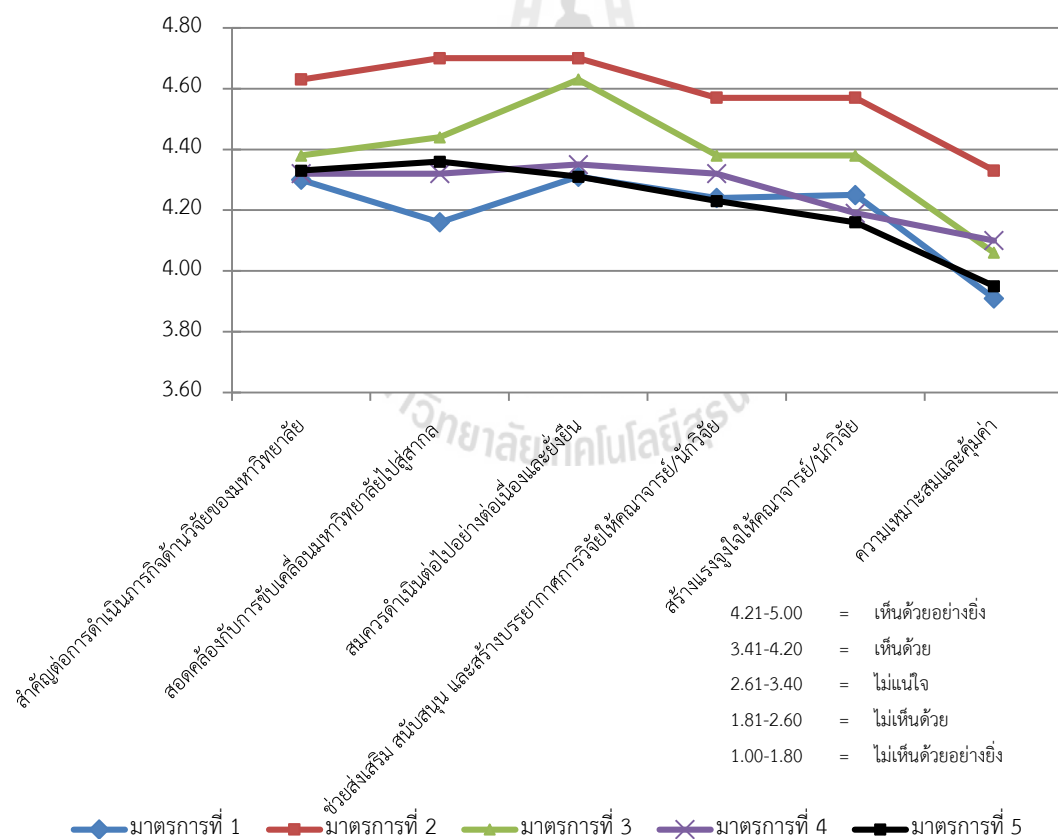

ภาพที่ 4.33 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็น โดยจำแนกคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์และคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ พบความแตกต่าง ดังนี้

1) คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

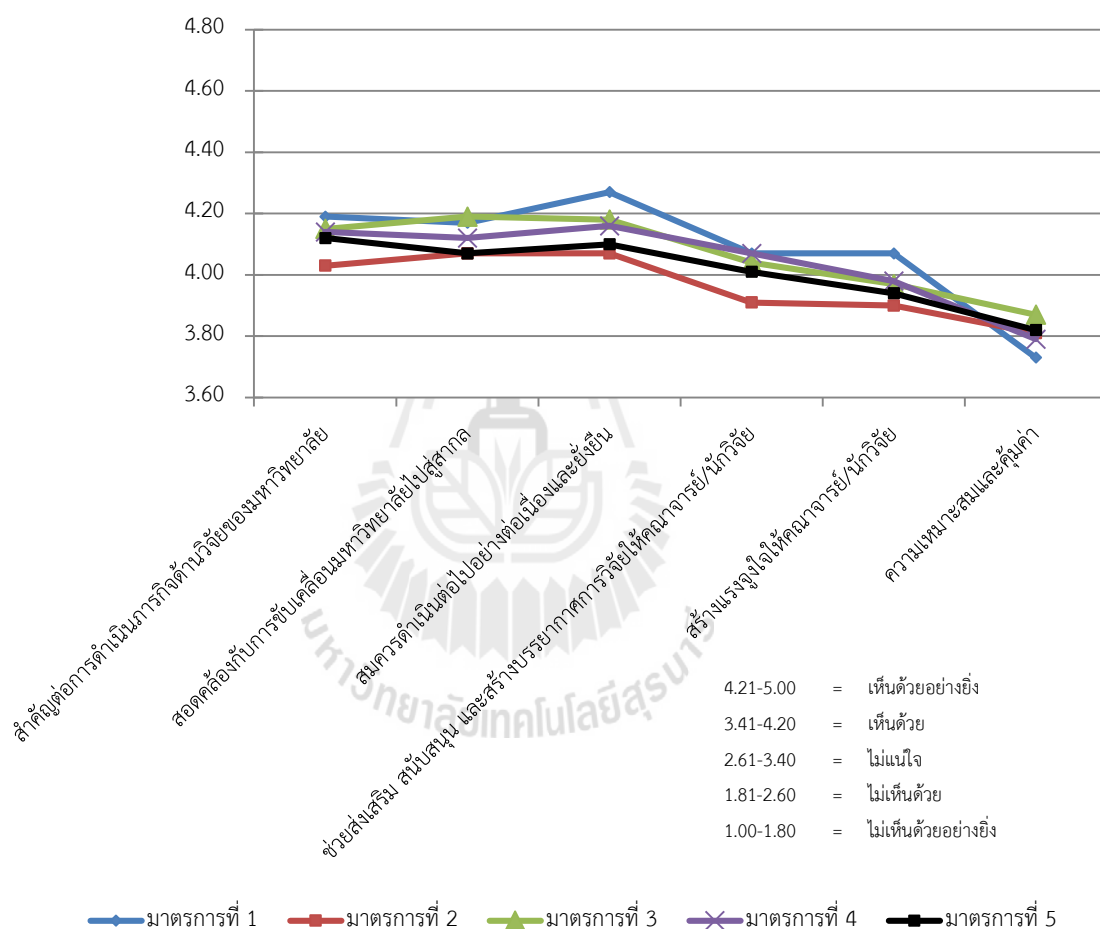
คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีความคิดเห็นสอดคล้องกันใน 3 มาตรการคือ มาตรการที่ 2 3 และ 5 โดยทั้ง 3 มาตรการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก เป็นประเด็นเดียวกันคือ เพียงแต่สลับลำดับที่กันเท่านั้น คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ส่วนมาตรการที่ 1 คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์มีความเห็นที่แตกต่างไปจากมาตรการอื่น ๆ กล่าวคือ 3 ประเด็นแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (5) สำหรับมาตรการที่ 4 นั้น คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์มีความเห็นที่แตกต่างไปจากมาตรการอื่น ๆ กล่าวคือ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเด็นที่ (3) และค่าเฉลี่ยรองลงมามี 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (4) โดยในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.34 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ที่ใช้ประโยชน์มาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

2) คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีความคิดเห็นในลักษณะเดียวกับภาพรวม กล่าวคือ ความคิดเห็นต่อมาตรการทั้ง 5 มาตรการ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกเป็นประเด็นเดียวกันคือ เพียงแต่สลับลำดับที่กันเท่านั้น คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) โดยในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.35 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์มาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

4.3.2 ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. จำแนกตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

การนำเสนอความคิดเห็นในส่วนนี้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นการนำเสนอความคิดเห็นต่อมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ (มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ) และกลุ่มที่สอง เป็นการนำเสนอความคิดเห็นต่อมาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์ (มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการที่ 3:

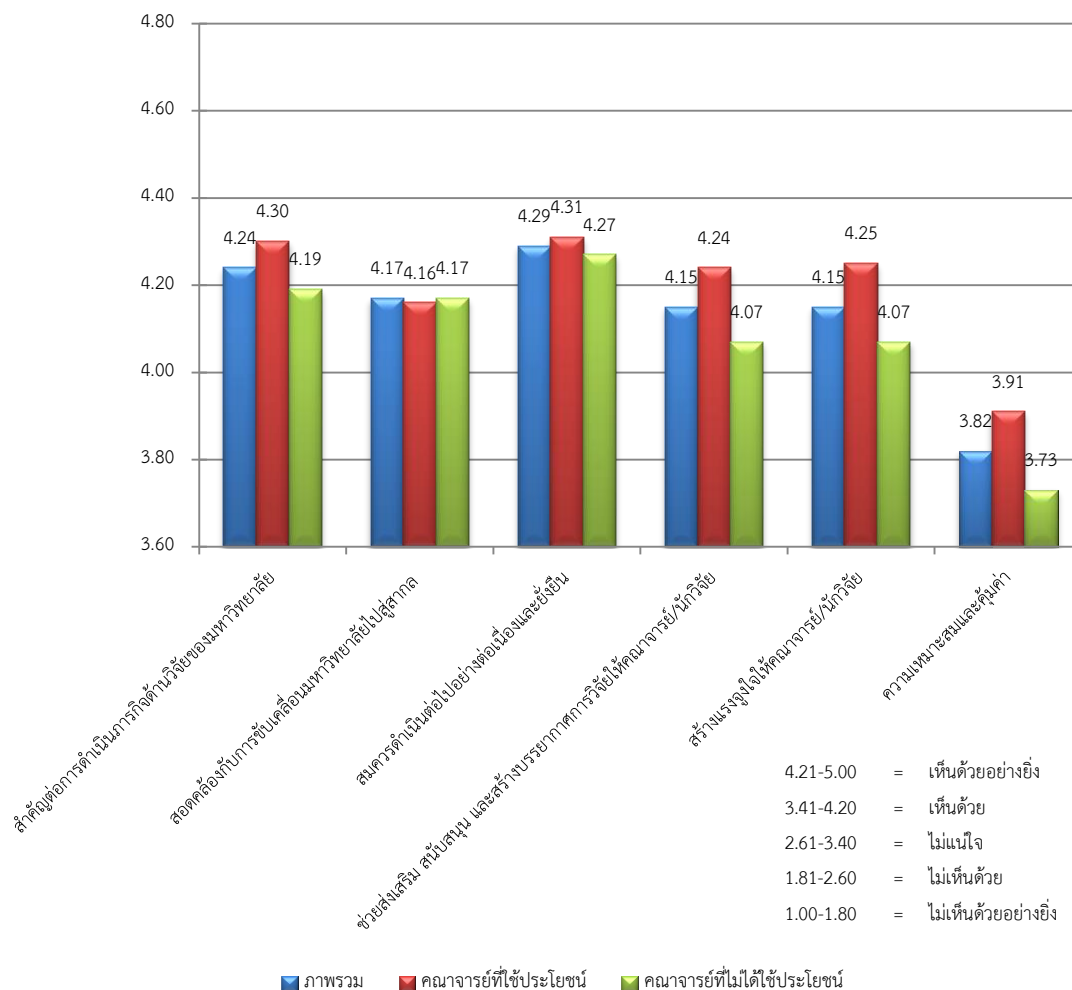
มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุน RU) โดยในแต่ละมาตรการเป็นการนำเสนอความคิดเห็นใน 6 ประเด็น ได้แก่ (1) สำคัญต่อภารกิจด้านวิจัย (2) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (3) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (4) ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์ (5) สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ และ (6) มีความเหมาะสมและคุ้มค่า นั้น ผลการวิเคราะห์แต่ละกลุ่มมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของคณาจารย์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้ (มาตรการที่ 1) จำนวน 181 คน พบว่า คณาจารย์ดังกล่าวเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=4.13\pm 0.61$) โดยในประเด็นย่อยของมาตรการนี้ คณาจารย์เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 ประเด็น และ เห็นด้วยกับอีก 4 ประเด็นที่เหลือ สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1 พบว่า คณาจารย์ทั้งสองกลุ่ม (จำนวน 83 และ 98 คน ตามลำดับ) เห็นด้วยกับมาตรการนี้ เช่นเดียวกัน ($M=4.20\pm 0.63$ และ $M=4.08\pm 0.60$ ตามลำดับ) แต่ในประเด็นรายละเอียดนั้นแตกต่างกัน กล่าวคือ **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งถึง 4 ประเด็น มีเพียง 2 ประเด็นเท่านั้นที่คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นด้วย สำหรับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ ในขณะที่ **คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งเพียงประเด็นเดียว และ เห็นด้วยกับ 5 ประเด็นที่เหลือ สำหรับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ มีลักษณะเช่นเดียวกับคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ

ความคิดเห็นของคณาจารย์ในภาพรวม และจำแนกตามคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1 ในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.36 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

นอกจากความคิดเห็นจากคำถามปลายปิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณาจารย์ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถาม “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 83 คน มีคณาจารย์จำนวน 25 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้จำนวน 6 คน ให้เหตุผลว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว เหมาะสมแล้ว ยังไม่ควรปรับปรุงแก้ไข และควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักวิจัย

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 19 คน เสนอให้ปรับปรุงใน ประเด็นสำคัญสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจ่ายค่าตอบแทน และด้านค่า JIF ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) ด้านการจ่ายค่าตอบแทน มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- การจ่ายค่าตอบแทน ควรจ่ายให้เฉพาะผู้ประพันธ์หลักที่มี มทส. เป็นหน่วยงานต้นสังกัดเท่านั้น

- การจ่ายค่าตอบแทนตีพิมพ์ควรพิจารณาความมีคุณภาพของวารสารที่ตีพิมพ์ด้วย

- การจ่ายค่าตอบแทน ควรนำค่า JIF มาคิดร่วมให้มากกว่านี้ เพื่อให้ นักวิจัยได้พัฒนาคุณภาพของงานวิจัยให้สามารถตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF สูง ๆ ได้

- การจ่ายค่าตอบแทน ควรมีกรณีพิเศษ สำหรับคณาจารย์ที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่า JIF มากกว่า 10 และเป็นผู้ประพันธ์หลัก

- การจ่ายค่าตอบแทนตีพิมพ์ควรมีความแตกต่างระหว่างสาขาวิชา และควรเพิ่มให้ค่าตอบแทนแก่ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

(2.2) ด้านค่า JIF มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- เมื่อดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว พิจารณาจากสถิติ ควรเพิ่มเกณฑ์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาให้มีคุณภาพผลงานวิจัยที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เช่น การกำหนด JIF ให้เป็นน้ำหนักที่มากขึ้น ความถี่ให้สูงขึ้น เป็นต้น เนื่องจาก JIF เป็นเกณฑ์มาตรฐานหนึ่งที่สำคัญ ในการช่วยยกคุณภาพ ซึ่งจะเป็นผลดีกับมหาวิทยาลัย

- ค่า JIF ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทน ควรแยกเป็นสาขาวิชา โดยให้สถาบันวิจัยและพัฒนา ศึกษาว่าในแต่ละสาขาวิชา วารสารต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์เป็นเช่นใด และค่า JIF เป็นอย่างไร

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 98 คน มีคณาจารย์จำนวน 22 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) คณาจารย์ที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) คณาจารย์ที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้จำนวน 2 คน ให้เหตุผลที่ยังไม่
ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว ละเอียดและครอบคลุมแล้ว

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 20 คน เสนอให้ปรับปรุงใน
ประเด็นสำคัญสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจ่ายค่าตอบแทน และด้านค่า JIF ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) **ด้านการจ่ายค่าตอบแทน** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- การจ่ายค่าตอบแทนควรจ่ายเฉพาะผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น
- ควรมีการปรับปรุงการจ่ายค่าตอบแทนเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 3 ปี

(2.2) **ด้านค่า JIF** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น การจ่ายค่าตอบแทน ที่
ใช้ JIF เป็นเกณฑ์ควรให้ความเป็นธรรมกับทุกสาขาวิชา โดยแยก JIF ตามสาขาวิชา (สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์ การแพทย์ ฯลฯ)

อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับ
รายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค2

2) **ความคิดเห็นต่อมาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์**

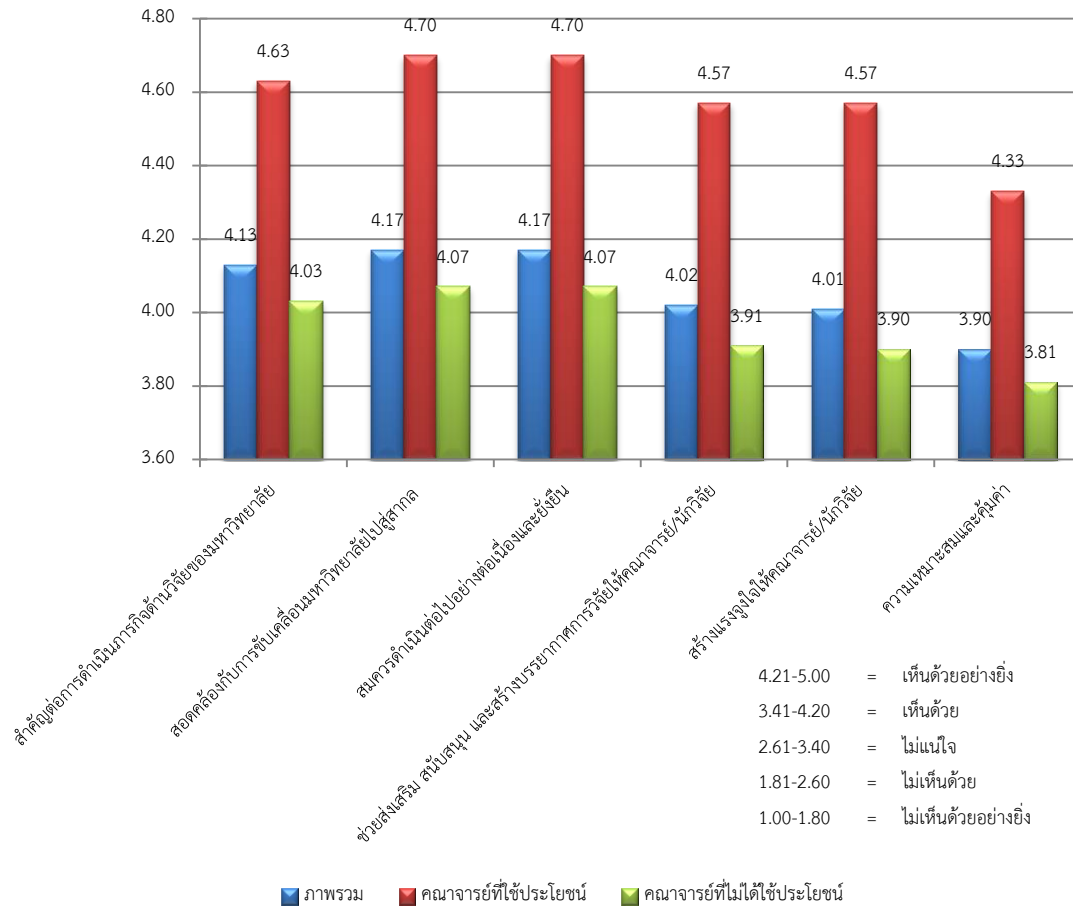
มาตรการกลุ่มนี้ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน
Post-Doc/Post-Grad มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุน
เพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุน RU ซึ่งคณาจารย์มีความ
คิดเห็นในแต่ละมาตรการ ดังนี้

2.1) **มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad**

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของคณาจารย์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้
จำนวน 179 คน พบว่า คณาจารย์ดังกล่าวเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=4.07\pm 0.70$) โดยคณาจารย์
ทั้งหมดเห็นด้วยกับทั้ง 6 ประเด็นย่อย สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกคือ ประเด็น
ที่ (2) (3) และ (1) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
พบว่า **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์** จำนวน 30 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ($M=4.58\pm 0.55$)
สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งทุกประเด็น
โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (2) (3) และ (1) ตามลำดับ
ในขณะที่**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 149 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=$
 3.96 ± 0.68) สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นด้วยกับทุกประเด็น โดยค่าเฉลี่ย
สูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ ได้แก่
ประเด็นที่ (2) (3) และ (1) ตามลำดับ

ความคิดเห็นของคณาจารย์ในภาพรวม และจำแนกตามคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2 ในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.37 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.37 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

นอกจากความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณาจารย์ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถาม “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 30 คน มีคณาจารย์จำนวน 10 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 3 คน ให้เหตุผลว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ เหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจากโครงการ NRU จะสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 นี้แล้ว และควรจัดสรรงบประมาณด้านนี้ให้ต่อเนื่องเพื่อให้อำนาจมหาวิทยาลัยสามารถผลิตผลงานได้อย่างต่อเนื่อง และยังคงเชื่อมโยงถึงความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งให้กับ ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยได้อย่างยั่งยืนอีกทางหนึ่งด้วย

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 7 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสวัสดิการของนักวิจัย ด้านระยะเวลาในการตีพิมพ์ และด้านอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) **ด้านสวัสดิการของนักวิจัย** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรปรับปรุงด้านสถานภาพของนักวิจัย เช่น เป็นลูกจ้างนักวิจัยหรือตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถใช้อำนาจความสะดวกต่าง ๆ ของ มทส. ได้อย่างเหมาะสม และมีความมั่นคงพอสมควร เช่น มีบัตรประจำตัวนักวิจัย การเข้าใช้ห้องสมุด การรักษาสุขภาพที่ศูนย์แพทย์ มทส. เป็นต้น

- ควรให้นักวิจัยเป็นตำแหน่งประจำ เน้นการผลิตผลงานที่มีคุณภาพรักษา และเพิ่มมาตรการรักษานักวิจัย Post-Doc ที่มีความสามารถไว้กับ มทส. เช่น การปรับขึ้นเงินเดือน หรือการพิจารณาเป็นนักวิจัยประจำของ มทส.

- ควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนตามสภาพเศรษฐกิจ

(2.2) **ด้านระยะเวลาในการตีพิมพ์** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ควรปรับระยะเวลาในการตีพิมพ์ โดยแยกประเภทงานวิจัย เช่น งานวิจัยเชิงคำนวณกำหนดให้ตีพิมพ์ผลงานภายใน 1 ปี งานวิจัยเชิงทดลองกำหนดให้ตีพิมพ์ผลงานภายใน 2 ปี เป็นต้น

(2.3) **ด้านอื่น ๆ** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรมีงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองร่วมด้วย

- ลดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุน Post-Doc/Post-Grad แก่

คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 149 คน มีคณาจารย์จำนวน 28 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 8 คน ให้เหตุผลว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว ครอบคลุมประเด็นสำคัญแล้ว ไม่ต้องแก้ไข ควรลองใช้ไปก่อน โดยมีเหตุผลและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ประการนี้จะช่วยให้ มทส. มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และเนื่องจากงบประมาณที่ใช้ค่อนข้างสูง ควรจัดหางบประมาณบางส่วน/ทั้งหมดจากแหล่งทุนภายนอก จะช่วยทำให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 20 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลงานตีพิมพ์ และด้านอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) **ด้านผลงานตีพิมพ์** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการขอรับทุน เหลือเพียง 4 หรือ 5 เรื่อง

- ผลงานตีพิมพ์ที่เสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น

- ควรเพิ่มจำนวนผลงานตีพิมพ์หลังจากได้รับทุนเป็นอย่างน้อย 2 เรื่อง

(2.2) **ด้านอื่น ๆ** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรปรับปรุงโดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่ที่ยังไม่มีผลงานมากพอ เพื่อเป็นการจูงใจ ผลักดัน และสร้างคนรุ่นใหม่ให้เติบโต ขยายฐานงานวิจัยในวงกว้างคู่ขนานกับกลุ่มวิจัยเดิมที่มีอยู่แล้ว

- ควรปรับสัญญาจากปีต่อปี เป็นระยะเวลา 2-3 ปี ซึ่งจะทำให้เกิดผลงานชัดเจนและให้ความรู้สึกที่มั่นคงกับนักวิจัย

- เงินสนับสนุนควรรวมค่าเดินทางไปทำวิจัยต่างประเทศด้วย

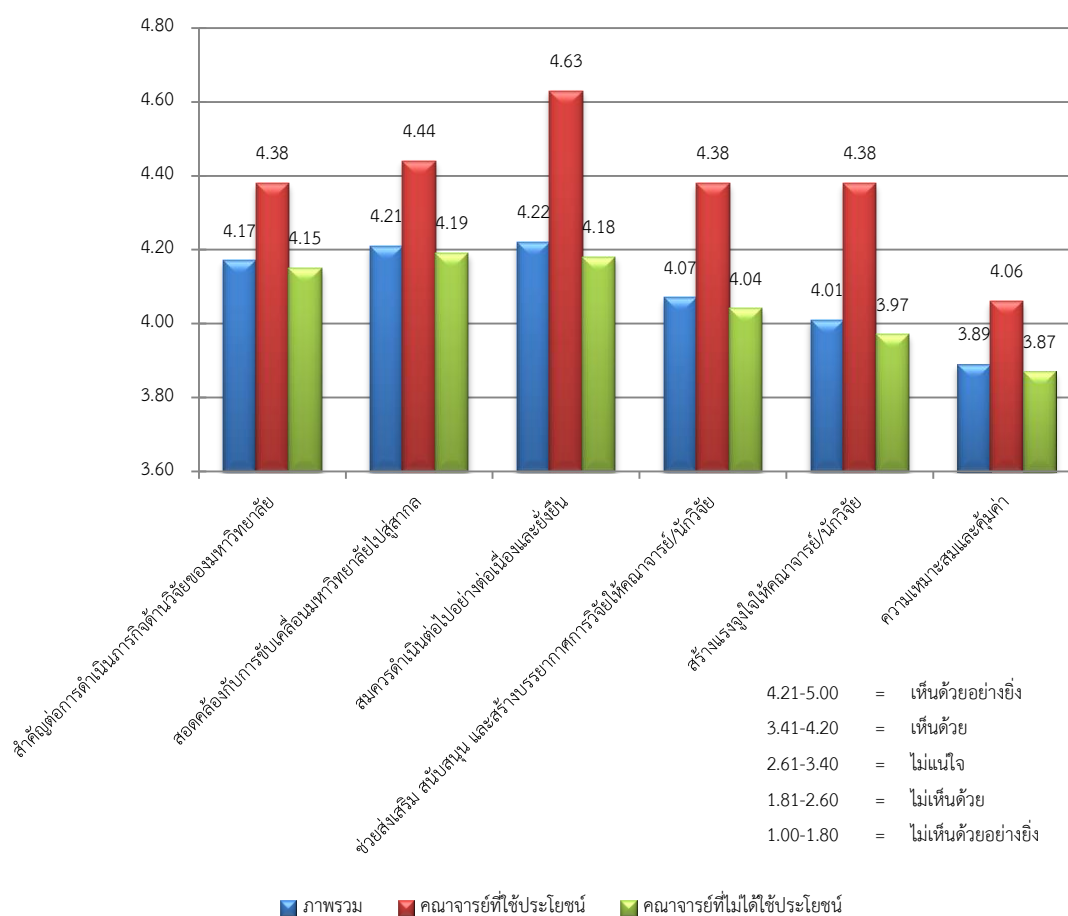
อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค3

2.2) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของคณาจารย์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้ จำนวน 180 คน พบว่า คณาจารย์ดังกล่าวเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=4.10 \pm 0.69$) โดยมี 2 ประเด็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยกับอีก 4 ประเด็นที่เหลือ สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประเด็นที่ (3) (2) และ (1) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3 พบว่า **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์** จำนวน 16 คน เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับมาตรการนี้ ($M=4.38 \pm 0.69$) ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ จำนวน 164 คน เห็นด้วย กับมาตรการนี้ ($M=4.07 \pm 0.68$) สำหรับใน

ประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นด้วยอย่างยิ่งเกือบทุกประเด็น ยกเว้น ประเด็นที่ (6) เท่านั้นที่เห็นด้วย โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (3) (2) และ (1) ตามลำดับ ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ เห็นด้วยในทุกประเด็น โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (2) (3) และ (1) ตามลำดับ ความคิดเห็นของคณาจารย์ในภาพรวม และจำแนกตามคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จาก มาตรการที่ 3 ในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.38 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค

รูปที่ 4.38 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุน SUT-PhD

ตารางที่ ค1

นอกจากความคิดเห็นจากคำถามปลายปิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณาจารย์ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถาม “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งความ

คิดเห็นดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 16 คน มีคณาจารย์จำนวน 7 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” จากการวิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้จำนวน 3 คน ให้เหตุผลว่าประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้วไม่ต้องปรับปรุง

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 4 คน เสนอให้ปรับปรุงมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

- ควรปรับปรุงประกาศ (ลดข้อกำหนด) โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลางที่ยังไม่มีผลงานมากพอ และมีโอกาสพัฒนาได้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์กลุ่มนี้ ไม่ควรให้คณาจารย์ที่มีผลงานมากอยู่แล้ว เนื่องจากคณาจารย์กลุ่มนี้สามารถหาทุนจากภายนอกได้

- ควรเพิ่มการจัดสรรจำนวนทุนต่อปีให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นการสร้างผลงานให้กับ มทส. และตัวบัณฑิต และเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาที่เก่งมาเรียนเพิ่มขึ้น รวมทั้งช่วย มทส. ในการขับเคลื่อนงานวิจัยได้เร็วขึ้น

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 164 คน มีคณาจารย์จำนวน 22 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” จากการวิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 5 คน ให้เหตุผลว่าประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว เหมาะสมดี ครอบคลุม ไม่มีข้อแก้ไข ควรดำเนินต่อไป แต่ควรจัดหางบประมาณบางส่วน/ทั้งหมดจากแหล่งทุนภายนอก จะช่วยทำให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 17 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลงานตีพิมพ์ และด้านอื่น ๆ ดังนี้

(2.1) ด้านผลงานตีพิมพ์ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรนำค่า JIF มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย โดยเชื่อมด้วย “หรือ” เช่น ผลงานมี JIF รวมแล้วไม่น้อยกว่า 12.0 เป็นต้น

- ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ประกอบการขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น

- ควรปรับปรุงประกาศโดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลาง ที่ยังไม่มีผลงานมากพอ (จำนวนผลงานตีพิมพ์สำหรับขอทุนมีจำนวนมากเกินไป)

(2.2) ด้านอื่น ๆ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง ได้แก่

- ควรเพิ่มการจัดสรรจำนวนทุนต่อปีให้มากขึ้น และจัดสรรให้ครบทุกสำนักวิชา

- การแข่งขันกันทั้งมหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงความเท่าเทียม เนื่องจากบางสาขาวิชามีความได้เปรียบทางด้านงานวิจัยและอาจารย์

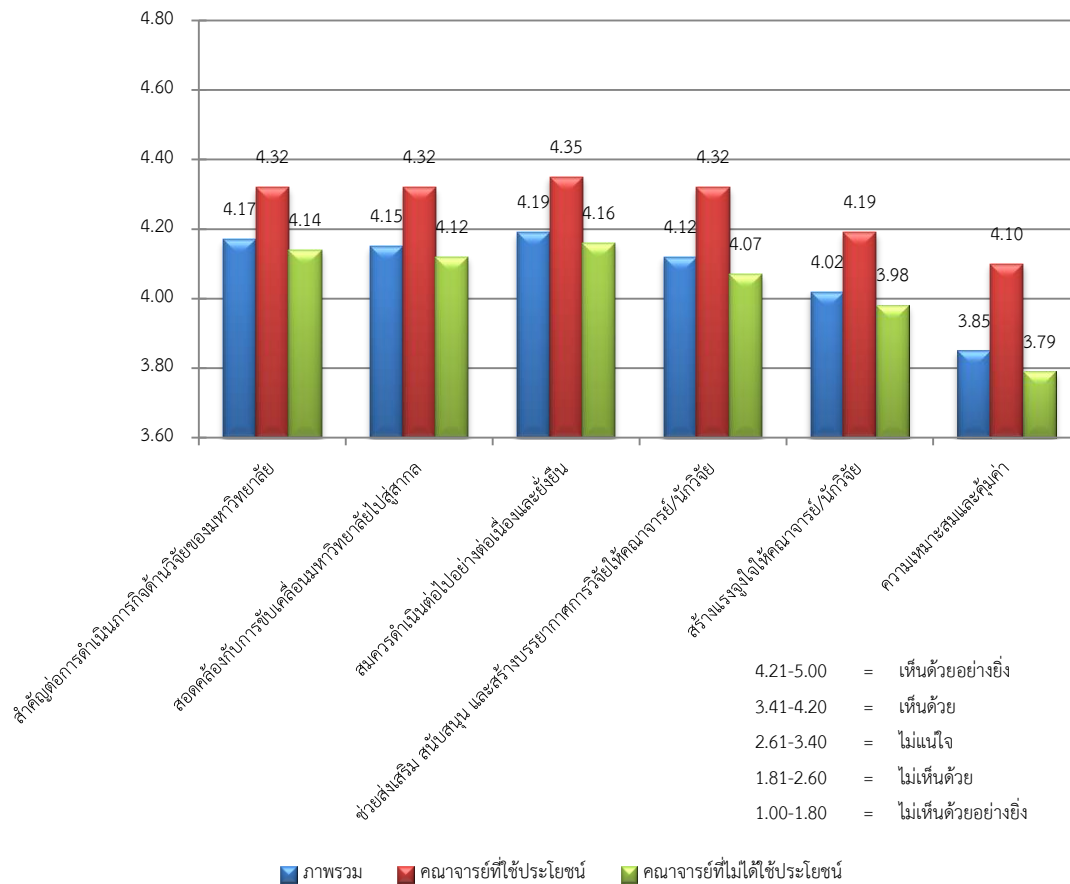
อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค4

2.3) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของคณาจารย์ที่ให้ความความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้ จำนวน 182 คน คณาจารย์ดังกล่าวเห็นด้วยกับมาตรการนี้ $M=4.08\pm 0.72$ โดยคณาจารย์เห็นด้วยกับทั้ง 6 ประเด็นเช่นเดียวกัน สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดมี 3 ประเด็นแรกคือ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4 พบว่า **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 31 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ($M=4.27\pm 0.62$) สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ประเด็น และเห็นด้วยกับอีก 2 ประเด็นที่เหลือ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ ส่วน**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 151 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=4.04\pm 0.74$) สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นด้วยทุกประเด็น โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) ตามลำดับ

ความคิดเห็นของคณาจารย์ในภาพรวม และจำแนกตามคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4 ในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.39 และรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.39 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตร หรือตีพิมพ์ผลงานฯ

นอกจากความคิดเห็นจากคำถามปลายปิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณาจารย์ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถาม “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 31 คน มีคณาจารย์จำนวน 9 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรมีการปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 3 คน ให้เหตุผลว่าประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้วไม่ต้องปรับปรุง

(2) ควรปรับปรุงประกาศฯ คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 6 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทุนสนับสนุน ด้านผลงานตีพิมพ์ และด้านอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) ด้านทุนสนับสนุน มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- การให้ทุนสนับสนุนควรแยกระหว่างงานวิจัยเชิงทดลองและงานวิจัยเชิงคำนวณ โดยงานวิจัยเชิงทดลองควรให้ทุนสนับสนุนมากกว่า 200,000 บาท ส่วนงานวิจัยเชิงคำนวณ ทุนสนับสนุน 200,000 บาท ถือว่ามากเกินไป

- ควรแบ่งทุนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ ทุนสนับสนุน 100,000-200,000 บาท ผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF ประมาณ 0.1-0.4 จำนวน 1 เรื่อง กลุ่มที่สอง สำหรับนักวิจัยรุ่นกลาง-รุ่นใหญ่ ทุนสนับสนุนมากขึ้น ผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF สูง และมีจำนวนมากกว่า 1 เรื่อง ใช้เวลาประมาณ 2 ปี ติดตามผลทุกปี

- ควรศึกษาผลกระทบเชิงผลงาน เนื่องจากเป็นทุนระยะสั้น เนื่องจากการดำเนินการวิจัย 1 ปี อาจน้อยเกินไป อาจเพิ่มวงเงินและเพิ่มเวลา และความคาดหวัง (จำนวนและคุณภาพผลงาน)

- ควรวางแผนในระยะยาวกรณีที่มีผู้สมัครจำนวนมากแต่จำนวนเงินงบประมาณไม่เพียงพอ

(2.2) ด้านผลงานตีพิมพ์ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ประกอบการขอรับทุน ผู้ขอรับทุนควรเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น

- ผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ค่า JIF ควรระบุแยกตามสาขาวิชา ไม่ควรใช้ 0.5 เท่ากันหมดทุกสาขา โดยทางสถาบันวิจัยและพัฒนาควรศึกษาและกำหนดตัวเลขดังกล่าวให้เหมาะสมตามสาขาวิชาต่าง ๆ

(2.3) ด้านอื่น ๆ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรขึ้นบัญชีดำไม่ให้มีสิทธิขอรับทุนในลักษณะนี้ได้อีก ในกรณีที่ไม่งส่งผลงานตามกำหนดเวลา

- ควรกำหนดมาตรการอื่นแทนการเรียกเงินคืนจากนักวิจัย ในกรณีที่ไม่สามารถส่งผลงานได้ทันภายในกำหนดเวลา โดยเฉพาะงานวิจัยที่ขึ้นกับสภาพแวดล้อม ไม่สามารถควบคุมได้ มาตรการนี้สร้างความเครียดให้กับนักวิจัยมาก เพราะตั้งใจในการทำงาน แต่ได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้งานไม่สำเร็จตามที่คาดการณ์ไว้ แต่ได้ใช้งบประมาณจ้างงานนักศึกษาไปหมดแล้ว

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 151 คน มีคณาจารย์จำนวน 27 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 4 คน ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว เหมาะสม ครอบคลุม ควรดำเนินต่อไป แต่ควรจัดหางบประมาณบางส่วน/ทั้งหมดจากแหล่งทุนภายนอก จะช่วยทำให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 23 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทุนสนับสนุน ด้านผลงานตีพิมพ์/สิทธิบัตร และด้านอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) ด้านทุนสนับสนุน มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรเพิ่มทุนสนับสนุนจาก 200,000 บาท เป็น 300,000 บาท
- ควรจ่ายค่าตอบแทนให้นักวิจัยในอัตราเดียวกับ สกว. 5,000 บาท/เดือน
- ควรปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลาง โดยไม่มีเงื่อนไขของผลงานตีพิมพ์หรือสิทธิบัตรก่อนหน้านั้น เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์รุ่นใหม่ได้รับทุนเท่าเทียมกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย

(2.2) ด้านผลงานตีพิมพ์/สิทธิบัตร มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรปรับลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีย้อนหลังลง เหลือเพียง 1 เรื่อง หรือไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง เพื่อให้โอกาสกับนักวิจัยรุ่นใหม่
- ควรขยายผลงานนอกจากสิทธิบัตร เป็นลิขสิทธิ์หรือผลงานอื่น ๆ ที่มีคุณค่าเทียบเท่าสิทธิบัตร

(2.3) ด้านอื่น ๆ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง ได้แก่

- ควรปรับประกาศฯ ให้เอื้อต่อการวิจัยเชิงทฤษฎี เนื่องจากการร่วมประชุมหรือการเชิญผู้เชี่ยวชาญมีความสำคัญต่อการวิจัยด้านนี้มาก
- ควรผสมผสานการให้ทุนนี้เข้ากับทุนสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย

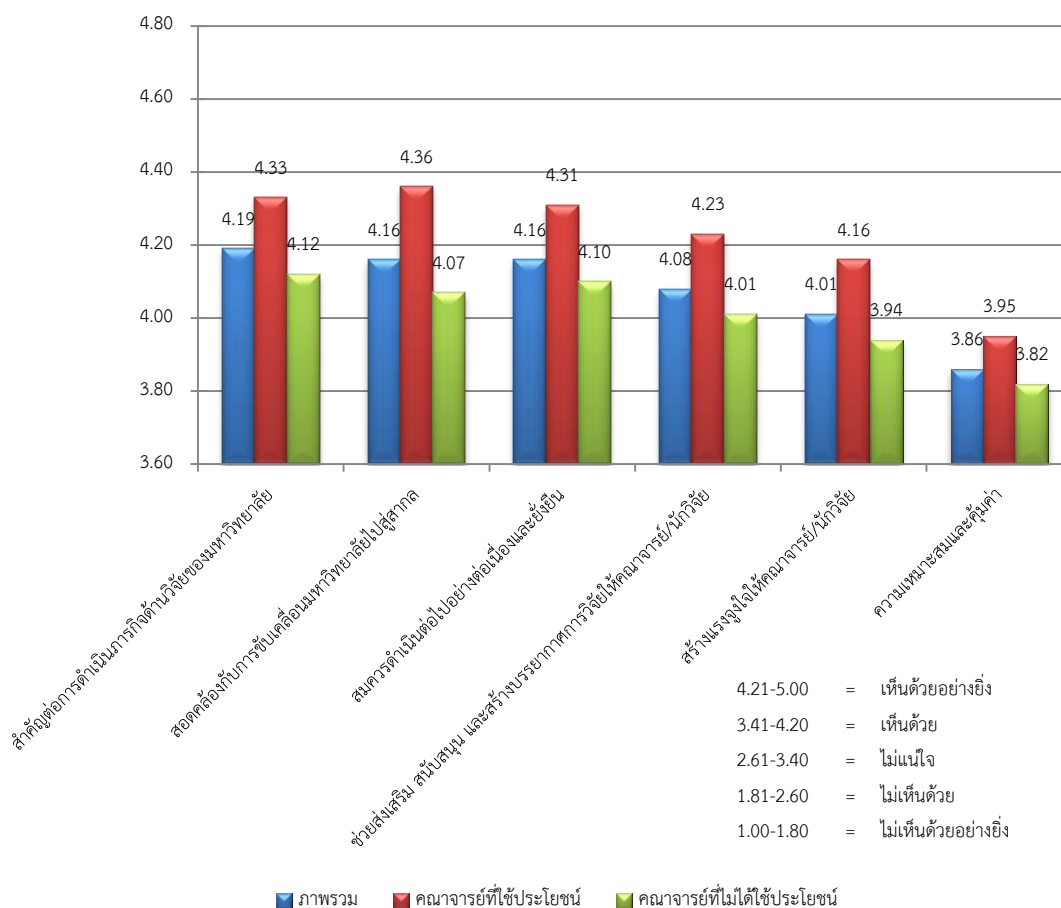
อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค5

2.4) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของคณาจารย์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้ จำนวน 183 คน พบว่า คณาจารย์ดังกล่าวเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($M=4.08\pm 0.76$) โดยเห็นด้วยกับ ทั้ง 6 ประเด็นย่อยเช่นเดียวกัน สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมี 3 ประเด็นแรกคือ ประเด็นที่ (3) (2) และ (1) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5 พบว่า คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 58 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ($M=4.22\pm 0.82$) สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ประเด็น และเห็นด้วย 2 ประเด็น โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (2) (1) และ (3) ตามลำดับ ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 125 คน เห็นด้วยกับมาตรการ นี้ ($M=4.01\pm 0.73$) สำหรับในประเด็นรายละเอียดนั้น คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นด้วยกับทุกประเด็น โดย ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของคณาจารย์กลุ่มนี้ ได้แก่ ประเด็นที่ (1) (3) และ (2) ตามลำดับ

ความคิดเห็นของคณาจารย์ในภาพรวม และจำแนกตามคณาจารย์ที่ใช้และ ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5 ในแต่ละประเด็น แสดงได้ดังภาพที่ 4.40 และรายละเอียด เพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ค1

ภาพที่ 4.40 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

นอกจากความคิดเห็นจากคำถามปลายปิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณาจารย์ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถาม “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 58 คน มีคณาจารย์จำนวน 31 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 8 คน ให้เหตุผลว่าประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว เหมาะสม ไม่ต้องปรับปรุง แต่อาจเพิ่มเกณฑ์ หรือมีตัวชี้วัดเพิ่มเติมเพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์เชี่ยวชาญ กลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยที่มีความยั่งยืน

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 23 คน เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญด้านเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

- ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาคะแนน ควรพิจารณาแยกตามสาขาวิชาของการวิจัย (การวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ เป็นต้น)

- ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินงานจริงของแต่ละศูนย์ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้ การใช้งานวิจัยเป็นหลัก (นับที่ผลงานตีพิมพ์) น่าจะเข้ากับธรรมชาติของทุกศูนย์ไม่ได้ และการเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ควรดูจากผลกระทบด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การให้คำปรึกษา การบริการวิชาการ องค์กรความรู้ใหม่ ฯลฯ

- ควรอนุญาตให้นำเงินทุนดังกล่าว ซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ได้ (เคยทำเรื่องขอไปและไม่ได้รับการอนุมัติ)

- ควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มวิจัยด้านสุขภาพมากขึ้น โดยจัดเป็นอีกหนึ่งคลัสเตอร์ และจำนวนคนในการตั้งศูนย์วิจัย ควรมีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากคณาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านใน มทส. มีจำนวนไม่มาก ควรพิจารณาให้มีการเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมเป็นนักวิจัยได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วน เช่น 70:30 และไม่นำผลงานวิจัยคนภายนอกมาคิดเป็นคะแนน

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 125 คน มีคณาจารย์จำนวน 24 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ควรมีการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ หรือไม่ อย่างไร” จากการวิเคราะห์เนื้อหาของความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ และ (2) กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฯ ดังนี้

(1) **ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 4 คน ให้เหตุผลว่า ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ดีแล้ว ครอบคลุมแล้ว แต่การเกิดศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย ในขณะที่ความอึดอัด เรื่องสถานที่ที่ไม่เพียงพอ และเครื่องมือยังอยู่ในความดูแลของศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างเข้มงวด ไม่ก่อให้เกิดความสนใจในการจัดตั้งศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยฯ

(2) **ควรปรับปรุงประกาศฯ** คณะจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 20 คน
เสนอให้ปรับปรุงในประเด็นสำคัญสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเกณฑ์การจัดตั้ง/เกณฑ์ การให้ทุนสนับสนุน และด้านอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(2.1) **ด้านเกณฑ์การจัดตั้ง/เกณฑ์การให้ทุนสนับสนุน** มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง เช่น

- ควรให้นักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาโท มีส่วนในการจัดตั้ง และควรระบุไว้ในเกณฑ์อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เนื่องจากนักวิจัยเหล่านี้มีศักยภาพในการขอทุนจากแหล่งทุนภายนอกและเป็นการเพิ่มทักษะให้กับนักวิจัยกลุ่มนี้ด้วย

- ควรลดข้อกำหนดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก เนื่องจากการให้ทุนขึ้นอยู่กับนโยบายของเจ้าของทุน

- ควรเน้นงานวิจัยที่สามารถนำไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรมหรือสังคมด้วย ไม่อยากให้เห็นผลงานตีพิมพ์เพียงอย่างเดียว

- ควรปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือคณาจารย์ที่มีผลงานน้อย เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์รุ่นใหม่ได้มีโอกาสจัดตั้งหน่วยวิจัย

- ควรจัดทุนสนับสนุนที่เป็น Local money สำหรับ RU ที่ผลงานไม่ถึงเกณฑ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ก้าวข้ามจุดเริ่มต้น

- RU ไม่ควรได้รับเงินสนับสนุนจาก มทส. เกิน 3-5 ปี เนื่องจากมีผลงานที่มีมาตรฐานที่สามารถแข่งขันได้ในระดับท้องถิ่น ชุมชน ชาติ และนานาชาติแล้ว

- ควรใช้มาตรการเชิงรุกในการผลักดันให้ RU หางบประมาณจากภายนอกให้มีจำนวนสูงขึ้น พร้อมมีระบบคอยสนับสนุนให้ส่งงานได้ทันกำหนดเวลาและมีคุณภาพ (โดยเฉพาะการเน้นในประเด็นเร่งด่วนของรัฐ โดย สบวพ. เป็นผู้นำในการประสานงานชุดโครงการต่าง ๆ มิใช่ให้ศูนย์ กลุ่ม หน่วยวิจัย ต้องดำเนินการโดยลำพัง) ตลอดจนการออกไปขายความคิดให้กับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ตามจุดเด่นที่ มทส. มี และแข่งขันได้ เช่น PTT, CPF, SCG, Seagate, WD, มิตรผล เป็นต้น

- ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับซื้อครุภัณฑ์ที่ไม่เข้าซ้อนกับศูนย์เครื่องมือฯ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัยที่ดีขึ้น และอาจสร้างรายได้ให้กับศูนย์เชี่ยวชาญฯ เมื่อเปิดรับวัดและ

วิเคราะห์ผลแก่หน่วยงานภายนอกได้ สามารถสร้างหลักเกณฑ์ผลลัพธ์ของครุภัณฑ์นั้นต่อปี เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าคุ้มทุน

- การนำผลงานมาเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุน ไม่ควรนำผลงานที่ใช้อ้างอิงแล้วตามประกาศฯ ในมาตรการที่ 1 ถึงมาตรการที่ 4 มาอ้างอิงอีกครั้ง เนื่องจากเป็นการอ้างอิงผลงานซ้ำซ้อน

- ควรเชื่อมโยงของผลงานและผลผลิตเช่นเดียวกับกรณีจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ครั้งหนึ่งของงบประมาณที่รับไปต้องคืน ถ้าไม่ได้ผลผลิตตามที่กำหนด

(2.2) ด้านอื่น ๆ มีประเด็นสำคัญที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ควรมีการประเมินผลงานที่ได้ที่ผ่านมา เพื่อดูความคุ้มค่าของการให้เงินสนับสนุน

อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค6

4.3.3 การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

จากการให้คณาจารย์จัดลำดับความสำคัญของมาตรการทั้ง 5 มาตรการ ในกรณีงบประมาณมีจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งได้เป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) ภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมด 2) คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ และ 3) คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1) ภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ ในภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มาตรการที่ถูกจัดลำดับให้มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ มาตรการที่ 1 รองลงมา คือ มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 มาตรการที่ 4 และมาตรการที่ 2 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยในภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมด

ลำดับที่	มาตรการ	N	M*	SD
1	มาตรการที่ 1: ด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ	178	2.47	1.61
2	มาตรการที่ 5: ด้านทุนสนับสนุน RU	179	2.94	1.41
3	มาตรการที่ 3: ด้านทุน SUT-PhD	178	3.14	1.31
4	มาตรการที่ 4: ด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	178	3.20	1.32
5	มาตรการที่ 2: ด้านทุน Post-Doc/Post-Grad	178	3.22	1.29

* หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยของลำดับความสำคัญ

2) คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ ของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ พบว่า มาตรการที่ถูกจัดลำดับให้มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ มาตรการที่ 1 รองลงมา คือ มาตรการที่ 2 มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 และมาตรการที่ 4 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์

ลำดับที่	มาตรการ	N	M*	SD
1	มาตรการที่ 1: ด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ	30	2.43	1.41
2	มาตรการที่ 2: ด้านทุน Post-Doc/Post-Grad	16	2.44	1.32
3	มาตรการที่ 5: ด้านทุนสนับสนุน RU	69	2.94	1.34
4	มาตรการที่ 3: ด้านทุน SUT-PhD	31	3.55	1.29
5	มาตรการที่ 4: ด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	59	3.81	1.22

* หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยของลำดับความสำคัญ

3) คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ ของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ พบว่า มาตรการที่ถูกจัดลำดับให้มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ มาตรการที่ 1 รองลงมา คือ มาตรการที่ 4 มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 และมาตรการที่ 2 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

ลำดับที่	มาตรการ	N	M*	SD
1	มาตรการที่ 1: ด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ	148	2.47	1.65
2	มาตรการที่ 4: ด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ	119	2.89	1.27
3	มาตรการที่ 5: ด้านทุนสนับสนุน RU	110	2.94	1.47
4	มาตรการที่ 3: ด้านทุน SUT-PhD	147	3.05	1.31
5	มาตรการที่ 2: ด้านทุน Post-Doc/Post-Grad	162	3.30	1.27

* หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยของลำดับความสำคัญ

4.3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

การนำเสนอในส่วนนี้ แบ่งการนำเสนอได้เป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และ 2) ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีคณาจารย์ที่เคยใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกอย่างน้อย 1 มาตรการ จำนวน 150 คน มีคณาจารย์ จำนวน 54 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ควรมีการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยหรือไม่ อย่างไร” จากการวิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็น แบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และ 4) ความคิดเห็นอื่น ๆ ดังนี้

1.1) ไม่ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 13 คน เห็นว่ามาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการที่อยู่แล้ว โดยให้เหตุผลว่า มทส. เป็น มหาวิทยาลัยวิจัยและการวิจัยช่วยสนับสนุนการสอนรวมทั้งการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ มาตรการเชิงรุกดังกล่าวยังเป็นจุดเด่น/ข้อได้เปรียบที่มหาวิทยาลัยอื่นไม่มีหรือมีไม่เท่า ส่งผลให้ มทส. มีการตีพิมพ์บทความในวารสารที่มีค่า JIF ต่อปีมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น

1.2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นว่าควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้เหตุผลที่ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยว่า เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้าและทันสมัย และเป็นแรงจูงใจให้คณาจารย์และนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้ผลิตผลงานวิจัยใหม่อย่างสม่ำเสมอ สำหรับมาตรการเชิงรุกที่ควรเพิ่ม ได้แก่

- มาตรการเชิงรุกด้านทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ที่มีทรัพย์สินทางปัญญาสามารถได้รับจัดสรรงบประมาณ/นักวิจัยได้ด้วย

- มาตรการเชิงรุกด้านงานวิจัยเชิงพาณิชย์และการแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรม

- มาตรการเชิงรุกสำหรับนักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ เพื่อจูงใจให้นักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ทำวิจัยมากกว่าในปัจจุบัน

- มาตรการเชิงรุกสำหรับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อจูงใจแก่คณาจารย์ที่ยังมีผลงานทางวิชาการน้อย สามารถผลิตผลงานเพิ่มขึ้น โดยอาจทำเป็นคลินิกสนับสนุนการวิจัย ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในทุก ๆ ด้าน เช่น แหล่งทุนวิจัย การเขียนข้อเสนอโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ และมีการจัดอบรมอย่างเป็นรูปธรรม เป็นต้น

- มาตรการเชิงรุกด้านการจัดสรรครุภัณฑ์ให้กับคณาจารย์ที่มีผลงาน เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อาจจัดสรรในรูปของทุนวิจัยที่ต้องมีผลผลิต (ผลงานตีพิมพ์ สิทธิบัตร

ฯลฯ) ทุนอุดหนุนการวิจัยที่จัดสรรให้ปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยให้จัดซื้อครุภัณฑ์ที่มีมูลค่า 1-2 ล้านบาทได้ และควรจัดสรรงบประมาณสำหรับทดแทนครุภัณฑ์ที่ใช้งานไม่ได้ แยกจากงบครุภัณฑ์ประจำปีซึ่งได้น้อยลงเรื่อย ๆ และขึ้นอยู่กับการเมืองในองค์กร

- มาตรการเชิงรุกด้านการให้ทุนแก่บัณฑิตศึกษา ซึ่งบัณฑิตศึกษามีส่วนในการผลิตผลงานให้กับมหาวิทยาลัย เช่น ทุนยกเว้นค่าเล่าเรียน ทุนการไปนำเสนอผลงานในการประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ และควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น

- มาตรการเชิงรุกด้านการธำรงรักษาคณาจารย์ โดยเฉพาะคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นศาสตราจารย์ไว้กับ มทส. แม้อายุหลังเกษียณ 60 ปีไปแล้ว เช่น ให้สิทธิ์ที่จะเลือกอยู่ต่อกับ มทส. ได้ต่อไปเรื่อย ๆ หากมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารอย่างน้อย 2 เรื่องต่อปี (หรือตามความเหมาะสม) มาตรการนี้จะช่วยกระตุ้นให้คนทำวิจัยมากขึ้น เพื่อจะได้รับการจ้างงานต่อ

- มาตรการเชิงรุกด้านคุณภาพและจำนวนผลงานตีพิมพ์ (เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน) เนื่องจากมาตรการเชิงรุกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเป้าหมายเป็นการนำ มทส. เข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยในระดับโลก นอกจากนี้ อาจนำจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล มาคิดเป็นปัจจัยเพิ่มพิเศษในการขึ้นเงินเดือนประจำปี เนื่องจากปัจจุบันสัดส่วนคณาจารย์ที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัยต่อจำนวนคณาจารย์ทั้งหมดยังคงค่อนข้างต่ำ

1.3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ เสนอให้ลดมาตรการเชิงรุกด้านทุนสนับสนุน RU เนื่องจากใช้งบประมาณจำนวนมากเกินไป แต่ไม่มีผลงานที่ชัดเจน

1.4) ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีประเด็นสำคัญ ได้แก่

- การจะพิจารณาลดหรือเพิ่มมาตรการเชิงรุก ควรใช้ข้อมูลประสบการณ์จากการใช้บังคับประกาศเหล่านี้ ประกอบด้วย การสอบถามความคิดเห็นคณาจารย์เกี่ยวกับประกาศดังกล่าว และการประเมินสิ่งที่ได้ทำไปแล้วจากการสนับสนุนของประกาศเหล่านี้ จากผู้ที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญมากเช่นกัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะช่วยตอบคำถามได้ดี

- การมีมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เป็นสิ่งที่ดีและควรดำเนินการต่อ แต่อยากให้มีการศึกษาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณาจารย์ในแง่บทบาทความรับผิดชอบที่ต้องทำ ประสิทธิภาพ ภาระงานสอน ซึ่งควรมีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมในทางปฏิบัติ หากต้องมีการกิจดำเนินงานวิจัยที่ดีมีคุณภาพควบคู่ไปด้วย

2) ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีคณาจารย์ไม่ได้ใช้มาตรการเชิงรุกใด ๆ เลย จำนวน 34 คน คน มีคณาจารย์ จำนวน 13 คน แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ควรมีการเพิ่มหรือลด

มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มที่เห็นว่ายังไม่ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และ 3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ดังนี้

2.1) ไม่ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ จำนวน 2 คน เห็นว่า มาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ คืออยู่แล้ว ให้คงไว้เช่นเดิมและควรติดตามผลอีก 2 ปีข้างหน้า

2.2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่า ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย โดยมีเหตุผล คือ มทส. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและเพื่อกระตุ้นให้มีนักวิจัยหน้าใหม่เพิ่มมากขึ้น สำหรับมาตรการเชิงรุกที่ควรเพิ่ม ได้แก่

- มาตรการเชิงรุกสำหรับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์รุ่นใหม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตัวเอง

- มาตรการเชิงรุกด้านทุนวิจัยบัณฑิตศึกษา โดยให้ทุนประมาณหนึ่งแสนบาท เนื่องจากงานวิจัยของบัณฑิตบางส่วนถ้าได้มีโอกาสทำต่อยอดก็อาจมีผลกระทบที่สูงขึ้น

- มาตรการเชิงรุกด้านการจัดสรรครุภัณฑ์ โดยเริ่มจากการจัดหาครุภัณฑ์ที่ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย หรือหน่วยวิจัยฯ มีความเชี่ยวชาญ มีการบริหารจัดการที่ดี หลังจากนั้นเริ่มและเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยด้วยการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้มากขึ้น เพื่อทำวิจัยร่วมกัน และควรเพิ่มงบประมาณให้กับนักวิจัยบัณฑิตหรือคณาจารย์ทำวิจัยต่างสถาบันมากขึ้น

- มาตรการเชิงรุกด้านการกระตุ้น/บังคับให้คณาจารย์ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2.3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่า ลดการจัดสรรทุน SUT-PhD หรืออาจลดจำนวนทุน SUT-PhD เนื่องจากต้องใช้งบประมาณสูงมาก ซึ่งคณาจารย์ที่มีศักยภาพสูงสามารถสมัครขอรับทุนอื่น ๆ จากภายนอกได้ เช่น คปก. เป็นต้น

อนึ่ง การนำเสนอในส่วนนี้ ได้นำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดความคิดเห็นทั้งหมดได้จัดกลุ่มและนำเสนอในภาคผนวก ค ตารางที่ ค7

4.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส.

ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

ก่อนการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลของแต่ละมาตรการว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test และ F-test (One-Way ANOVA) หรือไม่ ผลการตรวจสอบ พบว่า การแจกแจงของข้อมูลส่วนใหญ่เบ้ซ้ายถึงแม้ว่าจะแปลงข้อมูลด้วยการถอตราที่สองแล้วก็ยังพบว่าข้อมูลส่วนใหญ่เบ้ซ้ายเช่นเดิม

ดังนั้น เพื่อเป็นการใช้สถิติให้เหมาะสมกับข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ โดยทดสอบด้วย Kruskal-Wallis One-Way ANOVA by Ranks และ Mann-Whitney U Test ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. ระหว่างคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน ช่วงอายุแตกต่างกัน มีระยะเวลาการปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกันไป มีจำนวนผลงานตีพิมพ์แตกต่างกัน มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์หลักแตกต่างกัน จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยแตกต่างกัน และการใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

4.4.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทั้ง 5 มาตรการไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง1-ง5

4.4.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามสำนักวิชา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนตีพิมพ์ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงาน และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง6-ง9

สำหรับที่เหลืออีก 1 มาตรการ คือ มาตรการด้านทุน SUT-PhD คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคณาจารย์ของสำนักวิชา 3 คู่ ที่มีความเห็นแตกต่างกัน คือ สวว.-สวพ., สววศ.-สวพ. และ สวพ.-สวพย.

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ของ สวว. สววศ. และ สวพย. เห็นด้วยกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD มากกว่าคณาจารย์ของ สวพ. รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.5 และ 4.6

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD
จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
สวว.	44	99.33	14.24*	5	.01
สวทส.	17	87.24			
สวทก.	24	75.48			
สววศ.	62	100.94			
สวพ.	16	53.59			
สวพย.	17	88.79			
รวม	180				

* $p < .05$

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน
SUT-PhD ของคณาจารย์ จำแนกตามสำนักวิชา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่				Mann- Whitney U	Asymp. Sig.
	สวว.	สววศ.	สวพ.	สวพย.		
สวว.-สวพ.	34.91		18.38		158.00**	.00
สววศ.-สวพ.		43.75	23.03		232.50**	.00
สวพ.-สวพย.			13.13	20.65	74.00*	.02

** $p < .01$, * $p < .05$

4.4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามช่วงอายุ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกไม่แตกต่างกัน 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนตีพิมพ์ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุน SUT-PhD และมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงาน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ 10-ง13

สำหรับที่เหลืออีก 1 มาตรการ คือ มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ช่วงอายุน้อยกว่า 36 ปี กับ 46-55 ปี

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่อายุน้อยกว่า 36 ปี เห็นด้วยกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU มากกว่าคณาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 46-55 ปี รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
< 36 ปี	44	105.86	8.22*	3	.04
36-45 ปี	83	87.42			
46-55 ปี	38	74.39			
> 55 ปี	12	84.38			
รวม	177				

* p < .05

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ของคณาจารย์ จำแนกตามช่วงอายุ

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่		Mann-Whitney U	Asymp. Sig.
	< 36 ปี	46-55 ปี		
< 36 ปี – 46-55 ปี	48.16	33.79	543.00*	.01

* p < .05

4.4.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานให้ มทส.

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยไม่แตกต่างกัน 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนตีพิมพ์ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad และมาตรการด้านทุน SUT-PhD รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง14-ง16

ส่วนที่เหลืออีก 2 มาตรการ คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มาตรการด้านทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ดังนี้

1) มาตรการด้านทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการด้านทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่ทำงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี กับกลุ่มที่ทำงานให้ มทส. 11-15 ปี ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) กลุ่มที่ทำงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี กับกลุ่มที่ทำงานให้ มทส. มากกว่า 15 ปี ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี เห็นด้วยกับมาตรการด้านทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ มากกว่า คณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 11-15 ปี และ มากกว่า 15 ปี ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

ระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
< 5 ปี	72	102.00	10.24*	3	.02
5-10 ปี	29	82.52			
11-15 ปี	40	79.51			
> 15 ปี	34	73.01			
รวม	175				

*p < .05

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่			Mann- Whitney U	Asymp. Sig.
	< 5 ปี	11-15 ปี	> 15 ปี		
< 5 ปี – 11-15 ปี	61.35	47.78		1,091.00*	.03
< 5 ปี – > 15 ปี	59.35		41.12	803.00**	.00

* p < .05, ** p < .01

2) มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 คู่ ได้แก่ (1) กลุ่มที่ทำงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี กับกลุ่มที่ทำงานให้ มทส. 5-10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) กลุ่มที่ทำงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี กับมากกว่า 15 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่า คณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 5-10 ปี และมากกว่า 15 ปี ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.11 และตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

ระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
< 5 ปี	72	103.27	12.02*	3	.01
5-10 ปี	29	79.00			
11-15 ปี	40	84.74			
> 15 ปี	35	70.29			
รวม	176				

*p < .05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน RU ของคณาจารย์ จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่				Mann- Whitney U	Asymp. Sig. (p)
	< 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	> 15 ปี		
< 5 ปี – 5-10 ปี	55.08	40.88			750.50*	.03
< 5 ปี – > 15 ปี	60.99			39.61	756.50**	.00

* p < .05, ** p < .01

4.4.5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ 17-19

สำหรับส่วนที่เหลืออีก 2 มาตรการ คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ และมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ดังนี้

1) มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 2 คู่ คือ (1) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง และ (2) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลน้อยกว่า 3 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.13 และตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
<3 เรื่อง	87	78.87	9.46*	3	.02
3-5 เรื่อง	31	78.16			
6-10 เรื่อง	21	100.81			
>10 เรื่อง	33	105.35			
รวม	172				

*p < .05

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการ
จ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่			Mann- Whitney U	Asymp. Sig. (p)
	<3 เรื่อง	3-5 เรื่อง	>10 เรื่อง		
<3 เรื่อง – >10 เรื่อง	55.65		73.29	1,013.50*	.01
3-5 เรื่อง – >10 เรื่อง		27.05	37.62	342.50*	.02

* p < .05

2) มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 2 คู่ ได้แก่ (1) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลน้อยกว่า 3 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.15 และตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

จำนวนผลงาน ตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
<3 เรื่อง	85	77.01	12.06*	3	.01
3-5 เรื่อง	30	82.98			
6-10 เรื่อง	22	82.91			
>10 เรื่อง	33	111.39			
รวม	170				

*p < .05

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่			Mann-Whitney U	Asymp. Sig. (p)
	<3 เรื่อง	3-5 เรื่อง	>10 เรื่อง		
<3 เรื่อง – >10 เรื่อง	52.96		76.35	845.50**	.00
3-5 เรื่อง – >10 เรื่อง		25.82	37.62	309.50*	.01

** p < .01, * p < .05

4.4.6 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน คณาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 2 มาตรการ คือ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ และมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง20-ง21

สำหรับอีก 3 มาตรการ คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุน SUT-PhD และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ดังนี้

1) มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 4 คู่ ได้แก่ (1) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 6-10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 6-10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานระหว่าง 6-10 เรื่อง และมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานน้อยกว่า 3 เรื่อง และระหว่าง 3-5 เรื่อง ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.17 และตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
<3 เรื่อง	106	76.57	18.73**	3	.00
3-5 เรื่อง	25	77.18			
6-10 เรื่อง	21	114.83			
>10 เรื่อง	18	115.42			
รวม	170				

**p < .01

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน
Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก
ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่				Mann- Whitney U	Asymp. Sig. (p)
	<3 เรื่อง	3-5 เรื่อง	6-10 เรื่อง	>10 เรื่อง		
<3 เรื่อง – 6-10 เรื่อง	59.27		87.88		611.50**	.00
<3 เรื่อง – >10 เรื่อง	58.47			86.25	526.50**	.00
3-5 เรื่อง – 6-10 เรื่อง		18.66	29.26		141.50*	.01
3-5 เรื่อง – >10 เรื่อง		17.82		27.81	120.50*	.01

** p < .01, * p < .05

2) มาตรการด้านทุน SUT-PhD ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 4 คู่ ได้แก่ (1) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 6-10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์น้อยกว่า 3 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 6-10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (4) คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 3-5 เรื่องกับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่อง ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานระหว่าง 6-10 เรื่อง และมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานน้อยกว่า 3 เรื่อง และระหว่าง 3-5 เรื่อง ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.19 และตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD

จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวน ผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
<3 เรื่อง	109	80.21	13.41**	3	.00
3-5 เรื่อง	25	75.46			
6-10 เรื่อง	20	115.65			
>10 เรื่อง	18	107.56			
รวม	172				

**p < .01

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่				Mann- Whitney U	p
	<3 เรื่อง	3-5 เรื่อง	6-10 เรื่อง	>10 เรื่อง		
<3 เรื่อง – 6-10 เรื่อง	60.86		87.58		638.50**	.00
<3 เรื่อง – >10 เรื่อง	61.22			80.83	678.00*	.03
3-5 เรื่อง – 6-10 เรื่อง		17.96	29.30		124.00**	.00
3-5 เรื่อง – >10 เรื่อง		18.74		26.53	143.50*	.04

* p < .05, ** p < .01

3) มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นแตกต่างกัน 2 คู่ คือ (1) คณาจารย์ที่มีผลงานน้อยกว่า 3 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานมากกว่า 10 เรื่อง และ (2) คณาจารย์ที่มีผลงาน 3-5 เรื่อง กับคณาจารย์ที่มีผลงานมากกว่า 10 เรื่อง

ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานน้อยกว่า 3 เรื่อง และกลุ่มที่มีผลงาน 3-5 เรื่อง ตามลำดับ รายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ 4.21 และตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig. (p)
<3 เรื่อง	111	83.98	8.30*	3	.04
3-5 เรื่อง	25	79.36			
6-10 เรื่อง	20	89.18			
>10 เรื่อง	18	118.67			
รวม	174				

* p < .05

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ค่าเฉลี่ยลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

คู่เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ยลำดับที่			Mann-Whitney U	Asymp. Sig. (p)
	<3 เรื่อง	3-5 เรื่อง	>10 เรื่อง		
<3 เรื่อง - >10 เรื่อง	61.28		87.94	586.00*	.01
3-5 เรื่อง - >10 เรื่อง		18.46	26.92	136.50*	.03

* p < .05

4.4.7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีเงินอุดหนุนการวิจัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทั้ง 5 มาตรการไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง22-ง26

4.4.8 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามการใช้ประโยชน์จาก มาตรการต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการทั้ง 5 มาตรการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 2 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ และ มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ง ตารางที่ ง27-ง28

สำหรับอีก 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการด้านทุน SUT-PhD และมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1) มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามการใช้ประโยชน์

ประโยชน์	n	Mean Rank	χ^2	Asymp. Sig. (p)
ใช้	30	127.78	1,101.50**	.00
ไม่ได้ใช้	149	82.39		

**p < .01

2) มาตรการด้านทุน SUT-PhD ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD
จำแนกตามการใช้ประโยชน์

ประโยชน์	n	Mean Rank	χ^2	Asymp. Sig. (p)
ใช้	16	115.28	915.50*	.04
ไม่ได้ใช้	164	88.08		

*p < .05

3) มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ แสดงได้ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามการใช้ประโยชน์

ประโยชน์	n	Min	Max	M	SD	Mean Rank	χ^2	Asymp. Sig. (p)
ใช้	58	1.67	5.00	4.22	.82	105.00	2,871.00*	.02
ไม่ได้ใช้	125	1.00	5.00	4.01	.72	85.97		

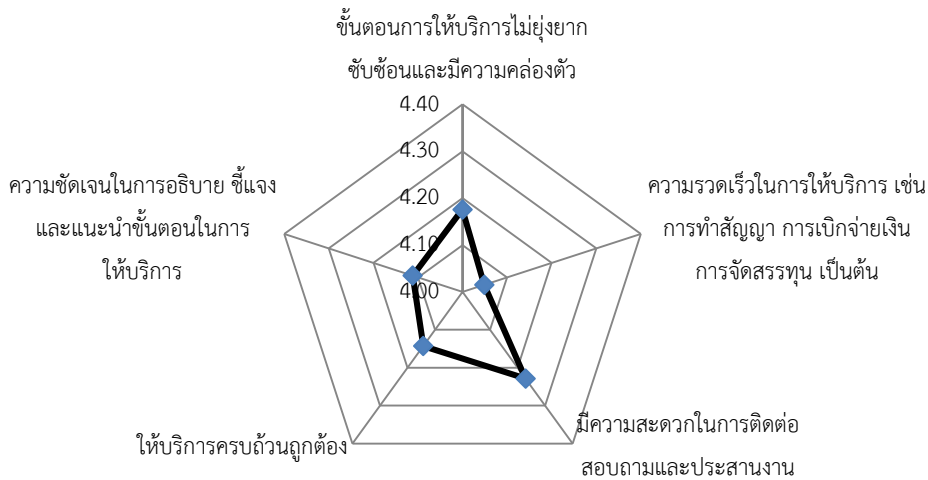
* $p < .05$

4.5 ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

การนำเสนอในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ (2) ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และ (3) ความพึงพอใจต่อผลการให้บริการ โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

4.5.1 ความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ

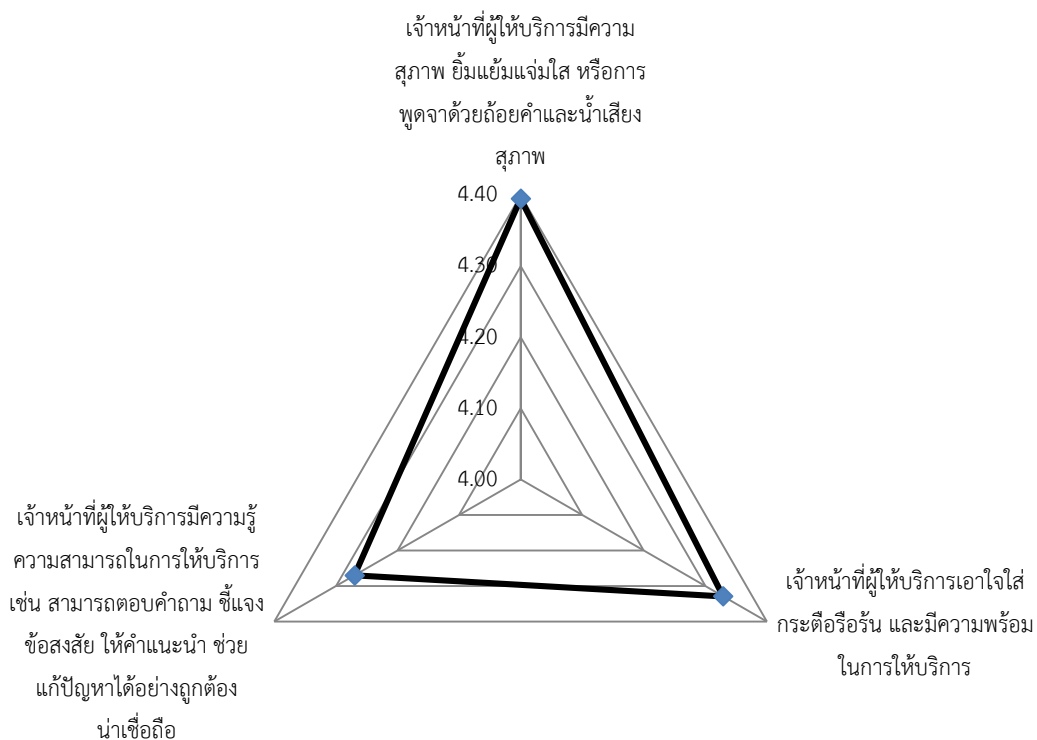
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยภาพรวมแล้วคณาจารย์พอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ($M=4.15 \pm 0.54$) โดยมี 1 ประเด็นที่คณาจารย์พอใจมากคือ มีความสะดวกในการติดต่อสอบถามและประสานงาน ส่วนที่เหลืออีก 4 ประเด็น อยู่ในระดับพอใจ โดยรายละเอียดในแต่ละประเด็น แสดงดังภาพที่ 4.41

ภาพที่ 4.41 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ

4.5.2 ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

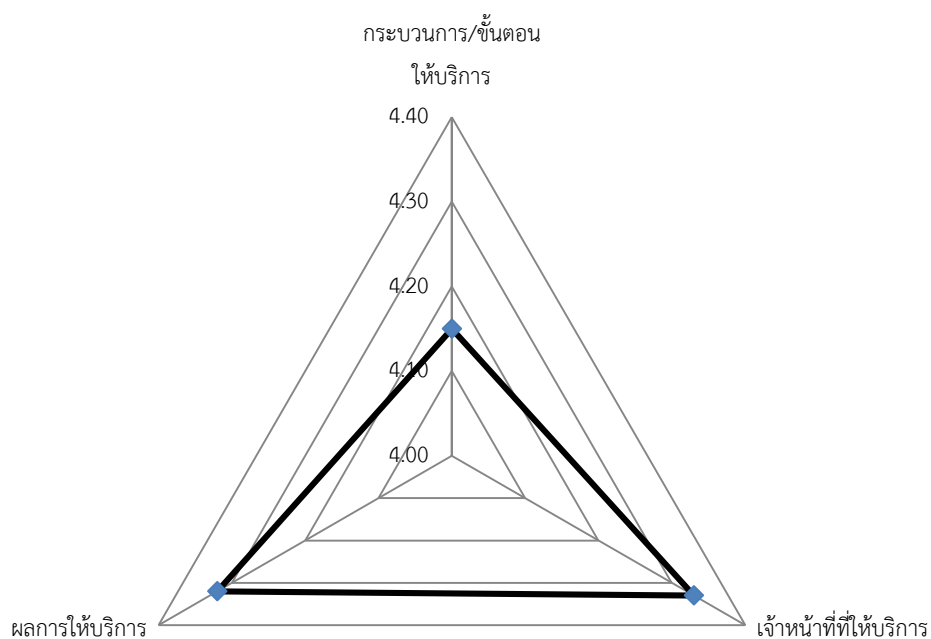
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยภาพรวมแล้วคณาจารย์พอใจมากต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ($M=4.33\pm 0.57$) โดยทั้ง 3 ประเด็นคณาจารย์พึงพอใจมาก สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความสุข ยิ้มแย้มแจ่มใส หรือการพูดจาด้วยถ้อยคำและน้ำเสียงสุภาพ รายละเอียดในแต่ละประเด็น แสดงดังภาพที่ 4.42

ภาพที่ 4.42 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยภาพรวมแล้วคณาจารย์พึงพอใจมากต่อผลการให้บริการโดยรวม ($M=4.32\pm 0.73$)

เมื่อสรุปความพึงพอใจของคณาจารย์ทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลการให้บริการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ แสดงดังภาพที่ 4.43

ภาพที่ 4.43 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อผลการให้บริการ

4.5.4 จุดเด่นของการให้บริการ

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นของการให้บริการด้านมาตรการเชิงรุกของสถาบันวิจัยและพัฒนา สรุปได้ 9 ประเด็น เป็นด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ 1 ประเด็น และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 8 ประเด็น ดังนี้

1) ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ

ระบบและขั้นตอนไม่ซับซ้อน

2) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

- 2.1) มีความรวดเร็วในการบริการ (9 ความเห็น) ให้ข้อมูลที่รวดเร็ว ระยะเวลาปรึกษาได้รวดเร็ว มีความคล่องตัว สะดวก
- 2.2) มีความชัดเจน (2 ความเห็น) ให้ข้อมูลชัดเจน
- 2.3) มีความเป็นมิตร มีความเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- 2.4) กระตือรือร้นในการให้บริการ (2 ความเห็น)
- 2.5) ยินดีให้บริการ ให้บริการดี มีใจให้บริการ มีใจให้บริการเป็นเยี่ยม ในด้านคำแนะนำ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2.6) มีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือดีมาก เจ้าหน้าที่หลายท่านช่วยเหลือดีมาก ทำให้มีกำลังใจท่ามกลางความกดดันสูงของ มทส. เต็มใจให้ข้อมูลเป็นอย่างดี
- 2.7) มีการติดตามผลการดำเนินงาน (2 ความเห็น)
- 2.8) ให้คำปรึกษาได้เยี่ยม สามารถสอบถามได้ตลอด ให้ความกระจ่างได้ทุกครั้งที่สอบถาม

4.5.5 จุดที่ควรปรับปรุง

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดที่ควรปรับปรุงของการให้บริการด้านมาตรการเชิงรุกของสถาบันวิจัยและพัฒนา สรุปได้ 14 ประเด็น เป็นด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ 9 ประเด็น และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 5 ประเด็น ดังนี้

1) ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ

- 1.1) ควรมีฐานข้อมูลของโครงการวิจัย ฐานข้อมูลงานวิจัย ที่เจ้าของงานวิจัยได้ทำวิจัยไว้ในทุกรูปแบบของทุน เพื่อเป็นแหล่งเก็บข้อมูล ให้ผู้วิจัยได้ใช้ประโยชน์
- 1.2) การพิจารณาจัดสรรทุนควรรวดเร็วขึ้น
- 1.3) การให้บริการด้านการทำวิจัยในมนุษย์ยังล่าช้าอยู่

- 1.4) การจ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์ (จากวันที่เริ่มยื่นขอรับจนถึงวันที่โอนเงิน) ยังล่าช้าอยู่ ควรให้เร็วขึ้น
- 1.5) การอธิบายข้อมูลบางจุดเข้าใจยาก ควรอธิบายให้ง่ายต่อการเข้าใจ หรือจัดทำผังประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน
- 1.6) ควรจะมี Directory ว่าโทรสอบถามเรื่องใด ติดต่อหรือโทรหาได้ที่ใคร
- 1.7) การขอทุนสนับสนุนนักวิจัย Post-Doc/Post-Grad หากคนขอเป็นคนเดิม ควรใช้เอกสารเดิมได้โดยไม่ต้องแนบเอกสารมากมายไปอีกครั้ง
- 1.8) ควรเก็บข้อมูลของคณาจารย์ไว้ จะได้ไม่ต้องส่งเนาส่งบ่อย ๆ
- 1.9) ควรพัฒนาเกณฑ์เพื่อยกระดับคุณภาพของผลงานในทุกประกาศอย่างต่อเนื่อง (ทุก ๆ 3-5 ปี)

2) ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

- 2.1) เจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงด้านภาษาอังกฤษ
- 2.2) เจ้าหน้าที่ควรใส่ใจ มีความเชี่ยวชาญในงานของตนให้มากขึ้น และมีความพร้อมทำงานให้ได้งาน
- 2.3) บางครั้งเจ้าหน้าที่ลา ไปอบรม ไปสถานพยาบาลบ่อยมาก และไม่มีคนอื่นที่ติดต่อทำแทนได้
- 2.4) ควรอบรมเรื่องกฎระเบียบให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจชัดเจน ถูกต้อง เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้รับบริการได้ถูกต้องกว่านี้
- 2.5) เจ้าหน้าที่บางคนก็ดี บางคนก็แย่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

การวิจัยนี้ แบ่งการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์ มทส. จำนวน 184 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมจากฐานข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยใช้อันดับที่ เมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบภายหลังด้วย Mann-Whitney U test และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

การนำเสนอในบทนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย 1) สรุปผลการวิจัย 2) อภิปรายผลการวิจัย และ 3) ข้อเสนอแนะ ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ 5 ส่วน ประกอบด้วย 1) ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา 2) ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. 3) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน และ 5) ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ซึ่งในแต่ละส่วนสรุปได้ ดังนี้

5.1.1 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 184 คน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ อายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ปฏิบัติงานให้ มทส. น้อยกว่า 5 ปี ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 3 เรื่อง ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและเป็นผู้ประพันธ์หลัก น้อยกว่า 3 เรื่อง และเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 300,001 บาท โดยคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ มีจำนวนที่มากกว่าคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์

5.1.2 ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัยของ มทส.

ตั้งแต่เริ่มมีมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 5 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และ มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2552 จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มทส. ใช้เงินไปทั้งสิ้น 131.930 ล้านบาท จำแนกตามมาตรการต่าง ๆ ได้ดังนี้

1) **มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์** มาตรการในกลุ่มนี้ มีเพียงมาตรการเดียวคือ มาตรการที่ 1 มีบทความตีพิมพ์ที่ขอเบิกค่าตอบแทนรวม 770 บทความ เงินค่าตอบแทนที่ใช้ไปจำนวน 19.967 ล้านบาท

2) **มาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์** มีการจัดสรรทุนใน มาตรการที่ 2-4 รวม 200 ทุน เงินสนับสนุนที่ใช้ไป จำนวน 111.963 ล้านบาท ดังนี้

(1) มาตรการที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (3 ปี 6 เดือน) มีการจัดสรรทุนรวม 108 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 39.200 ล้านบาท แยกเป็นทุน Post-Doc จำนวน 47 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 19.598 ล้านบาท และทุน Post-Grad จำนวน 61 ทุน วงเงินจัดสรรรวม 19.602 ล้านบาท ปิดโครงการแล้ว จำนวน 53 ทุน ผลผลิตที่เกิดขึ้นตามมาตรการนี้ คือ บทความตีพิมพ์ จำนวน 62 บทความ โดยเป็นบทความตีพิมพ์ของทุน Post-Doc จำนวน 26 บทความ และทุน Post-Grad จำนวน 36 บทความ

(2) มาตรการที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (2 ปี) มีการจัดสรรทุน SUT-PhD รวม 23 ทุน วงเงินสนับสนุนรวม 36.363 ล้านบาท ผลผลิตที่คาดว่าจะเกิดเร็วที่สุดประมาณเดือนมกราคม 2557

(3) มาตรการที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (2 ปี 2 เดือน) มีการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ รวม 32 ทุน วงเงินจัดสรร 6.400 ล้านบาท ผลผลิตที่เกิดขึ้นตามมาตรการนี้ คือ บทความตีพิมพ์ จำนวน 6 บทความ ส่วนที่เหลือยังไม่ถึงกำหนดส่งผลงาน

(4) มาตรการที่ 5 ตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 (2 ปี 2 เดือน) มีการจัดสรรทุนสนับสนุน RU รวม 24 RU วงเงินที่จัดสรร 30 ล้านบาท โดยจัดสรรแล้ว 2 ปีงบประมาณ คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 22 RU (12 ศูนย์วิจัย 6 กลุ่มวิจัย และ 4 หน่วยวิจัย/ห้องปฏิบัติการวิจัย) วงเงิน 15 ล้านบาท และปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จำนวน 21 RU (10 ศูนย์วิจัย 7 กลุ่มวิจัย และ 4 หน่วยวิจัย/ห้องปฏิบัติการวิจัย) วงเงิน 15 ล้านบาท

3) ผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS เฉพาะส่วนที่เป็นบทความฉบับเต็มระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 จำนวน 199 232 และ 217 บทความตามลำดับ

5.1.3 ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

จากการสอบถามคณาจารย์เกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ ใน 6 ประเด็น ได้แก่ (1) สำคัญต่อภารกิจด้านวิจัย (2) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (3) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (4) ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์ (5) สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ และ (6) มีความเหมาะสมและคุ้มค่า คณาจารย์ มทส. มีความเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ทั้ง 5 มาตรการ

คณาจารย์ มทส. (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ เห็นด้วยกับทั้ง 5 มาตรการ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกของทั้ง 5 มาตรการคือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) สำหรับ**คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ เห็นด้วยกับมาตรการที่ 1 และเห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการที่ 2-5 โดยมาตรการที่ 1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประเด็นที่ (1) (3) และ (4) ในขณะที่มาตรการที่ 2 3 และ 5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) สำหรับมาตรการที่ 4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประเด็นที่ (1) (2) (3) และ (4) (ประเด็นที่ (1) (2) และ (4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน) ในส่วนของ**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ เห็นด้วยกับทั้ง 5 มาตรการ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกของทั้ง 5 มาตรการคือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3)

2) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. จำแนกตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

(1) มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์

มาตรการในกลุ่มนี้ มีเพียงมาตรการเดียวคือ มาตรการที่ 1 ใน**ภาพรวมของคณาจารย์ของ มทส.** (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จำนวน 181 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยประเด็นที่เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ในขณะที่**คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้จำนวน 83 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้เช่นเดียวกัน โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (5) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 25 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 6 คน เห็นว่า ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 19 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจ่ายค่าตอบแทน (ควรจ่ายแก่ผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น ควรพิจารณาคุณภาพของวารสาร และควรจ่ายแตกต่างกันตามสาขาวิชา) ด้านค่า JIF (ควรกำหนด JIF ให้มีค่ามากขึ้น และความถี่สูงขึ้น เพื่อยกคุณภาพผลงานตีพิมพ์ การจ่ายค่าตอบแทนที่ใช้ค่า JIF เป็นเกณฑ์ ควรแยกค่า JIF ตามสาขาวิชา) สำหรับ**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 98 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้

เช่นเดียวกัน โดย ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 22 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 2 คน เห็นว่า ยังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 20 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจ่ายค่าตอบแทน (ควรจ่ายแก่ผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และควรปรับปรุงการจ่ายเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 3 ปี) ด้านค่า JIF (การจ่ายค่าตอบแทนที่ใช้ค่า JIF เป็นเกณฑ์ ควรแยกค่า JIF ตามสาขาวิชา)

(2) มาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์

มาตรการในกลุ่มนี้ มี 4 มาตรการ ได้แก่ มาตรการที่ 2-5 คณาจารย์มีความเห็นในแต่ละมาตรการ ดังนี้

(2.1) มาตรการที่ 2 ในภาพรวมของคณาจารย์ของ มทส. (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จำนวน 179 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยประเด็นที่เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ในขณะที่คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 30 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 10 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 3 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 7 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านสวัสดิการของนักวิจัย (ควรมีการปรับปรุงด้านสถานภาพของนักวิจัย ให้สามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม และมีความมั่นคง รวมทั้งปรับปรุงอัตราเงินเดือนตามสภาพเศรษฐกิจ) (2) ด้านระยะเวลาในการตีพิมพ์ (ควรแยกประเภทงานวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงคำนวณและงานวิจัยเชิงทดลอง โดยทั้งสองกลุ่มควรมีระยะเวลาในการตีพิมพ์แตกต่างกัน) และ (3) ด้านอื่น ๆ (ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองร่วมด้วย) สำหรับคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 149 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 28 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้ สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 8 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 20 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลงานตีพิมพ์ (ควรลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการขอรับทุน และผลงานตีพิมพ์ที่เสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และควรเพิ่มจำนวนผลงานตีพิมพ์หลังการได้รับทุน) (2) ด้านอื่น ๆ (ควรปรับปรุงโดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่ที่ยังไม่มีผลงานมากพอ ควรปรับสัญญาจากปีต่อปี เป็นระยะเวลา 2-3 ปี ซึ่งจะช่วยให้

เกิดผลงานชัดเจนและให้ความรู้สึกที่มั่นคงกับนักวิจัย และเงินสนับสนุนควรรวมค่าเดินทางไปทำวิจัยต่างประเทศด้วย)

(2.2) มาตรการที่ 3 ในภาพรวมของคณาจารย์ของ มทส. (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จำนวน 180 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยประเด็นที่เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ในขณะที่คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 16 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) (3) (4) และ (5) (ประเด็นที่ (1) (4) และ (5) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 7 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 3 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 4 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 2 ประเด็นคือ ลดเกณฑ์ในการขอทุน และควรเพิ่มการจัดสรรทุนในแต่ละปี สำหรับคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 164 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 22 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 5 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 17 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลงานตีพิมพ์ (ควรนำค่า JIF มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา และผลงานตีพิมพ์ที่เสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และควรปรับเกณฑ์ในการให้ทุน) (2) ด้านอื่น ๆ (ควรเพิ่มการจัดสรรทุนต่อปีให้มากขึ้น และจัดสรรให้ครบทุกสาขาวิชา และการจัดสรรควรคำนึงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างสาขาวิชา)

(2.3) มาตรการที่ 4 ในภาพรวมของคณาจารย์ของ มทส. (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จำนวน 182 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยประเด็นที่เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ในขณะที่คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จำนวน 31 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) (3) และ (4) (ประเด็นที่ (1) (2) และ (4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 9 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 3 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 6 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 3 ด้านคือ (1) ด้านทุนสนับสนุน (ควรแยกกระหว่างงานวิจัยเชิงทดลองกับงานวิจัยเชิงคำนวณ ควรแบ่งเป็นทุนสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ และรุ่นกลางกับรุ่นใหญ่ และควรวางแผนในกรณีที่มีผู้ขอทุนจำนวนมาก) (2) ด้านผลงานตีพิมพ์ (ผู้ขอรับทุนควรเป็นผู้ประพันธ์หลัก ค่า JIF ควรกำหนดแยกตามสาขาวิชา) (3) ด้านอื่น ๆ (ควรขึ้นบัญชีดำ สำหรับผู้ที่ไม่ส่งผลงานตามกำหนดเวลา และควรกำหนดมาตรการอื่นแทน

การเรียกเงินคืนจากนักวิจัย สำหรับ**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 151 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (3) (1) และ (2) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 27 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 4 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 23 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านทุนสนับสนุน (ควรเพิ่มทุนจาก 200,000 บาท เป็น 300,000 บาท ควรจ่ายค่าตอบแทนนักวิจัย ควรลดเกณฑ์สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่) (2) ด้านผลงานตีพิมพ์/ สิทธิบัตร (ควรลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง ปี และควรขยายผลงานนอกจากสิทธิบัตร เป็น ลิขสิทธิ์หรือผลงานอื่นที่มีคุณค่าเทียบเท่าสิทธิบัตร) และ (3) ด้านอื่น ๆ (ควรปรับปรุงประกาศให้เอื้อต่อการวิจัยเชิงทฤษฎี ควรผสมผสานนี้เข้ากับทุนสนับสนุน RU)

(2.4) มาตรการที่ 5 ในภาพรวมของคณาจารย์ของ มทส. (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จำนวน 183 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยประเด็นที่เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) ในขณะที่**คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 58 คน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (2) (1) และ(3) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 31 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 8 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 28 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ดังนี้ (1) ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาคะแนนแยกตามสาขาวิชา (การวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์) (2) ควรปรับปรุงเกณฑ์ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานจริงของแต่ละศูนย์ (3) ควรอนุญาตให้นำเงินไปซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ได้ และ (4) ควรส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มวิจัยด้านสุขภาพ สำหรับ**คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์**จากมาตรการนี้ จำนวน 125 คน เห็นด้วยกับมาตรการนี้ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (3) และ (2) นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้จำนวน 24 คน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น “ประกาศฯ ฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร” แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 4 คน เห็นว่ายังไม่ควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ ในขณะที่กลุ่มที่สอง จำนวน 20 คน เห็นว่าควรปรับปรุงประกาศฉบับนี้ใน 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านเกณฑ์การจัดตั้ง/เกณฑ์การให้ทุนสนับสนุน (ควรให้นักวิจัยที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทมีส่วนในการจัดตั้ง ควรลดข้อกำหนดงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ควรเน้นงานวิจัยที่สามารถนำไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรมหรือสังคมด้วย ควรปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือคณาจารย์ที่มีผลงานน้อย ควรจัดทุนสนับสนุนที่เป็น Local Money สำหรับ RU ที่ผลงานไม่ถึงเกณฑ์ และ RU ไม่ควรได้รับเงินสนับสนุนจาก มทส. เกิน 3-5 ปี ควรใช้มาตรการเชิงรุกในการผลักดันให้ RU หางบประมาณจากภายนอกให้มีจำนวนสูงขึ้น ควร

จัดสรรงบประมาณสำหรับซื้อครุภัณฑ์ที่ไม่เข้าชื้อกับศูนย์เครื่องมือฯ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัยที่ดีขึ้นและอาจสร้างรายได้ให้กับ RU การนำผลงานมาเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุน ไม่ควรนำผลงานที่ใช้อ้างอิงแล้วตามประกาศฯ ในมาตรการที่ 1 ถึงมาตรการที่ 4 มาอ้างอิงอีกครั้ง (มีความซ้ำซ้อน) และควรมีเงื่อนไขของผลงานและผลผลิตเช่นเดียวกับกรณีจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ครึ่งหนึ่งของงบประมาณที่รับไปต้องคืน ถ้าไม่ได้ผลผลิตตามที่กำหนด เป็นต้น และ (2) ด้านอื่น ๆ เช่น ควรมีการประเมินผลงานที่ได้ที่ผ่านมา เพื่อดูความคุ้มค่าของการให้เงินสนับสนุน เป็นต้น

3) ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ในกรณีที่งบประมาณมีจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด คณาจารย์ที่ได้จัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ดังนี้ **ภาพรวมของคณาจารย์ทั้งหมด** (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) จัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยให้มาตรการที่ 1 มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 มาตรการที่ 4 และมาตรการที่ 2 ตามลำดับ ในขณะที่ **คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์** จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย จัดลำดับความสำคัญโดยให้มาตรการที่ 1 มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มาตรการที่ 2 มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 และมาตรการที่ 4 ตามลำดับ สำหรับ **คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์** จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย จัดลำดับความสำคัญโดยให้มาตรการที่ 1 มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 มาตรการที่ 2 มาตรการที่ 4 ตามลำดับ

4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

4.1) คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

4.1.1) ไม่ต้องเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นว่า มาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการดีอยู่แล้ว โดยมีเหตุผลเพิ่มเติมว่า เนื่องจาก มทส. เป็น มหาวิทยาลัยวิจัยและการวิจัยช่วยสนับสนุนการสนทนารวมทั้งการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ มาตรการเชิงรุกดังกล่าว ยังเป็นจุดเด่น/ข้อได้เปรียบที่มหาวิทยาลัยอื่นไม่มีหรือมีไม่เท่า ส่งผลให้ มทส. มีการตีพิมพ์บทความในวารสารที่มีค่า JIF ต่อปีมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น

4.1.2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นว่าควรเพิ่ม มาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้เหตุผลที่ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยว่า เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้าและทันสมัย และเป็นแรงจูงใจให้คณาจารย์และนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้ผลิตผลงานวิจัยใหม่อย่างสม่ำเสมอ สำหรับประเด็นสำคัญที่คณาจารย์ให้ความเห็นว่าควรเพิ่ม มาตรการเชิงรุก ได้แก่ ควรเพิ่มจำนวนและคุณภาพของผลงานตีพิมพ์ ควรเชิญนักวิจัย/ศาสตราจารย์

ต่างประเทศมาปฏิบัติงานใน มทส. เพิ่มมาตรการให้นักให้วิจัยเป็นตำแหน่งประจำและรักษานักวิจัย Post-Doc ที่มีความสามารถไว้ เพิ่มงบประมาณและจำนวนทุนให้กับกลุ่ม SUT-PhD เพิ่มมาตรการด้านทรัพย์สินทางปัญญา เพิ่มมาตรการด้านการวิจัยเชิงพาณิชย์และภาคอุตสาหกรรม เพิ่มการจูงใจนักวิจัยสายสังคมศาสตร์ เพิ่มคลัสเตอร์ด้านสุขภาพ จัดสรรทุนวิจัยโดยแยกตามกลุ่มของการวิจัย จัดสรรครุภัณฑ์แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตตามที่กำหนด เพิ่มมาตรการการให้ทุนแก่บัณฑิตศึกษา ควรมีมาตรการนำภาระงานวิจัยมาแทนภาระงานสอนได้ส่วนหนึ่ง เพิ่มมาตรการเพื่อธำรงรักษาคณาจารย์ที่เป็นศาสตราจารย์ เพิ่มมาตรการสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ และการคำนวณค่าตอบแทนตีพิมพ์ควรให้ความแตกต่างระหว่างสาขาวิชา และเพิ่มค่าตอบแทนแก่ผลงานตีพิมพ์ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

4.1.3) ควบคุมมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีประเด็นสำคัญที่ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้แก่ ควบคุมข้อกำหนดการให้ทุน SUT-PhD ควบคุมจำนวนทุน SUT-PhD เนื่องจากต้องใช้งบประมาณสูง มหาวิทยาลัยควรลดมาตรการเชิงรุกการจัดตั้งและสนับสนุน RU เนื่องจากใช้งบประมาณจำนวนมากเกินไป แต่ไม่มีผลงานที่ชัดเจน และควรลดข้อกำหนดบางอย่างลง เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์รุ่นใหม่สามารถขอทุนสนับสนุนเพื่อเน้นการวิจัยได้มากขึ้น

4.1.4) ความคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่ ควรให้ความสำคัญกับภาระงานสอนด้วย ควรมีมาตรการลดภาระงานสอนบางภาคการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม การจ่ายค่าตอบแทนควรพิจารณาคุณภาพของวารสารที่ตีพิมพ์ด้วย สถาบันวิจัยและพัฒนาควรเป็นศูนย์กลางเชิงรุกในการติดต่อขอทุนวิจัยจากภายนอก/การประสานกับ วช./แหล่งทุน สถาบันวิจัยและพัฒนาควรจัดเวทีพบปะสนทนากับนักวิจัย คณาจารย์ เพื่อทำความเข้าใจหรือชี้แจงให้คณาจารย์ทราบถึงประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ และทุก ๆ ปี มทส. ควรประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่สร้างผลงานยอดเยี่ยมตั้งแต่อันดับ 1-3 ทั้งตีพิมพ์ สิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ แยกตามธรรมชาติของงานวิจัยตามธรรมชาติของงานวิจัยแล้วนำเสนอไปติดไว้บน Hall of Fame ในหอจดหมายเหตุของมหาวิทยาลัย

4.2) คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

4.2.1) ไม่ต้องเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์กลุ่มนี้ เห็นว่า มาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ดิอยู่แล้ว ให้คงไว้เช่นเดิมและควรติดตามผลอีก 2 ปีข้างหน้า

4.2.2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีประเด็นสำคัญที่ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้แก่ ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์รุ่นใหม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตัวเอง ควรเพิ่ม KPI รายบุคคลและมีขั้นต่ำของ KPI ด้านวิจัยที่วัดได้ ควรเพิ่มมาตรการโดยอาจมีทุนวิจัยเพิ่มเติมที่มีข้อลดหย่อนมากกว่านี้ เช่น เป็นทุนวิจัยเสริมของบัณฑิตศึกษาประมาณหนึ่งแสนบาท เพราะงานวิจัยของบัณฑิตบางส่วนถ้าได้มีโอกาสทำต่อยอดก็อาจมีผลกระทบที่สูงขึ้น ควรเพิ่มมาตรการจัดหาครุภัณฑ์แก่ RU ที่มีความเชี่ยวชาญและทำ

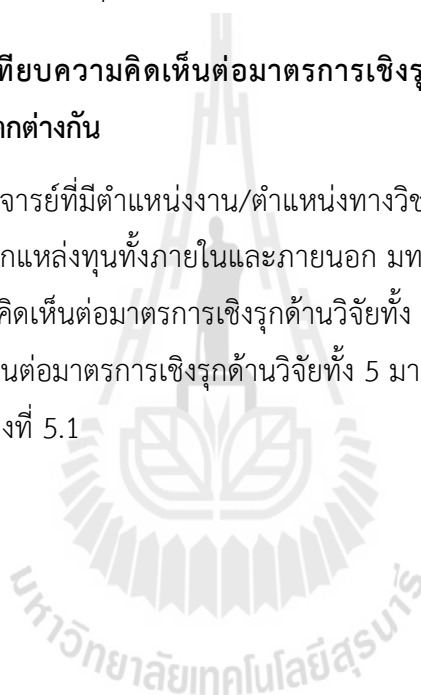
MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อทำวิจัยร่วมกัน ควรมีมาตรการกระตุ้น/บังคับ ให้คณาจารย์ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากกว่านี้

4.2.3) มาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีประเด็นสำคัญที่ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ได้แก่ ลดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุน Post-Doc/Post-Grad และลดการจัดสรรทุน SUT-PhD

4.2.4) ความคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่ ควรมีการสำรวจความคิดเห็นรายบุคคลของคณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายว่ามีอุปสรรคใดในการทำวิจัย (หรือไม่ทำวิจัย) เพื่อวางแนวทางแก้ไขต่อไป (ระดับบุคคล/หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย)

5.1.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ของคณาจารย์ มทส. ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

มีเฉพาะคณาจารย์ที่มีตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการที่แตกต่างกัน และจำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับจากแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอก มทส. เฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่แตกต่างกันเท่านั้นที่ความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนภูมิหลังด้านอื่น ๆ ความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. จำแนกตามมาตรการ
เชิงรุกด้านวิจัยและภูมิหลัง

ภูมิหลัง	มาตรการที่ 1	มาตรการที่ 2	มาตรการที่ 3	มาตรการที่ 4	มาตรการที่ 5
1. ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ	-	-	-	-	-
2. สำนักวิชา	-	-	**สวว.-สวพ. **สววศ.-สวพ. *สวพ.-สวพย.	-	-
3. อายุ (ปี)	-	-	-	-	*(<36)-(46-55)
4. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับมทส. (ปี)	-	-	-	*(<5)-(11-15) **(<5)-(>15)	*(<5)-(5-10) **(<5)-(>15)
5. จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (เรื่อง)	*(<3)-(>10) *(3-5)-(>10)	**(<3)-(>10) *(3-5)-(>10)	-	-	-
6. จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (เรื่อง)	-	**(<3)-(6-10) **(<3)-(>10) *(3-5)-(6-10) *(3-5)-(>10)	**(<3)-(6-10) *(<3)-(>10) ***(3-5)-(6-10) *(3-5)-(>10)	-	*(<3)-(>10) *(3-5)-(>10)
7. จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา	-	-	-	-	-
8. การใช้ประโยชน์		** (ใช้)-(ไม่ได้ใช้)	* (ใช้)-(ไม่ได้ใช้)		* (ใช้)-(ไม่ได้ใช้)

หมายเหตุ ความหมายของตัวหนังสือเข้มและตัวหนังสือปกติ หมายถึง ตัวหนังสือเข้มเห็นด้วยกับมาตรการต่าง ๆ มากกว่าตัวหนังสือปกติ

- * หมายถึง ผลการเปรียบเทียบพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** หมายถึง ผลการเปรียบเทียบพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- หมายถึง ผลการเปรียบเทียบไม่พบความแตกต่าง

5.1.5 ความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามพึงพอใจมากที่สุดต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ รองลงมาคือ ด้านผลการให้บริการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งได้สรุปผลแล้วในข้อ 5.1 มีประเด็นที่น่าสนใจจากข้อค้นพบ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) อภิปรายผลในภาพรวมของทุกมาตรการ 2) อภิปรายผลในรายละเอียดของแต่ละมาตรการ และ 3) อภิปรายผลความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ซึ่งในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลในภาพรวมของทุกมาตรการ

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ทั้ง 5 มาตรการ โดยแบ่งเป็น (1) มาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ โดยมาตรการด้านนี้ มีเพียงมาตรการเดียวคือ มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ (2) มาตรการด้านการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาจารย์ ประกอบด้วย 4 มาตรการ คือ มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD มาตรการที่ 4: มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ และมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุน RU เมื่อพิจารณาในภาพรวมของทุกมาตรการ พบประเด็นความคิดเห็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1) **ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายปิด** เป็นการสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. เกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 5 มาตรการ ด้วยข้อคำถามปลายปิด จำนวน 6 ประเด็น ได้แก่ (1) สำคัญต่อภารกิจด้านวิจัย (2) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (3) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (4) ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์ (5) สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ และ (6) มีความเหมาะสมและคุ้มค่า พบว่า **ภาพรวมของคณาจารย์** (ทั้งที่ใช้และไม่ใช้ประโยชน์) และ**กลุ่มคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์** จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยเห็นด้วยกับทั้ง 5 มาตรการ ส่วน**กลุ่มคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์** เห็นด้วยกับมาตรการที่ 1 และเห็นด้วยอย่างยิ่งกับอีก 4 มาตรการที่เหลือ โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประเด็นที่ (1) (2) และ (3) (มีการสลับลำดับที่ของประเด็นในมาตรการที่ต่างกัน) **ยกเว้น** มาตรการที่ 1 ซึ่งเป็นมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจแก่คณาจารย์ เฉพาะคณาจารย์กลุ่มที่ใช้ประโยชน์เท่านั้น ที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นที่ (3) (1) และ (5) โดยทั้ง 5 มาตรการ ประเด็นความเหมาะสมและคุ้มค่า เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ

จากการที่คณาจารย์เห็นด้วยกับประเด็นต่าง ๆ ทั้ง 6 ประเด็นของทั้ง 5 มาตรการ ข้างต้น และโดยเฉพาะประเด็นที่ (1) (2) และ (3) เป็น 3 ประเด็นแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าประเด็นอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์เห็นด้วยกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยที่ได้ดำเนินการมาแล้วและเห็นว่า มาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล และสำคัญต่อภารกิจด้านวิจัย แต่อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยอาจ

ต้องประเมินและวิเคราะห์ประเด็นความเหมาะสมและคุ้มค่า เนื่องจากประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ

2) **ความคิดเห็นระหว่างคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์** เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์ พบว่า คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 มาตรการ คือ มาตรการที่ 2 3 และ 5 โดยคณาจารย์กลุ่มที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับทั้ง 3 มาตรการมากกว่า คณาจารย์กลุ่มที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ (ให้คะแนนทั้ง 6 ประเด็นสูงกว่า) ในขณะที่มาตรการที่ 1 และ 4 คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากผลข้างต้นจะเห็นได้ว่า มาตรการที่ 2 3 และ 5 คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะเกณฑ์การขอรับทุนของแต่ละมาตรการค่อนข้างเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และผลงานมาก เช่น มาตรการที่ 2 คณาจารย์ที่จะขอทุนได้ต้องมีผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี จำนวน 6 เรื่องขึ้นไป หรือที่ เป็นผู้ประพันธ์หลัก 4 เรื่องขึ้นไป สามารถขอรับทุนได้ 1 ทุน (มทส., 2552 ข) หรือมาตรการที่ 3 คณาจารย์ที่จะขอทุนได้ต้องมีผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี จำนวน 12 เรื่องขึ้นไป หรือที่ เป็นผู้ประพันธ์หลัก 6 เรื่องขึ้นไป สามารถขอรับทุนได้ 1 ทุน (มทส., 2554 ข) หรือมาตรการที่ 5 คณาจารย์ที่จะขอทุนต้องมีคะแนนรวมด้านผลสัมฤทธิ์ด้านวิจัยขั้นต่ำ ไม่น้อยกว่า 30 คะแนน จึงจะมีโอกาสได้รับทุน (มทส., 2554 ง) ซึ่งคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และผลงานมากคือ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากทั้ง 3 มาตรการดังกล่าว ก็จะเห็นด้วยและให้คะแนนกับทั้ง 3 มาตรการนี้สูง ในขณะที่ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากทั้ง 3 มาตรการ ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และผลงานน้อยกว่า จึงไม่ค่อยเห็นด้วยกับทั้ง 3 มาตรการนี้นัก และให้คะแนนกับทั้ง 3 มาตรการต่ำกว่าคณาจารย์กลุ่มแรก อีกทั้ง เมื่อพิจารณาจากภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลาง ดังจะเห็นได้จาก อายุที่อยู่ระหว่าง 36-45 ปี ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี ผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 3 เรื่อง เงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 300,001 บาท ซึ่งปัจจัยด้านภูมิหลังที่แตกต่างกันเหล่านี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับมาตรการที่ 1 และ 4 นั้น ไม่ว่าจะ เป็นคณาจารย์ที่ใช้หรือไม่ได้ใช้ประโยชน์จาก มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยก็ตาม ต่างก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในมาตรการที่ 1 อาจเป็นเพราะ มาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการที่สร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์ โดยคณาจารย์ทุกท่านมีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากมาตรการนี้เมื่อมีผลงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (มทส., 2552 ค; 2553) สำหรับ มาตรการที่ 4 อาจเป็นเพราะเกณฑ์ในการขอทุนไม่สูงเกินไป เพียงแค่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (ISI หรือ SCOPUS) ย้อนหลัง 5 ปี เพียง 3 เรื่อง หรือมีสิทธิบัตรที่ได้รับการจดแล้วไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง

ก็สามารถขอยุทธินี้ได้แล้ว (มทส., 2554 ค) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3) ความคิดเห็นในการจัดอันดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

จากการให้คณาจารย์จัดลำดับความสำคัญมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 5 มาตรการ ในกรณีที่งบประมาณมีจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยภาพรวมคณาจารย์ (ทั้งคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย) จัดให้มาตรการที่ 1 มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 รองลงมา เป็นมาตรการที่ 5 มาตรการที่ 3 มาตรการที่ 4 และมาตรการที่ 2 แต่เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า คณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยเห็นในทำนองเดียวกัน 3 มาตรการ คือ ทั้งสองกลุ่มจัดลำดับให้มาตรการที่ 1 มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 และมาตรการที่ 5 มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 มาตรการที่ 3 มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 4 ส่วนมาตรการที่ 2 และมาตรการที่ 4 คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มจัดลำดับความสำคัญของทั้ง 2 มาตรการแตกต่างกัน โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ จัดให้มาตรการที่ 2 อยู่ในลำดับที่ 2 และจัดให้มาตรการที่ 4 อยู่ในลำดับที่ 5 ตามลำดับ ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ จัดให้มาตรการที่ 4 อยู่ในลำดับที่ 2 และจัดให้มาตรการที่ 2 อยู่ในลำดับที่ 5 ตามลำดับ

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ในกรณีที่งบประมาณมีจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดลำดับมาตรการเชิงรุกของคณาจารย์ที่น่าสนใจ ได้แก่ ลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 และลำดับที่ 5 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์และไม่ได้ใช้ประโยชน์ ยังคงต้องการให้มีมาตรการที่ 1 เป็นลำดับที่ 1 อาจเป็นเพราะมาตรการนี้เป็นมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจและหากคณาจารย์สามารถผลิตผลงานได้ตามเกณฑ์ก็จะได้รับประโยชน์เช่นเดียวกัน มาตรการนี้จึงถูกจัดไว้เป็นอันดับแรก สำหรับลำดับที่ 2 และลำดับที่ 5 นั้น คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์มีมุมมองที่ต่างกัน ตามเหตุผลของการใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ เห็นว่ามาตรการที่ 2 ควรจัดอยู่ในลำดับที่ 2 ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จัดอยู่ในลำดับที่ 5 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก หากได้รับนักศึกษา Post-Doc/Post-Grad จะทำให้มีโอกาสด้านการสร้างผลงานเพิ่มขึ้นอีก จึงจัดอันดับให้อยู่ในลำดับที่ 2 ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ น้อยหรือประสบการณ์ปานกลาง ผลงานยังมีน้อย โอกาสที่จะได้รับทุนมีน้อยจึงจัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 สำหรับมาตรการที่ 4 นั้น คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก โอกาสที่จะได้รับทุนจากมาตรการอื่น ๆ มากกว่าจึงจัดมาตรการนี้ไว้ในลำดับที่ 5 ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ อาจเห็นว่าโอกาสในการที่จะได้รับทุนจากมาตรการอื่น ๆ มีน้อย แต่โอกาสที่จะได้รับทุนจากมาตรการนี้มีมากกว่า เพียงแค่มีผลงานตีพิมพ์ใน

ฐานข้อมูลสากล (ISI หรือ SCOPUS) ย้อนหลัง 5 ปี เพียง 3 เรื่อง หรือมีสิทธิบัตรที่ได้รับการจดแล้วไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง ก็สามารถขอทุนนี้ได้แล้ว จึงจัดให้มาตรการนี้มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

3) **ความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการต่าง ๆ ทั้ง 5 มาตรการหรือไม่ อย่างไร”** พบว่า ความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ทั้งสองกลุ่มมีส่วนหนึ่งที่เห็นว่ายังไม่ต้องปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการเหล่านี้ ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าควรมีการปรับปรุง ในการอภิปรายผลครั้งนี้ จะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่คณาจารย์เสนอให้มีการปรับปรุงมาตรการนี้ และมีความเห็นในทำนองเดียวกัน ดังนี้

3.1) คณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยใน 4 มาตรการ คือ มาตรการ 1 (ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์) มาตรการที่ 2 (เฉพาะคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์) มาตรการที่ 3 (เฉพาะคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์) และมาตรการที่ 4 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) เสนอให้ผลงานตีพิมพ์ที่นำมาใช้อ้างอิงเป็นผลงานตีพิมพ์ที่ตนเองเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น เช่น มาตรการที่ 1 เสนอให้มีการปรับผลงานตีพิมพ์ที่นำมาขอรับค่าตอบแทนการตีพิมพ์ โดยการรับค่าตอบแทนตีพิมพ์ให้รับได้เฉพาะผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และมาตรการที่ 2-4 เสนอให้มีการปรับผลงานตีพิมพ์ที่นำมาเสนอขอรับทุน ผู้ขอรับทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น เป็นต้น

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ทั้งคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์ต้องการให้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้เฉพาะผู้ประพันธ์หลัก และการเสนอขอรับทุนตามมาตรการที่ 2 3 และ 4 ผู้ขอรับทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น ซึ่งในประเด็นนี้ หากมองถึงผลดีต่อ มทส. อาจทำให้คณาจารย์ส่วนใหญ่จะพยายามเป็นผู้ประพันธ์หลักในผลงานตีพิมพ์มากขึ้น เนื่องจากสามารถรับค่าตอบแทนตีพิมพ์ได้ และยังสามารถนำมาใช้ในการขอรับทุนต่าง ๆ ได้ด้วย นอกจากนี้ ผลงานตีพิมพ์ที่มีคณาจารย์ มทส. เป็นผู้ประพันธ์หลักนี้ ยังเป็นผลพลอยได้เพิ่มเติม เนื่องจากผลงานตีพิมพ์ที่มีคณาจารย์ มทส. เป็นผู้ประพันธ์หลักนี้ เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงที่ มทส. ทำไว้กับ สกอ. ในโครงการ NRU คือ ตัวชี้วัดที่ (2) บทความที่เป็นผู้วิจัยหลัก หาก มทส. มีผลงานตีพิมพ์ที่คณาจารย์/นักวิจัย มทส. เป็นผู้ประพันธ์หลักเพิ่มขึ้น จะช่วยให้ตัวชี้วัดที่ (2) เพิ่มขึ้นด้วย และอาจเป็นผลพลอยได้อีกส่วนหนึ่งคือ การช่วยประหยัดงบประมาณด้านการจ่ายค่าตอบแทน อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยคงต้องคำนึงถึงจำนวนผลงานตีพิมพ์ทั้งหมด เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดหลักของการดำเนินโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของ สกอ.

3.2) คณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้มีการจัดสรรทุนตามมาตรการที่ 2-5 ควรคำนึงถึงคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้กับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ยังมีผลงานไม่มากพอ อีกทั้งยังเป็นการสร้างแรงจูงใจ และผลักดันให้คณาจารย์กลุ่มนี้มีโอกาสเติบโตต่อไป

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ต้องการโอกาสในการใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยเช่นเดียวกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และผลงานมาก ในประเด็นนี้ ถือเป็นนิมิตหมายที่ดีของ มทส. ที่มีคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ต้องการความก้าวหน้า ต้องการแรงจูงใจ ต้องการแรงผลักดัน เพื่อให้ตนเองได้มีโอกาสเช่นเดียวกับคณาจารย์/นักวิจัยที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก ทั้งนี้ หาก มทส. สามารถเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยให้กับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ เช่น มาตรการทางด้านการบ่มเพาะเพื่อสนับสนุนคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีประสบการณ์ด้านการวิจัยมากขึ้น หรือการสนับสนุนในส่วนที่คณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ยังขาดอยู่ อย่างเพียงพอและเป็นรูปธรรม จะช่วยให้ มทส. มีคณาจารย์/นักวิจัยที่มีคุณภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพให้กับ มทส. มากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากงบประมาณด้านวิจัยมีจำกัด มหาวิทยาลัยอาจจำเป็นต้องดำเนินการจัดสรรทุนประเภทต่าง ๆ บนพื้นฐานของการแข่งขันเป็นสำคัญ

3.3) คณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้มีการแยกประเภทงานวิจัยในหลายมาตรการ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ขอรับค่าตอบแทนและผู้ขอรับทุนสนับสนุน เช่น ในมาตรการที่ 1 (ทั้งคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์และไม่ได้ใช้ประโยชน์) เสนอให้พิจารณาค่าดัชนีผลกระทบที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดอัตราการจ่ายค่าตอบแทนว่า ควรแยกตามสาขาวิชา (สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การแพทย์ฯ) เนื่องจากค่าดัชนีผลกระทบแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกัน มาตรการที่ 2 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) เสนอให้มีการแยกประเภทงานวิจัยออกเป็นงานวิจัยเชิงคำนวณและงานวิจัยเชิงทดลอง เนื่องจากงานวิจัยทั้งสองประเภทใช้ระยะเวลาในการตีพิมพ์แตกต่างกัน มาตรการที่ 4 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) เสนอให้มีการแยกประเภทงานวิจัยออกเป็นงานวิจัยเชิงคำนวณและงานวิจัยเชิงทดลอง เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยทั้งสองประเภทแตกต่างกัน โดยงานวิจัยเชิงทดลองควรให้ทุนสนับสนุนมากกว่า 200,000 บาท และ มาตรการที่ 5 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยแยกประเภทงานวิจัยพื้นฐานและงานวิจัยประยุกต์ เป็นต้น

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ต้องการให้แยกประเภทของงานวิจัยเนื่องจากประเภทของการวิจัยมีผลต่ออัตราการจ่ายค่าตอบแทน (ค่าดัชนีผลกระทบมีความแตกต่างกันระหว่างสาขาวิชา) มีผลต่อระยะเวลาในการตีพิมพ์ และมีผลต่องบประมาณที่จัดสรรให้เป็นทุนอุดหนุน ในประเด็นนี้ มหาวิทยาลัยควรนำมาพิจารณาสำหรับปรับปรุงประกาศฯ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

3.4) คณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้มีการนำค่าดัชนีผลกระทบมาใช้ ในหลายมาตรการ เช่น มาตรการที่ 1 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) เสนอให้มีการปรับปรุงมาตรการนี้ โดยนำค่าดัชนีผลกระทบมาพิจารณาร่วมให้มากกว่าเดิม กำหนดให้ค่าดัชนีผลกระทบมีค่าน้ำหนักมากขึ้น เพิ่มความถี่ของการตีพิมพ์ เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลงาน นอกจากนี้ ในมาตรการที่ 1 (ทั้งคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์และไม่ได้ใช้ประโยชน์) เสนอให้กำหนดค่า

ดัชนีผลกระทบแยกตามสาขาวิชาเพื่อความเป็นธรรม มาตรการที่ 3 (เฉพาะคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์) เสนอให้นำค่าดัชนีผลกระทบมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาบทความตีพิมพ์ของผู้รับทุนด้วย และมาตรการที่ 4 (เฉพาะคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์) เสนอให้มีการแยกดัชนีผลกระทบตามสาขาวิชา ไม่ควรใช้ 0.5 ขึ้นไป เท่ากันหมดทุกสาขาวิชา

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เป็นความต้องการที่จะยกระดับคุณภาพของผลงานในมาตรการที่ 1 ให้สูงขึ้นจากเดิม อีกทั้งจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในการจัดสรรทุนตามมาตรการที่ 3 และ 4 โดยในส่วนของข้อกำหนดให้ค่าดัชนีผลกระทบมีน้ำหนักมากขึ้นนั้น นอกจากจะเป็นส่วนที่ช่วยให้คุณภาพผลงานสูงขึ้นแล้ว ยังส่งผลดีต่อข้อตกลงที่ มทส. ทำไว้กับ สกอ. ภายใต้โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติตัวชี้วัดที่ (3) ค่าดัชนีผลกระทบรวมต่อจำนวนบทความตีพิมพ์สูงขึ้นด้วย ดังนั้น หากจะมีการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 1 3 และ 4 นี้ อาจนำประเด็นดังกล่าวนี้ มาร่วมในการพิจารณาด้วย

4) ความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด “ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยหรือไม่ อย่างไร” พบความคิดเห็นที่น่าสนใจของคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ดังนี้

4.1) ไม่ควรเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มเห็นว่า มาตรการเชิงรุกด้านวิจัยในปัจจุบันนั้นดีอยู่แล้ว เนื่องจาก มทส. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และการวิจัยช่วยสนับสนุนการสอนรวมทั้งการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ มาตรการเชิงรุกดังกล่าวยังเป็นจุดเด่น/ข้อได้เปรียบที่มหาวิทยาลัยอื่นไม่มีหรือมีไม่เท่า ส่งผลให้ มทส. มีการตีพิมพ์บทความในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบต่อปีมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ควรคงมาตรการไว้เช่นเดิมและมีการติดตามผลในอีก 2 ปีข้างหน้า เป็นต้น

4.2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้เพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านต่าง ๆ ได้แก่ มาตรการเชิงรุกด้านทรัพย์สินทางปัญญา ด้านงานวิจัยเชิงพาณิชย์และภาคอุตสาหกรรม ด้านการจูงใจนักวิจัยที่ทำวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ด้านการจูงใจคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านการจัดสรรครุภัณฑ์ ด้านการให้ทุนระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการธำรงรักษาคณาจารย์ที่เป็นศาสตราจารย์ไว้กับ มทส. และด้านคุณภาพและจำนวนผลงานตีพิมพ์ (เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน) สำหรับคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้เพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านต่าง ๆ ได้แก่ มาตรการเชิงรุกสำหรับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านการจัดสรรครุภัณฑ์ ด้านทุนวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา และด้านการกระตุ้น/บังคับให้คณาจารย์ทำวิจัย

4.3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยเห็นสอดคล้องในประเด็นเดียวกันคือ ควรลดมาตรการด้านทุน SUT-PhD เนื่องจากต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง

จากผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ มทส. ส่วนหนึ่งยังคงต้องการให้มีมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยต่อไป อีกส่วนหนึ่งต้องการให้มีการเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย และให้มีการลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยที่มีอยู่แล้ว ซึ่งการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

การเพิ่มมาตรการเชิงรุก มีมาตรการที่คณาจารย์เสนอให้เพิ่มและน่าสนใจ ได้แก่ มาตรการเชิงรุกด้านการจูงใจคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ซึ่งมาตรการนี้ ทั้งคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย มีความเห็นในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เพื่อเป็นการสนับสนุนคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ที่ยังมีผลงานทางวิชาการน้อยให้สามารถผลิตผลงานเพิ่มขึ้น สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตัวเอง มีโอกาสในการใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกได้เท่าเทียมกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก ซึ่งในประเด็นการให้โอกาสกับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่นี้ มีคณาจารย์แสดงความคิดเห็นค่อนข้างมาก ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากคณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี มีผลงานตีพิมพ์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งที่เป็นและไม่ได้เป็นผู้ประพันธ์หลัก น้อยกว่า 3 เรื่อง เงินอุดหนุนการวิจัยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 300,001 บาท ซึ่งภูมิหลังดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงกลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในกลุ่มคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ ผลของความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงมีลักษณะต้องการให้ลดเกณฑ์เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น ในการพิจารณาเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย อาจนำส่วนนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย

นอกจากนี้ คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มเสนอให้เพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านการจัดสรรครุภัณฑ์ โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้จัดสรรครุภัณฑ์ให้กับคณาจารย์ที่มีผลงาน เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อาจจัดสรรในรูปแบบของทุนวิจัยที่ต้องมีผลผลิต (ผลงานตีพิมพ์ สิทธิบัตร ฯลฯ) ในปัจจุบันทุนอุดหนุนการวิจัยที่จัดสรรไม่เอื้ออำนวยให้จัดซื้อครุภัณฑ์ที่มีมูลค่า 1-2 ล้านบาทได้ และควรจัดสรรงบประมาณสำหรับทดแทนครุภัณฑ์ที่ใช้งานไม่ได้ แยกจากงบครุภัณฑ์ประจำปีซึ่งได้รับน้อยลงตามลำดับและขึ้นอยู่กับการเมืองในองค์กร ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เสนอให้ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย หรือหน่วยวิจัยฯ ที่มีความเชี่ยวชาญ จัดหาครุภัณฑ์ และจัดให้มีการบริหารจัดการที่ดี หลังจากนั้นเริ่มเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยด้วยการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้มากขึ้น เพื่อทำวิจัยร่วมกัน และควรเพิ่มงบประมาณให้กับนักวิจัยบัณฑิตหรือคณาจารย์ทำวิจัยต่างสถาบันมากขึ้น จากข้อเสนอของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำวิจัย ต้องการสร้างผลงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น แต่ครุภัณฑ์อาจจะใช้งานไม่ได้และไม่มีครุภัณฑ์ทดแทนครุภัณฑ์เดิมที่ชำรุด ซึ่งคณาจารย์กลุ่มแรกเสนอให้จัดสรรจัดครุภัณฑ์ เป็นทุนวิจัยภายใต้เงื่อนไขของผลผลิต (ผลงานตีพิมพ์ สิทธิบัตร ฯลฯ) ในขณะที่คณาจารย์กลุ่มหลังเสนอให้จัดสรรครุภัณฑ์ผ่านศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย หรือหน่วยวิจัยฯ ที่มีความเชี่ยวชาญ และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก ซึ่ง

ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มล้วนแต่เป็นประโยชน์กับ มทส. ทั้งสิ้น ดังนั้น ในการพิจารณาเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย อาจนำส่วนนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย

ในส่วนของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยนั้น คณะจารย์ส่วนหนึ่งเสนอให้ลดมาตรการเชิงรุกด้านทุน SUT-PhD เนื่องจากทุน SUT-PhD ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ซึ่งคณะจารย์ที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวนไม่มาก แต่ภายใต้สถานการณ์ที่มีงบประมาณจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ความคิดเห็นที่เสนอมาก็ควรคำนึงถึง ดังนั้น ในการพิจารณาลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย อาจนำส่วนนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย

5.2.2 อภิปรายผลในรายละเอียดของแต่ละมาตรการ

ผลจากการศึกษามาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละมาตรการ พบประเด็นความคิดเห็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ แบ่งข้อค้นพบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1.1) ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายปิด จากประเด็นข้อคำถามปลายปิดจำนวน 6 ประเด็นของมาตรการที่ 1 พบว่า ทั้งคณะจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ เห็นด้วย กับมาตรการนี้ และผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าเฉลี่ยสูงสุดของความคิดเห็น 2 ลำดับแรก ทั้งสองกลุ่มมีความสอดคล้องกัน คือ (1) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและคุ้มค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ยังพบว่า ในการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย คณะจารย์ทั้งสองกลุ่มจัดให้มาตรการนี้อยู่ในลำดับที่ 1 เช่นเดียวกัน

1.2) ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้หรือไม่ อย่างไร” โดยสรุปแล้วคณะจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ มีประเด็นความคิดเห็นแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ประเด็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ควรปรับปรุงด้านการจ่ายค่าตอบแทน โดยจ่ายให้กับผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และการกำหนดค่าดัชนีผลกระทบควรแยกตามสาขาวิชาเพื่อความเป็นธรรม (2) ประเด็นความคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่ คณะจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นว่าควรจ่ายค่าตอบแทนเป็นกรณีพิเศษหากคณะจารย์มีการตีพิมพ์บทความในวารสารที่มีค่าดัชนีผลกระทบมากกว่า 10 ขึ้นไป และควรกำหนดให้ดัชนีผลกระทบมีน้ำหนักที่มากขึ้น ความถี่สูงขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพของผลงาน และคณะจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เห็นว่า การจ่ายค่าตอบแทนควรมีการปรับปรุงเป็นระยะ ๆ เป็นต้น

1.3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

พบว่า ในมาตรการที่ 1 นี้ มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ จำนวนผลงานในฐานะข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยคณาจารย์ที่มีผลงานมากกว่า 10 เรื่อง เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงาน 0-2 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ

จากข้อค้นพบข้างต้นแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมแล้วคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการนี้ในทำนองเดียวกัน โดยเฉพาะประเด็นที่ระบุว่า มาตรการนี้สมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และมีความสำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังจัดลำดับความสำคัญมาตรการนี้ไว้เป็นลำดับที่ 1 เช่นเดียวกัน และถึงแม้คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มจะมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากมาตรการนี้เป็นมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์ ทุกฝ่ายได้ประโยชน์จากมาตรการนี้เช่นเดียวกัน สำหรับข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดของคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ที่ไปในทำนองเดียวกัน เป็นประเด็นเกี่ยวกับการเสนอให้จ่ายค่าตอบแทนการตีพิมพ์เฉพาะผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น ซึ่งหาก มทส. ดำเนินการตามข้อเสนอแนะ จะทำให้ผลที่เกิดขึ้นตอบสนองตัวชี้วัดตัวหนึ่ง ที่ มทส. ได้ทำข้อตกลงไว้กับ สกอ. ในโครงการ NRU คือ ตัวชี้วัดที่ (2) บทบาทที่เป็นผู้วิจัยหลัก นอกจากนี้ ประเด็นการกำหนดค่าดัชนีผลกระทบควรแยกตามสาขาวิชาเพื่อความเป็นธรรมนั้น ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ เนื่องจากค่าดัชนีผลกระทบค่อนข้างมีความแตกต่างกันระหว่างสาขาวิชา อีกทั้งหากมหาวิทยาลัยต้องการเพิ่มคุณภาพของผลงาน การเพิ่มค่าดัชนีผลกระทบและการเพิ่มความถี่ของการตีพิมพ์ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจเช่นเดียวกัน ดังนั้น หากมีการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ควรนำประเด็นเหล่านี้ไปพิจารณาด้วย

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad แบ่งข้อค้นพบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1) ความคิดเห็นจากคำถามปลายปิด จากประเด็นข้อคำถามปลายปิดจำนวน 6 ประเด็นของมาตรการที่ 2 พบว่า คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ทั้งโดยภาพรวมและประเด็นย่อยทั้ง 6 ประเด็น ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้ทั้งโดยภาพรวมและประเด็นย่อยทั้ง 6 ประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องในประเด็นเดียวกัน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมาตามลำดับ คือ (1) สมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล และ (3) สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นใน

ประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและคุ่มค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ในการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

2.2) ความคิดเห็นจากข้อความปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ หรือไม่ อย่างไร” โดยสรุปแล้วคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ไม่มีประเด็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน แต่พบความคิดเห็นที่ต่างมุมมองกัน โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เสนอให้ มีการปรับปรุงด้านสวัสดิการของนักวิจัย ระยะเวลาในการตีพิมพ์ควรแยกประเภทของงานวิจัยเชิงคำนวณและงานวิจัยเชิงทดลอง และควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองร่วมด้วย ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เสนอให้ ลดเกณฑ์จำนวนผลงานตีพิมพ์ในการขอรับทุน และผลงานตีพิมพ์ที่เสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น ควรเพิ่มจำนวนผลงานตีพิมพ์หลังการได้รับทุน ให้โอกาสกับคณาจารย์รุ่นใหม่ที่มีผลงานน้อย ปรับสัญญาจากปีต่อปี เป็นระยะเวลา 2-3 ปี และเงินสนับสนุนควรรวมค่าเดินทางไปทำวิจัยต่างประเทศด้วย

2.3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบว่า ในมาตรการที่ 2 นี้ มีเพียง 2 ด้านเท่านั้นที่คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ (1) จำนวนผลงานในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงาน 0-2 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ) และ (2) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ระหว่าง 6-10 เรื่อง และมากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงาน 0-2 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ)

จากข้อค้นพบข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2 รวมทั้งคณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลแตกต่างกัน และคณาจารย์ที่มีผลงานในฐานข้อมูลสากลและเป็นผู้ประพันธ์หลักแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งการจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกัน อีกทั้งความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดก็เสนอในมุมมองที่แตกต่างกัน โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จะมองเห็นสิ่งที่ได้ประสบมาแล้วเห็นว่าควรปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยเฉพาะสวัสดิการของนักวิจัย Post-Doc/Post-Grad รวมทั้งระยะเวลาในการตีพิมพ์ซึ่งธรรมชาติของงานวิจัยที่แตกต่างกันมีผลต่อระยะเวลาในการตีพิมพ์ ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ได้เสนอให้ลดเกณฑ์การขอรับทุนลง เพื่อเปิดโอกาสให้กับคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ได้มีโอกาสรับทุนบ้าง ซึ่งประเด็นนี้ สอดคล้องกับกรณีที่คณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยในฐานข้อมูลสากลแตกต่างกันทั้งที่ไม่ได้เป็นและเป็นผู้ประพันธ์หลัก คณาจารย์ที่มีผลงานน้อยจะเห็นด้วยกับมาตรการนี้น้อยกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานมาก คณาจารย์กลุ่มนี้ซึ่งถือว่าเป็น

คณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่จึงได้เสนอให้ลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการขอรับทุนลง เพื่อให้ตนเองสามารถมีโอกาสได้รับทุนเช่นเดียวกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก ดังนั้น หากจะปรับประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ควรนำมุมมองของทั้งสองกลุ่มมาพิจารณาด้วย อย่างไรก็ตาม การลดเกณฑ์การขอทุนดังกล่าว อาจกระทบต่องบประมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องประเมินและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการจัดสรรทุนประเภทนี้เพิ่มขึ้น

สำหรับทุน Post-Doc เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การจัดสรรรวมทั้งเงื่อนไขการจัดสรรกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จพ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) [มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร)] มหาวิทยาลัยมหิดล (มม.) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.) และมหาวิทยาลัยที่ไม่อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (มวล.) พบว่า (1) **วงเงินสนับสนุนส่วนที่เป็นเงินเดือน/ค่าจ้างนักวิจัย** มทส. จ่ายให้ต่อปี 420,000 บาท เท่ากับ มวล. และ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) แต่สูงกว่า จพ., มม. (360,000 บาทต่อปี) และ มจร. (ประมาณ 300,000 บาทต่อปี) (2) **เงินสนับสนุนอื่น** มทส. ไม่มีเงินสนับสนุนอื่นเช่นเดียวกับ จพ. ในขณะที่ มม. มีเงินสนับสนุนค่าที่พัก ค่าเดินทาง และค่าประกันสุขภาพ (ไม่เกิน 10,000 บาท) สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ อีกทั้งยังสนับสนุนค่าใช้จ่าย วัสดุ ครุภัณฑ์ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสนอผลงานวิจัยในต่างประเทศ จำนวน 300,000 บาทต่อโครงการ สำหรับ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่สนับสนุนค่าที่พัก ค่าเดินทาง และค่าประกันสุขภาพ แต่สนับสนุนค่าใช้จ่าย วัสดุ ครุภัณฑ์ 100,000 บาทต่อโครงการ สำหรับ มจร. สนับสนุนค่าเดินทาง (ไม่เกิน 70,000 บาท) สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ และมีสวัสดิการให้กับนักวิจัยโดยให้เข้าใช้บริการและยืมคินหนังสือที่สำนักหอสมุด และการใช้บริการอินเทอร์เน็ตและอีเมล (3) **คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะขอรับทุน** มทส. สูงกว่าทุกแห่ง โดย มทส. อาจารย์ต้องมีผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ 6 เรื่องขึ้นไป หรือเป็นผู้ประพันธ์หลัก ตั้งแต่ 4 เรื่องขึ้นไป ในขณะที่ มม. มจร. และ มวล. ระบุระยะเวลาย้อนหลังแต่ไม่ระบุจำนวนผลงานตีพิมพ์ ส่วน มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ไม่ระบุระยะเวลาและจำนวนผลงาน (4) **นักวิจัยหลังปริญญาเอก** มทส. ไม่จำกัดอายุ เช่นเดียวกับ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ในขณะที่ มวล. และ มม. จำกัดอายุไม่เกิน 40 ปี มจร. จำกัดอายุไม่เกิน 35 ปี มทส. ไม่ได้ระบุประสบการณ์ของนักวิจัย เช่นเดียวกับ มม. และ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ในขณะที่ มวล. กำหนดว่าต้องมีชื่อเป็นชื่อแรกย้อนหลัง 5 ปี อย่างน้อย 1 เรื่อง มจร. กำหนดว่าต้องมีชื่อเป็นชื่อแรกย้อนหลัง 2 ปี อย่างน้อย 1 เรื่อง (5) **เงื่อนไขของการรับทุน** มทส. กำหนดว่า นักวิจัยต้องตีพิมพ์ผลงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อย 1 เรื่องภายในเวลา 1 ปี เช่นเดียวกับ มม. มวล. ในขณะที่ มก. (ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร) ต้องมีผลงานร่วมอย่างน้อย 2 เรื่อง และ (6) **สัญญา**

รับทุน มทส. ทำสัญญา 1 ปี เท่านั้น ในขณะที่ มม. มวล. และ มจร. ทำสัญญารับทุนปีต่อปี โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี โดยปีที่ 2 ผลงานต้องได้รับการประเมินก่อนจึงจะทำสัญญาต่อได้

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD แบ่งข้อค้นพบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1) ความคิดเห็นจากคำถามปลายปิด จากประเด็นข้อคำถามปลายปิดจำนวน 6 ประเด็นของมาตรการที่ 3 พบว่า คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ส่วนในประเด็นย่อย เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 ประเด็น และเห็นด้วย 1 ประเด็น ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้ทั้งภาพรวมและประเด็นย่อยทั้ง 6 ประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นในทำนองเดียวกัน เพียงแต่ลำดับที่กันเท่านั้น โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก คือ (1) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย และ (3) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและคุ้มค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ในการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในทำนองเดียวกัน โดยคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มจัดให้มาตรการนี้อยู่ในลำดับที่ 4 เช่นเดียวกัน

3.2) ความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้หรือไม่ อย่างไร” โดยสรุปแล้วคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ มีประเด็นความคิดเห็นแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ประเด็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ควรปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลางที่ยังไม่มีผลงานมากพอ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์กลุ่มนี้ และควรเพิ่มการจัดสรรจำนวนทุนต่อปีให้มากขึ้น (2) ประเด็นความคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่ ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ประกอบการขอรับทุน ควรนำค่าดัชนีผลกระทบมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย และผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น ควรจัดสรรให้ครบทุกสำนักวิชา และควรคำนึงถึงความเท่าเทียมในการแข่งขันกันทั้งมหาวิทยาลัย

3.3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน พบว่า ในมาตรการที่ 3 นี้ มีเพียง 2 ด้านเท่านั้นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ (1) ต้นสังกัดของคณาจารย์ (สำนักวิชา) (สว. เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่า สวพ. สวศ. เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่า สวพ. และ สวพ. เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่า สวพย.) และ (2) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานะข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแตกต่างกัน (คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ระหว่าง 6-10 เรื่อง และมากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงาน 0-2 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ)

จากข้อค้นพบข้างต้น หากมองจากการใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ จะเห็นได้ว่า คณาจารย์ของสำนักวิชาที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ได้แก่ สวว. สวทก. และ สววศ. จะเห็นด้วยกับ มาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์จากสำนักวิชาที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ได้แก่ สวพ. และ สวพย. นอกจากนี้ สำนักวิชาที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้เช่นเดียวกัน ความคิดเห็นก็ยังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ สวพ. กับ สวพย. โดย สวพย. เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่า สวพ. สำหรับ กรณีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ที่มีผลงานและประสบการณ์มากให้คะแนนความคิดเห็นในส่วนนี้สูง ส่วนคณาจารย์ที่ ผลงานและประสบการณ์น้อยให้คะแนนความคิดเห็นส่วนนี้ต่ำ จึงทำให้ความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นจากข้อ คำถามปลายเปิดที่คณาจารย์ทั้งสองกลุ่มเสนอว่า ควรปรับปรุงประกาศโดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่ หรือรุ่นกลางที่ยังไม่มีผลงานมากพอ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์กลุ่มนี้ ดังนั้น หากจะปรับปรุง ประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ควรนำข้อเสนอดังกล่าวมาพิจารณาด้วย

4) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ แบ่งข้อค้นพบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1) ความคิดเห็นจากคำถามปลายปิด จากประเด็นข้อคำถามปลายปิดจำนวน 6 ประเด็นของมาตรการที่ 4 พบว่า คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ส่วนใน ประเด็นย่อย เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ประเด็น และ เห็นด้วย 2 ประเด็น ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ ประโยชน์ เห็นด้วย กับมาตรการนี้ทั้งภาพรวมและประเด็นย่อยทั้ง 6 ประเด็น สำหรับผลการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นในทำนองเดียวกัน เพียงแต่สลับ ลำดับที่กันเท่านั้น โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก คือ (1) สมควรดำเนินต่อไปอย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย และ (3) สอดคล้องกับ การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่ม ให้ความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและคุ้มค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ในการ จัดลำดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดย คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5 ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ ประโยชน์จากมาตรการนี้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

4.2) ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตาม มาตรการนี้ หรือไม่ อย่างไร” โดยสรุปแล้วคณาจารย์ที่ใช้และไม่ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ มีประเด็นความคิดเห็นแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ประเด็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ควร ปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่ที่มีผลงานน้อย อาจจัดกลุ่มการให้ทุนโดยแบ่งตาม

ผลงาน (นักวิจัยรุ่นใหม่ นักวิจัยรุ่นกลาง-รุ่นใหญ่) หรือปรับลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปีลง (2) ประเด็นความคิดเห็นอื่น ๆ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ เสนอว่า ควรให้ทุนสนับสนุนโดยแบ่งกลุ่มงานวิจัยออกเป็นงานวิจัยเชิงคำนวณกับงานวิจัยเชิงทดลอง ควรศึกษาผลกระทบเชิงผลงาน (วงเงิน ระยะเวลา จำนวนและคุณภาพของผลงาน) ควรวางแผนในระยะยาวกรณีที่มีผู้สมัครจำนวนมากแต่จำนวนเงินงบประมาณไม่เพียงพอ ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ประกอบการขอรับทุน ผู้ขอรับทุนควรเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น และผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ค่าดัชนีผลกระทบควรระบุแยกตามสาขาวิชา ไม่ควรใช้ 0.5 เท่ากันหมดทุกสาขา ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ เสนอว่า ควรเพิ่มวงเงินทุนสนับสนุน ควรขยายผลงานจากสิทธิบัตร เป็นลิขสิทธิ์หรือผลงานอื่น ๆ ที่มีคุณค่าเทียบเท่าสิทธิบัตร ควรปรับปรุงภาคให้เอื้อต่อการวิจัยเชิงทฤษฎี และควรพิจารณาให้ทุนนี้เข้ากับทุนสนับสนุน RU

4.3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน พบว่า ในมาตรการที่ 4 นี้ มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. โดยคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 11-15 ปี และ มากกว่า 15 ปี เห็นด้วยกับมาตรการนี้กว่าคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี

จากข้อค้นพบข้างต้น ประเด็นที่น่าสนใจเป็นประเด็นการจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกันระหว่างคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จัดให้มาตรการนี้อยู่ในลำดับที่ 2 ในขณะที่ คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จัดให้มาตรการนี้อยู่ในลำดับที่ 5 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก หากได้รับนักศึกษา Post-Doc/Post-Grad จะทำให้มีโอกาสนในการสร้างผลงานเพิ่มขึ้นอีก จึงจัดอันดับให้อยู่ในลำดับที่ 2 ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยหรือประสบการณ์ปานกลาง ผลงานยังมีน้อย โอกาสที่จะได้รับทุนนี้ก็น้อยจึงจัดให้อยู่ในลำดับที่ 5

5) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU แบ่งข้อค้นพบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1) ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายปิด จากประเด็นข้อคำถามปลายปิดจำนวน 6 ประเด็นของมาตรการที่ 5 พบว่า คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยอย่างยิ่งกับมาตรการนี้ ส่วนประเด็นย่อย เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ประเด็น และ เห็นด้วย 2 ประเด็น ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้ทั้งภาพรวมและประเด็นย่อยทั้ง 6 ประเด็น ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน เพียงแต่สลับลำดับที่กันเท่านั้น โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ คือ (1) สอดคล้องกับการ

ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (2) สำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย และ (3) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ในขณะที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรกของกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ คือ (1) สำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย (2) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และ (3) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล สำหรับประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและคุ้มค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ในการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการทั้ง 5 มาตรการ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในการทำงานเดียวกัน โดยคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญกับมาตรการนี้เป็นลำดับที่ 3 เช่นเดียวกัน

5.2) ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายเปิด “ควรปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ หรือไม่ อย่างไร” โดยสรุปแล้วคณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้มีประเด็นความคิดเห็นดังนี้ คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ เสนอว่า ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยแยกตามสาขาวิชาของการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณา โดยให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การให้คำปรึกษา การบริการวิชาการ องค์ความรู้ใหม่ๆ และควรอนุญาตให้นำเงินทุนดังกล่าวไปซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ได้ ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เสนอว่า ควรให้นำวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาโทมีส่วนในการจัดตั้งโดยระบุไว้ในเกณฑ์อย่างเป็นทางการ ควรลดข้อกำหนดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ควรเน้นงานวิจัยที่สามารถนำไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรมหรือสังคมด้วย ควรปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือคณาจารย์ที่มีผลงานน้อย ควรจัดทุนสนับสนุนที่เป็น Local Money สำหรับ RU ที่ผลงานไม่ถึงเกณฑ์ RU ไม่ควรได้รับเงินสนับสนุนจาก มทส. เกิน 3-5 ปี ควรผลักดันให้ RU หางบประมาณจากภายนอกให้มากขึ้น การนำผลงานมาเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุน ไม่ควรนำผลงานที่ใช้อ้างอิงแล้วตามประกาศฯ ในมาตรการที่ 1 ถึงมาตรการที่ 4 มาอ้างอิงอีกครั้ง (มีความซ้ำซ้อน) ควรมีเงื่อนไขของผลงานและผลผลิตเช่นเดียวกับกรณีจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ครึ่งหนึ่งของงบประมาณที่รับไปต้องคืน ถ้าไม่ได้ผลผลิตตามที่กำหนด และควรมีการประเมินผลงานที่ผ่านมา เพื่อดูความคุ้มค่าของการให้เงินสนับสนุน

5.3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน พบว่า ในมาตรการที่ 5 นี้ มีเพียง 3 ด้านเท่านั้นที่คณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ (1) ช่วงอายุ (คณาจารย์ที่มีอายุช่วง 46-55 ปี เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่า 36 ปี) (2) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. แยกต่างหาก (คณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. ระหว่าง 5-10 ปี และ มากกว่า 15 ปี เห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อยกว่า 5 ปี) และ (3) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแตกต่างกัน (คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์

มากกว่า 10 เรื่อง มีเห็นด้วยกับมาตรการนี้มากกว่าคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ 0-2 เรื่อง และ 3-5 เรื่อง ตามลำดับ)

จากข้อค้นพบข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์ต่างก็เห็นด้วยกับมาตรการที่ 5 นี้ แต่ในการเสนอความคิดเห็นนั้น คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์ต้องการให้ปรับปรุงประกาศโดยให้ลดความสำคัญด้านผลงานตีพิมพ์ลงและควรให้ความสำคัญด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ด้านการให้คำปรึกษา ด้านบริการวิชาการ เป็นต้น ในขณะที่คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ เสนอให้ปรับเพิ่ม/ลดเกณฑ์ทางด้านปริมาณ เช่น เพิ่มนักวิจัยคุณวุฒิปริญญาโทให้มีส่วนในการจัดตั้ง ลดข้อกำหนดงบประมาณสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เน้นการนำผลการวิจัยไปช่วยแก้ปัญหาให้ภาคอุตสาหกรรมมากกว่าผลงานตีพิมพ์ เป็นต้น เมื่อพิจารณาภูมิหลังของคณาจารย์เพิ่มเติม จะเห็นได้ว่าข้อเสนอแนะส่วนหนึ่งมาจากพื้นฐานภูมิหลังของคณาจารย์ กล่าวคือ คณาจารย์ที่อายุน้อย ปฏิบัติงานให้กับ มทส. น้อย และมีผลงานน้อย ทำให้มีโอกาสที่จะได้รับทุนสนับสนุนตามมาตรการนี้น้อยตามไปด้วย ลักษณะของการเสนอแนะจึงต้องการให้ลดกฎเกณฑ์บางอย่างลง เพื่อให้มีโอกาสในการใช้ประโยชน์จากมาตรการนี้ ดังนั้น หากจะมีการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ ควรนำประเด็นข้อเสนอแนะของทั้งสองกลุ่มข้างต้นไปร่วมพิจารณาด้วย

5.2.3 อภิปรายผลความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. ต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

คณาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามพึงพอใจมากที่สุดต่อการให้บริการตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลการให้บริการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ การบริการของสถาบันวิจัยฯ มีจุดเด่นของการให้บริการด้าน (1) กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ สถาบันวิจัยฯ มีระบบและขั้นตอนไม่ซับซ้อน (2) เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความรวดเร็วในการให้บริการ มีความชัดเจนในการให้ข้อมูล มีความเป็นมิตร เป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี กระตือรือร้นในการให้บริการ มีใจบริการ มีการติดตามผลการดำเนินงาน มีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ให้ความกระจ่าง และสอบถามได้ตลอด) แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะที่สถาบันวิจัยฯ ควรปรับปรุง ดังนี้ (1) ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ได้แก่ ควรปรับปรุงให้มีกระบวนการ/ขั้นตอนที่รวดเร็วขึ้นเกี่ยวกับ การจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัย การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และการจ่ายเงินค่าตอบแทน ควรมีฐานข้อมูลโครงการวิจัย ฐานข้อมูลงานวิจัย ที่เจ้าของงานวิจัยได้ทำวิจัยไว้ในทุกรูปแบบของทุน เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้วิจัยได้ใช้ประโยชน์ ควรจัดทำผังอธิบายขั้นตอนที่เข้าใจง่ายและมีประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ทราบ และควรจัดทำผังแสดงผู้รับผิดชอบในแต่ละเรื่องเพื่อให้คณาจารย์ทราบว่าท่านใดดูแลรับผิดชอบเรื่องใด (2) ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ควรปรับปรุงในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้าน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ กฎระเบียบที่จำเป็นต้องทราบและชี้แจงแก่คณาจารย์

จากข้อค้นพบข้างต้น ถึงแม้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่จะพึงพอใจต่อการบริการตามมาตรการเชิงรุก สถาบันวิจัยฯ มีจุดเด่นที่คณาจารย์ยอมรับ แต่ก็ยังมีส่วนที่ต้องปรับปรุงทั้งด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ และด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ดังนั้น สถาบันวิจัยฯ ควรนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ในกรณีที่ มทส. ไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากโครงการ NRU หลังจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 มหาวิทยาลัยควรดำเนินมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยบางมาตรการต่อไป ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ทั้งที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ เนื่องจากคณาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นในทำนองเดียวกัน โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก คือ (1) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย และ (3) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล ประกอบกับการจัดอันดับความสำคัญของมาตรการเชิงรุกทั้ง 5 มาตรการ ซึ่งพบว่า ผลการจัดลำดับของคณาจารย์ คือ

ลำดับที่ 1 มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ลำดับที่ 2 มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ลำดับที่ 3 มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ลำดับที่ 4 มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรและตีพิมพ์ผลงานฯ

ลำดับที่ 5 มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ดังนั้น ภายใต้งบประมาณที่จำกัดหรือหากไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก สกอ. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาคงมาตรการต่าง ๆ ไว้ดังนี้ มาตรการที่ 1 มาตรการที่ 5 มาตรการที่ 4 และ มาตรการที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรการที่ 1 เป็นมาตรการด้านการสร้างแรงจูงใจ มาตรการที่ 5 เป็นการส่งเสริมให้คณาจารย์ทำงานร่วมกันแบบบูรณาการ มาตรการที่ 4 เหมาะสมกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และผลงานในระดับหนึ่งแล้ว และมีเกณฑ์ในการขอรับทุนไม่สูงนัก สำหรับมาตรการที่ 2 ยังเป็นมาตรการที่สำคัญ เนื่องจากเป็นมาตรการที่ช่วยในการผลิตผลงานวิจัยและผลงานตีพิมพ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่วนมาตรการที่ 3 อาจชะลอไว้ก่อนได้เนื่องจากต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง โดยบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย ประเภทงานประจำ เพื่อให้มาตรการต่าง ๆ

สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมาตรการทั้ง 5 มาตรการควรคงหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขไว้เช่นเดิม และใช้มาตรการเหล่านี้กับคณาจารย์/นักวิจัยที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก

2) สถาบันวิจัยและพัฒนา ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกสำหรับคณาจารย์/นักวิจัยที่มีผลงานในระดับกลาง เพื่อให้คณาจารย์/นักวิจัยกลุ่มนี้ ได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุก เช่นเดียวกับคณาจารย์/นักวิจัยที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอาจปรับให้เหมาะสมกับคณาจารย์/นักวิจัยกลุ่มนี้

3) สถาบันวิจัยและพัฒนา ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านการบ่มเพาะคณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ โดยอาจทำเป็นคลินิกสนับสนุนการวิจัย โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ ฯลฯ มาให้คำปรึกษาแก่คณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่ในทุก ๆ ด้าน เช่น การหาแหล่งทุนวิจัย การเขียนข้อเสนอโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็น ทั้งนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เพื่อให้คณาจารย์/นักวิจัยรุ่นใหม่นี้ ได้มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เช่นเดียวกับคณาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานมาก

4) สถาบันวิจัยและพัฒนา ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการ เนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัย พบว่า ยังมีหลายประเด็นที่คณาจารย์เข้าใจไม่ถูกต้อง เช่น ข้อเสนอแนะที่ว่า “จำนวนคนในการตั้ง RU ควรมีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากคณาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านใน มทส. มีจำนวนไม่มาก ควรพิจารณาให้มีการเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมเป็นนักวิจัยได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วน เช่น 70:30 และไม่นำผลงานวิจัยคนภายนอกมาคิดเป็นคะแนน” หรือ “ควรอนุญาตให้นำเงินทุนสนับสนุน RU ไปจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ได้ (เคยทำเรื่องขอไปและไม่ได้รับการอนุมัติ)” หรือ “สถาบันวิจัยฯ ควรมีฐานข้อมูลโครงการวิจัย ฐานข้อมูลงานวิจัย ที่เจ้าของงานวิจัยได้ทำวิจัยไว้ในทุกรูปแบบของทุน เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้วิจัยได้ใช้ประโยชน์” ซึ่งทั้งสามประเด็นที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ ใน 2 ประเด็นแรก ผู้ได้รับทุนอุดหนุนสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว แต่คณาจารย์บางส่วนยังไม่ทราบ ส่วนประเด็นที่ 3 สถาบันวิจัยฯ มีฐานข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการใช้ในการดำเนินงานที่ใช้งานได้ในระดับหนึ่ง มีฐานข้อมูลงานวิจัยของคณาจารย์ที่แล้วเสร็จ (ในรูปแบบของ Web Search) ที่แสดงบทความย่อ งานวิจัยที่แล้วเสร็จทั้งหมดของคณาจารย์ทุกท่าน แต่คณาจารย์บางส่วนอาจจะไม่ทราบในส่วนนี้เป็นต้น ทั้งนี้ ในการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอาจทำได้โดยการจัดเวทีพบปะสนทนากับคณาจารย์/นักวิจัยพร้อมกันทั้งมหาวิทยาลัย หรือพบปะพูดคุยคณาจารย์/นักวิจัยแยกตามสำนักวิชา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยที่ดำเนินการมา ชี้แจงหรือตอบประเด็นปัญหา/คำถามที่คณาจารย์/นักวิจัยยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจไม่ถูกต้องตรงกัน เป็นต้น

5) หาก มทส. ต้องการจะปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการต่าง ๆ ทั้ง 5 มาตรการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

5.1) **มาตรการที่ 1:** มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ หาก มทส. ต้องการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ อาจนำประเด็นต่อไปนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย ได้แก่

- การจ่ายค่าตอบแทนควรจ่ายให้เฉพาะผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น
- เพิ่มค่าดัชนีผลกระทบและความถี่ในการตีพิมพ์ เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลงาน
- การกำหนดค่าดัชนีผลกระทบควรกำหนดแยกตามสาขาวิชา

5.2) **มาตรการที่ 2:** มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad หาก มทส. ต้องการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ อาจนำประเด็นต่อไปนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย ได้แก่

- ด้านสวัสดิการของนักวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยมีสภาพที่สามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม และมีความมั่นคง เช่น ให้นักวิจัยเป็นตำแหน่งประจำ
- ด้านระยะเวลาในการจ้าง สัญญาควรปรับจากปีต่อปี เป็นระยะเวลา 2-3 ปี
- ด้านระยะเวลาในการตีพิมพ์ ควรแยกประเภทของงานวิจัยเชิงคำนวณและงานวิจัยเชิงทดลอง
- ด้านผลงานตีพิมพ์ที่เสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น
- ด้านจำนวนผลงานตีพิมพ์หลังการได้รับทุน ควรเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น

5.3) **มาตรการที่ 3:** มาตรการด้านทุน SUT-PhD หาก มทส. ต้องการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ อาจนำประเด็นต่อไปนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย ได้แก่

- การปรับปรุงประกาศฯ ควรคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลางที่ยังไม่มีผลงานมากพอ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับคณาจารย์กลุ่มนี้
- ควรจัดสรรจำนวนทุนต่อปีให้มากขึ้น เนื่องจากการสร้างผลงานให้กับ มทส.
- ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ประกอบการขอรับทุน ควรนำค่าดัชนีผลกระทบมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย และผู้ขอรับทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น

5.4) **มาตรการที่ 4:** มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ หาก มทส. ต้องการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ อาจนำประเด็นต่อไปนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย ได้แก่

- การปรับปรุงประกาศฯ โดยคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่ที่ยังมีผลงานน้อยหรือแบ่งกลุ่มการให้ทุนเป็นกลุ่มนักวิจัยรุ่นใหม่ กับกลุ่มนักวิจัยรุ่นกลาง-รุ่นใหญ่
- การให้ทุนควรแบ่งเป็นกลุ่มงานวิจัยเชิงคำนวณกับงานวิจัยเชิงทดลอง
- ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ขอรับทุน ผู้ขอรับทุนควรเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น
- ผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ค่าดัชนีผลกระทบควรระบุแยกตามสาขาวิชา ไม่ควรใช้ 0.5 เท่ากันทั้งหมด

5.5) **มาตรการที่ 5:** มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU หาก มทส. ต้องการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการนี้ อาจนำประเด็นต่อไปนี้ไปร่วมพิจารณาด้วย ได้แก่

- ควรลดข้อกำหนดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก และควรคำนึงถึงคณาจารย์รุ่นใหม่หรือคณาจารย์ที่มีผลงานน้อย
- ควรให้นักวิจัยที่มีคุณวุฒิปริญญาโทมีส่วนในการจัดตั้งโดยระบุไว้ในเกณฑ์อย่างเป็นทางการ
- ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาคะแนน โดยแยกตามสาขาวิชาของการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์
- ควรปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณา โดยให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การให้คำปรึกษา การบริการวิชาการ องค์กรความรู้ใหม่ ฯลฯ
- ควรเน้นงานวิจัยที่สามารถนำไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรมหรือสังคมด้วย
- การนำผลงานมาเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุน ไม่ควรนำผลงานที่ใช้อ้างอิงแล้วตามประกาศฯ ในมาตรการที่ 1 ถึงมาตรการที่ 4 มาอ้างอิงอีกครั้ง (มีความซ้ำซ้อน)
- ควรมีเงื่อนไขของผลงานและผลผลิตเช่นเดียวกับกรณีจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ครั้งหนึ่งของงบประมาณที่รับไปต้องคืน ถ้าไม่ได้ผลผลิตตามที่กำหนด
- ควรมีการประเมินผลงานที่ผ่านมา เพื่อดูความคุ้มค่าของการให้เงินสนับสนุน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

1) ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อหาแนวทางการผลักดัน RU สู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอย่างเป็นทางการ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ คณาจารย์มีข้อเสนอแนะว่า นอกจากการให้ความสำคัญกับการผลิตผลงานตีพิมพ์แล้ว ควรให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการ การนำผลการวิจัยไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรมหรือสังคมด้วย ซึ่งหาก RU มีบริบทครบทั้งทางด้าน การนำผลการวิจัยไปตีพิมพ์ บริการวิชาการ รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาให้กับสังคมได้แล้ว RU ก็สามารถที่จะก้าวไปสู่การศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางได้

2) ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับความเหมาะสมและความคุ้มค่าของมาตรการทั้ง 5 มาตรการ เนื่องจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของคณาจารย์มีค่าต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ ทั้ง 5 มาตรการ

3) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยด้วยกัน เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาในส่วนของ มทส. ต่อไป

รายการอ้างอิง

- กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ. (2555). **คู่มือการพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อสร้างความพึงพอใจของผู้รับบริการ**. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร, กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ.
- กวินทร์ ถิ่นคำพร. (2554). **ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการไม่ตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในโครงการวิจัยขนาดใหญ่ที่มีการติดตามไปข้างหน้าในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กวิสรา สุวรรณบุตร. (2551). **การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานส่งเสริมการศึกษาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). **การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2557). **ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การให้เงินสนับสนุนหลังปริญญาเอก กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ปีงบประมาณ 2557 (ครั้งที่ 17)**. แหล่งที่มา: http://www.grad.chula.ac.th/scholarship/download/Pragard_Posdoc_17.pdf
- ชนกสุตา เพ็ชรไทย. (2551). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรม และบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชายเลน : กรณีศึกษา ตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชำนาญ อินทร์ชัย. (2550). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธิดา ชูทวี. (2550). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาเอกมริ ตปญโญ (คงตางาม). (2553). **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอดอนมดแดง จังหวัด**

อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2557). **ประกาศศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร เรื่อง การรับสมัครนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post Doctoral Researcher) ประจำปีการศึกษา 2557.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิทยาการขั้นสูงเพื่อเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2557). **ทุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post-doctoral Fellowship).** แหล่งที่มา: <http://www.kmutt.ac.th/rippc/postdoc.htm>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2552 ก). **แบบเสนอโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2552 ข). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post-Doctoral Researcher) และทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2552 ค). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2553). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554 ก). **งบประมาณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554.** นครราชสีมา: ส่วนแผนงาน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554 ข). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) พ.ศ. 2554.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554 ค). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554 ง). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554 จ). **รายงานประจำปีที่ 1 (มกราคม-ธันวาคม 2554) โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2555). **งบประมาณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555.** นครราชสีมา: ส่วนแผนงาน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2556 ก). **งบประมาณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556.** นครราชสีมา: ส่วนแผนงาน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2556 ข). **เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการประจำสถาบันวิจัยและพัฒนา ครั้งที่ 1/2556.** นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2552). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** มหาสารคาม: สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2551). **ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก.** แหล่งที่มา: <http://www.tn.mahidol.ac.th/research/funding/Mahidol%20Income%20grant/MU%20postdoc%20fellowships%20program.pdf>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2551). **รายงานการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม.** รายงานการวิจัย. นครปฐม: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. (2554). **ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก ปีงบประมาณ 2557.** แหล่งที่มา: <http://masterorg.wu.ac.th/file/ird-20140108-084433-PYZy7.pdf>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.
- วิรัช พงศ์นภารักษ์ (2550). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักสรรพสามิตพื้นที่สาขาเมืองอุดรดิตถ์.** ภาคนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). **โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (National Research Universities)**. แหล่งที่มา: <http://www.nru.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). **คู่มือเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี : การบริหารคุณภาพโดยรวม**. นนทบุรี: สหมิตรพรีนติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2551). **คู่มือเทคนิคการปรับปรุงและพัฒนาองค์การเวอร์ชัน 1.0**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (ม.ป.ป.). **คู่มือการจัดทำมาตรฐานและการปรับปรุงการบริการ**. กรุงเทพมหานคร: สุขุมวิท มีเดีย มาร์เก็ตติ้ง.
- สุกัญญา มีแก้ว. (2554). **ความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. ภาคนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้า พรีนติ้ง.
- สุชีรา ภัทรายุทธวรรตน์. (2545). **คู่มือการวัดทางจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: เมติคัล มีเดีย.
- สุวิมล ติरणันท์. (2550). **การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Daniel, W. W. (1990). **Applied nonparametric statistics** (2nd ed.). Boston: PWS-KENT.
- Green, S. B., Salkind, N. J., Akey, T. M. (2000). **Using SPSS for windows analyzing and understanding data** (2nd ed.). Upper Sadder River, New Jersey: Prentice Hall.
- Kerlinger, F. N., and Lee, H. B. (2000). **Foundations of behavioral research** (4th ed.). Wadsworth: Thomson Learning.
- Siegel, S. and Castellan, N. J. (1988). **Nonparametric statistics for the behavioral sciences** (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Sprent, P. (1993). **Applied nonparametric statistical methods** (2nd ed). London: Chapman & Hall.

ภาคผนวก

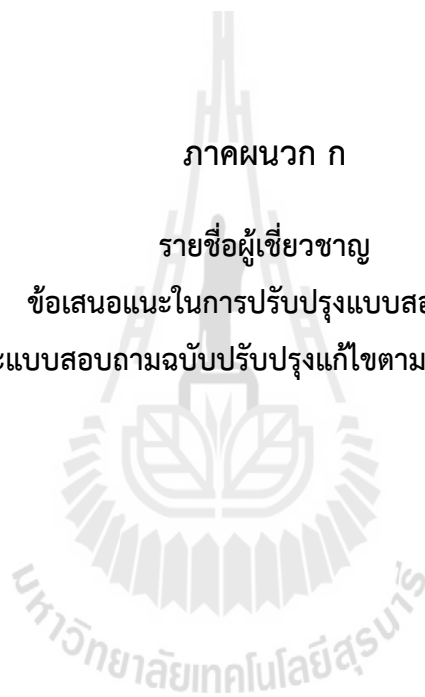

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม

และแบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ สาคริก	ศาสตราจารย์ สาขาเคมี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานวิจัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา	รองศาสตราจารย์ สาขาเคมี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานวิจัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา	รองศาสตราจารย์ สาขาเทคโนโลยีการจัดการ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการปรับปรุงแบบสอบถาม

จากการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง ดังนี้

1. ศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ สาคริก ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถามและประเด็นอื่น ๆ ดังนี้
 - 1) เนื่องจากมีความแตกต่างด้านการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรมีข้อมูลเชิงประจักษ์ (สถิติ) ระดับองค์กร แนบไปกับหนังสือนำ นอกจากนี้จะเป็นการประชาสัมพันธ์ผลงานแล้วยังเป็นการปูพื้นฐานความเข้าใจ (ผลงานก่อน/หลังมีประกาศ และ/หรือการใช้งบประมาณต่อผลงาน)
 - 2) ข้อมูลที่ใช้ในข้อ 1) อาจได้มาจากการวิเคราะห์ที่เป็นวัตถุประสงค์ในข้อ 2.1
 - 3) ในวัตถุประสงค์ข้อ 2.2 ควรแบ่งการวัดความพึงพอใจเป็นระดับองค์กร และระดับบุคคลอย่างชัดเจน มีหัวข้อใหญ่ระบุว่าเป็นระดับองค์กร ซึ่งต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม (ผลงาน)
 - 4) การแบ่งกลุ่มคณาจารย์ควรแบ่งในมิติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และศักยภาพด้านการวิจัยด้วย ตลอดจนผู้บริหารระดับต่าง ๆ (Supply) ควรมีการสุ่มตัวอย่างบุคลากรตามกลุ่มเพื่อสัมภาษณ์ โดยแบบที่เป็นทางการและตามอัธยาศัย (การวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลงานจึงมีความสำคัญมาก)
 - 5) ควรมีคำถามนำเกี่ยวกับการรับรู้รายละเอียดของประกาศ/และการใช้ประโยชน์จากประกาศให้ละเอียดมากขึ้นเพื่อจัดกลุ่ม

2. รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา ได้เสนอให้เพิ่มประเด็นคำถามในส่วนของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย

- 1) อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา
- 3) จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น Corresponding Author
- 4) จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับจากแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอก มทส.
- 5) การสอบถามความพึงพอใจไม่ควรถามทุกมาตรการ ควรถามในภาพรวมเพียงครั้งเดียว

3. รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา ได้เสนอให้ปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

- 1) ระดับการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ **จากเดิม** มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย **ไม่เห็นด้วยเลย** **เปลี่ยนเป็น** มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย **น้อยที่สุด**
- 2) ข้อคำถามความคิดเห็นข้อ 4) ในประกาศทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งมีข้อคำถามว่า “*ประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศ แรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น*” ให้แบ่งเป็น 2 ข้อ โดยแยกเป็น
 - ข้อ 4) ประกาศมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น
 - ข้อ 5) ประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น
- 3) ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการเกี่ยวกับประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ ในข้อแรกเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ โดยให้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับความรวดเร็วในการให้บริการ เช่น การจัดสรรทุน การทำสัญญา การเบิกจ่ายเงิน เป็นต้น

แบบสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส.

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส.

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจของคณาจารย์ มทส. เกี่ยวกับประกาศต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ตามโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาที่ทำหน้าที่ประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประกาศต่าง ๆ ดังกล่าว โดยความคิดเห็นและความพึงพอใจที่ได้จากการสำรวจในครั้งนี้ สถาบันวิจัยและพัฒนาจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงประกาศฉบับเดิมให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการของสถาบันวิจัยและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ประกาศของมหาวิทยาลัยที่จะสอบถามความคิดเห็นของคณาจารย์มีจำนวน 5 ฉบับได้แก่

- 1) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553
- 2) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post Doctoral Researcher) และทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง
- 3) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) พ.ศ. 2554
- 4) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554
- 5) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554

ทั้งนี้ รายละเอียดของประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์ทุกท่านในการตอบแบบสอบถามนี้

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประกาศฯ จำนวน 5 ฉบับ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการเกี่ยวกับประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่งงาน/ตำแหน่งทางวิชาการ

- อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์

2. ต้นสังกัด

- สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
 สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

3. อายุ

- น้อยกว่า 36 ปี 36-45 ปี 46-55 ปี มากกว่า 55 ปีขึ้นไป

4. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี 10 – 15 ปี มากกว่า 15 ปี

5. จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

- น้อยกว่า 3 เรื่อง 3-5 เรื่อง 6-10 เรื่อง มากกว่า 10 เรื่อง

6. จำนวนผลงานในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ที่ท่านเป็น Corresponding Author

- น้อยกว่า 3 เรื่อง 3-5 เรื่อง 6-10 เรื่อง มากกว่า 10 เรื่อง

7. จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยที่ท่านได้รับจากแหล่งทุนทั้งภายใน/ภายนอก มทส. เฉลี่ยต่อปี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

- น้อยกว่า 300,001 บาท 300,001-500,000 บาท
 500,001-1,000,000 บาท มากกว่า 1,000,000 บาท

8. ท่านได้ใช้ประโยชน์ (ได้รับค่าตอบแทน/ทุน/งบประมาณสนับสนุน) จากประกาศฯ ฉบับใดบ้าง

(หากไม่เคยได้รับประโยชน์ใด ๆ จากประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ ให้เลือกข้อสุดท้ายเพียงข้อเดียว)

- ค่าตอบแทนการตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ
 ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post Doctoral Researcher)
และหรือทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher)
 ทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD)
 ทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ
 งบประมาณสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย
 ไม่เคยได้รับค่าตอบแทน/ทุน/งบประมาณสนับสนุนใด ๆ จากประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประกาศฯ 5 ฉบับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประกาศฯ 5 ฉบับ

(รายละเอียดของประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับ ได้จัดทำเป็นเอกสารแนบท้ายแบบสอบถามฉบับนี้)

2.1 ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่าย

ค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553

- 1) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (World Class University)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6) ท่านคิดว่าเงินสนับสนุนที่ใช้สำหรับประกาศฉบับนี้มีความเหมาะสมและคุ้มค่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุน
สนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post Doctoral Researcher) และทุนสนับสนุนนักวิจัย
บัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง

- 1) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (World Class University)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้
คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงาน
วิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6) ท่านคิดว่าเงินสนับสนุนที่ใช้สำหรับประกาศฉบับนี้มีความเหมาะสมและคุ้มค่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุน เพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) พ.ศ. 2554

- 1) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (World Class University)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6) ท่านคิดว่าเงินสนับสนุนที่ใช้สำหรับประกาศฉบับนี้มีความเหมาะสมและคุ้มค่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554

- 1) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (World Class University)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6) ท่านคิดว่าเงินสนับสนุนที่ใช้สำหรับประกาศฉบับนี้มีความเหมาะสมและคุ้มค่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุน ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญ เฉพาะทาง พ.ศ. 2554

- 1) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินภารกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล (World Class University)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้ คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำงาน วิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6) ท่านคิดว่าเงินสนับสนุนที่ใช้สำหรับประกาศฉบับนี้มีความเหมาะสมและคุ้มค่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7) ท่านคิดว่าประกาศฉบับนี้สมควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ในกรณีที่มีงบประมาณมีจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด กรุณาเรียงลำดับความสำคัญของประกาศฯ ทั้ง 5 ฉบับข้างต้น จากมากไปน้อย (โดยระบุหมายเลข 1 2 3 4 และ 5 ตามความเห็นของท่าน)

ลำดับที่..... ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตรการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ พ.ศ. 2553

ลำดับที่..... ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอก (Post-Doctoral Researcher) และทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา (Post Graduate Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง

ลำดับที่..... ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) พ.ศ. 2554

ลำดับที่..... ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554

ลำดับที่..... ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง พ.ศ. 2554

2.7 ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรเพิ่ม/ลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยหรือไม่อย่างไร (โปรดให้รายละเอียด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

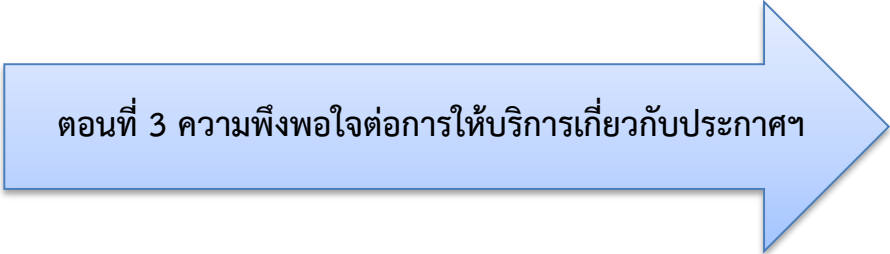
.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการเกี่ยวกับประกาศฯ 5 ฉบับ

ประเด็นความพึงพอใจที่วัด	ระดับความพึงพอใจ					ไม่แสดง ความ คิดเห็น
	พอใจ มาก	พอใจ	พอใจน้อย จน เกือบจะ ไม่พอใจ	ไม่ พอใจ	ไม่ พอใจ มาก	
ความพึงพอใจต่อกระบวนการ/ขั้นตอนให้บริการ						
1) ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยากซับซ้อน และมีความคล่องตัว						
2) ความรวดเร็วในการให้บริการ เช่น การจัดสรรทุน การทำสัญญา การเบิกจ่ายเงิน เป็นต้น						
3) มีความสะดวกในการติดต่อสอบถามและ ประสานงาน						
4) ให้บริการครบถ้วนถูกต้อง						
5) ความชัดเจนในการอธิบาย ชี้แจง และแนะนำ ขั้นตอนในการให้บริการ						
ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ						
1) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส หรือการพูดจาด้วยถ้อยคำและน้ำเสียงสุภาพ						
2) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเอาใจใส่ กระตือรือร้น และมีความพร้อมในการให้บริการ						
3) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความรู้ ความสามารถในการ ให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ						
ความพึงพอใจต่อผลการให้บริการ						
1) ได้บริการที่ตรงตามความต้องการ						
2) ผลการให้บริการโดยภาพรวม						

จุดเด่นของการให้บริการ

.....

จุดที่ควรปรับปรุง

.....

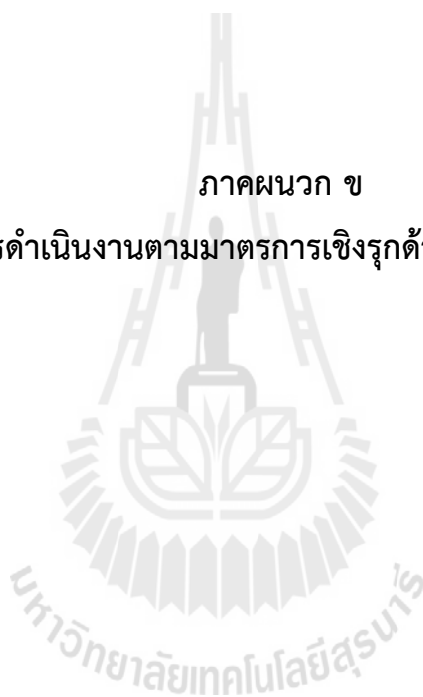
ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงการให้บริการ

.....

.....

ภาคผนวก ข

ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส.

ตารางที่ ข1 จำนวนบทความที่ขอรับค่าตอบแทน และเงินตอบแทนที่จ่ายแก่คณาจารย์ ตามมาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ปีงบประมาณ พ.ศ.	จำนวนบทความ							เงินค่าตอบแทน (ล้านบาท)						
	สวว.	สวทส.	สวทก.	สววศ.	สวพ.	สวพย.	รวม	สวว.	สวทส.	สวทก.	สววศ.	สวพ.	สวพย.	รวม
2553	44	1	33	49	0	1	128	1.198	0.012	0.765	1.075	0	0.006	3.056
2554	109	2	58	71	0	1	241	3.521	0.018	1.690	1.514	0	0.006	6.749
2555	98	1	59	93	1	5	257	3.054	0.012	1.484	1.934	0.017	0.108	6.609
2556	75	1	21	45	1	1	144	2.237	0.012	0.438	0.815	0.024	0.027	3.553
รวม	326	5	171	258	2	8	770	10.010	0.054	4.377	5.338	0.041	0.147	19.967

ที่มา: ฐานข้อมูลสถาบันวิจัยและพัฒนา ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

ตารางที่ ข2 จำนวนทุนที่จัดสรรของมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ปีงบประมาณ พ.ศ.	จำนวนทุนที่จัดสรร											
	Post-Doc/Post-Grad				Post-Doc				Post-Grad			
	สวว.	สวทก.	สววศ.	รวม	สวว.	สวทก.	สววศ.	รวม	สวว.	สวทก.	สววศ.	รวม
2553	10	13	7	30	8	4	3	15	2	9	4	15
2554	9	8	7	24	6	1	0	7	3	7	7	17
2555	9	13	4	26	8	3	0	11	1	10	4	15
2556	12	8	8	28	8	3	3	14	4	5	5	14
รวม	40	42	26	108	30	11	6	47	10	31	20	61

ที่มา: ผู้ประสานงานทุน Post-Doc/Post-Grad ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

ตารางที่ ข3 จำนวนเงินสนับสนุนของมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ปีงบประมาณ พ.ศ.	เงินสนับสนุน (ล้านบาท)											
	Post-Doc/Post-Grad				Post-Doc				Post-Grad			
	สว.	สวทก.	สวศ.	รวม	สว.	สวทก.	สวศ.	รวม	สว.	สวทก.	สวศ.	รวม
2553	3.890	4.572	2.556	11.018	3.242	1.656	1.260	6.158	0.648	2.916	1.296	4.860
2554	3.492	2.688	2.106	8.286	2.520	0.420	0.000	2.940	0.972	2.268	2.106	5.346
2555	3.684	4.500	1.296	9.480	3.360	1.260	0.000	4.620	0.324	3.240	1.296	4.860
2556	4.656	2.880	2.880	10.416	3.360	1.260	1.260	5.880	1.296	1.620	1.620	4.536
รวม	15.722	14.640	8.838	39.200	12.482	4.596	2.520	19.598	3.240	10.044	6.318	19.602

ที่มา: ผู้ประสานงานทุน Post-Doc/Post-Grad ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

ตารางที่ ข4 ผลงานตีพิมพ์ที่เกิดจากมาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ปีงบประมาณ พ.ศ.	ผลงานวิจัยตีพิมพ์
2553	30
2554	23
2555	9
2556	0
รวม	62

ที่มา: ผู้ประสานงานทุน Post-Doc/Post-Grad ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

ตารางที่ ข5 จำนวนทุนที่จัดสรรและเงินสนับสนุนตามมาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ปีงบประมาณ พ.ศ.	จำนวนทุนที่จัดสรร				เงินสนับสนุน (ล้านบาท)			
	สว.	สวทก.	สวศ.	รวม	สว.	สวทก.	สวศ.	รวม
2554	10	4	1	15	15.289	5.640	1.430	22.359
2556	4	3	1	8	7.208	5.406	1.390	14.004
รวม	14	7	2	23	22.497	11.046	2.820	36.363

ที่มา: ผู้ประสานงานทุน SUT-PhD ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

หมายเหตุ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ไม่มีการจัดสรร

ตารางที่ ข6 จำนวนทุนที่จัดสรรตามมาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการนานาชาติ

ปีงบประมาณ พ.ศ.	จำนวนทุนที่จัดสรร					เงินสนับสนุน (ล้านบาท)				
	สว.	สวทก.	สวศ.	สวพย.	รวม	สว.	สวทก.	สวศ.	สวพย.	รวม
2554	3	4	1	0	8	0.600	0.800	0.200	0.000	1.600
2555	8	6	3	2	19	1.600	1.200	0.600	0.400	3.800
2556	2	0	3	0	5	0.400	0.00	0.600	0.000	1.000
รวม	13	10	7	2	32	2.600	2.000	1.400	0.400	6.400

ที่มา: ผู้ประสานงานทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงาน ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

ตารางที่ ข7 จำนวน RU ที่จัดสรรและเงินสนับสนุนตามมาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ลำดับ ที่	ชื่อ RU	หัวหน้า RU	สังกัด	2554	2555	รวม
1	ศูนย์วิจัยเชื้อพันธุจุลินทรีย์เพื่อการผลิตอาหารและพลาสติกชีวภาพ	ผศ. ดร. สุรลักษณ์ รอดทอง	สวว.	515,000	563,000	1,078,000
2	ศูนย์วิจัย Synchrotron Radiation and Renewal Energy	รศ. ดร. ประพันธ์ แม่นยำ	สวว.	2,000,000	1,000,000	3,000,000
3	ศูนย์วิจัย Advance Nanomaterials	ศ. ดร. ชูกิจ ลิ้มปิฉ่างค์	สวว.	2,000,000	2,000,000	4,000,000
4	ศูนย์วิจัยฟิสิกส์ทฤษฎี	Prof. Dr. Yupeng Yan	สวว.	678,000	840,000	1,518,000
5	ศูนย์วิจัยอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีโปรตีน	รศ. ดร. หนึ่ง เตียอำรุง	สวทก.	1,272,000	1,214,000	2,486,000
6	ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีตัวอ่อนและเซลล์ต้นกำเนิด	ผศ. ดร. รังสรรค์ พาลพ่าย	สวทก.	778,000	884,000	1,662,000
7	ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว	ผศ. ดร. สุเวทย์ นิงสานนท์	สวทก.	420,000	-	420,000
8	ศูนย์วิจัยพลังงานลม แดด ชีวมวล และการอนุรักษ์พลังงาน	รศ. ดร. ทวีช จิตรสมบูรณ์	สววศ.	436,000	486,000	922,000
9	ศูนย์วิจัยความเป็นเลิศด้านวิศวกรรมโยธา	ศ. ดร. สุขสันต์ หอพิบูลสุข	สววศ.	815,000	981,000	1,796,000
10	ศูนย์วิจัยเชี่ยวชาญพิเศษด้านไฟฟ้าพลังงาน วัสดุนำสมัย และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	ผศ. ดร. อนันท์ อุณศิริไทย์	สววศ.	615,000	-	615,000
11	ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม	รศ. ร.อ. ดร. กนต์ธร ชำนิประศาสน์	สววศ.	315,000	291,000	606,000
12	ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านชีวมวล	ผศ. ดร. วีระชัย อาจหาญ	สววศ.	336,000	-	336,000
13	ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีขั้นสูงด้านโทรคมนาคม	ผศ. ดร. พิระพงษ์ อุซารสกุล	สววศ.	625,000	622,000	1,247,000
14	กลุ่มวิจัยเคมีวัสดุ	รศ. ดร. จตุพร วิทยาคูณ	สวว.	867,000	1,000,000	1,867,000
15	กลุ่มวิจัยชีวเคมี-เคมีไฟฟ้า	รศ. ดร. วิภา สุจินต์	สวว.	389,000	466,000	855,000
16	กลุ่มวิจัยเคมีเชิงคำนวณขั้นสูง	รศ. ดร. อนันต์ ทองระอา	สวว.	389,000	447,500	836,500
17	กลุ่มวิจัยการจัดการดิน น้ำ และธาตุอาหารเพื่อการผลิตพืช	ผศ. ดร. สุดชล วัณประเสริฐ	สวทก.	594,000	563,000	1,157,000
18	กลุ่มวิจัยอิเล็กทรอนิกส์กำลัง เครื่องจักรกล และการควบคุม	อ. ดร. กองพัน อารีรักษ์	สววศ.	394,000	500,000	894,000

ตารางที่ ข7 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อ RU	หัวหน้า RU	สังกัด	2554	2555	รวม	
19	กลุ่มวิจัยและพัฒนาโภชนศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์	ผศ. ดร. ปราโมทย์ แพงคำ	สวทก.	-	729,000	729,000	
20	กลุ่มวิจัยและพัฒนาการผลิตสัตว์เพื่อเพิ่มผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ	ผศ. ดร. สุรินทร์ บุญอนันตธนสาร	สวทก.	-	476,000	476,000	
21	หน่วยวิจัยพัฒนาเฉพาะด้านเทคโนโลยีการผลิตกุ้งและการจัดการโรคกุ้ง สำหรับพื้นที่ปลูกกุ้งในประเทศไทย	อ. ดร. ณัฐธิญา เบือนสันเทียะ	สวทก.	326,000	500,000	826,000	
22	ห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีชีวภาพบนผิวเฟจ	รศ. เกศชกรหญิง ดร มณฑารพ ยมาภัย	สวทก.	352,000	461,500	813,500	
23	หน่วยวิจัยกลศาสตร์ธรณี	รศ. ดร. กิตติเทพ เพ็องขจร	สวทศ.	500,000	500,000	1,000,000	
24	หน่วยวิจัยวิศวกรรมข้อมูล	รศ. ดร. นิตยา เกิดประสพ	สวทศ.	384,000	476,000	860,000	
				รวมศูนย์วิจัย	10,180,000	8,881,000	19,061,000
				รวมกลุ่มวิจัย	3,258,000	4,181,500	7,439,500
				รวมหน่วยวิจัย/ห้องปฏิบัติการวิจัย	1,562,000	1,937,500	3,499,500
				รวม	15,000,000	15,000,000	30,000,000

ที่มา: ผู้ประสานงานทุนสนับสนุน RU ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556

- หมายเหตุ
1. ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีขั้นสูงด้านโทรคมนาคม มีสถานะเป็นกลุ่มวิจัยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
 2. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 อยู่ในระหว่างการจัดสรรงบประมาณ ในวงเงินงบประมาณ 15,000,000 บาท
 3. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2556 มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ ปีละ 10,000,000 บาท และ NRU สมทบ 5,000,000 บาท

ภาคผนวก ค

ความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ตารางที่ ค1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย

ประเด็นความคิดเห็น	ภาพรวม				คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์				คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์			
	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย
มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ												
สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย	181	4.24	0.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	83	4.30	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	98	4.19	0.64	เห็นด้วย
สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล	181	4.17	0.68	เห็นด้วย	83	4.16	0.74	เห็นด้วย	98	4.17	0.63	เห็นด้วย
สมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	181	4.29	0.75	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	83	4.31	0.78	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	98	4.27	0.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัย	181	4.15	0.76	เห็นด้วย	83	4.24	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	98	4.07	0.8	เห็นด้วย
สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัย	181	4.15	0.74	เห็นด้วย	83	4.25	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	98	4.07	0.75	เห็นด้วย
ความเหมาะสมและคุ้มค่า	181	3.82	0.85	เห็นด้วย	83	3.91	0.88	เห็นด้วย	98	3.73	0.82	เห็นด้วย
ภาพรวม	181	4.13	0.61	เห็นด้วย	83	4.20	0.63	เห็นด้วย	98	4.08	0.60	เห็นด้วย
มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad												
สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย	179	4.13	0.73	เห็นด้วย	30	4.63	0.49	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	4.03	0.74	เห็นด้วย
สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล	179	4.17	0.73	เห็นด้วย	30	4.70	0.54	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	4.07	0.72	เห็นด้วย
สมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	179	4.17	0.76	เห็นด้วย	30	4.70	0.54	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	4.07	0.76	เห็นด้วย
ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัย	179	4.02	0.86	เห็นด้วย	30	4.57	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	3.91	0.87	เห็นด้วย
สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัย	179	4.01	0.82	เห็นด้วย	30	4.57	0.63	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	3.90	0.81	เห็นด้วย
ความเหมาะสมและคุ้มค่า	179	3.90	0.84	เห็นด้วย	30	4.33	0.96	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	3.81	0.79	เห็นด้วย
ภาพรวม	179	4.07	0.70	เห็นด้วย	30	4.58	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	149	3.96	0.68	เห็นด้วย

ตารางที่ ค1 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น	ภาพรวม				คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์				คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์				
	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย	
มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD													
สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย	180	4.17	0.73	เห็นด้วย	16	4.38	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	4.15	0.73	เห็นด้วย	
สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล	180	4.21	0.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	4.44	0.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	4.19	0.68	เห็นด้วย	
สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	180	4.22	0.76	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	4.63	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	4.18	0.76	เห็นด้วย	
ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัย	180	4.07	0.80	เห็นด้วย	16	4.38	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	4.04	0.80	เห็นด้วย	
สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัย	180	4.01	0.82	เห็นด้วย	16	4.38	0.89	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	3.97	0.81	เห็นด้วย	
ความเหมาะสมและคุ้มค่า	180	3.89	0.86	เห็นด้วย	16	4.06	1.06	เห็นด้วย	164	3.87	0.85	เห็นด้วย	
ภาพรวม	180	4.10	0.69	เห็นด้วย	16	4.38	0.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	164	4.07	0.68	เห็นด้วย	
มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ													
สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย	182	4.17	0.76	เห็นด้วย	31	4.32	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	151	4.14	0.78	เห็นด้วย	
สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล	182	4.15	0.80	เห็นด้วย	31	4.32	0.7	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	151	4.12	0.82	เห็นด้วย	
สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	182	4.19	0.79	เห็นด้วย	31	4.35	0.66	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	151	4.16	0.81	เห็นด้วย	
ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัย	182	4.12	0.78	เห็นด้วย	31	4.32	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	151	4.07	0.8	เห็นด้วย	
สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัย	182	4.02	0.84	เห็นด้วย	31	4.19	0.87	เห็นด้วย	151	3.98	0.83	เห็นด้วย	
ความเหมาะสมและคุ้มค่า	182	3.85	0.93	เห็นด้วย	31	4.10	0.87	เห็นด้วย	151	3.79	0.93	เห็นด้วย	
ภาพรวม	182	4.08	0.72	เห็นด้วย	31	4.27	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	151	4.04	0.74	เห็นด้วย	

ตารางที่ ค1 (ต่อ)

ประเด็นความคิดเห็น	ภาพรวม				คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์				คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์				
	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย	N	M	SD	ความหมาย	
มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU													
สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย	183	4.19	0.80	เห็นด้วย	58	4.33	0.87	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	125	4.12	0.77	เห็นด้วย	
สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล	183	4.16	0.80	เห็นด้วย	58	4.36	0.83	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	125	4.07	0.77	เห็นด้วย	
สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	183	4.16	0.84	เห็นด้วย	58	4.31	0.94	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	125	4.10	0.78	เห็นด้วย	
ช่วยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศการวิจัยให้คณาจารย์/นักวิจัย	183	4.08	0.82	เห็นด้วย	58	4.23	0.85	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	125	4.01	0.8	เห็นด้วย	
สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์/นักวิจัย	183	4.01	0.83	เห็นด้วย	58	4.16	0.89	เห็นด้วย	125	3.94	0.8	เห็นด้วย	
ความเหมาะสมและคุ้มค่า	183	3.86	0.93	เห็นด้วย	58	3.95	1.12	เห็นด้วย	125	3.82	0.83	เห็นด้วย	
ภาพรวม	183	4.08	0.76	เห็นด้วย	58	4.22	0.82	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	125	4.01	0.73	เห็นด้วย	

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556 และจากการคำนวณ

ตารางที่ ค2 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 1

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>(1) ดีแล้ว เหมาะสมแล้ว ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข (5 ความคิดเห็น)</p> <p>(2) ควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักวิจัย</p>	<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>ดีอยู่แล้ว ละเอียดครอบคลุมแล้ว (2 ความคิดเห็น)</p>
<p>2) ควรปรับปรุงด้านค่าตอบแทน</p> <p>(1) ไม่ควรมีการจำกัดเพดานค่าตอบแทน (2 ความคิดเห็น) นอกจากนี้ ควรนำค่า JIF มาคิดรวมให้มากกว่านี้ เพราะจะทำให้ให้นักวิจัยได้พัฒนาคุณภาพของงานวิจัยให้สามารถตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF สูง ๆ ได้</p> <p>(2) น่าจะให้เงินค่าตอบแทนมากขึ้น</p> <p>(3) พิจารณาให้ค่าตอบแทนเป็นกรณีพิเศษเพิ่มเติม สำหรับคณาจารย์ที่สามารถตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่า JIF > 10 และเป็นผู้ประพันธ์หลัก (Corresponding Author) เพื่อสร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ผลิตผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูง</p> <p>(4) ควรจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์วารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เฉพาะผู้ประพันธ์หลักที่มี “มทส.” เป็นหน่วยงานต้นสังกัดเท่านั้น (3 ความคิดเห็น)</p>	<p>2) ควรปรับปรุงด้านค่าตอบแทน</p> <p>(1) การจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ ควรจ่ายให้เฉพาะผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้</p> <p>(2) การให้ค่าตอบแทนโดยอิงตาม JIF ควรคำนึงถึงประเด็นที่ JIF โดยรวมของวารสารของแต่ละสายวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่างกัน (เช่น สายสังคม และวิทยาศาสตร์ การแพทย์) (เช่นที่ สกว. ทำอยู่)</p> <p>(3) ข้อกำหนดบางประการเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้ ควรให้ความสำคัญกับ JIF มากกว่าจำนวนผลงาน หรือชื่อชนิดผลงาน (Article/Proceedings)</p> <p>(4) ผลงานตีพิมพ์แบบ Proceedings ที่อยู่ในฐานข้อมูลสากลของ SCOPUS หรือ ISI น่าจะมีความสำคัญเทียบเท่าหรือมากกว่าวารสารตีพิมพ์ที่ไม่อยู่ใน SCOPUS หรือ ISI (ข้อ 7) ดังนั้น ควรได้รับค่าตอบแทนด้วย</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>(5) อัตราค่าตอบแทน 2553 เป็นส่วนที่ช่วยผลักดันให้คณาจารย์ตีพิมพ์วารสารนานาชาติ ถ้าหากจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เช่น ลดค่าตอบแทนลง อาจทำให้จำนวนบทความในวารสารนานาชาติต่อปีน้อยลง</p> <p>(6) การคำนวณค่าตอบแทน หากจะให้เป็นธรรม ควรมีการแยกระดับของวารสาร เช่น วารสารในสมาคม ควรมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น จากนั้นค่อยตามด้วยวารสารที่มีฐานใน ISI เป็นต้น</p> <p>(7) ควรหักค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ (Publication Charge) ที่เบิก และจ่ายค่าตอบแทนโดยหารจำนวนผู้เขียนที่ระบุในบทความทั้งหมด</p> <p>(8) ไม่ควรจ่ายค่าตอบแทน กรณีที่วารสารนั้นอยู่ใน SCOPUS แต่ไม่มีคุณภาพ (ขาดการ Review อย่างแท้จริง)</p> <p>(9) การให้ค่าตอบแทนควรคำนึงถึงลักษณะการดำเนินการและขั้นตอนของกระบวนการตีพิมพ์ว่า มีมาตรฐาน คุณภาพ และจริยธรรมหรือไม่ แม้ว่าผลงานอาจจะอยู่ในฐานข้อมูล SCOPUS แต่ถ้าการตีพิมพ์มีความไม่โปร่งใส เช่น การจ่ายเงินเพื่อให้ตีพิมพ์ ใน Proceedings ที่ไม่มีกระบวนการคัดกรอง จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยและกระทบต่อภาพลักษณ์โดยรวมของงานวิจัยที่มีชื่อของ มทส.</p>	<p>(5) ค่าตอบแทนจะให้เฉพาะที่เป็น Article ส่วน Proceedings ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ทั้ง ๆ ที่ Proceedings ก็มี JIF และสามารถสืบค้นจากระบบ SCOPUS และ ISI ได้ ในขณะที่บาง Article ค่า JIF ต่ำมาก แต่สามารถนำมาเบิกจ่ายค่าตอบแทนได้ ควรปรับปรุงให้ Proceedings สามารถเบิกจ่ายค่าตอบแทนได้ด้วยเช่นกัน ถ้า Proceedings นั้นมี JIF และสามารถสืบค้นได้จาก SCOPUS</p> <p>(6) ควรพิจารณาให้มีค่าตอบแทนกับการตีพิมพ์พวกฐานข้อมูลที่ไม่ใช่ SCOPUS และ ISI ด้วยเป็นกรณี ๆ ไป</p> <p>(7) ไม่เห็นด้วยที่จะให้ค่าตอบแทนในอัตราก้าวหน้าถึง 40,000.- บาท เพราะเอื้ออำนวยให้เฉพาะงานวิจัยที่ทำงานสบาย ๆ ในห้องปฏิบัติการเท่านั้น งานวิจัยที่ทำงานลำบากในพื้นที่ที่ต้องผจญกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดินฟ้าอากาศที่แปรปรวน ไม่มีโอกาสที่จะผลิตผลงานได้เร็ว แต่งานลักษณะนี้อาจมีประโยชน์กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก เช่น การผลิตพันธุ์พืชและสัตว์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก ก็น่าจะพิจารณาเป็นพิเศษ เช่น อาจให้ขึ้นงานละ 100,000.- บาท หรือมากกว่า เป็นต้น</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>(10) ควรลดจำนวนเงินค่าตอบแทนลง (2 ความคิดเห็น) อยากให้มหาวิทยาลัย ทบทวนงบประมาณที่เสียไปกับเรื่องที่กำลังข้างต้น เปลี่ยนนโยบายมา พัฒนาในส่วนที่เป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยในอนาคตที่เป็นรูปธรรม เป็นผู้นำ อย่าเป็นผู้ตาม อย่ารอนจนกระทั่งมหาวิทยาลัยอื่นเลิกจ่ายค่า ตีพิมพ์ แล้วเราค่อยทำตาม</p>	<p>(8) การจ่ายค่าตอบแทนควรยึดถือโอกาสและความเสมอภาคของงานวิจัยทุก สาขาเป็นหลัก</p> <p>(9) บางข้อของประกาศ เช่น ข้อ 8 ไม่ระบุกรอบของการขอรับค่าตอบแทน (เช่น กรณีตีพิมพ์งานวิจัยนานาชาติ มาแล้ว 2-3 ปี ก่อนประกาศ หรือ กรณีหลังมีประกาศ)</p> <p>(10) ควรปรับค่าตอบแทนเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 3 ปี</p> <p>(11) ค่าตอบแทนมีผลต่อการทำวิจัยน้อยกว้างบวิจัย เพราะงานวิจัยต้องเริ่ม จากการมีงบประมาณก่อน ค่าตอบแทนเป็นผลพลอยได้</p> <p>(12) หากจะให้ได้ผลดีที่สุดทั้งต่อมหาวิทยาลัย และนักศึกษา ควรนำ งบประมาณดังกล่าวมาสนับสนุนนักศึกษาให้มีโอกาสนำเสนอผลงานที่ ต่างประเทศหรือตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF สูง ๆ ซึ่งคนที่จะได้รับ ค่าตอบแทนโดยตรงคือ นักศึกษา ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาาก็ให้ได้ตาม สมควร</p> <p>(13) ยังไม่เห็นการให้ค่าตอบแทนการตีพิมพ์ระดับชาติเท่าใด ซึ่งจริง ๆ ระดับชาติมีผลต่อการนำไปใช้ของบุคลากรต่าง ๆ ในประเทศ และการ ตีพิมพ์ระดับชาติ คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศเรามากกว่าด้วย</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>3) ควรปรับปรุงด้านค่าดัชนีผลกระทบ</p> <p>(1) เพิ่ม JIF ให้สูงขึ้น</p> <p>(2) พิจารณาเพิ่มช่วงค่า JIF เช่น 0.5-1.0, 1.1-2.0, 2.1-3.0, 3.1-4.0 เพื่อกระตุ้นให้ตีพิมพ์ให้มี JIF สูงขึ้น</p> <p>(3) การคำนวณตามค่า JIF อย่างเดียว ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างสาขาวิชาที่มีการตีพิมพ์สูงกับสาขาวิชาที่มีการตีพิมพ์และอ้างอิงน้อย</p> <p>(4) เมื่อดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว พิจารณาจากสถิติ ควรเพิ่มเกณฑ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาให้มีคุณภาพผลงานวิจัยที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เช่น การกำหนด JIF ให้เป็นน้ำหนักที่มากขึ้น ความถี่ให้สูงขึ้น เป็นต้น เนื่องจาก JIF เป็นเกณฑ์มาตรฐานเกณฑ์หนึ่งที่สำคัญ ในการช่วยยกคุณภาพซึ่งจักเป็นผลดีกับมหาวิทยาลัย</p> <p>(5) น่าจะมีดัชนี Country Impact Factor (CIF) บ้างก็น่าจะดี บทความตีพิมพ์ที่มี JIF สูงอาจไม่เกิดประโยชน์หรือเกิดประโยชน์น้อยต่อประเทศก็ได้ แต่ในขณะที่เดียวกับบทความบางอย่างที่ JIF น้อย แต่สามารถปรับประยุกต์ใช้กับสังคมไทยได้อย่างเกิดประโยชน์ JIF เป็นของฐานข้อมูลต่างประเทศ CIF เป็นของฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่คนไทย สังคมไทย</p>	<p>3) ควรปรับปรุงด้านค่าดัชนีผลกระทบ</p> <p>(1) ในไม่ช้านี้ JIF น่าจะไม่น่าเป็นที่น่าเชื่อถือในการอ้างอิงคุณภาพของวารสาร และในแต่ละสาขาวิชาไม่อาจเทียบ JIF ได้ ดังนั้น ควรทบทวนกรณีการใช้ JIF ในการตั้งเป็นกฎเกณฑ์อัตราค่าตอบแทน และ มทส. ก็มีวารสารเป็นของตนเอง กรณีดังกล่าวนี้ไม่ช่วยยกระดับความสำคัญของวารสาร มทส. เอง</p> <p>(2) อยากให้พิจารณาช่วงการกำหนดค่า JIF เนื่องจากวารสารบางฉบับเป็นวารสารที่ดีในบางสาขา แต่ยังไม่มีการกำหนดค่า JIF อย่างเป็นทางการ เช่น ในสาขาของ Environmental management บางวารสารมีการกำหนด JIF เช่น EIA review, J. of Env. Poling & Planning แต่บางวารสาร ยังไม่ได้กำหนด เช่น Impact assessment & Project appraisal J., J. of Env. Poling & management เป็นต้น ดังนั้น ไม่แน่ใจว่าการกำหนดเกณฑ์เรื่อง JIF นั้น จะเป็นธรรม (Fair) สำหรับทุกสาขาหรือไม่</p> <p>(3) การใช้ JIF เป็นตัวแปรในการคำนวณค่าตอบแทนไม่เป็นธรรม เนื่องจากวารสารในบางสาขาวิชา ถึงมีชื่อเสียงเป็น 1 ใน 10 (Top Ten) ของวิชาชีพ เช่น สังคม พยาบาล ค่า JIF สูงสุดก็ไม่เกิน 3 ควรจะ</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>(6) ค่า JIF ในการกำหนดอัตราการจ่ายค่าตอบแทน ควรแยกเป็นสาขาวิชา โดยให้สถาบันวิจัยฯ ศึกษาว่าในแต่ละสาขาวิชา วารสารต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์ เป็นเช่นใด และค่าดัชนีผลกระทบเป็นอย่างไร</p>	<p>มีเพดาน JIF หรือไม่? ฝากพิจารณา เช่น JIF 0-1 ใช้สูตร 1 JIF 1-3 ใช้สูตร 2, JIF > 3.01 ใช้สูตร 3 วารสารในประเทศ ใช้สูตร 4</p>
<p>4) อื่น ๆ</p> <p>(1) ควรพิจารณาฐานข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ SCOPUS หรือ ISI ว่าควรนับเป็นฐานข้อมูลสากลหรือไม่</p> <p>(2) วารสารวิชาการใน 1 เรื่องที่มีชื่อผู้เขียนยาวเต็ม 1 บรรทัด (บางทีก็ยังไม่พอ ต้องต่อบรรทัดที่ 2) ทั้ง ๆ ที่บางคนไม่ได้มีส่วนร่วมเลย ขอข้ามชื่อเพื่อไว้ขอค่าตีพิมพ์และขอผลงานทางวิชาการเท่านั้น มหาวิทยาลัยน่าจะสนับสนุนงานวิจัยที่สามารถไปพัฒนาชุมชนหรือระดับอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าวารสารตีพิมพ์ที่แขวนไว้บนห้าง</p> <p>(3) Although I do not like the principle of this fund, I am happy to have it because I do not have enough research money to support my lab, particularly student salaries, so this provides an important source of funding for the research with very clear criteria.</p>	<p>4) อื่น ๆ</p> <p>(1) ควรสนับสนุนขบตีพิมพ์วารสารในประเทศที่ สกอ. และ สกว. ยอมรับ</p> <p>(2) ข้อ 9 เอื้อให้บุคลากรหลายกลุ่ม ซึ่งเป็นข้อดี แต่ทางปฏิบัติ บทบาทความรับผิดชอบ บางกลุ่มบุคลากรอาจตีพิมพ์งานวิจัยนานาชาติได้ยาก ผู้ที่มีความสามารถจึงมักเป็นกลุ่มเดิม แต่ทั้งนี้ กลยุทธ์การเข้าถึงประกาศของแต่ละสำนักแตกต่างกัน ดังนั้น ก็คงเห็นด้วยกับการปรับปรุงประกาศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมีการปรับปรุงแก้ไขในบางข้อตามสถานการณ์</p> <p>(3) ไม่อยากให้อัตราฐานข้อมูล SCOPUS หรือ ISI เท่านั้น เพราะเป็นการค้ำมากเกินไป และทำให้วารสารบังคับให้ผู้ตีพิมพ์อ้างอิงบทความของตนเอง (ตีพิมพ์แล้วในวารสาร) จึงจะรับตีพิมพ์เพราะต้องการ JIF หรือ Citation Report โดยไม่คำนึงถึงการมีคุณภาพจริง ๆ (ควรพิจารณาอย่างอื่น ๆ ด้วย)</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>(4) คำตอบข้างบนที่เลือกคำตอบ “มาก” เพราะทุกคนอยากได้ “เงิน” และมหาวิทยาลัยก็สอนให้คณาจารย์ทุกคนทำเพื่อ “เงิน” มากกว่า “ความรับผิดชอบ” การนำเงินงบประมาณมาแลกกับผลงานตีพิมพ์คัมค่าหรือไม่ และยังมีการออกค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ ให้อีก เหมือนกับต้องไปจ้างเขาตีพิมพ์ผลงานเพื่อมาขอคำตอบแทนอีก ปัจจุบันมีวารสารต่างประเทศหลายฉบับที่ไม่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ ควรยกเลิกการให้กรณีนี้ เช่นเดียวกับการไปนำเสนองานต่างประเทศ ได้ยินแต่อาจารย์พูดกันว่า ประเทศนี้เคยไปเที่ยวมาแล้ว ไว้รอไปที่อื่น หรือในบางครั้งอาจารย์ที่ไปเสนอผลงานกลับมาเล่าให้ฟังว่า ทั้งห้องมีอยู่ 3 คน คือ ประธาน คนที่กำลังจะพูด และคนที่จะพูดต่อถัดไป ขนาดบทยัดย่อ ภาษาอังกฤษยังไม่เป็นประโยค ที่ประชุมยังรับให้เสนอผลงาน เพราะเขาอยากได้ค่าสมัคร ที่มหาวิทยาลัยบางแห่ง (ในประเทศไทย) กำหนดโควตาให้อาจารย์ 3 ปีไปได้ครั้งเดียว และเมื่อกลับมาแล้วต้องมีการตีพิมพ์วารสารวิชาการต่างประเทศที่ไม่ใช่ Proceedings และไม่ใช่วารสารที่ประชุมวิชาการเสนอให้ตีพิมพ์</p>	<p>(4) อยากให้มีการติดตามว่างานวิจัยนำมาสู่การบริการวิชาการต่อสังคมอย่างไรบ้าง หรือมีแต่สร้างงานวิจัย ตีพิมพ์ Implement ไม่ได้ต่อเนื่อง</p> <p>(5) การสู่ World Class ไม่ใช่จะมีเพียงงานวิจัยเพียงอย่างเดียว การสอนคุณภาพนักศึกษา การมีส่วนร่วมกับอุตสาหกรรม – เกษตรกรรม อาจสำคัญกว่างานวิจัยที่วัดผลด้วยวารสาร</p> <p>(6) ควรมีการปรับปรุงให้งานวิจัยที่ทางสำนักวิชาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในลักษณะสหสาขาวิชามากยิ่งขึ้น และควรเน้นงานวิจัยที่มีคุณภาพมากขึ้น (ไม่ใช่เน้นปริมาณอย่างเดียว) ควรมีรางวัลภาพรวมของสำนักมากกว่ารางวัลวิจัยส่วนบุคคลในกรณีการตีพิมพ์</p> <p>(7) ผลงานที่จดลิขสิทธิ์ (ไม่ใช่สิทธิบัตร) จะได้รับการสนับสนุนและจัดอยู่ในประกาศด้วยหรือไม่ อยากให้ครอบคลุมถึงงานที่เป็นลิขสิทธิ์ด้วย</p>

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>(5) เนื่องจาก มทส. ได้อิงแนวคิดการพัฒนางานวิจัยให้สอดคล้องกับนโยบายหรือแนวทางการประเมินของ สกอ. สกว. ที่ใช้วารสารนานาชาติที่อยู่ในระบบ JIF นักวิชาการทั้งประเทศจึงพยายามดำเนินการตาม ทั้ง ๆ ที่องค์ความรู้หลาย ๆ อย่างอยู่ในเมืองไทย การถ่ายทอดความรู้นั้น ๆ จึงไม่ได้มุ่งไปสู่ชุมชน ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากสื่อโฆษณาสินค้าที่ขาดวิชาการ จึงไม่ค่อยจะเห็นการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยสู่บริการที่เป็นรูปธรรมหรือจับต้องได้ ผมเองก็ต้องสนองนโยบายของ มทส. เช่นกัน ที่ต้องมุ่งการเป็นนานาชาติ แต่ควรหาช่องทางของนักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งที่ต้องการแก้ไขปัญหาชุมชนด้วยการตีพิมพ์งานภายในประเทศด้วย</p> <p>(6) การศึกษาครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามคำถามข้างต้น เช่น ข้อ 3 นั้นให้ข้อมูลยาก และควรนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับ ม/ส ในกลุ่มเดียวกัน ตลอดจนศึกษารายการนี้ใน ม/ส อื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะการเปรียบเทียบกับ ม/ส ในต่างประเทศที่โด่งดังว่า ม/ส เหล่านั้น มีมาตรการอื่น ๆ ด้านใดในการผลักดัน โดยเฉพาะการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวของการผลิตบัณฑิตศึกษา และงานวิจัย (ดูของ มจร. เป็นแบบ เพราะปรับระบบจากการให้ค่าตอบแทนเป็นผลงานชิ้น ๆ</p>	

ตารางที่ ค2 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 1
<p>เป็นการให้ในรูปบูรณาการ) เช่น ผูก 2.1 เข้ากับ 2.2 และ 2.3 และ 2.4</p> <p>(7) การปรับปรุง/แก้ไขขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและนโยบายของหน่วยงานซึ่งการใช้ค่าตอบแทนมีข้อดีที่เห็นชัดในเรื่องของความสนใจจากคณาจารย์ ปัญหาที่น่าจะอยู่ที่ผลกระทบของการไม่มีงบประมาณจากมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติมาสนับสนุน มทส. จะจัดสรรงบประมาณมาจากส่วนใด จิตสำนึกของผู้ที่เกี่ยวข้องยังคงมีอยู่หรือไม่หากงบประมาณในส่วนของค่าตอบแทนลดลง</p> <p>(8) ไม่อยากให้ มทส. มาเน้นตอกย้ำนักวิจัยให้ทำวิจัยเพื่อ “ค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์” แต่ควรทำงานวิจัยเพื่องานวิจัย เพื่อสอนนักศึกษาในการดำเนินการวิจัย</p> <p>(9) การโอนเงินเข้าบัญชีเป็นค่าตอบแทน ภายหลังโอนครบแจ้งเจ้าตัวให้ทราบด้วย</p>	

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556

ตารางที่ ค3 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 2

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>เหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอเนื่องจากงบประมาณจากโครงการ NRU จะสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 นี้แล้ว และควรจัดสรรงบประมาณด้านนี้ให้ต่อเนื่องเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถผลิตผลงานได้อย่างต่อเนื่อง และยังเชื่อมโยงถึงความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยวิจัย ศูนย์วิจัย ฯลฯ ได้อย่างยั่งยืนอีกทางหนึ่งด้วย</p>	<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>ดีแล้ว ครอบคลุมประเด็นสำคัญแล้ว ไม่ต้องแก้ไข ลองใช้ไปก่อน (7 ความคิดเห็น) โดยมีเหตุผลเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดหางบประมาณบางส่วน/ทั้งหมดจากแหล่งทุนภายนอก เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ค่อนข้างสูง (เช่น ทุนของ สวทช. NECTEC, MTEC ฯลฯ ได้มาจากงบประมาณของรัฐบาลโดยตรง) ซึ่งจะช่วยให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น - เห็นด้วย เพราะสถาบันการศึกษาก็ควรเข้มแข็งทางด้านวิชาการ แต่มีข้อจำกัดที่ คณาจารย์ที่รับทุนต้องมีผลงานด้านวิจัยสูง อาจเป็นไปได้ว่าเป็นนักวิจัยตามประกาศฉบับแรก แต่เป็นอาจารย์กลุ่มเดียว การเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย น่าจะเป็นส่วนที่ควรปรับปรุงเพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ให้เติบโต ขยายฐานงานวิจัยในวงกว้างคู่ขนานกับกลุ่มวิจัยเดิมที่มีอยู่แล้ว - สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคมอาจจะหาผู้ที่จะไปทำ Postdoc ยาก เพราะสาขาวิชายังมีคณาจารย์จำนวนไม่มากพอที่จะสละบางคนขึ้นไปทำ Postdoc ได้

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
<p>2) ควรปรับปรุงด้านสวัสดิการของนักวิจัย</p> <p>(1) ควรปรับปรุงโดยพิจารณาสถานภาพของนักวิจัย เช่น การมีสถานภาพเป็นลูกจ้างนักวิจัย หรือตามความเหมาะสม เพื่อให้ นักวิจัยสามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม และมีความมั่นคงพอสมควร</p> <p>(2) เนื่องจากผู้ที่มีรายรับดังกล่าวที่ผ่านมา (ปี 2554-2555) มีสวัสดิการต่าง ๆ น้อยมาก จึงขอเสนอให้ เพิ่มสวัสดิการต่าง ๆ ให้อย่างน้อยเทียบเท่านักศึกษาบัณฑิต เช่น มีบัตรประจำตัว การเข้าห้องสมุด การรักษาสุขภาพที่ศูนย์แพทย์ฯ เป็นต้น</p> <p>(3) การดูแลในเรื่องสวัสดิการของนักวิจัย ให้เทียบเท่าบุคลากรของมหาวิทยาลัย</p> <p>(4) อัตราเงินเดือนควรพิจารณาขึ้นตามอัตราต่าง ๆ ที่ใช้กันในประเทศ รวมถึงประกาศ ไม่ใช่คงที่ทุกปี / ควรปรับค่าจ้างตามสภาวะเศรษฐกิจ</p> <p>(5) นักศึกษาบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท ควรได้รับการสนับสนุนมากกว่าปัจจุบัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก</p> <p>(6) ค่าเดินทางของบัณฑิตเพื่อไปนำเสนอผลงาน ควรยืดหยุ่นตามการจ่ายจริง (เช่น ค่าตัวเครื่องบิน, ค่าที่พัก)</p>	

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
<p>3) ควรปรับปรุงด้านระยะเวลาในการตีพิมพ์</p> <p>(1) ใน 1 ปี ถ้าจะต้องตีพิมพ์ 1 บทความนั้น ทำได้ค่อนข้างลำบาก โดยเฉพาะในงานวิจัยแบบการทดลอง ควรจะเป็น 2 ปี 1 บทความจะดีกว่า เพราะว่าให้เวลาอาจารย์ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย</p> <p>(2) ระยะเวลา 1 ปี สั้นเกินไปที่จะได้บทความ สำหรับงานวิจัยทางชีววิทยา</p> <p>(3) This fund is very useful for building a true scientific culture and capability at SUT, Unfortunately, it is very difficult to complete enough laboratory experiments to publish a paper within one year.</p>	<p>2) ควรปรับปรุงด้านผลงานตีพิมพ์</p> <p>(1) ควรลดจำนวนตีพิมพ์ในวารสาร เป็น 5 เรื่องขึ้นไป เมื่อทำย้อนหลัง 5 ปี เพราะถ้าอาจารย์ทำวิจัยเองไม่ได้ให้นักศึกษาช่วย เรื่องละ 8-9 เดือนถึงเสร็จ ตีพิมพ์แก็ไปแก็มาก็เกือบปี แล้วงานสอนงานสอบ อื่น ๆ อีก จบปริญญาเอกคงไม่ได้ทำ Post-Doc แล้ว เพราะไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้สักที</p> <p>(2) ในข้อ 5 ที่กำหนดว่าจะต้องมีผลงานตีพิมพ์ใน 5 ปี จำนวน 6 เรื่องขึ้นไป ควรลดลงเป็น 4 เรื่อง เพราะบางครั้งงานแต่ละงานวิจัย 1 เรื่อง อาจใช้เวลาถึงปีกว่า ๆ กว่าที่จะสำเร็จได้</p> <p>(3) ควรเพิ่มจำนวนผลงานให้มากขึ้น เช่น อย่างน้อย 2 ผลงาน</p> <p>(4) ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ในการเสนอขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลัก (Corresponding Author) เท่านั้น</p> <p>(5) ทุนวิจัยนี้จำกัดเฉพาะอาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์มาก ๆ เท่านั้น ไม่เปิดโอกาสให้อาจารย์ใหม่ ๆ หรือมีทุนวิจัยน้อย ๆ</p> <p>(6) ข้อกำหนดสำหรับอาจารย์ผู้ขอรับทุนค่อนข้างสูง ทำให้ไม่น่าสนใจต่อคณาจารย์ใหม่ ๆ</p>

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
	<p>(7) เกณฑ์การคัดเลือกมีมาตรฐานที่สูงเกินไป หากอยากให้คณาจารย์ได้มีโอกาสรับทุนดังกล่าวจริง ก็เปิดโอกาสให้ทุกคนโดยมีเกณฑ์เรื่อง การรับจากสถาบันการศึกษาที่จะได้ทำ และมีเกณฑ์เขียนในตามข้อบังคับของ กพ.</p> <p>(8) จำนวนงานวิจัยที่ใช้ขอมีจำนวนที่มากเกินไปสำหรับอาจารย์ที่มีศักยภาพในการทำ แต่ไม่มีนักศึกษา หรือนักวิจัยหลังปริญญาเอกเพื่อช่วยในการทำวิจัยให้รวดเร็ว</p> <p>(9) เกี่ยวกับเรื่องการตีพิมพ์บทความที่กำหนดในข้อ 8 (ผลงานหลังการได้รับทุน) และผลงานตีพิมพ์ที่กำหนดในข้อ 2 (ผลงานในการเสนอขอรับทุน) อยากเพิ่มประเด็นเรื่อง JIF เนื่องจากบางวารสารยังไม่มี การจัดทำ JIF แต่วารสารดังกล่าวก็เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ จึงไม่แน่ใจว่า JIF จะเป็นตัวชี้วัดที่ดีที่สุดในการบ่งบอกถึงคุณภาพของวารสาร</p>

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
<p>4) อื่น ๆ</p> <p>(1) ควรมีงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของการทำการทดลองร่วมด้วย</p> <p>(2) ขอบประกาศนี้ เพราะทำให้สามารถจ้างงาน นักศึกษาที่จบโท (หรือเอก) แล้ว และยังมีงานค้าง ที่สามารถทำต่อเนื่องให้เกิดการตีพิมพ์ได้ (สำหรับงานวิจัยทดลอง ไม่ใช่งานวิจัยเชิงคำนวณ) แต่เวลาเพียง 1 ปี จะไม่เพียงพอสำหรับการจ้างนักวิจัยใหม่ ที่ไม่มีผลงานตนในกระเป่าอยู่แล้ว (สำหรับงานวิจัยที่ต้องทำการทดลอง)</p> <p>(3) ควรมีการแยกการวิจัยทดลอง (Experimental Research) และงานวิจัยเชิงคำนวณ (Computational Research or Paper Work Research)</p> <p>(4) ไม่ควรจำกัดเชื้อชาติผู้รับทุน</p>	<p>4) อื่น ๆ</p> <p>(1) ประกาศฉบับนี้เป็นการมอบทุนให้สำหรับแต่ละบุคคล (อาจารย์) หรือกลุ่มบุคคล (คณาจารย์) หรือไม่ เนื่องจากสับสนกับศัพท์คำนี้ แต่ถ้าให้เฉพาะแต่ละบุคคล เป็นไปได้ไหมที่จะขยายเป็นกลุ่มของอาจารย์ที่มีคุณสมบัติดังกล่าว เพื่อให้มีทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกของกลุ่มวิจัยแทน แต่ถ้าเป็นอย่างนี้อยู่แล้ว กรุณาขยายความให้ชัดเจนมากขึ้น</p> <p>(2) ควรจะแก้ไขให้คณาจารย์ทุกท่านมีโอกาส ไม่เฉพาะผู้ที่มีผลผลิตสูงเท่านั้น โดยเฉพาะทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษา</p> <p>(3) ขอไม่ตอบ เพราะเหมือนกับนักศึกษาจบปริญญาสูงขึ้นแล้ว ยังหางานทำไม่ได้ จึงต้องหางานวิจัย ให้งานเด็กทำไปก่อน เคยขอทุนวิจัยจากภาคอุตสาหกรรมให้นักศึกษาบัณฑิตศึกษาที่จบไป 1 คน 6 เดือนระหว่างนั้นทั้งนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยหางานให้กับนักศึกษาด้วยและมาได้ก่อนปิดโครงการเพียงครึ่งเดือนตัวอาจารย์ที่ปรึกษารู้สึกโง่ (เราภูมิใจแค่ไหนที่อาจารย์ได้งาน (วิจัย) แต่นักศึกษาบัณฑิต (โท-เอก) ตกงานหลังจากจบแล้ว) หลังจากนั้น คนที่จะมาขอเรียนต่อปริญญาโท-เอกด้วย จะต้องคุยกันยาว และที่ผ่านมาก็ปฏิเสธ</p>

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
	<p>การรับคนที่มาต่อปริญญาเอกไปแล้ว 3 คน ถ้ายังไม่รู้อนาคตว่าจะไปทำอะไร ปัจจุบันนี้ยังจบสูงเท่าไร ก็ยังหางานยากมากขึ้นเท่านั้น</p> <p>(4) ประกาศนี้จะส่งเสริมเฉพาะสายวิทยาศาสตร์</p> <p>(5) ถ้าเป็นไปได้ สมควรเปลี่ยนจากสัญญาปีต่อปีเป็นระยะเวลา 2-3 ปี จึงเกิดผลงานชัดเจนและให้ความรู้สึกมั่นคงแก่นักวิจัยมากขึ้น</p> <p>(6) เนื่องจากนักศึกษาจบใหม่มีจำนวนจำกัด ในระหว่างการรับทุน 1 ปี หากผู้รับทุนได้งานประจำหรือดีกว่า โครงการวิจัยนั้น ๆ ก็ต้องหยุดลง ยิ่งกว่านั้นในระหว่าง 1 ปี ต้องมีผลงานตีพิมพ์ใน SCOPUS/ISI หลายกลุ่มงานวิจัย โดยเฉพาะงานด้าน Life Science / เกษตร ยากมากที่จะได้ตีพิมพ์ เพราะมีปัจจัยหลาย ๆ ด้านของการทดลองรวมทั้งสภาพอากาศด้วย ซึ่งต่างจาก Physical Science หรือการใช้คอมพิวเตอร์ ผู้รับทุนจึงใช้งานเก่ามาเขียนบทความก่อนแล้วไล่เรียงในปีต่อ ๆ ไป แต่ก็จะไม่ตรงกับรายงาน จึงอาจทำให้ต้อง Make Up ได้</p>

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
	<p>(7) ถ้าอาจารย์ของ มทส. คนใดขอทุนสนับสนุนการวิจัยหลังปริญญาเอก และทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาเป็นครั้งแรก มหาวิทยาลัยควรจัดสรรทุนสนับสนุนดังกล่าวโดยไม่มีเงื่อนไข ผลงานตีพิมพ์ใด ๆ ถูกลำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ใหม่และอาจารย์ที่ขอทุนครั้งแรกได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยนี้เท่าเทียมกันกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย</p> <p>(8) ควรกระจายไปให้กับคณาจารย์ใหม่ หรือผลักดันให้กับคณาจารย์ที่ยังมีผลงานปริมาณน้อย เพราะไม่เช่นนั้นคนที่มีความสามารถอยู่แล้วก็จะได้รับสิทธิ์ดังกล่าวไป คนที่ได้ก็ได้ คนที่ไม่ได้ ก็ไม่ได้ เพราะคุณสมบัติไม่ถึง</p> <p>(9) ในประกาศหน้า 2 ข้อ 5.1.1 ควรลดคะแนนเฉลี่ยสะสมลงเหลือ 3.00 ก็เพียงพอแล้ว</p> <p>(10) เหมาะกับผู้เชี่ยวชาญงานวิจัย แต่สำหรับผู้เริ่มงานวิจัยต้องใช้ความสามารถเป็นอย่างมาก น่าจะกระตุ้นให้มึงงานกับผู้เริ่มต้นด้วย เพราะคนเก่งแล้วทำงาก็ได้ แต่ผู้เริ่มต้นได้จะทำให้ผลงานพอกพูนขึ้นในอนาคต</p> <p>(11) อาจจะต้องมีการกำหนดประกาศเพื่อสนับสนุนคณาจารย์ที่เริ่มมีผลงานวิจัย เพื่อผลักดันนักวิจัยหน้าใหม่ด้วย</p>

ตารางที่ ค3 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 2
	<p>(12) เนื่องจาก ณ ปัจจุบันยังไม่มีนักศึกษาปริญญาเอกและตนเองยังไม่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับประกาศในบางข้อ จึงอาจเป็นข้อจำกัดในการให้ความเห็นเกี่ยวกับประกาศฉบับนี้ แต่ถ้ามีโอกาสก็อยากใช้ประกาศนี้ให้เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในอนาคต</p> <p>(13) มีข้อสังเกตว่าเงินสนับสนุนเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากรวมถึง (Involve) การเดินทางไปดำเนินการวิจัยในต่างประเทศด้วย</p>

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556

ตารางที่ ค4 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 3

คณาจารย์ที่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3
<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>(1) ดีแล้ว ไม่ต้องปรับปรุง ค่อนข้างดีอยู่แล้ว</p>	<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>(1) ดีแล้ว เหมาะสมดี ครอบคลุม ไม่มีข้อแก้ไข (4 ความคิดเห็น)</p> <p>(2) ควรดำเนินต่อไปสำหรับประกาศฉบับนี้ แต่ควรจัดหางบประมาณบางส่วน/ทั้งหมดจากแหล่งทุนภายนอก เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ค่อนข้างสูง (เช่น ทุนของ สวทช. NECTEC, MTEC ฯลฯ ได้มาจากงบประมาณของรัฐบาลโดยตรง) ซึ่งจะช่วยให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น</p>
	<p>2) ควรปรับปรุงเกี่ยวกับผลงานตีพิมพ์</p> <p>(1) ควรเอาค่า JIF มาเป็นหลักเกณฑ์ด้วยและเชื่อมด้วย หรือ เช่น ผลงานมี JIF รวมแล้วไม่น้อยกว่า 12.0 เป็นต้น</p> <p>(2) ผลงานตีพิมพ์ที่ใช้ในการประกอบขอรับทุน ผู้ขอทุนต้องเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น</p> <p>(3) ควรแก้ไขเรื่องเงื่อนไขกรณีต้องเป็นผลงานของ SUT</p> <p>(4) จำนวนบทความที่ใช้ขอมีจำนวนมากเกินไป ยังไม่เหมาะสมกับอาจารย์ที่มีลูกศิษย์น้อย หรือกำลังทำงานวิจัยและยังไม่ได้บทความด้วย</p> <p>(5) ผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นอาจารย์เฉพาะกลุ่มเท่านั้น อาจารย์รุ่นใหม่ๆ หรืออาจารย์ที่มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในระดับปานกลาง จะไม่สนใจขอทุนนี้</p>

ตารางที่ ค4 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3
	<p>(6) ข้อกำหนดผู้ขอรับทุน (อาจารย์) ค่อนข้างสูงในเรื่องจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์ ทำให้อาจารย์ใหม่หรือรุ่นกลางได้สิทธิในการขอทุนต่ำ</p> <p>(7) ข้อกำหนดข้อ 2. ค่อนข้างสูงมาก ผู้ที่จะรับทุนนี้ต้องมีงานวิจัยตีพิมพ์ย้อนหลัง 5 ปี 12 เรื่อง แสดงว่า เฉลี่ยมากกว่า 2 เรื่องต่อปี ซึ่งหากพิจารณาในแง่ความเป็นจริงแล้วภาระงานสอนมีเยอะมาก ซึ่งมองว่าเป็นไปได้ยากในการจะผลิตงานตีพิมพ์ได้ขนาดนี้ ถ้ามองในแง่ของอาจารย์ที่ยังไม่มีนักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาในความดูแล ดังนั้น สิ่งที่ยากให้พิจารณา คือ ความสมดุลของภาระงานที่อาจารย์รับผิดชอบในสัดส่วนของงานสอนและงานวิจัย ให้สอดคล้องกับความเป็นไปได้ในความเป็นจริง โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตและสุขภาพของอาจารย์ด้วย</p> <p>(8) ถ้าอาจารย์ของ มทส. คนใด ขอทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (SUT-PhD) เป็นครั้งแรก มทส. ควรต้องจัดสรรทุนสนับสนุนดังกล่าว โดยที่ไม่มีเงื่อนไขผลงานตีพิมพ์ใด ๆ ก่อนหน้านี้ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ใหม่และอาจารย์ที่ขอทุนครั้งแรก ได้รับทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก อย่างเท่าเทียมกันกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย</p>

ตารางที่ ค4 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3
<p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) ควรดำเนินต่อ แต่เปิดโอกาสให้ คณาจารย์ (หน้าใหม่ หน้ากลาง) ที่มีผลงานในระดับกลาง ๆ คณาจารย์ที่เก่งอยู่แล้ว มีบทความเยอะแล้วสามารถไปขอทุนแบบนี้จากข้างนอกได้</p> <p>(2) เนื่องจากทุนนี้ปัจจุบันมีการแข่งขันสูง และทุนนี้คล้ายกับทุนกาญจนาภิเษก ซึ่งปัจจุบันมีข้อกำหนดให้หานักศึกษาก่อนขอทุน คปก.ได้ เนื่องจาก มทส. มี MOU กับ คปก. แล้ว อยากให้ขอต่อรองให้ทุน คปก.-มทส. สมัครทุนได้โดยนักศึกษาที่หลังได้ เพื่อให้อาจารย์มีโอกาสมากขึ้น และเพิ่มทุนให้กับมหาวิทยาลัย (ปัญหานี้เป็นของผู้ที่เคยมีทุน คปก. แล้ว)</p> <p>(3) เป็นทุนที่มีประโยชน์มากสำหรับการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพ แต่มีค่าใช้จ่ายสูงมาก ทางมหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้ความสำคัญเป็นลำดับท้าย ๆ เนื่องจากคณาจารย์ที่มีศักยภาพสูงสามารถขอทุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น คปก. ได้อยู่แล้วทุกปี</p> <p>(4) This is important fund for students that allows funding for students who meet the original RGJ criteria, Like the RGJ, it is extremely useful in building collaboration, graduate programs and research output.</p>	<p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) ทุนนี้คล้าย คปก. จึงนับว่าเป็นทุนที่ดีที่สุดในประเทศไทย สำหรับการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ข้อสังเกต การยุติทุนของนักศึกษาเนื่องจากเกรดต่ำหรือผิดระเบียบ น่าจะให้นักศึกษาชดใช้ค่าเงินเดือน/ค่าเทอม แต่ไม่ต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายในการวิจัย</p> <p>(2) ควรจัดสรรจำนวนทุนต่อปีให้มากกว่านี้ (ปีนี้ 8 ทุน) โดยกำหนดจำนวนทุนขั้นต่ำไว้ในประกาศ เพื่อจะได้รับจัดสรรงบประมาณ และเพียงพอ</p> <p>(3) อยากให้มีงบประมาณเพิ่มมากกว่าปัจจุบัน คณาจารย์หลาย ๆ ท่านเข้าเกณฑ์การพิจารณา แต่ไม่ได้รับทุนเพราะขาดงบประมาณ</p> <p>(4) จำนวนทุนน้อยไป (ต่อปี)</p> <p>(5) อาจให้เกรด 2 ไม่ต้องไปต่างประเทศ หากงบประมาณจำกัด</p> <p>(6) ควรให้ทุนครบทุกสำนักวิชา เช่น สังคม 1 ทุน เกษตร 1 ทุน แพทย์ 1 ทุน วิศวกรรมอาจจะมากกว่า เป็นต้น</p> <p>(7) เพราะถ้าแข่งขันรวมกันทั้งมหาวิทยาลัย บางสาขาวิชาอาจจะมีรายได้เปรียบในด้านงานวิจัยและอาจารย์ ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ได้รับทุนต้องอยู่ในเงื่อนไข Qualification ที่กำหนด</p>

ตารางที่ ค4 (ต่อ)

คณาจารย์ที่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3	คณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 3
<p>(5) สร้างแรงจูงใจน้อย รู้สึกท้อแท้ เพราะจำนวนมีน้อยมาก คนที่ได้คือ คนที่สามารถไปหาเอาข้างนอกก็ได้</p> <p>(6) ควรปรับปรุงปานกลาง เพราะจำนวนมันไม่มีนัยสำคัญต่อ มทส. มันน้อยมาก 25 + 8 คน (ใหม่)</p> <p>(7) เพิ่มเงินสนับสนุน เพราะเป็นการสร้างผลงานให้ มทส. ทั้งเรื่องวิจัย และตัวบัณฑิตที่จบจากเราว่ามีอยู่ในสังคมมากน้อยเพียงใด</p>	<p>(8) คณาจารย์ที่มีศักยภาพและจบตรงสาขาวิชา เมื่ออยู่ในสำนักวิชาที่ไม่มีบัณฑิตศึกษาจะไม่สามารถรับทุนนี้ได้</p> <p>(9) ไม่ควรตัดสิทธิ์นักศึกษา ที่ตัวทุน 2.2</p> <p>(10) ควรรับต่างชาติด้วย</p> <p>(11) เป็นประกาศที่ส่งเสริมเฉพาะสายวิทยาศาสตร์</p> <p>(12) ไม่ค่อยได้มีบทบาทกับนักศึกษาปริญญาโท-เอกเท่าไร</p>

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556

ตารางที่ ค5 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 4

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4
<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>(1) ดีแล้ว ไม่ต้องปรับปรุง (3 ความคิดเห็น) มีข้อสังเกตว่า การจดสิทธิบัตร จะมีกระบวนการที่ค่อนข้างยาวนาน ซึ่งอาจทำให้การดำเนินการวิจัยลำบาก</p>	<p>1) ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข</p> <p>(1) ดีแล้ว เหมาะสม ครอบคลุม (3 ความคิดเห็น) (2) ควรดำเนินต่อไปสำหรับประกาศฉบับนี้ แต่ควรจัดหางบประมาณ บางส่วน/ทั้งหมดมาจากแหล่งทุนภายนอก เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ค่อนข้างสูง (เช่น ทุนของ สวทช. NECTEC, MTEC ฯลฯ ได้มาจากงบประมาณของรัฐบาลโดยตรง) ซึ่งจะช่วยให้มีความคุ้มค่าเหมาะสมมากขึ้น</p>
<p>2) ควรปรับปรุงด้านทุนสนับสนุน</p> <p>(1) 200,000 บาท 2 (หรือ 3) ปีสำหรับงานวิจัยตีพิมพ์ มี IF ใน ISI ไม่ง่ายสำหรับงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แต่สำหรับงานวิจัยเชิงคำนวณ (Computational Research) นั้น 200,000 บาท ก็มากเกินไป</p> <p>(2) I think 200,000 Baht is not enough to cover the expenses for laboratory research for one paper, this mostly applies to theoretical or computational research, although others may apply if they are already producing a paper on other funding.</p>	<p>2) ควรปรับปรุงด้านทุนสนับสนุน</p> <p>(1) ควรเพิ่มเงินจาก 200,000 บาท เป็น 300,000 บาท (2) งบประมาณน้อย ไม่จูงใจการขอรับทุน และมีเงื่อนไขมาก (3) ผลงาน 200,000 บาท/บทความ ทำไม่ได้ภายใน 4 ปี ต้องคืนเงินพร้อมดอกเบี้ย ไม่จูงใจให้มีคนมาขอทุน ขณะที่ประกาศอื่น ๆ ไม่มีเงื่อนไขเช่นนี้ การให้ทุนวิจัยไม่ว่าจะเป็นแหล่งทุนภายนอกทั่วไปไม่มีเงื่อนไขเช่นนี้ (4) จะเป็นไปได้หรือไม่ในการจ่ายค่าตอบแทนให้นักวิจัย เช่น อัตราเดียวกับ สกว. 5,000 บาท/เดือน เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์เห็นข้อดีของการรับงานวิจัยเพิ่ม</p>

ตารางที่ ค5 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4
<p>(3) ประกาศฉบับนี้หลายคนเรียกว่า “ทุนทำหาย” เพราะเป็นการทำลายความสามารถของผู้เสนอขอ ถ้าทำไม่สำเร็จต้องโดนปรับ ขณะที่ทุนวิจัยจาก วช. อาจได้เงินทุนมากกว่าแต่มีความกดดันต่ำกว่ามาก</p> <p>ประกาศนี้ไม่น่าดึงดูดและไม่เป็นการจูงใจให้นักวิจัยรุ่นใหม่สนใจมากนัก อาจแบ่งทุนออกเป็นสองกลุ่มสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ (ทุนประมาณ 100,000-200,000 บาท) กำหนดผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF ประมาณ 0.1-0.4 จำนวน 1 เรื่อง และทุนสำหรับนักวิจัยรุ่นกลาง-รุ่นใหญ่ จำนวนเงินทุนมากขึ้น ผลงานตีพิมพ์ในวารสารที่มี JIF สูง และมีจำนวนมากกว่า 1 เรื่อง อาจใช้เวลาประมาณ 2 ปี ติดตามผลงานทุกปี</p> <p>(4) ควรศึกษาผลกระทบเชิงผลงาน เนื่องจากเป็นทุนระยะสั้น เนื่องจากการดำเนินการวิจัย 1 ปี อาจน้อยเกินไป อาจเพิ่มวงเงินและเพิ่มเวลาและความคาดหวัง (จำนวนและคุณภาพผลงาน)</p> <p>(5) ควรวางแผนในระยะยาว ในกรณีที่มีผู้สมัครมาก แต่เงินไม่พอ จะทำอย่างไร?</p>	<p>(6) น่าจะรวมถึงค่าใช้จ่ายเดินทางไปเยี่ยมคณาจารย์ที่ต่างประเทศ เพื่อผลิตผลงาน เนื่องจากคณิตศาสตร์ไม่ต้องใช้เครื่องมือครุภัณฑ์เกินกว่าที่มีอยู่มากนัก</p> <p>(7) ถ้าอาจารย์ของ มทส. คนใด ขอทุนวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ เป็นครั้งแรก ควรจัดสรรทุนวิจัยดังกล่าวโดยที่ไม่มีเงื่อนไขผลงานตีพิมพ์ใด ๆ หรือสิทธิบัตรก่อนหน้านี้ ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์ เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ใหม่และอาจารย์ที่ขอทุนครั้งแรก ได้รับทุนวิจัยนี้อย่างเท่าเทียมกันกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย</p>

ตารางที่ ค5 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4
<p>3) ควรปรับปรุงด้านผลงานตีพิมพ์</p> <p>(1) หลักฐานต่างๆ ของผู้ขอทุนในการยื่นประกอบขอทุน ควรจะเป็นผู้ประพันธ์หลักเท่านั้น</p> <p>(2) ผลผลิตที่เป็นวารสารระดับนานาชาติ ค่าดัชนีผลกระทบควรระบุแยกตามสาขาวิชา ไม่ควรใช้ 0.5 เท่ากันหมดทุกสาขา โดยทางสถาบันฯ ควรศึกษาและกำหนดตัวเลขดังกล่าวให้เหมาะสมตามสาขาวิชาต่าง ๆ</p>	<p>3) ควรปรับปรุงด้านผลงานตีพิมพ์/สิทธิบัตร</p> <p>(1) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอรับทุนควร ลดจำนวนผลงานวิจัยตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการกับนานาชาติลงเหลือเพียง 1 เรื่อง ใน 5 ปีย้อนหลัง และในกรณีที่เป็น Proceedings และสืบค้นใน SCOPUS ได้ก็สามารถนำมาขอทุนวิจัยประเภทนี้ได้ด้วยเช่นกัน</p> <p>(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับทุน เกณฑ์ จำนวนผลงานวิจัย ตีพิมพ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง น่าจะพิจารณา ปรับลดลง เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยใหม่ได้มีสิทธิขอรับจัดสรรทุนนี้</p> <p>(3) งานวิจัยเพื่อรับสิทธิบัตรนั้นทำได้ไม่ยาก จึงควรพิจารณาดูว่า มีศักยภาพพอที่จะนำไปใช้เชิงพาณิชย์ได้หรือไม่ มิฉะนั้นจะเป็นภาระของมหาวิทยาลัยจะต้องใช้เงินเพื่อรับรองสิทธิบัตร</p> <p>(4) น่าจะขยายจากสิทธิบัตร หรือตีพิมพ์ เป็นอย่างอื่นด้วย เช่น ลิขสิทธิ์ หรืออื่น ๆ ที่มีคุณค่าเทียบเท่ากับสิทธิบัตร</p> <p>(5) กล่าวถึงเฉพาะสิทธิบัตรเท่านั้น ควรจะให้ความสำคัญลิขสิทธิ์ด้วย (2 ความคิดเห็น)</p>

ตารางที่ ค5 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 4
<p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) มาตรการอื่นเช่น Black List ให้ไม่มีสิทธิรับทุนในลักษณะนี้ได้อีก</p> <p>(2) หากดำเนินการเสร็จไม่ทันกำหนดเวลา น่าจะใช้มาตรการอื่นที่ไม่ใช่เรียกเงินคืนจากนักวิจัย โดยเฉพาะงานวิจัยที่ขึ้นกับสภาพแวดล้อม ไม่สามารถควบคุมได้ มาตรการนี้สร้างความเครียดให้กับนักวิจัยมาก เพราะตั้งใจในการทำงานมาก แต่ได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศแปรปรวน ไม่สำเร็จตามที่คาดการณ์ไว้ เพราะได้ใช้งบประมาณจ้างงานนักศึกษาไปหมดแล้ว</p>	<p>(6) การจดสิทธิบัตรในต่างประเทศใช้เวลานาน และหากได้รับการจดแล้ว ค่าตอบแทนควรจะสูงกว่าค่าตอบแทนงานตีพิมพ์เสียอีก เพราะจดยากมาก ผู้จะจดต้องใช้ความพยายามสูงมาก</p> <p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) ประกาศไม่เอื้อประโยชน์ต่อการวิจัยทางทฤษฎี เพราะการร่วมประชุม การเชิญผู้เชี่ยวชาญมีความสำคัญมากในการวิจัยทางด้านนี้</p> <p>(2) โดยปกติจะมีทุนภายนอกอื่นสำหรับทำงานวิจัย และต้องตีพิมพ์อยู่แล้ว ควรให้เฉพาะเงินสนับสนุนการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติก็เพียงพอ</p> <p>(3) ปรับปรุงเรื่องค่าตอบแทนให้เหมาะสม</p> <p>(4) ทุนนี้ดูทำหาย อยากทำถ้ามีเวลาพอ</p> <p>(5) ควรผสมผสานการให้ทุนรูปแบบนี้ไปรวมในทุนกลุ่มวิจัยมากกว่า</p>

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศฯ ตามมาตรการที่ 5

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5
<p>1) ไม่ต้องปรับปรุง</p> <p>ดีแล้ว เหมาะสม ไม่ต้องปรับปรุง (7 ความคิดเห็น) แต่อาจเพิ่มเกณฑ์ หรือ มีตัวชี้วัดเพิ่มเติม เพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์เชี่ยวชาญ กลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยที่มีความยั่งยืน</p>	<p>1) ไม่ต้องปรับปรุง</p> <p>(1) ดีแล้ว ครอบคลุม (2 ความคิดเห็น)</p> <p>(2) คิดว่าประกาศดีแล้ว แต่การเกิดศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย ในขณะที่ความอึดคัด เรื่องสถานที่ที่ไม่เพียงพอ และเครื่องมือยังอยู่ในความดูแลของ ศคท. อย่างเข้มงวด ไม่ได้ก่อให้เกิดความสนใจในการก่อตั้งศูนย์/กลุ่มฯ เท่าใดนัก</p> <p>(3) ภาพรวม เป็นประกาศที่คิดว่าสอดคล้องกับลักษณะของมหาวิทยาลัยคือ “มหาวิทยาลัยวิจัย” โดยเฉพาะข้อ 1-3 แต่ข้อ 4-6 เป็นเรื่องของแนวปฏิบัติ หรือกระบวนการที่อาจไม่ตอบสนองต่อเป้าหมาย หรือความคุ้มค่า จึงอาจพิจารณา คงไว้ในข้อ 1-3 แต่ถ้าสามารถปรับแนวปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ ประกาศคงต้องปรับตามสภาพปัจจุบัน</p>
<p>2) ควรปรับปรุงด้านเกณฑ์การทุนเงินสนับสนุน</p> <p>(1) การพิจารณาคะแนน ควรพิจารณาแยกตามสาขาวิชาของหน่วยวิจัย (Basic Research หรือ Applied Research)</p> <p>(2) ควรปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินงานจริงของแต่ละศูนย์ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้ การใช้งานวิจัยเป็นหลัก (นับที่ผลงานตีพิมพ์) น่าจะเข้ากับธรรมชาติของทุกศูนย์ไม่ได้ และการเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ควรดูจากผลกระทบด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การให้คำปรึกษา การบริการวิชาการ</p>	<p>2) ควรปรับปรุงด้านเกณฑ์การจัดตั้ง/เกณฑ์การให้ทุนสนับสนุน</p> <p>(1) ผู้ร่วมจัดตั้งและปฏิบัติงาน ควรรวมนักวิจัยที่มีวุฒิปริญญาโทด้วย แต่ต้องเป็นพนักงานประจำ เพราะเป็นการเพิ่มทักษะ ให้กับบุคลากรวิจัยระดับปฏิบัติงานด้วย ซึ่งจะมีความสำคัญมาก</p> <p>(2) ในกรณีอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ควรมีส่วนร่วมในการจัดตั้ง และสนับสนุนศูนย์วิจัย/กลุ่ม/หน่วย อย่างเช่น ควรมีระบุไว้ในเกณฑ์อย่างเป็นรูปธรรม เพราะในบางครั้งอาจารย์เหล่านั้นคือผู้ที่มีศักยภาพในการขอ</p>

ตารางที่ ค6 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5
<p>องค์การรัฐใหม่ ฯลฯ</p> <p>(3) ควรอนุญาตให้นำเงินทุนดังกล่าว ซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ได้ (เคยทำเรื่องขอไปและไม่ได้รับการอนุมัติ)</p>	<p>ทุนจากภายนอกได้ด้วย</p> <p>(3) ไม่ควรจำกัดคุณสมบัติของคณาจารย์ที่รวมตัวกัน แต่ควรวัดกันที่ผลงานวิจัยหรือตีพิมพ์ หรืองานบริการวิชาการมากกว่า</p> <p>(4) การได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนทุกๆ ปี ค่อนข้างยากที่จะบ่งบอกได้ เนื่องจากขึ้นกับนโยบายของเจ้าของทุน ควรลดข้อกำหนดลง</p> <p>(5) เกณฑ์การให้เงินสนับสนุนจะไปตกกับผู้มีผลงานวิจัยมากอยู่แล้ว กลุ่มคณาจารย์ที่มีผลงานน้อยจะไม่มีโอกาสได้รับทุนสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยวิจัยเลย ดังนั้น ควรให้ทุนสนับสนุนกลุ่มดังกล่าวด้วย</p> <p>(6) ควรมีการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยวิจัยสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่เพิ่มขึ้น (2 ความคิดเห็น)</p> <p>(7) ควรจัดงบประมาณสำหรับสนับสนุนที่เป็น Local Money สำหรับหน่วยหรือศูนย์ใหม่ ๆ บ้าง กรณีเกณฑ์อาจจะไม่ถึง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ก้าวข้ามจุดเริ่มต้น</p> <p>(8) ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยฯ ไม่ควรได้รับเงินสนับสนุนเกิน 3-5 ปี จาก มทส. เนื่องจากควรมีผลงานที่มีมาตรฐานที่สามารถแข่งขันได้ในระดับท้องถิ่น ชุมชน ชาติ และนานาชาติแล้ว</p>

ตารางที่ ค6 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5
	<p>(9) ควรใช้มาตรการเชิงรุกในการผลักดันให้ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัย ทางงบประมาณจากภายนอกให้มีจำนวนสูงขึ้น พร้อมมีระบบคอยสนับสนุน ให้ส่งงานได้ทันกำหนดเวลาและมีคุณภาพ (โดยเฉพาะการเน้นในประเด็น เร่งด่วนของรัฐ โดย สบวพ. เป็นผู้นำในการประสานงานชุดโครงการต่าง ๆ มิใช่ให้ศูนย์ กลุ่ม หน่วยวิจัย ต้องดำเนินการโดยลำพัง) ตลอดจนการออกไป ขยายความคิดให้กับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ตามจุดเด่นที่ มทส. มี และ แข่งขันได้ เช่น PTT, CPF, SCG, Seagate, WD, มิตรผล เป็นต้น</p> <p>(10) การนำผลงานคิดทางงบประมาณมาสนับสนุน ไม่ควรนำผลงานที่ Claim ตามประกาศในข้อ 2.1 – 2.4 มาคิดเพราะเป็นการ Claim ผลงานซ้ำซ้อน</p> <p>(11) ไม่อยากให้เน้นผลงานตีพิมพ์เพียงอย่างเดียว ควรเน้นงานวิจัยที่สามารถ นำไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหาภาคอุตสาหกรรม หรือสังคมด้วย</p> <p>(12) ควรยกเลิกผลงานวิจัยตีพิมพ์</p> <p>(13) ควรมีเงื่อนไขของผลงานและผลผลิตเช่นเดียวกับกรณีจัดสรรทุนวิจัยเพื่อ รับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงาน ครั้งหนึ่งของงบประมาณที่รับไปต้องคืน ถ้า ไม่ได้ผลผลิตตามที่กำหนด</p>

ตารางที่ ค6 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5
	<p>(4) เนื่องจากกลุ่มวิจัยหรือศูนย์วิจัยแต่ละงานใช้จ่ายต่างกัน จึงควรพิจารณาต้นทุนการผลิตผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารด้วย เพื่อเป็นธรรมสำหรับนักวิจัยที่ทำงานวิจัยระดับลึก</p> <p>(5) ควรมีงบประมาณสำหรับซื้อครุภัณฑ์ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับ ศูนย์เครื่องมือฯ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัยที่ดีขึ้น และอาจสร้างรายได้ให้กับศูนย์เชี่ยวชาญฯ เมื่อเปิดรับ วัด และวิเคราะห์ผลแก่หน่วยงานภายนอกได้ สามารถสร้างหลักเกณฑ์ผลลัพธ์ของครุภัณฑ์นั้นต่อปี เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าคุ้มทุน</p> <p>(6) งบประมาณต่อปีน้อย และไม่สม่ำเสมอ</p> <p>(7) กรณีมีกลุ่มวิจัยหลายกลุ่ม หรืออาจารย์ท่านอื่น จะมารวมกันจัดตั้งเป็นศูนย์วิจัย จะสามารถใช้หลักเกณฑ์ของศูนย์วิจัยได้หรือไม่ โดยแต่ละกลุ่มวิจัยคงอยู่เช่นเดิม</p>
<p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) จับกลุ่มกันแบบไม่เป็นทางการ ก็ได้เงินมา KPI ปลายปีชัดเจนอยู่แล้ว ตาม Proposal แต่ถ้าทำได้ไม่ตามเป้า ก็ไม่มีการลงโทษ หรือหักคะแนน ในปีต่อ ๆ ไป ถ้าได้เงินจากภายนอกแล้ว (ตามที่จะต้องมี) ก็ไม่เห็นควรจะมาขอใน มทส. อีก ใน มทส. น่าจะเอาไปสนับสนุนอาจารย์ใหม่ ๆ และ นักศึกษามากกว่า เงินศูนย์วิจัย, กลุ่มวิจัย, หน่วยวิจัย เหมือนจะเอาไปเที่ยว</p>	<p>3) อื่น ๆ</p> <p>(1) มหาวิทยาลัยควรประเมินว่าผลงานที่ได้ที่ผ่านมาเทียบกับงบประมาณทั้งหมดไปในแต่ละปี คุ้มค่าหรือไม่</p> <p>(2) การดูความคุ้มค่าของเงินสนับสนุนกิจกรรมนี้ จะทราบได้นั้นควรมีการติดตามประเมินผล โดยการกำหนดเกณฑ์ให้ขึ้นกับการวิจัย</p> <p>(3) เป็นประกาศที่สนับสนุนเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์</p>

ตารางที่ ค6 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการที่ 5
เล่นกันมากกว่าทำวิจัยจริง ๆ จัง ๆ	<p>(8) This funding follows the trend in Thailand , but these groups generally never meet their KPI, so it is just going to those who lie (over-estimate) about what they can achieve.</p> <p>(9) สำนักวิชาที่ยังไม่มีบัณฑิตศึกษาเสียเปรียบ</p> <p>(10) ศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และห้องปฏิบัติการวิจัยไม่ค่อยเป็นรูปธรรม มุมมองของอาจารย์คณิตศาสตร์บริสุทธิ์</p> <p>(11) บทบาทของศูนย์นี้ยังไม่สามารถดำเนินการกับผู้เริ่มต้นได้ผลผลิตที่มีนัยสำคัญของศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และห้องปฏิบัติฯ ยังน้อยในการพัฒนา งานวิจัยใหม่/ใช้ประโยชน์ เมื่อเทียบกับงบประมาณที่ลงไป</p>

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556

ตารางที่ ๗7 ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>1) ไม่ต้องเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุก</p> <p>ดีแล้ว เหมาะสมแล้ว (8 ความคิดเห็น) โดยมีเหตุผลเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรลดเด็ดขาด ควรรักษาไว้และเพิ่มหากทำได้ เพราะ มทส. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และการวิจัยช่วยสนับสนุนการสอน และการพัฒนาประเทศ ขอชื่นชมผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาที่บริหารได้ดี - ไม่ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านการวิจัย เนื่องจากนี่คือจุดเด่น/ข้อได้เปรียบที่มหาวิทยาลัยอื่นไม่มีหรือมีไม่เท่า ส่งผลให้จำนวนวารสารที่มี Impact Factor ต่อปีของ มทส. มีมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น (เมื่อคิดต่อจำนวนอาจารย์) ถ้าหากลดมาตรการลง อาจทำให้จำนวนวารสารที่มีคุณภาพ (Impact Factor) จะน้อยลง จนทำให้มหาวิทยาลัยเสียจุดเด่นตรงนี้ไป - ควรคงไว้ตามนี้ การสนับสนุนงานวิจัยเป็นเรื่องดี แต่ควรสนับสนุนการทำงานด้านการสอนด้วย เพราะปัจจุบันนี้สนับสนุนงานวิจัยอย่างเดียวไม่ค่อยมีการสนับสนุนการสอนเลย ทำให้คนเน้นแต่จะทำวิจัย ไม่เน้นสอนหนังสือกันแล้ว นี่มันเป็นสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยกันแน่ - ดีเฉพาะอาจารย์กลุ่มหนึ่งที่ทำวิจัยมาก ๆ ส่วนอาจารย์ที่ตั้งใจสอน บางท่านไม่มีเวลาทำวิจัยเชิงลึก จึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับประกาศ 5 ฉบับนี้ 	<p>1) ไม่ต้องเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุก</p> <p>ให้คงเดิม ซึ่งดีอยู่แล้ว และติดตามผลอีก 2 ปีข้างหน้า</p>

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

<p>ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p>	<p>ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p>
<p>- ถ้าจะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และพิจารณาภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องเข้มแข็งด้านวิชาการด้วย ไม่ควรลดมาตรการเชิงรุก</p>	
<p>2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p> <p>(1) มหาวิทยาลัยควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยต่อไป ปรับปรุงให้ทันสมัยตามยุคอยู่ตลอดเวลา เพราะปัจจุบันมีนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น มาตรการต่าง ๆ หรือประกาศก็ควรมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา อาจจะเป็น 2-3 ปีครั้ง เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้าและทันสมัย และเป็นแรงจูงใจให้คณาจารย์และนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้ผลิตผลงานวิจัยใหม่อย่างสม่ำเสมอ</p> <p>(2) ดูจากผลงานที่เพิ่มขึ้นในด้านจำนวนบทความเป็นแบบก้าวกระโดด เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการและเงินอุดหนุนที่เพิ่มขึ้นตามปีอยู่แล้ว น่าจะสรุปได้ว่า มาตรการเชิงรุกช่วยเพิ่มจำนวนบทความอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนจำนวนโครงการและเงินอุดหนุน เหมือนมาตรการเชิงรุกไม่ช่วยเท่าไร ดังนั้น ถ้า KPI ยังคงเป็นเรื่อง จำนวนบทความ และคุณภาพของบทความ จะเห็นได้ว่า มาตรการเชิงรุก เป็นเครื่องมือที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเป้าหมาย World Rank University ใช้ KPI จากบทความ + Impact Factor มทส. ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุก</p>	<p>2) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p> <p>(1) ควรเพิ่ม เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและเพื่อกระตุ้นให้มันักวิจัยหน้าใหม่เพิ่มมากขึ้น</p> <p>(2) ควรเพิ่มโดยอาจมีทุนวิจัยเพิ่มเติมที่มีข้อลดหย่อนมากกว่านี้ เช่น เป็นทุนวิจัยเสริมของบัณฑิตศึกษาประมาณหนึ่งแสนบาท เพราะงานวิจัยของบัณฑิตบางส่วนถ้าได้มีโอกาสทำต่อยอดก็อาจมีผลกระทบที่สูงขึ้น</p> <p>(3) ควรอย่างยิ่งสำหรับเพิ่มมาตรการเชิงรุก ก่อนอื่นตรวจสอบดูปัจจุบันว่ายืนยันพร้อมก้าวรุกหรือไม่อย่างไร หลังจากซื้อครุภัณฑ์ใหม่ของศูนย์ฯ เพื่องานวิจัย เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนพอเพียง และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ อย่างไร เสนอให้คณาจารย์ที่มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องมือดังกล่าวนั้นเป็น Manager ดูแลเจ้าหน้าที่อีกครั้ง และผู้ใช้จะได้มีความมั่นใจกับผลที่ได้ และมีการจัดสรรเวลาการใช้ที่ดี เพิ่มค่าดูแลและค่าเวลาจากการวัดได้ หลังจากจัดการกับการซื้อครุภัณฑ์และการบริหารจัดการแล้ว มหาวิทยาลัยควรเริ่มและเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยด้วยการทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มากขึ้น ในเชิง</p>

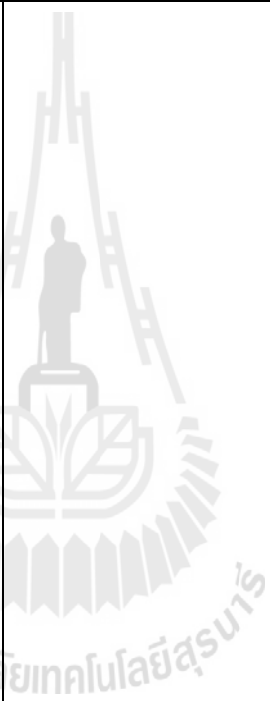
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>เน้นไปที่ บทความ + คุณภาพ มากกว่านี้ (ทั้งนี้ ต้องไม่ลดของเดิมลง เพื่อสร้างฐานการทำวิจัยให้เข้มแข็ง เมื่อเข้มแข็งแล้วก็จะได้งานที่มีคุณภาพขึ้นเอง)</p> <p>(3) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุก ด้วยการนำจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ปรากฏในฐานข้อมูล ISI หรือ SCOPUS มาคิดเป็นปัจจัยเพิ่มพิเศษในการขึ้นเงินเดือนประจำปี เนื่องจากปัจจุบันสัดส่วนคณาจารย์ที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัยต่อจำนวนคณาจารย์ทั้งหมดยังคงค่อนข้างต่ำ</p> <p>(4) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย เช่น การเชิญนักวิจัย/ศาสตราจารย์ต่างประเทศมาปฏิบัติงานใน มทส. โดยมีศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย หน่วยวิจัย รองรับ เป็นต้น</p> <p>(5) มีตำแหน่งนักวิจัยที่เป็นตำแหน่งประจำ เน้นการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพโดยเฉพาะเช่นเดียวกับหลายมหาวิทยาลัยทั่วโลก</p> <p>(6) ควรมีมาตรการรักษานักวิจัย Post-Doc ที่มีความสามารถ เช่น การปรับขึ้นเงินเดือน หรือการพิจารณาเป็นนักวิจัยประจำของ มทส.</p> <p>(7) ควรเพิ่มงบประมาณหรือจำนวนทุนให้กับกลุ่ม SUT-PhD มากกว่า เพราะน่าจะเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาที่เก่งมาเรียนเพิ่มขึ้นและช่วยมหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อนงานวิจัยได้เร็วขึ้น</p>	<p>ปฏิบัติงานวิจัยร่วมกันและมีผลงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม ควรเพิ่มงบประมาณให้กับนักวิจัยบัณฑิตหรือคณาจารย์ทำวิจัยต่างสถาบันมากขึ้น</p> <p>(4) ควรเพิ่ม KPI รายบุคคลและมีขั้นต่ำของ KPI ด้านวิจัยที่วัดได้</p> <p>(5) มาตรการที่ออกมาทั้งหมดมีส่วนช่วยเฉพาะคณาจารย์ที่มีความสามารถอยู่แล้ว แต่ไม่ได้ให้เกิดการวิจัยหรือส่งเสริมการวิจัยในนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ไม่มีพี่เลี้ยงและยังขาดเงินและหน่วยงานกลางที่จะช่วยสนับสนุนการวิจัยในภาพรวม ขาดหน่วยงานที่ช่วยในเรื่องภาษาอังกฤษ ขาดหน่วยงานที่ช่วยในเรื่องของสถิติ ขาดหน่วยงานที่ช่วยเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ควรจะพัฒนามาตรการเพิ่มนักวิจัยรุ่นใหม่ ๆ เหล่านี้ด้วย รวมไปถึงการเพิ่มเครื่องมือ และการเข้าถึงเครื่องมือและห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ อีกด้วย</p> <p>(6) มาตรการส่วนใหญ่ที่กำหนดมา เอื้อให้กับอาจารย์ที่มีผลงานดีอยู่แล้วแล้วต่อยอดขึ้นไป แต่อาจารย์ใหม่ที่มีศักยภาพกลับได้รับโอกาสน้อย ยกเว้นไปอยู่ในกลุ่มวิจัยของอาจารย์ที่มีผลงานมาก ในอนาคตจะมีปัญหาเรื่องการสร้างอิทธิพลของอาจารย์บางกลุ่ม และไม่เปิดโอกาสให้นักวิจัยรุ่นใหม่สร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ต้องอยู่ภายใต้เงาของคนอื่น ไม่</p>

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(8) ควรกำหนดมาตรการเพิ่มเติมทางด้าน IP เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ที่มี IP สามารถได้รับจัดสรร งบประมาณ/นักวิจัย ได้ด้วย</p> <p>(9) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกด้านงานวิจัยให้มากขึ้น โดยเฉพาะงานวิจัยเชิงพาณิชย์เพื่อสนับสนุนธุรกิจเอกชนให้มีความเจริญเติบโตและแข่งขันกับต่างประเทศได้ เพราะเป็นช่องทางหนึ่งที่ประเทศจะสามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคต และในส่วนของมหาวิทยาลัยที่มีอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science Park) ซึ่งปัจจุบันนี้งานนี้ยังไม่มี ความก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรมมากนัก</p> <p>(10) ควรเพิ่มมาตรการที่มหาวิทยาลัยเน้นงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมให้มากกว่านี้ เป็นที่พึ่งของภาคอุตสาหกรรม ในภูมิภาคอาเซียน เน้นงานวิจัยที่จะเพิ่มความแข็งแกร่งให้ประเทศ เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือชุมชนเสนอหัวข้องานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์เข้ามาให้คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ร่วมกันแก้ไข อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนใกล้เคียงต่อไป</p> <p>(11) กรณีสัญญาจ้างงานระยะยาวที่ต้องผูกกับการขอตำแหน่งวิชาการถือว่าเป็นมาตรการเชิงรุกด้วยหรือไม่ เนื่องจากการขอตำแหน่งวิชาการจะผูกเงื่อนไขกับการตีพิมพ์วารสารนานาชาติด้วย การเพิ่มมาตรการ</p>	<p>ทำให้เกิดความหลากหลายทางการวิจัย และอาจารย์ท่านใดที่ผลงานไม่ดี ต้องไปทำการสอนเยอะ ๆ แทน ทำให้ปิดโอกาสในการกลับมาทำวิจัย ควรใช้กรณีศึกษาของการขายตรงเข้ามาพิจารณา เพื่อให้ไม่ปิดทางคนรุ่นใหม่ ๆ</p> <p>(7) ควรมีมาตรการกระตุ้น/บังคับ ให้คณาจารย์ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากกว่านี้ (จำนวนมากมุ่งเอาภาระงานสอนมาแทนภาระงานวิจัย)</p> <p>(8) ควรเพิ่มค่าตอบแทนหรือสามารถจัดจ้างผู้ช่วยวิจัย แก่ผู้ที่มีโครงการวิจัยแต่มีภาระงานสอนมาก</p> <p>(9) ควรให้นำภาระงานวิจัยมาทดแทนภาระงานสอนได้บางส่วน</p> <p>(10) น่าจะเป็นการเพิ่มการเดินทางไปวิจัยที่ต่างประเทศ จะได้ผลงานตีพิมพ์เร็วมาก เช่น 2 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน</p>

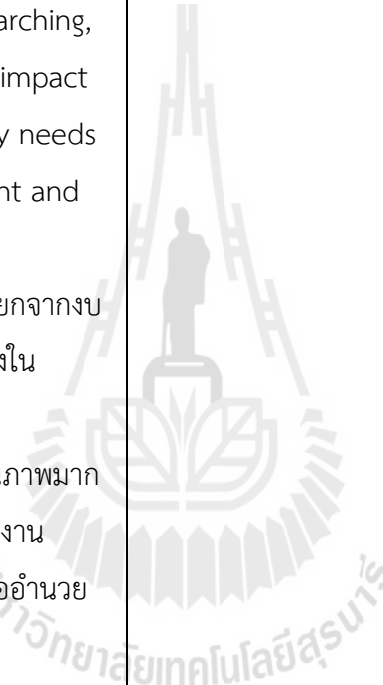
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>เชิงรุกโดยเน้นไปที่การตีพิมพ์บทความอย่างเดียวอาจไม่เหมาะสมนัก ควรเน้นไปที่ความสำเร็จด้านการร่วมมือกับเอกชนต่าง ๆ ด้วย เช่น ให้ผลตอบแทน หรืองบประมาณกรณีงานวิจัยร่วมระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับมหาวิทยาลัย ผลงานจากการตีพิมพ์อาจต้องรออีก 100 ปี จึงจะได้ใช้งาน แต่ผลงานร่วมอุตสาหกรรมคือใช้งานได้ทันที มาตรการเชิงรุกควรพึงระวัง บาปจะตกอยู่กับนักศึกษาระดับปริญญาโทมากขึ้น นักศึกษาจะจบการศึกษาอยากขึ้น หากอาจารย์ที่ปรึกษาขอทุนสนับสนุนต่าง ๆ ปัจจุบันได้มีปรากฏแล้วว่า นักศึกษาปริญญาโทต้องตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่มี JIF ตามคำสั่งของอาจารย์ที่ปรึกษา เช่นนี้เป็นการเกินไปหรือไม่</p> <p>(12) ควรเพิ่มการจูงใจให้สายสังคมศาสตร์มีโอกาสทำวิจัยเพิ่มขึ้นมากกว่าในปัจจุบัน</p> <p>(13) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มวิจัยด้านสุขภาพมากขึ้น จัดเป็นอีก Cluster</p> <p>(14) จำนวนคนในการตั้งศูนย์วิจัย ควรมีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากคณาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านใน มทส. มีจำนวนไม่มาก ควรพิจารณาให้มีการเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมเป็นนักวิจัยได้ แต่อาจกำหนดสัดส่วน เช่น 70:30 และไม่นำผลงานวิจัยคนภายนอกมาคิด</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>เป็นคะแนน</p> <p>(15) เพิ่มเงินงบประมาณวิจัย</p> <p>(16) ควรจัดสรรงบประมาณวิจัยแยกตามธรรมชาติของงานหลัก คือ 1) Bioscience – Biomed – Biochem 2) Physical Science</p> <p>(17) ควรจัดการแยก Experimental Research ออกจาก Computational หรือ Desktop Research ไม่ควรให้เงิน (ทุน) เท่ากัน</p> <p>(18) ควรเพิ่มทุนและจำนวนงานวิจัย โดยหามาตรการจูงใจแก่คณาจารย์ที่ยังมีผลงานทางวิชาการน้อย เพื่อให้คณาจารย์กลุ่มนี้ผลิตผลงานเพิ่มขึ้น</p> <p>(19) The University is doing a good job of supporting research. However, the rates for research grants in Thailand, such as those evaluated by the National Research Council, have not increased in the 18 years I have been here, while the costs of chemicals and reagents, as well as the costs of living for students and research assistants have more than doubled. So, the University should find a way to increase</p>	

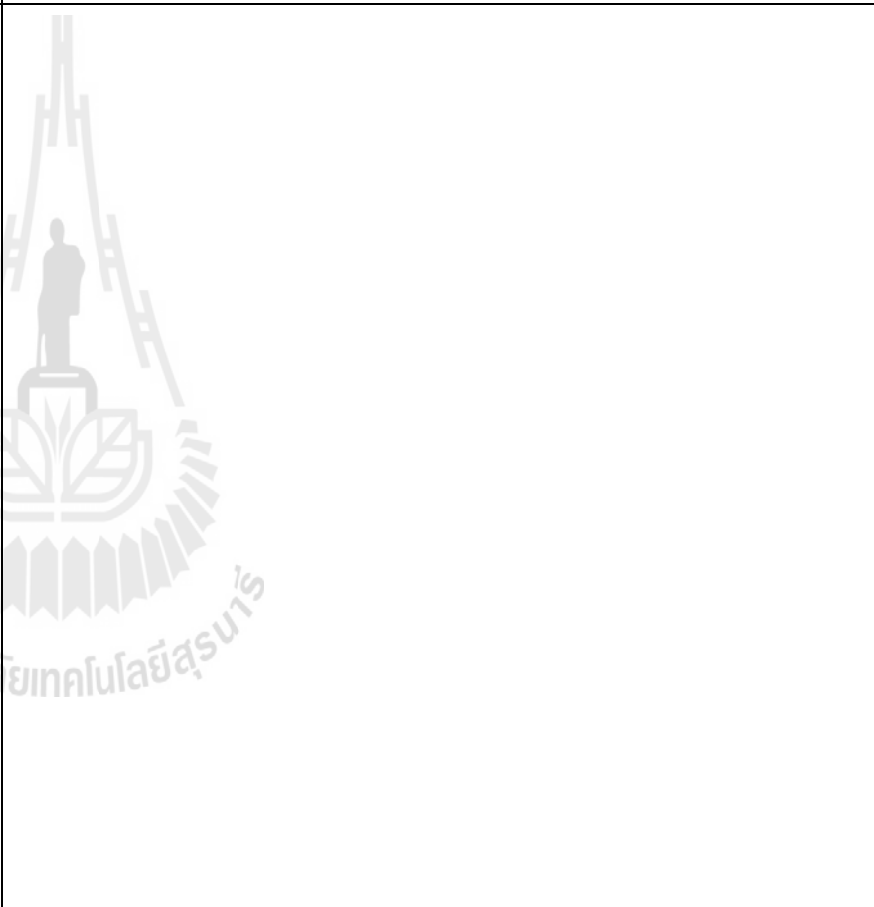
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>the amounts of research grants to productive researching, perhaps as grants available based on number and impact of papers and patents per year. Also, the University needs to build real research facilities with lecturer, student and RA offices next to the laboratories.</p> <p>(20) จัดสรรงบประมาณสำหรับทดแทนครุภัณฑ์ที่ใช้งานไม่ได้ แยกจากงบครุภัณฑ์ประจำปีซึ่งได้น้อยลงเรื่อยๆ และขึ้นอยู่กับการเมืองในองค์กร</p> <p>(21) ให้ครุภัณฑ์กับคณาจารย์ที่มีผลงานเพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจัดสรรในรูปของทุนวิจัยที่ต้องมี Output (ผลงานตีพิมพ์ สิทธิบัตร ฯลฯ) ทุนอุดหนุนการวิจัยที่ให้อำนาจไม่เอื้ออำนวยให้จัดซื้อครุภัณฑ์ที่มีมูลค่า 1-2 ล้านบาทได้</p> <p>(22) ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์มากขึ้น เพื่อให้ได้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น</p> <p>(23) ต้องการให้มหาวิทยาลัย จัดสรรทุนยกเว้นค่าเล่าเรียนไปตามสาขาวิชาต่าง ๆ เท่า ๆ กัน ค่าเล่าเรียนทั้งหลักสูตรปริญญาเอก ประมาณ 100,000 บาท ให้ได้กับทั้งนักศึกษาต่างชาติและนักศึกษา</p>	

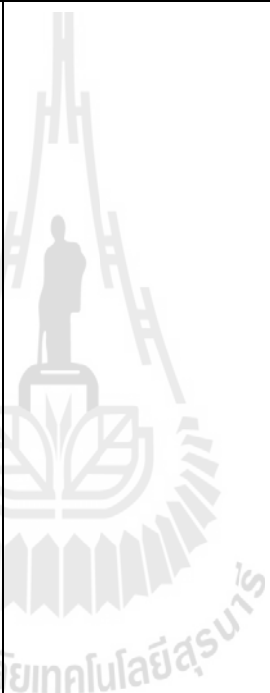
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>ไทย ในปัจจุบันนี้มีเพียงทุนนักศึกษา 5 คน ได้ยกเว้นค่าเล่าเรียน 1 คน ทุนยกเว้นค่าเล่าเรียนไม่จำเป็นต้องใช้เงินมากมายเหมือนนโยบายทั้ง 5 นโยบายในประกาศฯ</p> <p>(24) ควรเพิ่มทุนการนำเสนอบทความต่างประเทศ กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้นและครอบคลุม เนื่องจากส่วนใหญ่เท่าที่ผ่านมามักจะใช้งบประมาณของคณาจารย์ในการนำเสนอเอง โดยที่นักศึกษาขาดโอกาสได้นำเสนอด้วยตนเอง</p> <p>(25) ควรมีงบประมาณสำหรับการไปประชุมระดับชาติหรือนานาชาติให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท-เอก มากขึ้น เพราะปัจจุบันงบประมาณส่วนนี้นักศึกษาที่สามารถเข้าร่วมประชุมระดับนานาชาติจะต้องสำรองเงินจ่ายเองในปริมาณค่อนข้างสูง ทั้ง ๆ ที่ไปในนามมหาวิทยาลัย</p> <p>(26) ควรมีมาตรการเชิงรุกเกี่ยวกับการให้ทุนสนับสนุนการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ร่วมกับการทำวิจัยของคณาจารย์ เพื่อให้มีการให้โอกาสในการศึกษาของประชาชนในประเทศ/ต่างประเทศ ร่วมกับการผลิตผลงานของคณาจารย์ (ไม่ใช่เป็นเพียงงานวิจัยส่วนตัว ซึ่งจะทำให้บุคลากร/คณาจารย์เน้นงานการเรียนการสอนด้วย)</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(27) มาตรการด้านงบประมาณค่อนข้างประสบความสำเร็จโดยดูจากสัดส่วนงานวิจัยจากภายในและภายนอก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพขึ้นไปอีก มหาวิทยาลัยอาจทบทวนเกณฑ์ภาระงานสอนขั้นต่ำ โดยอาจมีเกณฑ์ภาระงานสอนขั้นต่ำแบบผันแปร โดยให้คณาจารย์ที่มีผลงานและทุนวิจัยตามเกณฑ์ สามารถนำภาระงานวิจัยมาใช้แทนภาระงานสอนได้ จำนวนหนึ่ง (ไม่เกิน ?) เนื่องจากปัจจุบัน มทส. มีอาจารย์มากขึ้น ทั้งนี้ การนำภาระงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของภาระงานสอนต้องไม่กระทบต่อรายวิชาที่อาจารย์ผู้นั้นเชี่ยวชาญและรับผิดชอบอยู่ มาตรการนี้ อาจส่งผลให้อาจารย์ใหม่ ๆ สามารถริเริ่มงานวิจัย และสามารถมีเวลาพอจัดทำวิจัยได้ต่อไป</p> <p>(28) ให้ภาระงานวิจัยแทนภาระงานสอน โดยให้คณาจารย์เลือกสัดส่วนงานว่าจะสอนร้อยละเท่าไร วิจัยร้อยละเท่าไร บริการวิชาการร้อยละเท่าไร ตามความถนัดของตน</p> <p>(29) อาจมีการกำหนดให้มีการลดภาระงานสอนบางภาคการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(30) อาจารย์ในบางสาขาวิชามีภาระงานสอนมาก อีกทั้งมีงานบริการวิชาการด้วย จึงทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะเขียนบทความ เสนอให้มีเทอมว่างจากการสอน 1 เทอมทุก 2 ปี เพื่อเขียนบทความที่ค้างไว้ โดยใช้กรณีมีการได้รับการสมัครหลังจากช่วง 1 เทอม ที่ว่างจากการสอน</p> <p>(31) ควรเพิ่มมาตรการเพื่ออํารงรักษาคณาจารย์ที่เป็นศาสตราจารย์ไว้กับ มทส. แม้อายุหลังเกษียณ 60 ปีไปแล้ว เช่น ให้สิทธิ์ที่จะเลือกอยู่ต่อกับ มทส. ได้ต่อไปเรื่อย ๆ หากมีผลงานตีพิมพ์ในวารสารอย่างน้อย 2 เรื่องต่อปี (หรือตามความเหมาะสม) มาตรการนี้จะช่วยกระตุ้นให้คนทำวิจัยมากขึ้น เพื่อจะได้รับการจ้างงานต่อ</p> <p>(32) ควรมีนโยบายสนับสนุนอาจารย์รุ่นใหม่หรือรุ่นกลางมากขึ้น เพราะนโยบายปัจจุบันหลายอย่างส่งเสริมผู้ที่เข้มแข็งอยู่แล้ว</p> <p>(33) ควรส่งเสริมให้อาจารย์รุ่นใหม่ ๆ ได้ทำงานวิจัย แต่ประกาศส่วนใหญ่ที่ออกมาจะเอื้อประโยชน์ใช้กับนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงหรือมีผลงานออกมามากอยู่แล้ว ซึ่งอาจารย์ทั้งหลายนี้สามารถหาแหล่งทุนจากภายนอกได้ดีกว่าอาจารย์รุ่นใหม่ ๆ</p> <p>(34) มีการติดตาม มีผู้ให้คำปรึกษาด้านวิจัยแบบใกล้ชิด (ที่ปรึกษาและติดตาม) สำหรับอาจารย์ใหม่ มีนักสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล ผู้ช่วยด้าน</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>ภาษาอังกฤษ ตรวจสอบบทความ</p> <p>(35) ควรมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยแนะนำอาจารย์ใหม่ ควรมีการฝึกอบรมด้านวิจัยให้เป็นรูปธรรม สถานวิจัยของสำนักวิชาควรมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านการวิจัยให้กับคณาจารย์ในสำนักวิชา เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของมหาวิทยาลัย เนื่องจากปัจจุบันนี้ สถานวิจัยของสำนักวิชายังไม่มี การดำเนินงานด้านนี้เลย โดยเฉพาะข่าวสารด้านการวิจัย ไม่มีการประชาสัมพันธ์เลย (สวพ.)</p> <p>(36) มาตรการเชิงรุกควรดำเนินการต่อเนื่อง แต่ควรเพิ่มคลินิกสนับสนุนการวิจัย ที่จะสามารถช่วยเหลือนักวิจัยรุ่นใหม่ ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งเรื่องระเบียบวิธีวิจัย/การวิเคราะห์/การเขียน manuscript ทั้งไทยและต่างประเทศ</p> <p>(37) ควรเพิ่มมาตรการเชิงรุกให้มากกว่านี้ อาจารย์ มทส. มีศักยภาพในการทำวิจัย แต่การตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติเป็นเรื่องราว น่าจะตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อทำการ Edit, Discuss หรือแม้กระทั่งปรับปรุงทางด้านภาษาของ Manuscript ก่อนส่งออกไป</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>ตีพิมพ์ จะทำให้ มทส. ได้ผลผลิตที่เป็นผลงานตีพิมพ์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>(38) ควรสร้างกิจกรรมสนับสนุนกระบวนการตีพิมพ์ผลงานวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มวิจัย</p> <p>(39) วิธีการใดจะสามารถสร้างความพร้อมการวิจัยให้คณาจารย์ที่ต้องการเข้าสู่การวิจัยอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ที่ผ่านมามีต้องดิ้นรนด้วยตัวเองมาก</p> <p>(40) ผู้เริ่มต้นต้องการผู้ชี้แนะ</p> <p>(41) ควรพิจารณาการคำนวณค่าตอบแทนให้มีความแตกต่างระหว่างสาขาวิชา</p> <p>(42) ควรเพิ่มให้ค่าตอบแทนแก่ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI</p> <p>(43) ข้อสังเกต ข้อมูลจำนวนบทความตีพิมพ์ จำนวนโครงการ และทุนอุดหนุนการวิจัยก่อนและหลังการดำเนินการมาตรการเชิงรุก อาจเป็นผลมาจากจำนวนคณาจารย์/นักวิจัยของ มทส. ที่เพิ่มสูงขึ้นก็ได้ (จำนวนพนักงานมากขึ้น -> ข้อมูลจำนวนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น) อย่างไรก็ตาม ประกาศทั้ง 5 ฉบับ ก็ช่วยส่งเสริมบรรยากาศด้านการวิจัยให้กับคณาจารย์และนักวิจัยทุกระดับ ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถเพิ่มได้ก็ดี</p>	

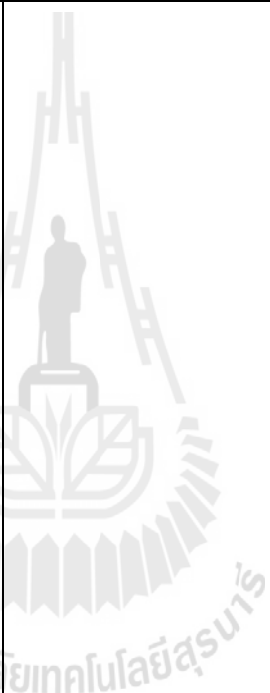
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p> <p>(1) ทุน SUT-PhD ควรให้ผู้ตีพิมพ์ผลงานกลาง ๆ และมีโอกาสพัฒนาได้ ไม่ควรให้คนที่มียะยะแล้ว เพราะเขาหาเอาจากข้างนอกได้</p> <p>(2) ควรลดจำนวนทุน SUT-PhD เนื่องจากต้องใช้งบประมาณเยอะมาก ซึ่งคณาจารย์ที่มีศักยภาพสูงสามารถสมัครขอรับทุนอื่น ๆ จากภายนอกได้ เช่น คปก., เป็นต้น</p> <p>(3) มหาวิทยาลัยควรลดมาตรการเชิงรุกในหลักเกณฑ์การจัดตั้งและสนับสนุนศูนย์วิจัยฯ เพราะที่ใช้งบประมาณจำนวนมากเกินไป แต่ไม่ค่อย effective มากนัก</p> <p>(4) ควรลดมาตรการเพราะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จะมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนและภารกิจอื่น ๆ ได้ เพราะบางคนมุ่งเน้นแต่งานวิจัยระดับนานาชาติ - เกิดสภาพความเหลื่อมล้ำของคณาจารย์ ซึ่งมีลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวกำหนด บางงานวิจัยสามารถเขียนบทความตีพิมพ์ได้เร็ว หรือเหมาะสมกับระดับนานาชาติ บางงานวิจัยบทความตีพิมพ์ได้ช้า เหมาะกับงานพื้นที่ แต่ก็มีประโยชน์ไม่แพ้กัน แต่มองคนละด้าน แต่ได้ผลประโยชน์จากมหาวิทยาลัยไม่เท่ากัน 	<p>3) ควรลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย</p> <p>(1) ลดหลักเกณฑ์และการพิจารณาจัดสรรทุน Post-Doc/Post-Grad Researcher) แก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง</p> <p>(2) ลดการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก</p>

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<ul style="list-style-type: none"> - น่าจะดูผลกระทบระยะยาวด้วยว่ามีความยั่งยืนหรือไม่ เหมือนเป็นการให้ยาแรง หากนักกีฬาทำได้ตลอดก็ดี ผลกระทบเชิงสุขภาพสังคมของคณาจารย์ นักวิจัย จะดีหรือไม่ในระยะยาว - ทั้ง 5 ข้อมีครบ คนทำได้ชอบแน่นอน น่าจะวิเคราะห์ว่า คนที่ทำได้ นั้น ทำอย่างไร เพราะอะไรถึงทำได้ขนาดนั้น โดยเฉพาะคนที่ทำได้ดีสูงกว่ามาตรฐานมาก และคนที่ทำได้น้อย เพราะอะไร <p>(5) ลดข้อกำหนดบางอย่างลง เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์รุ่นใหม่สามารถขอทุนสนับสนุนเพื่อนำมาวิจัยได้มากขึ้น</p>	<p>(5) ลดข้อกำหนดบางอย่างลง เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์รุ่นใหม่สามารถขอทุนสนับสนุนเพื่อนำมาวิจัยได้มากขึ้น</p>
<p>4) ความคิดเห็นอื่น ๆ</p> <p>(1) งานวิจัยเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย แต่ภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยให้รางวัลต่าง ๆ แก่ผลงานวิจัยเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรทำงานวิจัย แต่มีได้กระตุ้นให้มีการพัฒนาการสอนหรือการวิจัยทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ทำให้บุคลากรมุ่งเน้นในด้าน การวิจัยจนอาจจะลืมไปว่า มหาวิทยาลัย คือ สถานศึกษาที่ควร เน้นหนักด้านการเรียนการสอนด้วย</p>	<p>4) ความคิดเห็นอื่น ๆ</p> <p>(1) ควรมีการสำรวจความคิดเห็นรายบุคคลของคณาจารย์ที่มีผลงานวิจัย น้อย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายว่ามีอุปสรรคใดในการทำวิจัย (หรือไม่ทำ วิจัย) เพื่อวางแนวทางแก้ไขต่อไป (ระดับบุคคล/หน่วยงาน/ มหาวิทยาลัย)</p>

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(2) ควรให้ความสำคัญการเรียนการสอนมากกว่านี้ และลดความสำคัญของผลงานตีพิมพ์ สนับสนุนงานบริการวิชาการและการต่อยอดงานวิจัยจากปัญหาที่พบ หรือที่ได้แนวคิดจากงานบริการวิชาการ</p> <p>(3) ที่ทำก็ตีอยู่แล้ว แต่ควรจะคิดด้วยว่า งานหลักของอาจารย์ก็มีไม่ต่ำกว่า 2 อย่างที่รับผิดชอบ ซึ่งก็ทำให้ไม่มีเวลาอยู่แล้ว แล้วถ้าอยากให้อาจารย์มาทำวิจัยเพิ่มกันอีก ควรจะคิดสักนิดว่าจะทำอย่างไรอาจารย์ถึงจะมีเวลาและสมาธิเพียงพอในการทำวิจัยชิ้นงานที่มีคุณภาพออกมากันบ้าง โดยส่วนตัวก็อยากทำวิจัย แต่ทั้งภาระงานสอน งานชมรมฯ ที่ปรึกษา นักศึกษา งานกิจกรรมชมรมฯ แล้วยังจะต้องคอยดูแลอาจารย์ต่างชาติอีก ทำให้ไม่มีเวลาและสมาธิในการค้นหาข้อมูลที่จะทำวิจัย</p> <p>(4) ค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ฉบับใหม่ คิดว่าไม่เหมาะสม เหมารวมผู้ที่จ่ายครบตีพิมพ์แน่กับผู้ที่ตีพิมพ์แบบมีคุณภาพ ควรจะจ่ายสนับสนุนค่าตีพิมพ์เต็มตามจ่ายจริง แต่พิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป กรณีที่จ่ายครบตีพิมพ์แน่ก็ไม่ควรให้ค่าตอบแทน การจ่ายค่าตอบแทนตามมาตรการที่ 1 อาจลดลงก็ได้</p> <p>(5) สถาบันวิจัยและพัฒนาควรเป็นศูนย์กลางเชิงรุกในการติดต่อขอทุนวิจัยจากภายนอก/การประสานกับ วช./แหล่งทุนให้เข้มแข็ง</p>	

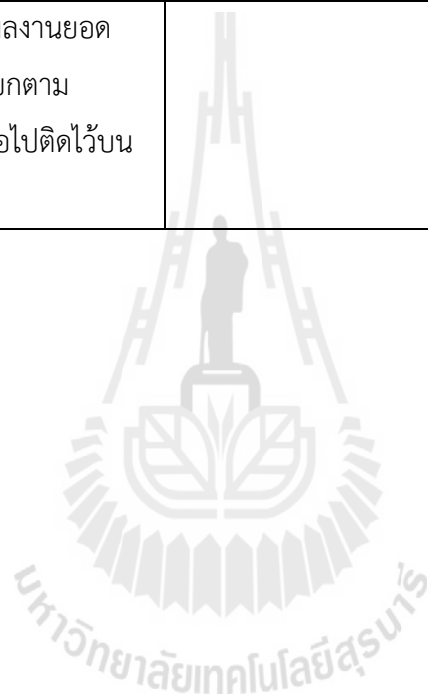
ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(6) ประชุมชี้แจงหรือจัดสัมมนา เพื่อชี้แจงให้คณาจารย์ทราบถึงประกาศทั้ง 5 ฉบับให้มากขึ้น</p> <p>(7) เพื่อให้ประกาศเหล่านี้นำไปสู่การปฏิบัติและเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจัดเวที การพบปะสนทนากับนักวิจัย คณาจารย์ เพื่อทำความเข้าใจ ยกตัวอย่าง การใช้ประโยชน์ ได้ประโยชน์จากประกาศเหล่านี้</p> <p>(8) การมีมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยเป็นสิ่งที่ดีและควรดำเนินการต่อ แต่อยากให้มีการศึกษาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณาจารย์ในแง่บทบาทความรับผิดชอบที่ต้องทำ ประสบการณ์ ภาระงานสอน ซึ่งควรมีความสอดคล้องและ Practical ในทางปฏิบัติ หากต้องมีภารกิจด้านงานวิจัยที่ดีมีคุณภาพควบคู่กัน</p> <p>(9) การจะพิจารณาลดหรือเพิ่มมาตรการเชิงรุก ควรใช้ข้อมูลประสบการณ์จากการใช้บังคับประกาศเหล่านี้ ประกอบด้วย การสอบถามความคิดเห็นคณาจารย์เกี่ยวกับประกาศดังกล่าว อาจเป็นส่วนหนึ่งของ Evidence แต่การประเมินสิ่งที่ได้ทำไปแล้วจากการสนับสนุนของประกาศเหล่านี้ จากผู้ที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญมากเช่นกัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะช่วยตอบคำถามได้ดี</p>	

ตารางที่ ค7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย	ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย
<p>(10)ทุก ๆ ปี มทส. ควรประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่สร้างผลงานยอดเยี่ยมตั้งแต่อันดับ 1-3 ทั้งตีพิมพ์ สิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ แยกตามธรรมชาติของงานวิจัยตามธรรมชาติของงานวิจัยแล้วนำชื่อไปติดไว้บน Hall of Frame ในหอจดหมายเหตุของมหาวิทยาลัย</p>	

ที่มา: จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2555 และ 2556

ภาคผนวก ง

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส.

จำแนกตามภูมิภาคหลังของคณาจารย์ และพบผลการเปรียบเทียบที่ไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

**ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของคณาจารย์ มทส.
จำแนกภูมิหลัง และพบผลการเปรียบเทียบที่ไม่แตกต่างกัน**

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของ มทส. ระหว่างคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน ช่วงอายุแตกต่างกัน มีระยะเวลาการปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกันไป มีจำนวนผลงานตีพิมพ์แตกต่างกัน มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์หลักแตกต่างกัน จำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยแตกต่างกัน และการใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ พบผลการเปรียบเทียบที่ไม่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทั้ง 5 มาตรการไม่แตกต่างกัน ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๑1

ตารางที่ ๑1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ
จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่ง ทางวิชาการ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
อ.	79	88.40	3.19	3	.36
ผศ.	64	89.64			
รศ.	31	92.85			
ศ.	7	124.57			
รวม	181				

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง2

ตารางที่ ง2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่ง ทางวิชาการ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
อ.	80	82.25	4.95	3	.18
ผศ.	63	92.71			
รศ.	29	98.67			
ศ.	7	118.21			
รวม	179				

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง3

ตารางที่ ง3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD
จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่ง ทางวิชาการ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
อ.	81	86.07	2.97	3	.40
ผศ.	63	90.75			
รศ.	29	95.57			
ศ.	7	118.57			
รวม	180				

4) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
อ.	81	94.49	1.31	3	.73
ผศ.	64	89.45			
รศ.	30	92.22			
ศ.	7	72.57			
รวม	182				

5) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
อ.	81	95.10	4.03	3	.26
ผศ.	64	82.16			
รศ.	31	100.66			
ศ.	7	107.79			
รวม	183				

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามสำนักวิชา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ใน 4 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๖ ตารางที่ ๖ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
สว.	44	100.57	6.16	3	.29
สวทส.	17	92.41			
สวทก.	25	82.78			
สวศ.	63	90.60			
สวพ.	15	65.97			
สวพย.	17	100.50			
รวม	181				

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดัง ตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
สว.	44	95.57	8.47	5	.13
สวทส.	16	79.44			
สวทก.	25	96.86			
สวศ.	62	94.00			
สวพ.	15	56.40			
สวพย.	17	90.50			
รวม	179				

3) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์ แสดงได้ดังตารางที่ ๙8

ตารางที่ ๙8 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ ผลงานฯ จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
สวว.	44	92.05	9.93	5	.08
สวทส.	17	71.38			
สวทก.	25	79.96			
สววศ.	63	94.31			
สวพ.	16	86.22			
สวพย.	17	121.74			
รวม	182				

4) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่สังกัดสำนักวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๙9

ตารางที่ ๙9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
สวว.	45	95.14	5.73	5	.33
สวทส.	17	72.74			
สวทก.	25	90.86			
สววศ.	63	87.89			
สวพ.	16	100.47			
สวพย.	17	111.88			
รวม	183				

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามช่วงอายุ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๑๐ ตารางที่ ๑๐ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 36 ปี	42	94.30	3.92	3	.27
36-45 ปี	83	87.60			
46-55 ปี	38	76.64			
> 55 ปี	12	104.71			
รวม	175				

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดัง ตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 36 ปี	43	90.22	4.14	3	.25
36-45 ปี	83	89.40			
46-55 ปี	35	72.77			
> 55 ปี	12	100.38			
รวม	173				

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุน SUT-PhD ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง12 ตารางที่ ง12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 36 ปี	44	94.28	1.89	3	.60
36-45 ปี	83	88.10			
46-55 ปี	35	79.54			
> 55 ปี	12	81.71			
รวม	174				

4) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์ แสดงได้ดังตารางที่ ง13 ตารางที่ ง13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ ผลงานฯ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 36 ปี	44	96.05	4.55	3	.21
36-45 ปี	84	88.94			
46-55 ปี	36	74.31			
> 55 ปี	12	100.33			
รวม	176				

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานให้ มทส.

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกัน คณาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 3 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง14

ตารางที่ ง14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ
จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

ระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 5 ปี	70	97.24	7.58	3	.56
5-10 ปี	29	73.76			
11-15 ปี	40	91.95			
> 15 ปี	35	74.31			
รวม	174				

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง15

ตารางที่ ง15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

ระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 5 ปี	71	86.77	1.88	3	.80
5-10 ปี	29	80.53			
11-15 ปี	40	94.60			
> 15 ปี	32	81.17			
รวม	172				

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส. ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง16

ตารางที่ ง16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานให้ มทส.

ระยะเวลาปฏิบัติงาน ให้ มทส.	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
< 5 ปี	72	87.06	2.48	3	.48
5-10 ปี	29	84.48			
11-15 ปี	39	96.21			
> 15 ปี	33	78.20			
รวม	173				

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแตกต่างกัน คณาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 3 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง17

ตารางที่ ง17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

จำนวนผลงาน ตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<3 เรื่อง	88	81.15	7.41	3	.06
3-5 เรื่อง	30	80.00			
6-10 เรื่อง	21	85.76			
>10 เรื่อง	33	107.15			
รวม	172				

2) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<3 เรื่อง	88	85.19	.68	3	.88
3-5 เรื่อง	30	84.17			
6-10 เรื่อง	22	90.59			
>10 เรื่อง	33	92.02			
รวม	173				

3) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล (SCOPUS หรือ ISI) ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<3 เรื่อง	88	83.85	7.74	3	.05
3-5 เรื่อง	32	78.55			
6-10 เรื่อง	21	82.95			
>10 เรื่อง	33	108.82			
รวม	174				

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามจำนวนผลงานตีพิมพ์

ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก แตกต่างกัน คณาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 2 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวน ผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<3 เรื่อง	109	79.12	7.79	3	.05
3-5 เรื่อง	25	91.20			
6-10 เรื่อง	20	102.70			
>10 เรื่อง	18	106.67			
รวม	172				

2) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล ที่เป็นผู้ประพันธ์หลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากลที่เป็นผู้ประพันธ์หลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<3 เรื่อง	109	84.24	1.49	3	.69
3-5 เรื่อง	25	89.02			
6-10 เรื่อง	21	98.29			
>10 เรื่อง	18	87.75			
รวม	173				

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่มีเงินอุดหนุนการวิจัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทั้ง 5 มาตรการไม่แตกต่างกัน ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง22

ตารางที่ ง22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ
จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

เงินอุดหนุน การวิจัย (บาท)	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<300,001	88	82.73	1.51	3	.68
300,001-500,000	30	94.75			
500,001-1,000,000	21	89.83			
>1,000,000	32	84.27			
รวม	171				

2) มาตรการที่ 2: มาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีเงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง23

ตารางที่ ง23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน Post-Doc/Post-Grad
จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

เงินอุดหนุน การวิจัย (บาท)	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<300,001	87	82.05	.93	3	.82
300,001-500,000	30	84.78			
500,001-1,000,000	21	91.52			
>1,000,000	31	89.08			
รวม	169				

3) มาตรการที่ 3: มาตรการด้านทุน SUT-PhD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีเงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์ แสดงได้ดังตารางที่ ง24

ตารางที่ ง24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุน SUT-PhD
จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

เงินอุดหนุน การวิจัย (บาท)	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<300,001	89	85.69	.60	3	.90
300,001-500,000	30	89.35			
500,001-1,000,000	21	87.05			
>1,000,000	30	80.00			
รวม	170				

4) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีเงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางง25

ตารางที่ ง25 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์
ผลงานฯ จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

เงินอุดหนุน การวิจัย (บาท)	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<300,001	89	90.26	4.97	3	.17
300,001-500,000	31	90.50			
500,001-1,000,000	21	90.88			
>1,000,000	31	68.73			
รวม	172				

5) มาตรการที่ 5: มาตรการด้านทุนสนับสนุน RU

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่มีจำนวนเงินอุดหนุนการวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง26

ตารางที่ ง26 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนสนับสนุน RU
จำแนกตามเงินอุดหนุนการวิจัย

เงินอุดหนุน การวิจัย (บาท)	n	Mean Rank	χ^2	df	Asymp. Sig.
<300,001	90	92.14	2.14	3	.55
300,001-500,000	30	81.92			
500,001-1,000,000	21	78.40			
>1,000,000	32	82.94			
รวม	173				

8. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ จำแนกตามการใช้ประโยชน์จากมาตรการต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการทั้ง 5 มาตรการ คณาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 2 มาตรการ ดังนี้

1) มาตรการที่ 1: มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ง27

ตารางที่ ง27 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนฯ
จำแนกตามการใช้ประโยชน์

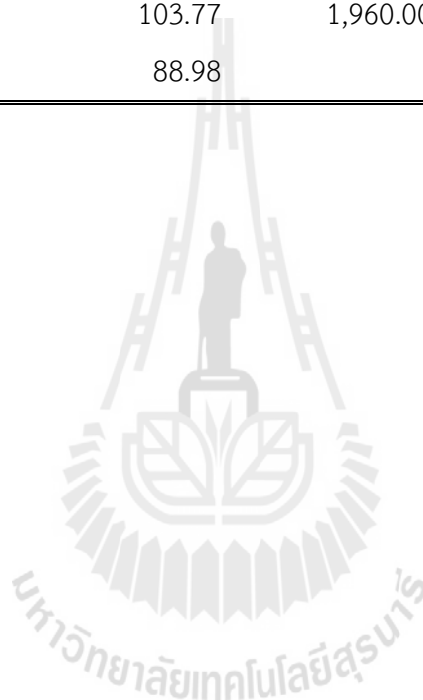
ประโยชน์	n	Mean Rank	χ^2	Asymp. Sig.
ใช้	83	96.90	3,577.50	.16
ไม่ได้ใช้	98	86.01		

2) มาตรการที่ 4: มาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คณาจารย์ที่ใช้และไม่ใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ ๓28

ตารางที่ ๓28 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการด้านทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานฯ จำแนกตามการใช้ประโยชน์

ประโยชน์	n	Mean Rank	χ^2	Asymp. Sig.
ใช้	31	103.77	1,960.00	.15
ไม่ได้ใช้	151	88.98		

ภาคผนวก จ

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ Proceedings

การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6
“แคสเตริชาการ '57 ส่งเสริมงานวิจัย สู่อการพัฒนารตน พัฒนางาน”
ระหว่างวันที่ 2-4 เมษายน 2557

ณ ห้องประชุมอาคารเรียนรวม (อาคาร 35) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธศว

CONTACT : 044-23300 ต่อ 2720,2761 FAX:044-233068

ADDRESS : ฝ่ายพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 744 ถ.สุรนารายณ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

Website : www.des.rmuth.ac.th Email : intodes.rmuth@gmail.com

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การบริหารงบประมาณสู่ประชาคมอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษา : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น Budget Management toward ASEAN Community in Institution of Education : Case study of Faculty of Public Health, KhonKaen University โดย จิตภา พลางวัน	6-7
ความคิดเห็นของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย SURANAREE UNIVERSITY OF TECHNOLOGY FACULTY'S OPINIONS CONCERNING PROACTIVE MEASURES FOR RESEARCH โดย จิตตานันท์ ตีกุล	8-9
การพัฒนากระบวนการจัดการข้อมูลห้องสอบกลางภาค สำหรับรายวิชาของคณะวิทยาศาสตร์ Development of Midterm Exam Room Process data management For Science Faculty Coerces โดย จุฑาพร ลัดกระทุ่ม, สมชาย วงศ์รัตนรักษ์, พรสิทธิ์ ฤทธิสำเร็จ, ทินกฤต ศิริแสงไพรวลัย และธิดารัตน์ กันยะติ	10-11
การพัฒนากระบวนการตรวจติดตามและวางแผนการเรียนก่อนการแจกรหัสลงทะเบียนเรียน Development of Monitoring and Planning Study Before Giving Enroll in Password โดย จุฑาพร ลัดกระทุ่ม, ธิดารัตน์ กันยะติ, ทินกฤตศิริ แสงไพรวลัย และพรสิทธิ์ ฤทธิสำเร็จ	12
ระบบจัดการห้องสอบกลางภาค รายวิชาคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Mid-term Exam Room Management System of Faculty of Science, Chulalongkorn University โดย สมชาย วงศ์รัตนรักษ์ และ จุฑาพร ลัดกระทุ่ม	13
การสร้างระบบส่งข้อมูลข่าวสารกิจกรรมบนเว็บไซต์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี The Design of Management Information System on the Engineering Faculty Website, KMUTT โดย ฉัตรชัย มุ่งธัญญา	14
การพัฒนาเครื่องมือเฝ้าระวังและวิเคราะห์สถิติการใช้งานสำหรับระบบห้องสมุดอัตโนมัติ "ALIST" ด้วยโปรแกรม Google Analytics Analytics Development of a Monitoring and Analysis Tool for the Automated Library System "ALIST" with Google Analytics โดย ชำนาญ อินทสโร	15

[การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6
"แคสเทรียการ '57 :ส่งเสริมงานวิจัย สู่การพัฒนาคน พัฒนางาน" ระหว่างวันที่ 2 - 4 เมษายน 2557]

ความคิดเห็นของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

SURANAREE UNIVERSITY OF TECHNOLOGY FACULTY'S
OPINIONS CONCERNING PROACTIVE MEASURES FOR RESEARCH

จิตตานันท์ ทิกุล

Jittanan Tikul

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ มทส. ต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย โดยมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย ประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้ (1) มาตรการด้านการจ่ายค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ (2) มาตรการด้านการจัดสรรทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกและทุนสนับสนุนนักวิจัยบัณฑิตศึกษาแก่คณาจารย์ที่มีผลผลิตด้านวิจัยสูง (3) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก (4) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อรับสิทธิบัตรหรือตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติและ (5) มาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนศูนย์วิจัย กลุ่มวิจัย และหน่วยวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง รวบรวมข้อมูลข้อมูลปฐมภูมิจากคณาจารย์ มทส. จำนวน 184 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และข้อมูลทุติยภูมิจากฐานข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา ผลการสำรวจนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย 5 มาตรการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ในมาตรการที่ 1 มีผลงานตีพิมพ์ขอเบิกค่าตอบแทนรวม 770 ผลงาน เป็นเงิน 19,967 ล้านบาท และมีการจัดสรรทุนในมาตรการที่ 2-5 รวม 200 ทุน เป็นเงิน 111,963 ล้านบาท รวมเงินที่ใช้ไปทั้งสิ้น 131,930 ล้านบาท ภาพรวมของผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล SCOPUS เฉพาะส่วนที่เป็นบทความฉบับสมบูรณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 มีจำนวน 199 232 และ 217 ผลงาน ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าจำนวนบทความที่ มทส. ทำข้อตกลงกับ สกอ. และสูงกว่าก่อนมีมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย

2. คณาจารย์เห็นด้วยกับมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยทั้ง 5 มาตรการในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ประเด็นแรก คือ (1) สมควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (2) สำคัญต่อการดำเนินการกิจด้านวิจัยของมหาวิทยาลัย และ (3) สอดคล้องกับการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่สากล ในกรณีที่มีงบประมาณจำกัดและจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด มาตรการที่ได้รับการจัดลำดับให้อยู่ในลำดับแรกคือ มาตรการที่ 1 นอกจากนี้ คณาจารย์ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยไว้โดยสรุป ดังนี้ (1) ควรคงมาตรการเชิงรุกด้านวิจัยนี้ไว้เนื่องจากเป็นจุดแข็งและข้อได้เปรียบของ มทส. (2) ควรเพิ่มมาตรการสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานในระดับกลาง และนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยปรับลดเกณฑ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม และ (3) ควรลดมาตรการด้านการจัดสรรทุนเพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอกเนื่องจากใช้งบประมาณค่อนข้างสูง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป (1) ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ด้านวิจัยที่กำหนดไว้ (2) ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับความเหมาะสมและความคุ้มค่าของทั้ง 5 มาตรการ และ (3) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยด้วยกัน

คำสำคัญ : มาตรการเชิงรุก; วิจัย; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.)

การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6
 “แคสเสดวิชาการ '57 : ส่งเสริมงานวิจัย สู่อารพัฒนาคน พัฒนางาน” ระหว่างวันที่ 2 - 4 เมษายน 2557

Abstract

The purposes of this research consists of 1) to investigate operational outcomes of Suranaree University of Technology's (SUT's) from proactive measures for research; and 2) to study SUT faculty's opinions concerning the proactive measures; For convenience of reference, the five measures consist of the following. (1) Remuneration for publications in international journals. (2) Allocation of Post-Doctoral Researcher and Post-Graduate Researcher funds for faculty with high research output. (3) Allocation of PhD Program Scholarships. (4) Allocation of funds for Patent Application or Publication in International journals. And (5) Allocation of funds in support of Research centers, groups and units or laboratories to become centers of specialization. The total number of participating SUT faculty members providing primary data was 184 through questionnaires. Secondary data was compiled from SUT's Institute for Research and Development's data bases. The quantitative data was analyzed through relevant statistics: frequency distribution, percentages, means and standard deviations. Qualitative data was analyzed through content analysis.

The research findings can be summarized as follows:

1. With regard to the total amount of 131.93 million baht from NRU project, the amount of 19.967 million baht has been allocated for proactive measure 1, and the amount of 111.963 million baht has been spent for proactive measures 2 to 5. There were 770 publications resulted from the proactive measure 1, and there were 200 grants allocated for proactive measures 2 to 5. Among the 770 articles published, there were 648 publications appeared in the SCOPUS database, i.e., focusing on articles and reviews. This number is higher than that agreed upon by SUT with the Office of the Higher Education Commission (OHEC), and higher than before SUT's proactive measures.

2. SUT faculty strongly supported the 5 proactive measures on the “much” level, with the highest of the three opinions, namely (1) these measures should be pursued continually and on a sustainable basis, (2) in step with becoming a world class university, and (3) indispensable to SUT's research mission. According to the limitation of the NRU's budget, SUT faculty recommended that the proactive measure 1 should be considered as the first priority, while the proactive measure regarding the SUT-PhD grants can be reduced, since it required relatively high budget. In addition, SUT faculty also suggested that all proactive measures must be prolong and should be revised in order to allow more faculty, in particular the young and active faculty staffs, to be enrolled in these measures.

The continuous research suggestions: (1) to monitor research policy of SUT, (2) to study indepth of expediency and worthy of 5 proactive measures, and (3) to compare operational outcomes of SUT with the other research universities.

Keywords : proactive measure; research; Suranaree University of Technology(SUT)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล: นางสาวจิตตานันท์ ติกุล
ระดับการศึกษา: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2526

ประสบการณ์ในงานวิจัย:

- งานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ:

-

- งานวิจัยที่แล้วเสร็จ:

จิตตานันท์ ติกุล. (2556). **ความคิดเห็นของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อมาตรการ**

เชิงรุกด้านวิจัย. รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

[หัวหน้าโครงการ, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]

ขวัญกมล ดอนขวา และจิตตานันท์ ติกุล. (2556). **การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรใน**

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)]

ศจีรา คุปพิทยานันท์, เจษฎา ตัณฑนุช, ชรรค์ชัย โกศลทองกี, จิตตานันท์ ติกุล และพิกุล ประดับศรี.

(2555). **การพัฒนาเครือข่ายเพื่อหนุนเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้านคณิตศาสตร์และ**

วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นครราชสีมา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)]

ประพันธ์ แม่นยำ, ศจีรา คุปพิทยานันท์, ทวีช จิตสมบุญ, มาริษา เกตุทัต-คาร์นส์, ชรรค์ชัย โกศลทองกี,

เจษฎา ตัณฑนุช, จิตตานันท์ ติกุล และพิกุล ประดับศรี. (2552). **การศึกษาการพัฒนา**

กระบวนการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโรงเรียนสังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน

กองทุนสนับสนุนการวิจัย.

[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)]

จิตตานันท์ ติกุล, สฤณี ศรีขาว, พิกุล ประดับศรี, จุไรรัตน์ วิสัยดี และสุวรรณี แพงดาวงษ์. (2550).

ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้. รายงานการ

วิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

[หัวหน้าโครงการ, แหล่งทุน: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)]

- นงเยาว์ สุขคำภา, จิตตานันท์ ตีกุล และจรูไรรัตน์ วิสัยดี. (2550). **ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา และอาจารย์ที่ปรึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา 2547.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- จิตตานันท์ ตีกุล. (2548). **ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนระดับอุดมศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา 2540-2543.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[หัวหน้าโครงการ, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- รัชฎาพร วิสุทธากร, ชนิศา มณีรัตน์รุ่งโรจน์ และจิตตานันท์ ตีกุล. (2549). **แนวโน้มความต้องการบัณฑิตด้านการจัดการ.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- วารี วิตจาया, รุ่งฤดี ศรีสวัสดิ์, จิตตานันท์ ตีกุล, ศจีรา คุปพิทยานันท์ และกานดา คำมาก. (2548). **แนวโน้มความต้องการหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- เกรียงศักดิ์ เอื้อมเก็บ, มงคล ผจงธนสุขขันธ์, จิตตานันท์ ตีกุล, นवलน้อย จุฑะพงษ์ และปลื้มจิตร กังตระกุล. (2548). **แนวโน้มความต้องการหลักสูตรชีวเวชศาสตร์.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- เอมอร ทศนสร, กนต์ธร ชำนิประศาสน์, เพ็ญพรรณ ปิยามรย์, อารัง พรหมสอน, สมชาย รักกลาง, บัลลังก์ กลิ่นจันทร์แดง, อัญญาวุธ สาคริก, สุชาติ จรรยาศิริ, วิณา รักษาทรัพย์, เนืองนิจ ญ ลำปาง, สุดา ผ่องแผ้ว, นิमित พิศขุมทอง, จารุวัฒน์ ยอดชู, จิตตานันท์ ตีกุล, และสมคิด แก้วอรสาณ. (2543). **กิจกรรมนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2541.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]
- กนต์ธร ชำนิประศาสน์, เพ็ญศรี ทิพย์สุวรรณกุล, เพ็ญพรรณ ปิยามรย์, นิमित พิศขุมทอง, ธาณี คล่องณรงค์ และจิตตานันท์ ตีกุล. (2542). **การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและรายได้หอพักนักศึกษา.** รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่

● ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ:

ขวัญกมล ดอนขวา และจิตตานันท์ ตีกุล. (2556). การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science** (อยู่ในระหว่างการตีพิมพ์).

จิตตานันท์ ตีกุล, สฤชต์ ศรีขาว, พิกุล ประดับศรี, จุไรรัตน์ วิสัยดี และสุวรรณี แพงดาวงษ์. (2551). ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้. ใน **เทิดชายช่วยบำรุง (บรรณาธิการ). รวบรวมความวารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ ปี พ.ศ. 2550** (หน้า 336-347). กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

จิตตานันท์ ตีกุล และพงพร จำงโพธิ์. (2550). ดัชนีบทความตีพิมพ์ของ มทส. และสถาบันอุดมศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทยในฐานะข้อมูลของ ISI. **วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science** 1 (2): 55-70.

จิตตานันท์ ตีกุล, สฤชต์ ศรีขาว, พิกุล ประดับศรี, จุไรรัตน์ วิสัยดี และสุวรรณี แพงดาวงษ์. (2550). ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้. **วารสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวไทย ฉบับที่ 3 ปี 2550** [ออนไลน์]: <http://www.ttresearch.org/E-Journal/>

รัชฎาพร วิสุทธากร, ชนิศา มณีรัตนรุ่งโรจน์ และจิตตานันท์ ตีกุล. (2550). แนวโน้มความต้องการบัณฑิตด้านการจัดการ. **วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science** 1 (1): 37-56.

จิตตานันท์ ตีกุล. (2547). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. **วารสารวิจัยวิทยาการวิจัย** 17 (3): 269-286.

จิตตานันท์ ตีกุล. (2547). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. ใน **รางวัลผลงานการวิจัยและพัฒนา ระบบพฤติกรรมไทย ประจำปี 2547** (หน้า 22-34). กรุงเทพมหานคร: โครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ผลงานตีพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุม (Proceedings)

จิตตานันท์ ตีกุล*. (2557). ความคิดเห็นของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อมาตรการเชิงรุกด้านวิจัย. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6 (หน้า 8-9) วันที่ 2-4 เมษายน 2557, ห้องประชุมอาคารเรียนรวม (อาคาร 35) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา, ประเทศไทย.

ชุตินา เรื่องวิทยานนท์, จิตตานันท์ ตีกุล, อรุณา สืบคำ, พิรุณ กล้าหาญ, และประพัฒน์ เป็นตามวา*. (2557). การประเมินตนเองของบุคลากรในการนำระบบคุณภาพ ISO 9001:2008 มาใช้ในศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6 (หน้า 9-10) วันที่ 2-4 เมษายน 2557, ห้องประชุมอาคารเรียนรวม (อาคาร 35) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา, ประเทศไทย.

ณิชาภัทร สิทธิคุณ* และจิตตานันท์ ตีกุล. (2557). การพยากรณ์แนวโน้มผลการดำเนินงานด้านการศึกษาวิจัยของสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 6 (หน้า 13) วันที่ 2-4 เมษายน 2557, ห้องประชุมอาคารเรียนรวม (อาคาร 35) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา, ประเทศไทย.

จิตตานันท์ ตีกุล*, บุชบา ชัยมงคล, รัตนา แจ่มจำรูญ และวลัยพร ชันตะคุ. (2556). ปัจจัยที่ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์แนะแนวสนับสนุนให้นักเรียนเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ใน การประชุมวิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 5 “จามจุรีวิชาการ 100 ปี วิศวะ จุฬา” (AP 11). วันที่ 2-4 เมษายน 2556, โรงแรมพูลแมน คิงเพาเวอร์ กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.

บุชบา ชัยมงคล*, จิตตานันท์ ตีกุล, นภาพร มีทรัพย์ และพิศมัย สารสม. (2556). องค์ประกอบภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: มุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์แนะแนวในเขตจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์. ใน การประชุมวิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 5 “จามจุรีวิชาการ 100 ปี วิศวะ จุฬา” (AO 10-S1). วันที่ 2-4 เมษายน 2556, โรงแรมพูลแมน คิงเพาเวอร์ กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.

Tikul, J.*, Pradabsri, P., Tanthanuch, J., Khosonthongkee, K., and Kupittayanant. S. (2011). Network Development of Mathematics and Science Senior High School Education in Provincial Administrative Organization of Nakhon Ratchasima' School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning**

- Communities for Sustainable Development** (pp. 2207-2210). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.
- Dounjuntuk, K. *, Tikul, J., Pradabsri, P., JessadaTanthanuch. (2011). Enrichment the High School Student Academic Achievement in Mathematics via the Project Approach Activity. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 337-342). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.
- Pukang, K. *, Tikul, J., Pradabsri, P., JessadaTanthanuch. (2011). The Mathematical Module of "Analytic Geometry" for Enrichment the High School Student Academic Achievement. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 344-349). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.
- Talingtaisong, N. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Kupittayanant. S. (2011). The Development of a Multimedia Presentation in the Biology Curriculum as a Teaching Tool in Order to Enhance the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 2105-2109). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.
- Nilsuntia, P. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Kupittayanant. S. (2011). The Development of E-Learning in the Biology Curriculum in Order to Enrich the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 2151-2155). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.
- Suwannasri, P. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Khosonthongkee, K. (2011). The Development of Experimental Physics in the topic "Light Refraction Through a Convex Lens" in Order to Enrich the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 2130-2134). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.

Ekparinya, R. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Khosonthongkee, K. (2011). The Development of Experimental Physics in the topic “Surface Tension of Liquids” in Order to Enrich the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp.2153-2157). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.

Pootla, W. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Khosonthongkee, K. (2011). The Development of Experimental Physics in the topic “Resistor Circuits” in Order to Enrich the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 2195-2199). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.

Sabaisongnoen, S. *, Tikul, J., Pradabsri, P., and Khosonthongkee, K. (2011). The Development of Experimental Physics in the topic “Bernoulli’s Equation” in Order to Enrich the Student Achievement and Satisfaction in High School. In **The 4th International Conference on Educational Research (ICER 2011): Learning Communities for Sustainable Development** (pp. 2175-2179). September 9-10, 2011, KhonKaen University, Thailand.

จิตตานันท์ ดิกุล*. (2548). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. ใน **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม** (หน้า 195-198). กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิตตานันท์ ดิกุล*. (2547). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. ใน **เอกสารประกอบการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 4** (หน้า 292). เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์.

จิตตานันท์ ดิกุล*. (2546). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. ใน **เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการวิจัยสถาบันระดับชาติ พ.ศ. 2546 เรื่อง การวิจัยสถาบันกับการพัฒนาการเรียนรู้อ** (หน้า 1.10). กรุงเทพมหานคร: สมาคมวิจัยสถาบันและพัฒนาอุดมศึกษา.

รางวัลที่ได้รับ:

- 1) **รางวัลพนักงานดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2556** ระดับปฏิบัติการ กลุ่มตำแหน่งบริหารทั่วไปและ
ธุรการ สายปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไป จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2556
- 2) **โล่ประกาศเกียรติคุณในฐานะผู้มีผลงานดีเด่น ที่ได้รับรางวัลจากหน่วยงานภายนอก**
จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในโอกาสวันสถาปนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ครบ 23 ปี เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2556
- 3) **รางวัลชมเชย** จากการประกวดผลงานวิจัยดีเด่น ในการประชุมวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา
ระดับชาติ ครั้งที่ 15 เรื่อง “การศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทย” จากผลงานเรื่อง “การ
พัฒนาเครือข่ายเพื่อหนุนเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา” จาก สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2556 (ในฐานะผู้ร่วมวิจัย)
- 4) **รางวัลชนะเลิศ ประเภทโปสเตอร์** กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประชุม
วิชาการวิจัย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 5 จากผลงานเรื่อง
“ปัจจัยที่ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์แนะแนวสนับสนุนให้นักเรียนเลือกมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี” จาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 4 เมษายน
2556 (ในฐานะผู้นำเสนอผลงาน)
- 5) **รางวัลชมเชย** จากการประกวดผลงานวิชาการ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนระดับอุดมศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือกเข้า
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา
2540-2543” จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในโครงการสัมมนาเครือข่ายระบบทะเบียน
นักศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2554
- 6) **โล่ประกาศเกียรติคุณผู้มีผลงานดีเด่นด้านการวิจัย** จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ใน
โอกาสวันสถาปนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครบ 15 ปี เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2548
- 7) **รางวัล “ผลงานการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย” ประจำปี 2547** ประเภทวิทยานิพนธ์
รางวัลระดับชมเชย จาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2547
- 8) **รางวัล “นงลักษณ์ วิรัชชัย” ประจำปี 2545** ผลงานวิทยานิพนธ์ดีเยี่ยมระดับมหาบัณฑิต
จาก มุลินีศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ภาควิชาวิจัยการศึกษาคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2546